1590-112

ռև. 967 ա/ 1590-ԿԶ

ՍԱՂՄՈՍ ԴԱՒԹԻ

Տպեցեալ աշխատութեամբ
Սարգսի Արք եպիս
կոպոսի Կոստանդնու
պօլսեցւոյ:

Ի Հայրապետութեան Հայոց
Տն Ղազարու.

Յամի. 1748՝ի մայիսի 2.

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ:

Ի տպա. Անթ. Բօր.

9074-57
Մատենադարան
Ꝑ 2000

243

1870 [illegible]
12 [illegible]
[illegible]
[illegible]

1848 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
1864 [illegible]
[illegible] 2 [illegible]
[illegible] 1872
[illegible]

Ձեռք իմ արարին զսաղմոսարան ։ Եւ մատունք իմ յաղթեցին զգործի օրհնութեան ։

ՍԱՂՄՈՍ ԴԱՒԹԻ

Առաջին :

Այս խօսի մարգարէն վս երջանկութէ, և վս կատարելութէ արդարոց, որ հնազանդին օրինաց նորա, և հողմանման ամբարշտաց :

ԵՐԱՆԵԱԼ Է ԱՅՐ ՈՐ ՈՉ ԳՆԱՑ ՚ի խորհուրդս ամպարշտաց . ՚ի ճանապարհ մեղաւորաց ոչ եկաց , և յաթոռս

ժանտից ո՛չ նստաւ:
Այլ յօրէնս Տ̃ն են կամք նորա. և յօ-
րէնս նր̃ խորհեսցի նա 'ի տուէ և 'ի գիշե-
րի. և եղիցի ոպ̃ ծառ, որ տնկեալ է 'ի
գնացս ջուրց:
Որ զպտուղ իւր 'ի ժամու տացէ, և տե-
րև նորա մի' թափեսցի. և զա̃մ զորինչ
արասցէ, յաջողեսցի նմա:
Ո՛չ այսպէս են ամպարիշտք և ո՛չ այս-
պէս, այլ որպէս զփոշի, զոր հոսէ հողմ
'ի վերայ երեսաց երկրի:
Վ̃ այսորիկ ո՛չ յարիցեն ամպարիշտք 'ի
դատաստան, և ոչ մեղաւորք 'ի խոր-
հուրդս արդարոց:
Քանզի, ճանաչէ Տ̃ր զճանապարհս ար-
դարոց. ճանապարհք ամպարշտաց կո-
րիցեն:

Անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց, երկոքին սոքա
ըստ մի համար են: Բ:

Ասէ խօսք վասն Քի̃ առ ժողովս, Նաև
խորհուրդս եղեալս ընդդէմ նրն
ըստ վայրապար:

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք և ժո-
ղովուրդք խորհեցան 'ի նանունս:
Յանդիման եղեն թագաւորք երկրի. և
իշխանք ժողովեցան 'ի միասին. վասն
Տ̃ն,

Տն՟. և վասն օծելոյ նորա:
Խզեսցո՛ւք զկապանս նց՟. և ընկեսցուք
՚ի մէնջ զլուծ նոցա:
Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնոքօք.
և Տր՟ արհամարհեսցէ զնոսա:
Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բարկութբ՟
իւրով. և սրտմտութբ՟ իւրով խռովե
ցուսցէ զնոսա:
Ես կացի թագաւո՛ր ՚ի նմանէ, ՚ի վերայ
Սիոնի լերին սրբոյ նորա. ՚ի պատմել
զհրամանս Տն՟:
Տր՟ ասաց ցիս, որդի իմ ես դու. և ես
այսօր ծնայ զքեզ:
Խնդրեա՛ յինէն, և տաց քեզ զհեթա
նոսս ՚ի ժառանգութիւն, և իշխանութի
քեզ ընդ ամ՟ ծագս երկրի:
Հովուեսցես զնոսա գաւազանաւ երկա
թեաւ. և որպէս զանօթ բրուտի՝ փշրես
ցես զնոսա:
Արդ՝ թագաւո՛րք, զայս ՚ի մի՛տ առէք
և խրատեցարո՛ւք ամենեքեան, որք դա
տէք զերկիր:
Ծառայեցէ՛ք Տն՟ երկիւղիւ. և ցնծացէ՛ք
առաջի նորա դողութբ՟:
Ընկալարո՛ւք զխրատ նորա, գուցէ՛ բար
կասցի Տր՟. և կորնչիցիք ՚ի ճանապարհաց
արդարութե՟:
՚Ի ժամանակի, յորժամ բորբոքեսցի
բարկութի նորա:

Երանի՛ ամենեցուն՝ որք յուսացեալ են ՚ի Տր։

Սաղմոս Դաւթի. Գ։

՚Ի ժամանակի՝ զի փախուցեալ էր յերեսաց աբիսողոմայ որդւոյ իւրոյ։

Սա խօսի վասն չարչարանաց, և յարութէ Քի. նաև վասն հալածութէց, և ազատեցմանց արդարոց։

Տէր, զի՞ բազում եղեն նեղիչք իմ. և բազումք յարեան ՚ի վր իմ։
Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ, թէ չի՛ք փրկութի սորա առ Այ իւր։
Այլ դու Տր, օգնական իմ ես. փառք իմ, և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։
Ձայնիւ իմով ես առ Տր կարդացի. և լուաւ ինձ ՚ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ։
Ես ննջեցի, և ՚ի քուն եղէ. զարթեայ. և Տէր ընդունօղ իմ էր։
Ո՛չ երկեայց ես ՚ի բիւրուց զօրացնոցա. որք շուրջանակի պատեալ պաշարեալ պահէին զիս։
Արի Տր՝ և փրկեա՛ զիս Այ իմ. զի դու հարեր զամենեսեան, որք էին ընդ իս թշնամութք ՚ի տարապարտուց. և զա

տամուկ մեղաւորաց փշրեսցես:
Տեառն է փրկութիւն. 'ի վերայ ժողովր դեան քոյ՝ օրհնութիւն քո:

'Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս:

Սաղմոս Դաւթի. Դ.

Այս աղօթէ կամ 'ի բերանոյ Քէ, կամ 'ի բերանոյ եկեղեցւոյ նորին, և կամ 'ի բերանոյ արդարոց 'ի նեղութիւնս:

Ի կարդալ իմում լուաւ ինձ Այ ըստ արդարութեան. 'ի նեղութեան ինձ անդորր արա րեր. ողորմեաց ինձ, և լուր աղօթից իմոց:

Որդիք մարդկան՝ մինչև յերբ էք խստա սիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութի, և խնդրէք զսուտ:

Ծանիրո՛ւք՝ զի սքանչելիս արար Տր սրբոյ իւրում. և Տր լուիցէ ինձ 'ի կար դալ իմում առ նա:

Բարկանայք և մի՛ մեղանչէք. զոր խօսիք ա սէք 'ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջա ցարո՛ւք:

Մատուցէ՛ք պատարագ արդարութեան. և յուսացարո՛ւք 'ի Տր:

Բազումք ասէին, թէ ո՛ ցուցցէ մեզ զբա

րութին Տն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց:

՚Ի պտղոյ ցորենոյ՝ գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա:

Խաղաղութբ յայս և ՚ի սոյն ննջեսցուք, և զարթիցուք. զի դու Տր միայն առանձին յուսով քո բնակեցուցեր զմեզ:

՚Ի կատարած վասն ժառանգաւորին,

Սաղմոս Դաւթի. Ե.

Այս աղօթէ ՚ի բերանոյ եկեղեցւոյն վասն ժեցութէ արդարոյ, և դատապարտութէ ամբարշտաց:

Բանից իմոց ունկն դիր Տր. և ՚ի մի՛տ առ զաղաղակ իմ:

Նայեա՛ց ՚ի ձայն աղօթից իմոց. թագաւոր իմ և ԱԾ իմ:

Ես զքեզ աղաչեմ Տր՝ ընդ առաւօտս լուիցես ձայնի իմում. ընդ առաւօտս պատրաստ եղէց, յանդիման լինել առ քեզ ԱԾ:

Ո՛չ թէ դու ԱԾ կամիս զանօրէնութի և ո՛չ բնակեն առ քեզ չարք, և անօրէնք մի՛ բնակեսցեն առաջի աչաց քոց:

Ատեցեր զայնոսիկ, ոյք գործեն զա-

նօ-

Նորէնութ · կորուսանես զամենեսեան ,
որք խօսին զսուտ :

Զայր արիւնահեղ՝ և զնենգաւո՛ր , պղծ
առնես դու Տր · այլ ես ըստ բազում
ողորմութ քում , մտից 'ի տուն քո · և
երկիր պագից 'ի տաճար սուրբ քո եր
կիւղիւ քո :

Տր առաջնորդեա ինձ յարդարութ քում
վասն թշնամեաց իմոց · և ուղիղ արա
առաջի իմ զճանապարհս քո :

Զի ո՛չ գոյ 'ի բերանս նց ճշմարտութ ·
և սիրտք նոցա նանրեալ են :

Ոպ գերեզման բաց են կոկորդք նց · և լե
զուօք իւրեանց նենգաւո՛րք եղեն :

Դատեա՛ զնոսա Այ՝ զի անկցին 'ի խորհր
դոց իւրեանց · ըստ բազում ամբարշտու
թե նոցա , մերժեա՛ զնոսա · զի դառնա
ցուցին զքեզ :

Ուրախ լիցին ամենեքեան՝ որք յուսացեալ
են 'ի քեզ · յաւիտեան ցնծասցեն · և բնա
կեսցես դու 'ի նոսա :

Պարծեսցին 'ի քեզ սիրելիք անուա՛ն քո ,
զի օրհնեսցես դու զարդարն · Տր որպ
զինու հաճութ քո պսակեցեր զմզ :

'Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս վասն ութ_երորդացն ։

Սաղմոս Դաւթի . Զ.

Այս խօսի 'ի բերանոյ մեղաւորաց , որք խնդրեն յԱ՟Յ ողորմութիւն , և խոստանան առնել ապաշխարութիւն ։

Տ՟Ր մի՛ սրտմտութ՟բ քով յանդիմաներ զիս . և մի՛ բարկութ՟բ քով խրատեր զիս ։

Ողորմեա՛ց ինձ Տ՟ր , զի հիւանդ եմ ես . բժշկեա՛ զանձն իմ , զի խռովեցան ոսկերք իմ .

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ . և դու Տ՟ր մինչև յերբ ։

Դա՛րձ Տ՟ր , և փրկեա՛ զանձն իմ . կեցո՛ զիս Տ՟ր , ըստ ողորմութ՟ քում ։

Զի ոչ ո՛ք է , որ'ի մահու յիշէ զքեզ . կամ 'ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ ։

Վաստակեցայ ես 'ի հեծութ՟ն իմում . լուա՛ցի զա՟մ գիշեր զմահիճս իմ . և արտասուօք իմօք զանկողինս իմ թացի ։

Խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ ակն իմ . և մաշեցայ ես 'ի վերայ ամենայն թշնամեաց իմոց ։

'Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան . որք գոր

գործէք զանօրէնութի՛ւն:
Լուա՛ւ Տր ձայնի լալոյ իմոյ. լուա՛ւ Տր աղօթից իմոց. և Տր զխնդրուա՛ծս իմ ընկալա՛ւ:
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ, ամենայն թշնամիք իմ. դարձցին յետս, և ամաչեսցեն յոյժ. և վաղվաղակի խռովեսցին:

Սաղմոս Դաւթի. Լ.

Զոր ասաց Տն վասն բանիցն Քուսեայ որդւոյ Յեմինեայ:

Այս խոստովանն ՔԻ, որ ըղձարթեցեալ 'ի տագնապանի, խնդրէ օգնութիւն 'ի հօրէ, կամ թէ ինքն ըղձարթեցեալ 'ի տառապանաց հայցէ օգնութիւն յԱԾ:

Տր ԱԾ իմ 'ի քեզ յուսացայ, փրկեա՛ զիս. և յամհալածչաց իմոց ապրեցո՛ զիս:
Գուցէ՛ երբէք յափշտակիցէ որպէս առիւծ զանձն իմ. ոչ ոք իցէ որ փրկիցէ. և ո՛չ այն, որ ապրեցուցանիցէ:
Տր ԱԾ իմ, թէ արարի զայս. և թէ իցեն՝ անօրէնութիւնք 'ի ձեռս իմ:
Թէ հատուցի երբէք այնոցիկ, ոյք հա-

տու

տուցին ինձ զչար. անկեայց և ես 'ի
թշնամեաց իմոց ընդունայն:
Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն իմ.
հասցէ և կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ.
և զփառս իմ 'ի հող բնակեցուսցէ:
Արի՛ Տր բարկութբ քով. և բարձր լեր,
'ի սպառել թշնամեաց իմոց:
Զարթի՛ր Տր Աձ իմ, 'ի հրամանս քո՝
զոր պատուիրեցեր. և ժողովք ժողովր-
դոց շուրջ եղիցին զքև:
Վասն այսորիկ 'ի բարձունս դա՛րձ Տր.
և Տր դատէ զժողովուրդս իւր:
Դա՛տ արա ինձ Տր ըստ արդարութե
իմում. և ըստ անմեղութե իմում որ յիս:
Կատարեսցի՛ն չարիք 'ի վերայ մեղաւո-
րաց և յաջողեսցես դու արդարոյն:
Որ քննէ զսիրտս և զերիկամունս, Աձ
արդար. յիրաւի է ինձ օգնութի յԱյ՝
որ ապրեցուցանէ զայնոսիկ, որք ուղիղ
են սրտիւք:
Աձ դատաւո՛ր արդար. հզօր և երկայ-
նամիտ. որ ո՛չ ածէ զբարկութի իւր զօր
հանապազ:
Ապաթէ ո՛չ դառնայք առ նա, զսուր
իւր սրեալ է. և զաղեղն իւր լարեալ. և
'ի նմա պատրաստել է զանօթս մահու.
և զնետս իւր այրեցելովք է գործել:
Ահա՛ասիկ երկնեաց զանօրէնութի.
յղացա՛ւ զցաւս, և ծնա՛ւ զանիրաւութի:
Գուբ՝

Գուբն՝ զոր փորեաց և պեղեաց. ՚ի նոյն անկցի ՚ի խորխորատ զոր և գործեաց։
Դարձցին ցաւք ՚ի գլուխ նորա. և ՚ի վերայ գագաթան նորա անօրէնութիւնք իւր իջցեն։
Խոստովան եղէց Տն՚ ըստ արդարութեան նորա. սաղմոս ասացից անուան Տն՚ բարձրելոյ։

՚Ի կատարած ՚ի վերայ հնձանացն։

Սաղմոս Դաւթի. Ը.

Առ խօսէվան ձայնութեն ԱՅ, և ՔԷ, և վասն ձայնութէ սպեղծումածոյ բանախանոյ։

ՏՐ Տէր մեր՝ զի՜ սքանչելի է անուն քո, ՚ի վերայ ամենայն երկրի։
Համբարձաւ մեծ վայելչութիւն քո ՚ի վերոյ քան զերկինս. ՚ի բերանոյ մանկանց տղայոց ստնդիեայց հաստատեցեր զօրհնութիւն։
Վասն թշնամեաց քոց Տր. զի եղծցի թշնամին և հակառակորդն։
Տեսից զերկինս զգործս մատանց քոց զլուսին և զաստեղս՝ զորս դու հաստատեցեր։
Ո՞վ է մարդ՝ զի յիշես զդու զնա. կամ որդի

որդւոյ մարդոյ։ Թէ այց ինչ արարանես դու նմա։

Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա քան զհրեշտակս քո. փառօք և պատուով պսակեցեր զնա. և կացուցեր զնա ՚ի վ̅ր̅ ամենայն ձեռակերտաց քոց։

Զա̅մ ինչ հնազանդ արարեր ՚ի ներքոյ ոտից նորա. զխաշն՝ և զարջառ՝ և զա̅մ ինչ։

Եւս՝ և զերէ վայրի. և զթռչունս երկնից. և զձկունս ծովու. որք շրջին ը̅ շաւիղս ծովու։

Տ̅ր Տ̅ր մեր. զի սքանչելի է անուն քո յամենայն երկրի։

՚Ի կատարած վասն գաղտնեաց որդւոյ.

Սաղմոս Դաւթի. Թ.

Ասա զնորհաւոր լինել վասն յաղթութեան զոր արար ինքն, և կամ վասն յաղթութեան, զոր արար Ք̅ս։

Գոհացայց զքեզ Տ̅ր բոլորով սրտիւ իմով. պատմեցից զա̅մ սքանչելիս քո։

Ուրախ եղէց և ցնծացայց ՚ի քեզ. սաղմոս ասացից անուան քում բարձրեալ։

՚Ի

՚Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց, տկա-
րասցին և կորիցեն յերեսաց քոց։
Արարեր զդատաստան իմ, և զիրաւունս.
նստար յաթոռ՝ դատաւոր արդարու-
թեան։
Սաստեցեր ՚ի հեթանոսս, և կորեաւ
ամբարիշտն. զանուանս նց ջնջեցեր յաւ-
իտեանս յաւիտենից. և թշնամւոյն զէն
պակասեաց մինչ իսպառ։
Զքաղաքս աւերեցեր. և կորեաւ յիշա-
տակ նոցա աղաղակաւ։
Ած կայ՝ և մնայ յաւիտեան. պատրաստ
արար զաթոռ իւր ՚ի դատաստանի։
Ինքն դատէ զաշխարհս արդարութբ. և
զժողովուրդս իւր ուղղութբ։
Եղև Տր ապաւէն տնանկին. օգնական ՚ի
նեղութե, ՚ի դէպ ժամանակի։
Յուսասցին ՚ի քեզ ամենեքեան՝ որք գի-
տեն զանուն քո. զի ո՛չ թողցես զայնո-
սիկ որք, խնդրեն զքեզ Տէր։
Սաղմոս ասացէք Տն՝ որ բնակեալն է ՚ի
սիոն. պատմեցէք ՚ի հեթանոսս զգործս
նորա։
՚Ի խնդրել զարիւն նոցա՝ յիշեաց. և ո՛չ
մոռացաւ զաղաղակս տնանկաց։
Ողորմեա՛ց ինձ Տր՝ և տե՛ս զխոնարհութի՛
իմ ՚ի թշնամեաց իմոց. ո՛ բարձր արարեր
զիս ՚ի դրանց ՚ի մահուանէ։
Որպէս պատմեցից զամ օրհնութիւնս քո ՚ի
[illegible]

Гос. Публ. Библиотека
ՀԽՍՀ — ССРА
им. А. Мясникяна
Ա. Մյասնիկյանի անվան

դրունս դստեր Սիոնի. եւ ցնծացայց ՚ի
փրկութեան քում։

Ընկլան հեթանոսք յապականութեան իւ-
րեանց՝ զոր արարին. եւ որոգայթ՝ զոր
թաքուցին, առցէ զոտս նոցա։

Ճանաչի Տր̃՝ ՚ի առնել զդատաստանս
իւր. եւ ՚ի գործս ձեռաց իւրեանց կա-
պեցին մեղաւորք։

Դարձցին մեղաւորք անդրէն ՚ի դժոխս.
եւ ամենայն հեթանոսք, որք մոռացան
զԱծ։

Ո՛չ իսպառ մոռանայ Տէր զաղքատն.
համբերութիւն տնանկաց մի՛ կորիցէ
իսպառ։

Արի՛ Տէր՝ եւ մի՛ զօրասցի մարդ. դա-
տեսցին հեթանոսք առաջի քո։

Կացո՛ Տէր՝ օրէնսդիր ՚ի վերայ նոցա.
եւ ծանիցեն հեթանոսք՝ թէ մարդիկ
են։

Ընդէ՞ր Տէր՝ կացեր ՚ի հեռաստանէ.
անտես արարեր ՚ի դէպ նեղութեան ժա-
մանակի։

Յամբարտաւանել ամպարշտին՝ այրի աղ-
քատն. արդելցին ՚ի խորհուրդս իւրեանց,
զոր եւ խորհեցան։

Զի գովի մեղաւորն ՚ի ցանկութիւն անձին
իւրոյ. որ զրկէն, եւ նա՛ գովի։

Իսկ ընդէ՞ր բարկացոյց մեղաւորն զԱծ
քստ բազում բարկութեան իւրում թէ ո՛չ
խնդրէ։

խնդրի:

Ոչ է Ած առաջի աչաց նորա. պղծեն ճանապարհք նորա յամ ժամ:

Բարձեալ են իրաւունք յերեսաց նր. 'ի վր ամ թշնամեաց իւրոց տիրեսցէ:

Ասաց 'ի սրտի իւրում, թէ ոչ սասանեցայց, յազգէ յազգ առանց չարի:

Անիծիւք և դառնութեամբ և նենգութեամբ լի՛ է բերան նորա. և 'ի ներքոյ լեզուի նորա ցաւք և վաստակք:

Նստի դարանեալ ը մեծամեծս 'ի դաղտնիս, սպանանել զանբիծն:

Աչք նորա 'ի տնանկս հային՝ դարանի'ի դաղտնիս, որպէս առիւծ 'ի մորւոջ իւրում:

Դարանի յափշտակել զաղքատն. յափշտակել զաղքատն, և ձգել զնա:

Յորոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ զնա. խոնարհեսցի՛ և անկցի 'ի տիրելն իւրում 'ի վր տնանկաց:

Ասաց 'ի սրտի իւրում թէ մոռացաւ Ած. դարձոյց զերեսս իւր, զի մի՛ տեսցէ իսպառ:

Արի՛ Տր Ած իմ. բա՛րձր եղիցի ձեռն քո. և մի՛ մոռանար զտնանկս:

Իսկ ընդէ՞ր բարկացոյց ամպարիշտն զԱծ. զի ասաց 'ի սրտի իւրում թէ ո՛չ քննի:

Տեսանես դու զնա. 'ի ցաւս և 'ի սրտմըտու-

տութիւնս հայրս. մատնել զնա՛ 'ի ձեռս քո. 'ի քեզ թողեալ է աղքատն. և որբոյն դու ես օգնական:

Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի և չարի. խնդրեսցին մեղք նորա և նա մի՛ գտցի:

Տէր թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից. կորիցեն հեթանոսք յերկրէ նորա:

Զցանկութիւն տնանկաց լուաւ Տէր, 'ի պատրաստութիւն սրտից նոցա, հայեցաւ ունկն քո:

Դատ առնել որբոյն և տնանկին. զի մի՛ ևս յաւելցի մարդ, 'ի մեծաբանելն խրոխտ 'ի վերայ երեսաց երկրի:

'Ի կատարած:

Սաղմոս Դաւթի. Ժ.

Առոյ պատասխանէ բարեկամաց իւրոց, որք
համոզէին նմա փախչել. ասելով
թէ ոչ համեմ զայլ օգնութիւն
բաց յայնմանէ, որ է ԱԾ:

Տէր յուսացայ. ո՞րպէս ասէք ցանձն իմ. փոփոխեաց 'ի լերինս ոպ ճնճղուկ:

Զի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեղունս իւրեանց. պատրաստ արարին զնետս 'ի կապարճս, ձգել ընդ խաւար՝ այնոցիկ որք ուղիղ են սրտիւք:

Զի զոր դու շինեցեր՝ նոքա աւերեցին. իսկ արդարն զի՞ արար:

Տր 'ի տաճար սբ իւրում. Տր յերկինս յաթոռ իւրում:

Աչք նորա 'ի տնանկս հային. արտեւանունք նորա քննեն զորդիս մարդկան:

Տր քննէ զարդարն և զամբարիշտն. որ սիրէ զմեղս, ատէ զանձն իւր:

Տեղասցէ՝ 'ի վր մեղաւորաց որոգայթ, հուր և ծծումբ. այս մրրիկ՝ բաժին բաժակի նոցա:

Արդար է Տր՝ և զարդարութիւն սիրէ. և զուղղութիւն տեսանեն երեսք նորա:

'Ի

’Ի կատարած ’ի վերայ ութերորդայն։

Սաղմոս Դաւթի . ԺԱ.

Այս գանձապէ վասն ապաջանեցման ժամա
նակին, և յուսոյ ընդունել զմ
աղաթութե գալստեամբ կե
ցուցչին։

Ապրեցո՛ զիս Տր՝ զի նուաղեաց սբ.
նուաղեցան ճշմարտութիւնք յորդ-
ւոց մարդկան։
’Ի նանիր խօսեցաւ այր՝ ընդ ընկերի իւ-
րում. շրթամբք նենգաւորօք, սրտէ ’ի
սիրտ խօսեցաւ։
Սատակէ Տր՝ զամ շրթունս նենգաւորս.
և զլեզուս մեծաբանս։
Որք ասացին, զլեզուս մեր մեծ արաս-
ցուք. շրթունք մեր առ մեզ են, և արդ
մեր ո՞վ է Տէր։
Վս տառապանաց աղքատին՝ և հեծու-
թե տնանկին, այժմ յարեայց ասէ Տր.
եդից զփրկութի իմ. և համարձակե-
ցայց ’ի նմա։
Բանք Տն են բանք սբ. ոչ զարծաթ.
ընտրեալ և փորձեալ յերկրէ. սրբեալ
և պարզեալ եօթնպատիկ ’ի հողոյ։
Դու Տր պահեսցես զմեզ. և ապրե-
ցուս-

ցուսցես զմեզ յազգէ յայսմանէ մինչեւ յաւիտեան:

Շուրջանակի ամպարիշտք շրջին. ըստ բարձրութեան քում մեծս արասցես զորդիս մարդկան:

'Ի կատարած:

Սաղմոս Դաւթի. ԺԲ.

Այս աղօթէ գոլով 'ի մէջ մեծի վտանգի, եւ երես վասն հալածեցմանն 'ի սաւուղայ:

Մինչեւ յե՞րբ Տր՛ մոռանաս զիս իսպառ. մինչեւ յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն:

Մինչեւ յե՞րբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ. եւ ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս:

Մինչեւ ցե՞րբ բարձրանայ թշնամին 'ի վերայ իմ. Նայեա՛ց եւ լո՛ւր ինձ Տր՛ Ած իմ:

Լո՛յս տուր Տր՛ աչաց իմոց. զի մի՛ եր բէք ննջեցից 'ի մահ:

Մի՛ ասասցէ թշնամին, թէ յաղթեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն, թէ ես սասանեցայ:

Ես յողորմութիւն քո Տէր յուսացայ. ցնծասցէ սիրտ իմ 'ի փրկութիւն քում օրհնեցից զՏր՛ զբարերարդ իմ:

'Ի

’Ի կատարած ։

Սաղմոս Դաւթի . ԺԳ.

Այս փ խօսի վասն Յոլոփեռնէ Մարդքեան , վասն պատժեցման նոցին , և վասն գալոյ փէտն հեցուայքն մերոյ ։

Ասաց անզգամն ’ի սրտի իւրում, թէ ո՛չ գոյ Ած ։
Ապականեցան և պղծեցան յանօրէնու թիւնս իւրեանց . և ո՛չ ոք է, որ առնէ զբարի ։
Տր յերկնից նայեցաւ յամ որդիս մարդ կան . տեսանել թէ իցէ՛ ոք իմաստուն, որ խնդրիցէ զԱծ ։
Ամենեքեան խոտորեցան ’ի միասին՝ և անպիտանացան ։
Ո՛չ ոք է որ առնէ զբարի . և չէ՛ ոք . մինչև ’ի մի ։
Որպէս ո՛չ ծանիցեն ամենեքեան , որք գործեն զանօրէնութիւն ։
Որք ուտեն զժողովուրդ իմ՝ ոպ կերա կուր հացի . և առ Տր ո՛չ կարդացին ։
Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ո՛չ իցէ եր կիւղ . զի Տր է յազգս արդարոց ։
Զխորհուրդ աղքատին յամօթ արարին . զի Տր է յոյս նորա ։

Ո՞, տացէ 'ի Սիոնէ զփրկութիւն Իսրայէլի. 'ի դարձուցանել Տն զգերութիւն ժողովրդեան իւրոյ. ցնծասցէ Յակոբ՝ և ուրախ եղիցի Իսրայէլ:

Սաղմոս Դաւթի. ԺԴ.

Աստ խօսի վասն երայն պէտանաւորաց 'ի լուսէն յերկինս:

Տէր ո՞վ կացցէ 'ի խորանի քում. կամ ո՞վ բնակեսցի 'ի լեառն սուրբ քո:

Որ գնայ անբիծ, գործէ զարդարութիւն. խօսի զճշմարտութիւն 'ի սրտի իւրում:

Որ ո՛չ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով. և չար ընկերի իւրում ո՛չ արար:

Նախատինս 'ի մերձաւորաց ո՛չ առնու. արհամարհեալ է առաջի նորա չարագործն:

Զերկիւղածս Տն փառաւոր առնէ. որ երդնու ընկերի իւրում և ո՛չ ստէ:

Զարծաթ իւր 'ի վարձու ո՛չ տայ. և կաշառս 'ի վր̄ իրաւանց ո՛չ առնու. որ զայս արասցէ, նա մի՛ սասանեսցի յաւիտեան:

Արձանագիր Դաւթի • ԺԵ•

Այս խօսի վասն Մաղթանացն Քի, զոր առնելոց էր առ հայր, զի 'ի ձեռն չարչարանացն իւրոց [illegible] զեկեղեցին իւր ընդհանրական:

Պահեա՛ զիս Տր իմ, զի ես 'ի քեզ յուսացայ • ասացի Տն, Տէր իմ ես դու՝ և բարիք իմ չեն քեզ 'ինչ պիտոյ:

Սրբոց քոց, որք են յերկրի քում • սքանչելի արարեր զամ կամս իմ 'ի նոսա:

Յաճախեցին հիւանդութիւնք նոցա • յետ այսորիկ ապա վաղվաղեցին:

Ո՛չ ժողովեցայց 'ի ժողովս նոցա յարեանց • և ո՛չ յիշեցից զանուանս նց 'ի շրթունս իմ:

Տր բաժին ժառանգութե իմոյ՝ և բաժակի իմոյ դու ես, որ այսրէն դարձուցանես զժառանգութի իմ յիս:

Վիճակք ելին ինձ ընդ ընտիրս, և ժառանգութի իմ հաճոյ եղև ինձ:

Օրհնեցի՛ց զՏր՝ որ իմաստուն արար զիս • մինչ զի 'ի գիշերի ևս խրատեցին զիս երիկամունք իմ:

Յառաջագոյն տեսանէի զՏր առաջի իմ յամ ժամ• զի է ընդաջմէ իմմէ, զի մի՛ սասանեցայց:

Վասն

Վասն այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ. և ցնծացաւ լեզու իմ. ևս և մարմին իմ բնակեսցի յուսով։

Զի ո՛չ թողցես զանձն իմ ՚ի դժոխս. և ո՛չ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութին։

Ցուցեր ինձ զճանապարհս կենաց. լցուցեր զիս ուրախութեամբ յերեսաց քոց ՚ի քաղցրութենէ վայելչութեն աջոյ քոյ մինչև իսպառ։

Աղօթք Դաւթի . ԺԶ.

Ասէ մաղթէ զՏէր ՚ի բերանոյ ամենից արանց արդարոց, առ ՚ի ազատել ՚ի հալածանաց։

Լո՛ւր Տէր արդարութեան. և նայեա՛ց ՚ի խնդրուածս իմ. ո՛ւնկն դիր աղօթից իմոց՝ զի ո՛չ շրթամբք նենգաւորօք։

Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն. և աչք իմ տեսցեն զուղղութին։

Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր ՚ի գիշերի. փորձեցեր զիս՝ և ո՛չ գտաւ յիս անիրաւութին։

Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս որդւոց մարդկան. վ՟ս բանից շրթանց քոց՝ ես պահեցից զճանապարհս խիստս։

Հաստատեա՛ զգնացս իմ ՚ի ճանապար-

Հիքումն զիմ՝ դայթագղեացին զնայք իմ։
Եւ առ քեզ Տր̃ կարդացի՝ զի լուարինձ
Ա̃ծ․ խոնարհեցո՛ ասխ զունկն քո․ և
լո՛ւր բանից իմոց։
Աքանչելի արարեր զողորմութիւն քո՝ ո՛ փրկես
զայնոսիկ որք յուսացեալ են՛ի քեզ՝ յայն
ցանէ, որք հակառակ կան աջոյ քո։
Պահեա՛ զիս ոպ̃ բիբ ական․ Ը̃ հովա_
նեաւ թևոց քոց ծածկեսցես զիս, յերե
սաց ամբարշտաց, որք տառապեցուցին զիս։
Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին․ և ՚ի
ճարպս իւրեանց արգելին․ և բերանք
նոցա խօսեցան զամբարտաւանութիւն։
Մերժեցին զիս, և այժմ դարձեալ պա
տեցան զինև․ ուշ եդին՝ խոնարհեցու
ցանել զիս յերկիր։
Համարեցան ինձ ոպ̃ առիւծ, զի պատրաս
տի յորս․ և որպէս կորիւն առիւծու,
զի նստի դարանեալ։
Արի՛ Տր̃՝ ժամանեա՛ նոցա․ և խափա_
նեա՛ զնո̃․ փրկեա՛ զանձն իմ յամպարշ_
տաց․ ՚ի սրոյ՝ և ՚ի ձեռաց թշնամւոյն։
Տր̃ կորո՛ զնո̃ յերկրէ․ բաժանեա՛ և խա
փանեա՝ զնո̃ ՚ի կեանս իւրեանց։
Գաղտնեօք քովք լցան որովայնք նց̃․
յագեցան կերակրովք, և թողին զմնա
ցուածս տղայոց իւրեանց։
Ես արդարութ̃բ երևեցայց երեսաց քոց․
յագեցայց յերևել փառաց քոց։

՚ի

Ի կատարած ՚ի վերայ պատերազմօղ նահատա-
կին, ծառային Տն Դաւթի. որ խօսեցա-
ւ ընդ Տն զբանս օրհնութե. յաւուր յորում
փրկեաց զնա Տր ՚ի ձեռաց ամենայն թշնա-
մեաց, և ՚ի ձեռաց սաւուղայ:

Սաղմոս. ԺԷ.

Աստ շնորհակալ լինի ՚ի բերանոյ Քի վասն ազատեցման նորին ՚ի մահուանէ. կամ գոհանայ սակս ազատեցմանն իւրոյ ՚ի թշնամեաց:

Սիրեցից զքեզ՝ Տր զօրութի իմ. Տէր հաստատութիւն իմ. ապաւէն իմ և փրկիչ իմ:

Այ օգնական իմ, և ես յուսամ ՚ի նա՝ ապաւէն իմ, և եղջիւր փրկութե իմոյ՝ ընդունօղ իմ է:

Օրհնելով կարդացից առ Տր. և ՚ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց:

Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու. և ուղխք անօրէնութե խռովեցուցին զիս:

Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս. և ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու:

Ի նեղութե իմում ես առ Տր կարդացի. և առ Այ իմ աղաղակեցի:

Լուաւ ինձ ՚ի տաճարէ սրբոյ իւրմէ ձայ-

նէ աղօթից իմոց . և աղաղակ իմ՝ առաջի
նորա , մտցէ յականջս նորա ։

Խռովեցաւ և դողաց երկիր՝ և հիմունք
լերանց սասանեցան և խռովեցան . զի
բարկացաւ ՚ի վերայ նց̃ ա̃ծ ։

Ել ծուխ ՚ի բարկութէ նր̃ . և հուր յե
րեսաց նորա բորբոքեցաւ , և փայլատա
կունք հատան ՚ի նմանէ ։

Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ . և մէգ ՚ի
ներքոյ ոտից նորա ։

Ել ՚ի քրովբէս և թռեաւ . սլացաւ նա ՚ի
թևս հողմոց ։

Եդ զխաւար ՚ի ծածկոյթ իւր , և շուրջ
զնովաւ էին յարկք իւր . և խաւարային
ջուրք , մինչև յամպս օդոց ։

՚Ի փայլատակել նր̃ առաջի նց̃ , ամպք
անցուցին զկարկուտ և զկայծակունս
հուր ։

Որոտաց Տէ̃ր յերկնից , և բարձրեալն
ետ զձայն իւր ՚ի կարկուտ և ՚ի կայծա-
կունս հուր ։

Առաքեաց զնետս իւր՝ և ցրուեաց զնս̃ .
յաճախեաց զփայլատակունս իւր , և
խռովեցոյց զնոսա ։

Երևեցան ակունք ջուրց . և յայտնեցան
հիմունք աշխարհի ։

՚Ի սաստէ քումմէ Տէ̃ր , և ՚ի շնչել հոգ-
ւոյ բարկութե̃ քո ։

Առաքեաց ՚ի բարձանց՝ և ընկալաւ զիս .

ըն-

ընկալաւ զիս ՚ի ջուրց բազմաց ։

Փրկեսցէ՛ զիս Տր ՚ի թշնամեաց իմոց հզօրաց՝ և յատելեաց իմոց ․ զի հզօրք եղեն քան զիս ։

Ժամանեցին ինձ յաւուր չարչարանաց իմոց ․ եղև Տր հզօրիչ իմ ․ և եհան զիս յանդորր՝ և փրկեաց զիս Տր ․ զի կամեցաւ զիս ։

Հատուսցէ ինձ Տր ը̄ արդարութե̃ իմում ․ ըստ ամբծութե̃ իմում հատուսցէ ինձ ։

Ես պահեցից զճանապարհս Տն, և ո՛չ անպարշտեցայց յայ̃ իմմէ ։

Ամենայն իրաւունքնորա առաջի իմ են ․ և զարդարութե̃ իւր ո՛չ ՚ի բացեայ արար յինէն ։

Եղէց և ես անբիծ ը̄ նմա ․ և զգուշացայց յանօրէնութէ իմմէ ։

Հատուսցէ ինձ Տր ըստ արդարութե̃ իմում ․ ըստ սրբութե̃ ձեռաց իմոց՝ առաջի աչաց իւրոց ։

Ընդ սրբոյն, սբ̃ եղիցիս ․ ը̄ առն ամբծի, անբիծ եղիցիս ․ ը̄ ընտրելոյն, ընտրեալ եղիցիս ․ և ը̄ թիւրսն թիւրեսցիս ։

Դու զժողովուրդս խոնարհս կեցուցանես ․ և զաչս ամբարտաւանից դու խոնարհեցուցանես ։

Դու լուսաւորանես զճրագ իմ Տր Այ̃ իմ, լո՛յս արա ինձ ՚ի խաւարի ։

Քև փրկեցայց 'ի փորձութենէ իմմէ. առ-
տուծով իմով անցից ը̃ պարիսպս։
Ած իմ, անբիծ են ճանապարհք նր̃. և
բանք Տն ընտրեալ են. և ապաւէն ա-
մենեցուն որք յուսան 'ի նա։
Վասն զի ո՞վ է Ած, բաց 'ի Տնէ. կամ
ո՞վ է Ած, բաց յԱյ մերմէ։
Ած, որ զգեցուցեր ինձ զզօրութի. և
եդեր յամբծութե զճանապարհս իմ։
Հաստատեցեր զոտս իմ ոպ̃ զեղջերուի.
և 'ի վր̃ բարձանց կացուցեր զիս։
Ուսուցեր զձեռս իմ 'ի պատերազմ. և
արարեր զբազուկ իմ ոպ̃ զաղեղն հաստ.
և ետուր ինձ զպաշտպանութի փրկու-
թե քո։
Աջ քո ընկալաւ զիս։ և խրատ քո կանգնեաց
զիս իսպառ, և խրատ քո ուսուսցէ զիս։
Ընդարձակեցեր զգնացս իմ 'ի ստորև իմ
մէ. և ոչ տկարացան շաւիղք իմ։
Հալածեցից զթշնամիս իմ և հասից
նը̃. և ոչ դարձայց 'ի նոցանէ՝ մինչև
սպառեցից զնոսա.
Նեղեցից զնոսա, և այլ մի՛ կարասցեն
կեալ. և անկցին 'ի ներքոյ ոտից իմոց։
Զգեցուցեր ինձ զզօրութի 'ի պատերազ-
մի. և զյարուցեալսն 'ի վր̃ իմ, 'ի ներ-
քոյ իմ արարեր։
Զթշնամիս իմ հալածականս արարեր.
և զատեցիսն իմ սատակեցեր։

Ազգս

Աղաղակեցին , և ո՛չ ոք էր որ փրկէր
զնո՟ . կարդացին առ Տ՟ր . և ո՛չ լուա՛ւ նո՟ց :
Մանրեցից զնոսա ո՟ր փոշի առաջի հող_
մոյ . և ո՟ր կա՛ւ գուբհաց կոխեցից զնոսա :
Փրկեսցես զիս Տ՟ր , 'ի հակառակութե՟ ժո_
ղովրդոց . և կացուսցես զիս գլուխ հե_
թանոսաց :
Ժողովուրդ՝ զոր ո՛չ գիտէի , ծառայեաց
ինձ . և 'ի լուր ականջաց լուա՛ւ ինձ :
Որդիք օտարաց ստեցին ինձ . որդիք օ_
տարաց մաշեցան , և կաղացան 'ի շաւ_
ղաց իւրեանց :
Կենդանի է Տ՟ր՝ և օրհնեալ է Ա՟ծ . և
բարձր եղիցի ա՟ծ փրկութե՟ իմոյ :
Ա՟ծ է որ խնդրէ զվրէժ իմ . և հնազանդ_
առնէ զժողովուրդս ը՟ ինև :
Փրկիչ իմ 'ի թշնամեաց իմոց բարկացո_
ղաց . յայնցանէ որք յարուցեալ են 'ի
վ՟ր իմ , բարձր արարեր զիս . և յառնէ
անիրաւէ փրկեսցես զիս .
Վասն այսորիկ՝ խոստովան եղէց քեզ 'ի
հեթանոսս . և անուա՛ն քում սաղմոս
ասացից :
Մեծ արարեր զփրկութի՟ թագաւորի նո_
րա . առնել ողորմութի՟ ը՟ օծելոյ նորա
Դաւ՛թի . և ը՟ զաւակի նորա յազգէ
մինչև յազգ :

Օրհնութիւն Մովսէսի, և որդւոցն Իսրայէլի։ Ելից. 15.

Օրհնեսցո՛ւք զՏէր, զի փառօք է փառաւորեալ։
Զհեծեալս և զերիվարս ընկէց 'ի ծով. օգնական ընդունող իմ Տէր՝ և եղև ինձ 'ի փրկութիւն։
Սա՛ է իմ Աստուած՝ և փառաւո՛ր առնեմ զսա. Աստուած հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զսա։
Տէր խորտակէ զպատերազմունս, և Տէր է անուն նորա։
Զընտիրս արանց՝ և զընտիրս սպառազինաց. զկառս և զերիվարս, և զամենայն զօրութիւն փարաւոնի ընկէց 'ի ծով։
Ծով ծածկեաց զնոսա. ընկլան յանդունդս խորոց, իբրև զվէմս։
Աջ քո Տէր՝ փառաւորեալ է զօրութեամբ իւրով. և աջ քո Տէր՝ խորտակեաց զթշնամիս քո։
Եւ մեծութեամբ փառաց քոց մանրեցեր զհակառակորդս քո. առաքեցեր զբարկութիւն սրտմտութեան քո. և էկեր զնոսա որպէս զեղէգն։
Հոգւով զօրութեան սրտմտութեան քո, պատառեցան ջուրք. դիզան՝ կացին որպէս պարիսպ քարեայ ջուրք ծովուն. և պաղեցան դիզան ալիք ջուրցն 'ի մէջ ծովուն։

Ասաց

Ասաց թշնամին . ասէ , հալածեցից՝ հա սից՝ հարից . բաժանեցից զաւարն՝ և
լցուցից 'ի նոցանէ զանձն իմ։
'Ի սուր իմ սպանից զնոսա . տիրեսցէ , և
բարձրասցի 'ի վ՟ր ն՟ց աջ իմ։
Առաքեցեր զհողմն քո , և ծածկեաց զն՟ս
ծով . ընկղմեցան , և իջին ո՟պ կապար՝ 'ի
ջուրս սաստիկս ։
Ո՞ նմանի քեզ յա՟ծս Տ՟ր . կամ ո՞վ նմա
նիցի քեզ՝ փառաւորեալդ 'ի ս՟բս ։
Սքանչելի փառաւորեալ՝ որ առնես
զնշանս և զարուեստս . ձգեցեր զձեռն
քո . և էկուլ զն՟ս երկիր։
Առաջնորդեցեր արդարութ՟բ ժողո
վրդեան քո այսմ , զոր և փրկեցեր։
Մխիթարեցեր զօրութ՟բ քով 'ի բնա
կեաւ սրբութե քո . լուան ազգք՝ և բար
կացան , և երկունք կալան զբնակիչսն
փղշտացւոց։
Յայնժամ փութացան դատաւորք եդով
մայ . և իշխանք մովաբացւոց ։
Կալաւ զնոսա դողումն . հալեցան ա՟մ
բնակիչք քանանացւոց ։
Անկցի 'ի վ՟ր ն՟ց ահ և դողումն . և 'ի զօ
րութե բազկի քո քարասցին ։
Մինչև անցցէ ժողովուրդ քո Տ՟ր . մին
չև անցցէ ժողովուրդ քո այս՝ զոր ստա
ցար։
Տարեալ տնկեսցես զն՟ս 'ի լերին ժառան

դութեան քո. 'ի պատրաստութենէ բնակութեան ժառանգութեան քո:

Զոր ստացար 'ի սկզբանէ Տր, ստացար սրբութք, և զոր պատրաստեցին ձեռք քո. Տր թագաւոր յաւիտեանս յաւի֊տենից, և եւս:

Զի եմուտ փարաւոն՝ կառօք և երիվա րօք. և ընտիր ապառազինօք 'ի մէջ ծո֊վուն:

Եւ էած 'ի վր նց Տր՝ զջուրս ծովուն. և որդիքն իսրայէլի գնացին ընդ ցամաք 'ի մէջ ծովուն:

Սա՛ է իմ Աձ և փառաւոր առնեմ զսա. Աձ հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զսա:

Մարդասէր Տր՝ բարեխօսութբ սրբուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի. և վասն խաչի քո պատուականի. ընկալ զաղա֊չանս մեր, և կեցո՛ զմեզ:

Քարոզ երանելեացն, և եփրեմին:

Վասն 'ի վերուստ խաղաղութն՝ և փրկութե անձանց մերոց՝ զՏր ա֊ղաչեսցուք:

Վ՜ լսելի լինելոյ Տ՜ն այ, ձայնի աղաչա-
նաց մերոց՝ զՏ՜ր ա՛:

Վ՜ քաւիչ և ներող լինելոյ այ՝ի վ՜ր մե-
ղաց մերոց՝ զՏ՜ր ա՛:

Վ՜ թողլոյ մեզ՝ զամ՜ յանցանս մեր, զկա-
մայ և զակամայ, զՏ՜ր ա՛:

Վ՜ զի մի՛ ը՜ խոտանան դատանիցիմք յաւ-
ուրն պատասխանատուութե, զՏ՜ր ա՛:

Վ՜ հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշմա-
րիտ և ուղիղ հաւատով՝ի Ք՜ ննջեցին
զՏ՜ր աղաչեսցուք:

Եւ ևս՝ և վ՜ միաբանութեան ճշմարիտ և
սուրբ հաւատոյս մերոյ զՏ՜ր ա՛:

Զանձինս մեր՝ և զմիմեանս, Տ՜ն Ա՜յ
ամենակալին յանձն արասցուք:

Ողորմեա՛ց մեզ Տ՜ր ած մեր, ըստ մեծի
ողորմութե քում. ասասցուք ամենեքեան
միաբանութ՜: Տ՜ր ողո՛ր:

Աղօթ՜:

ՏՐ տուընջեան՝ և գոյացուցիչ գիշե-
րոյ. որ արարեր զտիւ 'ի գոր-
ծանս բարեգործութե, 'ի փրկութե ան-
ձանց մերոց. և զգիշեր 'ի հանգիստ քնոյ՝
տկարացեալ բնութե մերոյ. եւ այժմ
զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհ-
նաբանութի՝ ահաւոր և փառաւորեալ
անուանդ քում սրբոյ: Ընկալ և այժմ
զա-

զաղաչանս մեր և յաջողեա մեզ, ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք 'ի նոյն պաշտօնքո կանխել միշտ. և նովին կանոնիւս՝ անդադար փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զՍ՟բ Հոգին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից:

Խաղաղութե՟ ամենեցուն:

Օ քեզ, որ միայն գթած և մարդասէր Տ՟ր ես, աղաչեմք հանապազ: զի զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ, կալ 'ի կարգի կրօնաւորութե՟ մերում: Թեթեւացո՛ Տ՟ր՝ զքաղցր լուծ քո, զոր եդեր 'ի վերայ մեր՝ զի կարասցուք կալ 'ի պատուիրանի քում. և զհաճոյս առնել առաջի քո յամ ժամ, 'ի տուէ և 'ի գիշերի. հրեշտակային երգակցութե՟ զքեզ օրհնել՝ զքեզ գովել, գոհութիս և փառս մատուցանել ամենազօր Տ՟րութե՟դ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից՝ ամէն: Սաղմոսիւք և օրհնութե՟ և երգօք հոգևորօք, անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍ՟բ Հոգին: այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից՝ ամէն:

Օրհնեալ Տ՟ր մեր Յ՟ս Ք՟ս ամէն:

Հայր մեր որ յե՟:

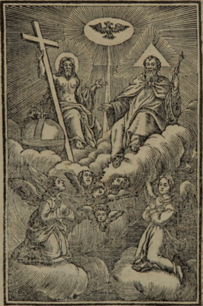

Ամենասուրբ Երրորդութիւն Պաշտելի,
Միասնական Աստուածութիւն Պատուելի։

'Ի կատարած։

Սաղմոս Դաւթի · ԺԸ։

Առ ի խօսի վասն ճանաչողութեանն Այ, որ կարելի է գտանել 'ի տեսութենէ արարա_ ծոց և 'ի գրոց սրբոց։

ԵՐԿԻՆՔ ՊԱՏՄԵՆ ԶՓԱՌՍ ԱՅ· և զարարածս ձեռաց նորա պատմէ հաստատութիւն։

Օր աւուր բղխէ զբան. և գիշեր գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն։

Ո՛չ են բանք՝ և ո՛չ են խօսք, որոց ոչ լսին ձայնք նոցա։

Ընդ ամ երկիր ել բարբառ նց. և մինչև 'ի ծագս աշխարհի են խօսք նց։

Յարեւու եհար զխորան իւր. և ինքն որպ փեսայ, որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ.

մէ. և ցնծայ նա ոպ սկայ յընթանալ զճանապարհս իւր։

՚Ի ծագաց երկնից են ելք նր. և հան գիստ նորա մինչև ՚ի ծագս նորուն. և ո՛չ ոք իցէ, որ թաքիցէ ՚ի տապոյ նր։

Օրէնք Տն անբիծ են՝ և դարձուցանեն զհոգիս. վկայութի Տն հաւատարիմ է. և իմաստուն առնէ զտղայս։

Արդարութիւնք Տն ուղիղ են. և ուրախ առնեն զսիրտս. պատուիրանք Տն լոյս են՝ և լոյս տան աչաց։ Երկիւղ Տն սբ է։ և մնայ յաւիտեան։

Դատաստան Տն ճշմարիտ է. և արդար է ՚ի նոյն։

Ցանկալի է նա քան զոսկի՝ և քան զականս պատուականս բազումս. քաղցր է նա քան զմեղր խորիսխ։

Քանզի՝ ծառայ քո պահեսցէ զայս. ՚ի պահելն, նմա հատուցումն բազում։

Զյանցուածս իւր ո՞վ կարէ առնուլ ՚ի միտ. ՚ի գաղտնեաց իմոց սբ արա զիս Տր. և յօտարէն պահեա զծառայս քո։

Ապա թէ՝ ոչ տիրեսցեն ինձ. յայնժամ անբիծ եղէց՝ և սուրբ եղէց ՚ի մեղաց մեծաց։

Եղիցին քեզ հաճոյ՝ բանք բերանոյ իմոյ և խորհուրդ սրտի իմոյ առաջի քո յամ ժամ. Տր օգնական իմ և փրկիչ իմ։

՚Ի կատարած:

Սաղմոս Դաւթի. ԺԹ.

Այս խօսի վասն արդեանց, և հարծրուէ չարչարանացն Քի̃:

Լուիցէ քեզ Տր̃ յաւուր նեղութե̃. օգնական եղիցի քեզ անունն Այ̃ Յակոբայ:
Առաքեսցէ քեզ Տր̃ զօգնութի՛ն 'ի սրբութէ̃ իւրմէ. և 'ի սիօնէ ընկալցի զքեզ:
Յիշեսցէ Տր̃ զամ̃ պատարագս քո. և զուխտս քո ընդունելի արասցէ:
Տացէ քեզ Տր̃ ըս̃ սրտի քում. և զամ̃ խորհուրդս քո՝ նա կատարեսցէ:
Ցնծասցո՛ւք մեք 'ի փրկութե̃ քում. յանուն Այ̃ մերոյ՝ մեք մեծք եղիցուք:
Լցուսցէ Տր̃ զամ̃ խնդրուածս քո. այժմ ծանեաք, զի կեցոյց Տր̃ զօծեալ իւր:
Լուաւ սմա յերկնից 'ի սրբութէ̃ իւրմէ. 'ի զօրութի̃ փրկութե̃ աջոյ իւրոյ:
Սոքա կառօք՝ և սոքա երիվարօք. այլ մեք զանուն Տն̃ Այ̃ մերոյ կարդասցուք:
Սոքա խափանեցան և անկան. մեք յառեաք՝ և ուղիղ եղաք:
Տր̃ կեցո՛ զթագաւորն, և լո՛ւր մեզ. յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ:

՚Ի

'Ի չափաբերած ։

Սաղմոս Դաւթի . Ի.

Այս խօսի վասն գերահամբարձմանն Քի, եւ վա նուաճեցման թշնամեաց նորին ։

Տէր, 'ի զօրութիւն քում ուրախ եղիցի թագաւորն . 'ի փրկութիւն քում ցնծասցէ յոյժ ։

Զցանկութիւն սրտի նորա ետուր նմա . եւ զկամս շրթանց նորա ո՛չ արգելեր 'ի նմանէ ։

Ժաման արարեր զնա յօրհնութիւն քաղցրութեան քո . եւ եդեր 'ի գլուխ նր պսակ 'ի քարէ պատուականէ ։

Կեանս խնդրեաց 'ի քէն . եւ ետուր նմա զերկայն աւուրս՝ յաւիտեանս յաւիտենից ։

Մեծ են փառք նր 'ի փրկութեան քում . զփառս եւ զմեծ վայելչութիւն դիցես 'ի վր նորա ։

Տացես զնա յօրհնութիւն յաւիտեանս յաւիտենից . եւ ուրախ արասցես զնա յուրախութեան երեսաց քոց ։

Թագաւոր յուսացաւ 'ի Տր . յողորմութենէ բարձրելոյն նա մի՛ սասանեսցի ։

Գտցէ

Գտցի ձեռն քո ՚ի վե՛ր թշնամեաց քոց •
և աջ քո գտցէ՛ զա̃մ ատելիս քո։
Դիցես զնոսա ո̃ր հնոց հրոյ • ՚ի ժամա
նակի երեսաց քոց։
Տ̃ր բարկութ̃ իւրով խռովեցուսցէ՛ զն̃ս •
և հո՛ւր կերիցէ զն̃ս։
Պտուղ ն̃ց յերկրէ կորիցէ՛ • և զաւա՛կ
ն̃ց յորդւոց մարդկան։
Խորհեցան ՚ի քէն չարութ̃ • և խորհե
ցան զխորհուրդ, զոր ո՛չ կարասցեն հաս
տատել։
Արասցե՛ս զն̃ս հալածեալս • ՚ի մնացու
ածս քո՝ պատրաստեսցես զերեսս ն̃ց։
Բա՛րձր լեր Տ̃ր ՚ի զօրութ̃ քում • օրհնես
ցուք, և սաղմոս ասասցուք զօրութ̃ց
քոց։

'Ի կատարած, վասն առաւօտուն օգ նականութեան :

Սաղմոս Դաւթի . ԻԱ.

Այս խօսի վասն չարչարանացն Քի, վասն դարձմանն ազանց, և վասն սրբազնու թեան հաղորդութեան :

Ած իմ, նայեաց առիս. ընդէ՞ր թողեր զիս. հեռի եղէ 'ի փրկութենէ իմմէ, վս բանից յանցանաց իմոց:
Ած իմ, 'ի տուէ կարդացի առ քեզ, և ինձ ոչ լուար. 'ի գիշերի. և ինձ ո՛չ անսայեր:
Դու 'ի սուրբս բնակեալ ես. գովեալդ Իսրայէլի:
'Ի քեզ յուսացան հարքն մեր. յուսացան 'ի քեզ՝ և փրկեցեր զնս:
Առ քեզ աղաղակեցին, և կեցին. 'ի քեզ յուսացան՝ և ո՛չ ամաչեցին:
Այլ ես որդն եմ, և ո՛չ իմ մարդ. նախատինք մարդկան՝ և արհամարհանք ժողովրդոց:
Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝ արհամարհէին զինև. խօսէին շրթամբք՝ և

շար

շարժեցին զգլուխս իւրեանց:
Յուսացաւ 'ի Տր՝ և փրկեսցէ զնա. կե-
ցուսցէ զնա՝ զի կամի զնա:
Դու ես՝ որ հաներ զիս յարգանդէ.
յոյս իմ 'ի ստեանց մօր իմոյ:
'ի քեզ անկայ ես յարգանդէ յորովայ-
նէ մօր իմոյ դու ես Ած իմ:
Մի՛ 'ի բացեայ առնիր յինէն՝ զի նեղու-
թիւք մերձեալ են. և ո՛չ ոք է որ օգնէ
ինձ:
Շուրջ եղեն զինև՝ զուարակք բազումք.
և ցուլք գէրք պաշարեցին զիս:
Բացին 'ի վր իմ զբերանս իւրեանց ոպ
առիւծ. զի մռնչէ և յափշտակէ:
Եւ ոպ ջուր հեղայ՝ և ցրուեցան ամ ոս-
կերք իմ. և եղև սիրտ իմ ոպ մոմ հա-
լեալ 'ի մէջ որովայնի իմոյ:
Չորացաւ ոպ խեցի զօրուն իմ. լեզու
իմ 'ի քիմս իմ կցեցաւ. և 'ի հող մահու
իջուցին զիս:
Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք. և
ժողովք չարաց պաշարեցին զիս:
Ծակեցին զձեռս իմ՝ և զոտս իմ. և
թուեցին զամ ոսկերս իմ, նոքա հայե-
ցան և տեսին զիս:
Բաժանեցին զհանդերձս իմ 'ի մէջ իւ-
րեանց. և 'ի վր պատմուճանի իմոյ վի-
ճակս արկանէին:
Դու Տր՝ մի՛ հեռի առներ զօգնութի

քո յինէն. և Տր՝ յօգնել ինձ նայեաց։

Փրկեա՛ 'ի սրոյ զանձն իմ. և 'ի ձե-
ռաց շանց զմիամօրութիւն իմ։

Փրկեա՛ զիս 'ի բերանոյ առիւծու՝ յեղ
ջերէ միեղջերուի զխոնարհութիւն իմ։

Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց.
'ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ։

Երկիւղածք Տն օրհնեսցեն զնա. ամ
զաւակքն յակօբեան փառաւո՛ր արաս-
ցեն զնա։

Երկիցէ 'ի Տնէ ամ զաւակն իսրայէլի, զի
ոչ արհամարհեաց, և ո՛չ անարգեաց
զաղօթս աղքատի. և ո՛չ դարձոյց զե-
րեսս իւր յինէն. այլ 'ի կարդալ իմում
առ նա՝ լուաւ ինձ։

'Ի քէն է գովութիւն իմ, յեկեղեցիս
մեծս օրհնեցից զքեզ։

Զուխտս իմ կատարեցից. առաջի ամ
երկիւղածաց նր̃։

Կերիցեն տնանկք և յագեսցին. օրհնես-
ցեն զՏր՝ որք խնդրեն զնա։

Կեցցեն սիրտք նց̃ յաւիտեանս յաւիտե-
նից. յիշեսցեն, և դարձցին առ Տէր
ամ ծագք երկրի։

Երկիր պագցեն նմա ամ տոհմք ազանց.
զի Տն է արքայութիւն, և նա տիրէ 'ի վր̃
ամ հեթանոսաց։

Կերին և երկիր պագին նմա ամ պա-
րարտք երկրի. առաջի նր̃ անկցին ա-

Ամենեքեան՝ որք իջանեն 'ի հող։
Անձն իմ նովաւ կեայ. և զաւակ իմ ծառայեսցէ նմա։
Պատմեսցի Տն̄ ազգ որ գալոցն է. պատմեսցեն զարդարութիւն նր̄ ժողովրդեան, որ ծնանելոցն է՝ զոր արար Տր̄։

Սաղմոս Դաւթի. ԻԲ։

Այս խօսի վասն հովուին Քի̄, և թէ ոչ արածէ զմեզ խորով վարդապետութեամբն, և օրհնութեամբք, խաչ և արդեամբք խորոց չարչարանաց։

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։
'Ի վայրի դալարւոջ անդ՝ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։
Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդարութեան, վն̄ անուան իւրոյ։
Թէպէտ՝ և գնացից ես 'ի մէջ ստուերաց մահու. ոչ երկեայց 'ի չարէ, զի դու Տր̄ ընդ իս ես։
Ցուպ քո և գաւազան. նոքա մխիթարեսցեն զիս։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան ակն յանդիման նեղչաց իմոց։

Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո ոպ̃ անապակ արբեցոյց զիս։

Ողորմութին քո Տր̃, զհետ իմ եկեսցէ՝ զամ̃ աւուրս կենաց իմոց բնակել ինձ 'ի տան Տն̃ ը̃ երկայն աւուրս։

Սաղմոս միաշաբաթւոյ՝ Դաւթի . ԻԳ։

Այս խօսի վս̃ համբարձմանն յերկինս, և թէ որով միջոցաւ հարկաւոր մտանել յայնս, և վասն դրանցն՝ որովք եմուտ Քս̃ նախ։

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով՝ աշխարհ և ամ̃ բնակիչք նր̃։

Նա ինքն 'ի վր̃ ծովու հիմունս եարկ նմա. և 'ի վր̃ գետոց պատրաստեաց զնա։

Ո՞վ ելցէ 'ի լեառն Տն̃. կամ ո՞վ կացցէ 'ի տեղւոջ սրբութեն նր̃։

Որ մք̃ է ձեռօք և անբիծ սրտիւ, որ ոչ եառ զնանրութին յանձն իւր՝ և ոչ երդուաւ նենգութբ̃ ընկերի իւրում։

Սա առցէ զօգնութին 'ի Տե̃. զողորմութին յայ̃ փրկչէ իւրմէ։

Այս ազգ է՝ որ խնդրէ զՏր̃. խնդրէ տեսանել զերեսս այ̃ յակոբայ։

Համբարձէ՛ք իշխանք՝ զդրունս ձեր 'ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից

և

Եւ մտցէ Թագաւո՛ր փառաց։
Ո՞վ է սա Թագաւո՛ր փառաց. Տէր հզօր զօրութեամբ իւրով. Տէր հզօր 'ի պատերազմի։
Համբարձէ՛ք իշխանք՝ զդրունս ձեր 'ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից.
Եւ մտցէ Թագաւոր փառաց։
Ո՞ է սա Թագաւո՛ր փառաց. Տէր զօրութեանց՝ սա ինքն է Թագաւո՛ր փառաց։

Սաղմոս Դաւթի. ԻԴ։

Այս ուսուցանէ մեզ հայցել առ Ած 'ի մեծի նեղս վտանգի, որպէս արար նոյն 'ի հալածեցման իւրում։

Առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ. Աճ իմ 'ի քեզ յուսացայ, մի՛ ամաչեցից եւ մի՛ ծիծաղեսցին զինեւ թշնամիք իմ։
Ամենեքեան որք համբերեն քեզ՝ մի՛ ամաչեսցեն. այլ ամաչեսցեն անօրէնք՝ յունայնութեան իւրեանց։
Զճանապարհս քո՝ Տէր ցո՛յց ինձ. եւ զշաւիղս քո, ուսո՛ ինձ։
Առաջնորդեա՛ ինձ 'ի ճշմարտութեան քում եւ ուսո՛ զիս. զի դու ես Աճ փրկիչ իմ. եւ ես քեզ համբերեմ զօրհանապազ։

Յիշեա՛ Տ՟ր՝ զգթութիւնս քո՝ և զողորմութիւնս քո՝ որք են յաւիտենից ։

Զմեղս մանկութեան իմոյ՝ և զանգիտութեան իմոյ մի՛ յիշեր․ այլ յիշեա՛ զիս ըստ ողորմութեան քում, վ՟ն քաղցրութեան քո՝ զի քաղցր և ուղիղ ես ։

Վ՟ն այսորիկ՝ օրէնսդէ՛տ առնես զմեղաւորս ՚ի ճանապարհի․ առաջնորդես հեզոց ՚ի դատաստանի․ և ուսուցանես հեզոց զճանապարհս քո ։

Ամենայն ճանապարհք Տ՟ն ողորմութ՟ի և ճշմարտութ՟ի են՝ այնոցիկ, որք խնդրեն զուխտս և զվկայութիւնս նր՟ ։

Վ՟ն անուան քո Տ՟ր քաւեա՛ զմեղս իմ՝ զի բազում եղեն․ ո՞վ է մարդ, որ երկնչի ՚ի Տ՟է․ օրէնսդէտ առնէ զնա ՚ի ճանապարհի՝ յոր և հաճեցաւ ։

Անձն նորա ՚ի բարութեան հանգիցէ․ և զաւակ նր՟ ժառանգեսցէ զերկիր ։

Զօրութիւն է Տ՟ր երկիւղածաց իւրոց․ և զկտակարանս իւր ուսուցանէ նց՟ ։

Աչք իմ յա՟մ ժամ առ Տ՟ր․ և նա հանէ յորոգայթէ զոտս իմ ։

Նայեաց առ իս և ողորմեա՛ց ինձ․ զի միամօր և աղքատ եմ ես ։

Նեղութիւնք սրտի իմոյ բազում եղեն յոյժ․ և ՚ի վշտաց իմոց հան զիս ։

Տե՛ս զխոնարհութիւն իմ՝ և զվաստակ իմ․ և թո՛ղ ինձ զա՟մ զմեղս իմ ։

Տե՛ս

Տե՛ս զթշնամիս իմ, զի բազում եղեն, ատելութբ՝ զոր 'ի նմանէ ատեցին զիս:
Պահեա՛ զանձն իմ՝ եւ փրկեա՛ զիս. եւ մի՛ յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ 'ի քեզ:
Անմեղք եւ ուղիղք կցորդք եղեն ինձ. եւ ես քեզ համբերի. փրկեա՛ Ած զիսրայէլ յամ նեղութենց նր:

Սաղմոս Դաւթի. ԻԵ.

Առ գանձատի վասն ամբաստանեցմանն և վն ըրդարեցմանն իւրոյ, համ ՔԵ:

Դատ արա ինձ Տր՝ զի ես յանբծութե իմում գնացի, 'ի Տր յուսացայ՝ զի մի՛ եղէց հիւանդ:
Փորձեա՛ զիս Տր եւ քննեա՛ զիս. փորձեա՛ զերիկամունս իմ եւ զսիրտ իմ:
Ողորմութն քո Տր՝ առաջի աչաց իմոց. եւ հաճոյ եղէց ճշմարտութե քում:
Ո՛չ նստայց ես յաթոռս նանրաց. եւ ը անօրէնս ես ո՛չ մտից:
Ատեցի ես զժողովս չարաց՝ եւ ը ամպարշտս ես ո՛չ նստայց:
Լուացից սրբութբ զձեռս իմ. եւ շուրջ եղէց զսեղանովք քո Տր:
Լսել ինձ զձայն օրհնութե քո՝ եւ պատմել զամ սքանչելիս քո:
Տր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո. եւ զտեղի յարկի փառաց քոց:

Մի՛ կորուսաներ ընդ ամպարշտաս զանձն իմ. և մի՛ ընդ արս արիւնահեղս զկեանս իմ։
Որոց ձեռք յանօրէնութեան են. և աջ նոցա լի է կաշառօք։
Ես յամբծութեան իմում գնացի. փրկեա՛ զիս Տր և ողորմեաց ինձ։
Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան. յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ։

Սաղմոս Դաւթի մինչչև օծեալ էր։
ԻԶ.

Այս յորդորէ և քաջալերէ զինքն ոչ երկնչիլ օգնութեամբն Այ։

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումմէ՞ երկեայց. Տր ապաւէն կենաց իմոց՝ ես յումմէ՞ դողացայց։
'Ի մերձենալ առ իս չարաց՝ յուտել զմարմինս իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք իմ, նոքա տկարացան և անկան։
Թէ պատրաստեսցի 'ի վր իմ պատերազմ, ո՛չ երկիցէ սիրտ իմ. և թէ յարիցէ 'ի վր իմ ճակատամարտ, սակայն և այսուի՛կ 'ի քեզ Տր յուսացայ։
Զմի խնդրեցի 'ի Տնէ, և զնոյն աղաչեմ. բնակել ինձ 'ի տան Տն, զամ աւուրս կենաց իմոց։
Տեսանել ինձ զվայելչութիւն Տն. և հրա-

հրաման տալ 'ի տաճարի նր։
Ծածկեաց զիս 'ի խորանի իւրում յաւուր
չարի․ ընդ յարկաւ՛ արար զիս, 'ի ծած
կոյթ խորանի իւրոյ։
'ի վէմի բարձր արարեր զիս․ և այժմ
բարձր արա զգլուխ իմ 'ի վր թշնամեաց
իմոց։
Շուրջ եկեց՝ և մատուցից 'ի խորանի նր
պատարագ օրհնութե․ օրհնեցից և սաղ
մոս ասացից Տն։
Լո՛ւր Տր ձայնի իմում՝ զի կարդացի առ
քեզ․ ողորմեա՛ց ինձ և լո՛ւր ինձ․ զի
քեզ ասաց սիրտ իմ․ և խնդրեցին ե_
րեսք իմ․ զերեսս քո Տր խնդրեցի։
Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն․
և մի՛ խոտորիր բարկութբ 'ի ծառայէ
քումմէ։
Օգնական իմ լեր Տր և մի՛ անարգեր
զիս․ և մի՛ թողուր զիս՝ ած փրկիչ իմ։
Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս․ և Տր
իմ ընկալաւ զիս։
Օրէնսդրէ՛ա արա զիս Տր 'ի ճանապարհի
քում․ և առաջնորդեա՛ ինձ 'ի շաւիղս
քո ուղիղս։
Վս թշնամեաց իմոց, մի՛ մատներ զիս 'ի
ձեռս նեղչաց իմոց։
Յարեան 'ի վր իմ վկայք մեղաց․ և սուտ
ցին ինձ յանօրէնութե իւրեանց։
Հաւատացի տեսանել զբարութե Տն

յերկրին կենդանեաց ։ Համբե՛ր Տն̃ և քաջալերեա՛ց ։ զօրասցի՛ սիրտ քո՝ և համ բե՛ր Տն̃ ։

Սաղմոս Դաւթի ։ ԻԷ։

Առ աղաչէ զԱՃ օգնել ինքեան, և զնոր հաճաւլ լինի զնմանէ վասն անաւլոյ նորին ինքեան ։

Առ քեզ Տր̃ կարդացի, ԱՃ իմ մի՛ լռեր յինէն ։ մի՛ երբեք լռիցես յինէն ։ նմանիցիմ այնոցիկ որք իջանեն՛ի գուբ ։

Լո՛ւր Տր̃ ձայնի խնդրուածաց իմոց՝ յաղաչել ինձ առ քեզ ։ ՚ի համբառնալ ձեռաց իմոց՝ ՚ի տաճար սր̃ք քո ։

Մի՛ համարիր ընդ ամպարիշտս զանձն իմ. և մի՛ ընդ այնոսիկ որք գործեն զանօրէնութի, կորուսաներ զիս ։

Որք խօսին զխաղաղութի ընդ ընկերս իւրեանց. և չարութի է ՚ի սիրտս նց̃ ։

Տո՛ւր նց̃ Տր̃ ըստ գործոց նց̃ ։ ըստ անօրէնութե̃ գնացից նց̃, հատո՛ նց̃ ։

Ըստ գործոց ձեռացն նց̃, հատո՛ նոցա՝ զհատուցումն նց̃ նոցին ։

Ո՛չ իմացան նոքա զգործս Տն̃ ։ և ոչ՚ի գործս ձեռաց նր̃ հայեցան, կործանեսցես

ցես զնա, եւ այլ մի՛ շինեսցեն:

Օրհնեալ է Տր՝ զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց. Տր օգնական իմ եւ պաշտպան իմ:

'Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգնեցաւ եւ զուարճացաւ մարմին իմ. եւ ես կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա:

Տր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ. ապաւէն փրկութեան օծելոյ իւրոյ:

Փրկեա՛ զժողովուրդ քո. եւ օրհնեա՛ զժառանգութիւն քո. հովուեա՛ եւ բարձրացո՛ զնս մինչեւ յաւիտեան:

Սաղմոս Դաւթի. ԻԸ:

Այս յորդորէ 'ի պաշտօնն Այ, եւ ձայնս ձայնք լինի քարոզութեան սրբոյ Աւետարանին:

Մատուցէ՛ք Տն որդիք այ. մատուցէ՛ք Տն զորդիս խոյոց:

Մատուցէ՛ք Տն զփառս եւ զպատիւ. մատուցէ՛ք Տն զփառս անուան նր. եւ երկիր պագէք Տն՝ 'ի սրահ սրբութեան նորա:

Ձայն Տն 'ի վր ջուրց՝ եւ ած փառաց որոտաց. եւ Տր ինքն 'ի վր ջուրց բազմաց:

Ձայն Տն զօրութե, և ձայն Տն մեծ
վայելչութե:
Ձայն Տն փշրէ զմայրս: և մանրէ Տր
զմայրսն լիբանանու:
Մանրեսցէ՛ զնս որպէս զմատաղատուանկն
լիբանանու. որ սիրելին է որպէս զորդիս
միեղջերուի:
Ձայն Տն հատանէ զբոցհրոյ. ձայն Տն
շարժէ զանապատն, և խռովեցուցանէ
Տր՝ զանապատն կադէս:
Ձայն Տն հաստատէ զեղջերուս. և յայտ
նի առնէ զանտառս:
՚Ի տաճարի նր ամենեքեան ասասցեն
զփառս նմա:
Տր զջրհեղեղս նստուցանէ և ցածուցա
նէ. թագաւորեսցէ Տր յաւիտեան:
Տր զզօրութի ժողովրդեան իւրոյ տա_
ցէ. օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր ՚ի խա
ղաղութե:

Սաղմոս օրհնութեան նաւակատեաց տաճարին Դաւթի ։ ԻԹ.

Շնորհակալութիւն և հրաժարումն առն աղաւթեցելոյ 'ի մեծէ հիւան_ դութենէ ։

Բարձր առնեմ զքեզ Տր̃ , զի ընկալար զիս . և ո՛չ ուրախ արարեր զթշնամիս իմ յիս ։

Տր̃ ած̃ իմ, կարդացի առ քեզ և բժշկեցեր զիս . Տր̃ հաներ 'ի դժոխոց զանձն իմ . փրկեցեր զիս յայնցանէ , որք իջանեն 'ի գուբ ։

Սաղմոս ասացէք Տն̃ սրբք նր̃՝ խոստովան եղերուք՝ յիշատակի սրբութեան նր̃ ։

Արտմտութիւն է 'ի բարկութեան նր̃ . և կեանք են 'ի կամաց նորա ։

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք . առաւօտուց եղիցի ուրախութիւն ։

Ես ասացի 'ի բարեկենդանութեան իմում, թէ ո՛չ սասանեցայց յաւիտեան ։

Տր̃ 'ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ զօրութիւն . դարձուցեր զերեսս քո յինէն՝ և ես եղէ խռովեալ ։

Առ քեզ Տր̃ կարդացի . և առ ած̃ իմ աղաղակեցի . զի՞նչ օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ , թէ իջանեմ ես յապականութիւն ։

Մի թէ հող խոստովան առնիցի՞ առ քեզ. կամ պատմեսցէ զճշմարտութիւնս քո։
Լուաւ ինձ Տր՝ և ողորմեցաւ. և Տր եղև ինձ օգնական։
Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութիւն. էհերձ յինէն զքուրձ. և ինձ զգեցոյց զուրախութիւն։
Որպէս զի սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ. և այլ մի՛ ևս զղջացայց, Տր Ած իմ. յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ։

՚Ի չափաւորած Սաղմոս Դաւթի։ օրհնութե նաւակատութե. Լ։

Առփ շնորհակալ լինել վն ազատեցմանն ՚ի փորձութեանց դիւականաց։

Քեզ Տր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութեն քում փրկեա՛ զիս և ապրեցո՛ զիս։
Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո. և վաղ վաղեա՛ կեցուցանել զիս։
Լե՛ր ինձ Ած պաշտպան՝ և տուն ապաւէնի ապրեցուցանել զիս. զի հզօր իմ և ապաւէն իմ դու ես։
Վն անուան քո Տր առաջնորդեսցես ինձ, և սնուսցես զիս. և հանցես զիս

յո

յորոգայթէ յայսմանէ, որ թաղուցան ինձ:

Դու ես պաշտպան իմ Տր՝ և 'ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ:

Փրկեցեր զիս Տր ած՝ ճշմարտութբ քով. ատեցեր զայնոսիկ որք պահեն զերկիւղ 'ի սնոտիս:

Ես 'ի Տր յուսացայ. ցնծացայց և ուրա՛խ եղէց 'ի փրկութն քում:

Զի հայեցար 'ի խոնարհութի իմ. և փրկեցեր 'ի վշտաց զանձն իմ. և ո՛չ մատնեցեր զիս 'ի ձեռս նեղչաց իմոց. և կացուցեր յանդորրու զոտս իմ:

Ողորմեա՛ց ինձ Տր, զի նեղեալ եմ ես. խռովեցա՛ւ 'ի սրտմտութէ, ակն իմ՝ անձն իմ և փոր իմ:

Պակասեցան 'ի ցաւոց կեանք իմ. և ամք իմ յոգւոց ելանելոյ:

Աղքատացա՛ւ 'ի տկարութէ զօրութի իմ. և ոսկերք իմ խռովեցան:

Քան զամ թշնամիս իմ եղէ ես նախատ դրացեաց իմոց յոյժ. ահ և երկիւղ ծանօթից իմոց:

Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝ արտաքս փախչէին յինէն:

Մոռացեալ եղէ ես՝ ոպ մեռեալ՝ 'ի սրտէ. և եղէ ես որպէս զանօթ կորուսեալ:

Զի լուայ ես զբամբասանս 'ի բազմաց որք

որք ջուրջ էին զինև. 'ի ժողովիլ նոցա
'ի միասին, առնուլ զանձն իմ խորհեցան.
այլ ես 'ի քեզ Տ՜ր յուսացայ:
Ասացի դու ես Ա՜ծ իմ. և 'ի ձեռս քո է
ժառանգութիւն իմ:
Փրկեա՛ զիս 'ի ձեռաց թշնամեաց իմոց.
և 'ի հալածչաց իմոց:
Երևեցո՛ զերեսս քո 'ի ծառայս քո.
ապրեցո՛ զիս Տ՜ր ըստ ողորմութե՜ քում.
Տ՜ր՝ մի՛ յամօթ եղէց՝ զի կարդացի առ
քեզ:
Ամաչեսցեն ամպարիշտք և իջցեն 'ի
դժոխս. և համր եղիցին շրթունք նեն
գաւորք. որք խօսին զարդարոյ զանիրա
ւութիւն. յամբարտաւանիլ և յանգոս_
նելն իւրեանց:
Ո՜պ զի բազում է ողորմութիւն քաղցրութե՜
քո Տ՜ր. զոր պահեցեր երկիւղածաց
քոց:
Արարեր դու այնոցիկ, որք յուսացեալ
են 'ի քեզ. առաջի որդւոց մարդկան:
Ամրացուսցես զնո՜ 'ի ծածկոյթ երեսաց
քոց, 'ի խռովութենէ մարդկան:
Ծածկեսցես զնո՜ 'ի խորանի քում. 'ի
հակառակութենէ լեզուաց:
Օրհնեալ է Տ՜ր՝ զի սքանչելիս արար՝ զո
ղորմութիւն իւր 'ի քաղաք ամուր:
Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում, թէ ըն
կեցայ ուրեմն՝ յերեսաց աչաց քոց:
Վ՜

Վ̃ այսորիկ՝ լուա՛ր ձայնի աղօթից իմոց․ յաղաղակելն իմում առ քեզ։

Սիրեցէ՛ք զՏր̃ ամ̃ սուրբք նր̃․ զի զստուգութի խնդրէ Տր̃․ և հատուցանէ այնոցիկ, որք առաւե՛լ առնեն զամբարտաւանութի։

Քաջալերեցարո՛ւք և զօրասցին սիրտք ձեր, ամենեքեան որք յուսացեալ էք ՚ի Տէր։

Իմաստութիւն Սաղմոս Դաւթի․ ԼԱ․

Այս յորդորէ դառնալ և զգաստանալ ՚ի հացութիւնս արդարութեան ։

Երանի՛, ում թողութիւն եղև մեղաց․ և ծածկեցան ամ̃ յանցանք նր̃ ։

Երանի՛ առն՝ որում ոչ համարի Տէր զմեղս նր̃․ և ոչ գոյ նենգութիւն ՚ի բերան նր̃։

Լռեցի ես՝ և մաշեցան ամ̃ ոսկերք իմ․ առ աղաղակել ինձ առ Տր̃ զօրհանապազ՝ ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի։

Ծանրացաւ ձեռն քո ՚ի վր̃ իմ․ դարձայ ՚ի թշուառութի, զի հարան յիս փուշք։

Զմեղս իմ ցուցի քեզ․ և զանօրէնութիս իմ ո՛չ ծածկեցի ՚ի քէն։

Ասացի թէ պատմեցից ինձէն զմեղս իմ․ և դու թողցես զամ̃ ամբարշտութիւնս

Թիւնս մեղաց իմոց։

Վս̃ այսորիկ՝ յաղօթս կացցեն առ քեզ ամ̃ սբք, 'ի ժամ ընդունելի։

Բայց միայն 'ի ջուրցն հեղեղաց բազմաց. որք առ նա̃ ինչ ո՛չ մերձեսցին։

Դու ես ապաւէն իմ, 'ի նեղութենէ յայսմանէ. որ շուրջ եղեւ զինեւ։

Ցնծութիւն իմ. փրկեա՛ զիս յայնցանէ՝ որք պաշարեցին զիս։

Իմաստուն արարից զքեզ՝ եւ խելամուտ 'ի ճանապարհի, յորեւ գնասցես. եւ հաստատեցից 'ի վե̃ քո զաչս իմ։

Մի՛ լինիք ոպ̃ ձի եւ ջորի, զի ո՛չ գոյ 'ի նո̃ իմաստութիւն. 'ի սանձս եւ 'ի դանդանաւանդս ձմլեսցես զկզակս նց̃. որք առ քեզ ինչ ո՛չ մերձեսցին։

Բազում տանջանք են մեղաւորաց։ բայց որք յուսան 'ի Տր̃, ողորմութիւն Տն̃ շուրջ եղիցի զնոքօք։

Ուրախ եղերուք եւ ցնծացէ՛ք արդարք. 'ի Տր̃, պարծեցարուք ամենեքեան՝ որք ուղիղ էք սրտիւք։

Ա

Անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց ։ ԼԲ։

Աստ հրաւէրէ 'ի գովութիւն Այ̃ վասն բազմաց հատուցելութեանց նորին ։

Ցնծացէ՛ք արդարք 'ի Տր̃՝ ուղղոց վայելէ օրհնութի. խոստովան եղերուք Տն̃ օրհնութբ̃. տասնաղեան սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէ՛ք նմա։
Օրհնեցէ՛ք զՏր̃ յօրհնութի նոր՝ զի բարի է. սաղմոս ասացէք նմա օրհնութբ̃։
Ուղիղ են պատգամք Տն̃. և ամ̃ գործք նր̃ հաւատովք են. և սիրէ ողորմութի, և զիրաւունս Տր̃։
Ողորմութբ̃ Տն̃ լի եղև երկիր՝ և բանիւ Տն̃ երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ նր̃, ամ̃ զօրութիք նց̃։
Ժողովեաց ոպ̃ 'ի տիկս զջուրս ծովու. և դնէ 'ի խորս զգանձս իւր։
Երկիցէ 'ի Տն̃է ամ̃ երկիր. և 'ի նմանէ դողասցին ամ̃ բնակիչք աշխարհի։
Զի նա ասաց և եղեն. ինքն հրամայեաց և հաստատեցան։
Այ̃ ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց. անարգէ Տր̃ զխորհուրդս ժողովրդոց. և արհամարհէ Տր̃ զխորհուրդս իշխանաց։

Խորհուրդ Տ՟ն յաւիտեան մնայ՝ և խորհուրդ սրտի Ն՟ր յազգէ մինչև յազգ։

Երանի՜ ազգի՝ որոյ Տ՟ր ա՟ծ օգնական է նմա. ժողովուրդ զոր ընտրեաց 'ի ժառանգութիւն իւր։

Յերկնից նայեցաւ Տ՟ր՝ յա՟մ որդիս մարդկան. 'ի պատրաստ բնակութենէ իւրմէ հայեցաւ յա՟մ բնակիչս աշխարհի։

Որ ստեղծ առանձին զսիրտս ն՟ց. որ 'ի միտ առնու՝ զա՟մ գործս ն՟ց։

Ոչ թէ 'ի բազում զօրս իւր ապրեսցի թագաւոր. և ո՛չ սկայ 'ի բազում զօրութեան իւրում։

Սուտ է ձի՝ 'ի փրկութեան իւրում. 'ի բազում զօրութեան իւրում, ո՛չ ապրեցուցանէ զհեծեալն։

Աչք Տ՟ն 'ի վ՟ր երկիւղածաց իւրոց. ոյք յուսան յողորմութիւն ն՟ր։

Փրկել 'ի մահուանէ զանձինս ն՟ց. և կերակրել զն՟ս, 'ի սովու։

Անձինք մեր համբերեսցեն Տ՟ն. զի օգնական և պաշտպան մեր է։

'ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր, և յանուն ս՟բ ն՟ր յուսացաք։

Եղիցի՛ ողորմութիւն քո Տ՟ր 'ի վ՟ր մեր. ո՟պ յուսացաք 'ի քեզ։

Սաղմոս Դաւթի . ԼԳ.

՚Ի ժամանակի զի այլագունեաց զերեսս
իւր առաջի աբիմելեքայ, և ապայ
արձակեաց զնա , և գնաց:

Հրաւիրէ զամենեսեան գովել զԱծ վս
բարերարութեան ՚ի նմանէ իւր
ընդունելոյ:

Օրհնեցից զՏր̃ յա̃մ ժամ. յա̃մ ժամ
օրհնութի՛ւնք նր̃ ՚ի բերան իմ:
՚Ի Տր̃ պարծեսցի անձն իմ. լուիցեն հեզք,
և ուրա՛խ եղիցին:
Մե՛ծ արարէք զՏր̃ ինև. և բա՛րձր ա_
րասցուք զանուն նր̃ ՚ի միասին:
Խնդրեցի ՚ի Տնէ և լուաւ ինձ. յա̃մ նե
ղութե՛ց իմոց փրկեաց զիս:
Մատի՛ք առ Տր̃ և առէ՛ք զլոյս. և ե_
րեսք ձեր մի՛ ամաչեսցեն:
Այս աղքատ կարդաց առ Տր̃. և Տր̃
լուաւ սմա. յա̃մ նեղութե՛ց սորա փրկեաց
զսա:
Բանակ հրեշտակաց Տն̃, շուրջ է զեր
կիւղածովք իւրովք՝ և պահէ զնս̃:
Ճաշակեցէ՛ք և տեսէք զի քաղցր է Տր̃.
երանեալ է այր՝ որ յուսայ ՚ի նա:
Երկերո՛ւք ՚ի Տնէ ամ̃ սր̃բք նր̃. զի ո՛չ է
ինչ

լինչ պակասութիւն երկիւղածաց նորա։
Մեծամեծք աղքատացան և քաղցեան.
բայց որք խնդրեն զՏր՟, մի՛ պակասես
ցին ՚ի նոցանէ ամ՟ բարութիւն։
Եկա՛յք ո՛րդեակք իմ՝ և լո՛ւարո՛ւք ինձ.
և զերկիւղ Տն՟ ուսուցից ձեզ։
Ո՞վ է մարդ՝ որ կամի զկեանս. և սիրէ
զաւուրս իւր տեսանել ՚ի բարութե՟։
Լռեցո՛ զլեզու քո ՚ի չարութենէ. և շըր
թունք քո մի՛ խօսեսցին զնենգութիւն։
Խոտորեա՛ց ՚ի չարէ՝ և արա՛ զբարի. խնդ
րեա՛ զխաղաղութիւն և ե՛րթ զհետ նր՟։
Աչք Տն՟ ՚ի վր՟ արդարոց. և ականջք նր՟
՚ի վր՟ աղօթից նց՟։
Երեսք Տն՟ ՚ի վր՟ չարագործաց. սատա
կել յերկրէ զյիշատակս նց՟։
Կարդացին արդարքն առ Տր՟. և Տր՟ լու
աւ նց՟. յամ՟նեղուէ՟ նց՟ փրկեաց զնս՟։
Մերձ է Տր՟ առ այնոսիկ որք մաշեալ
են սրտիւք. և զխոնարհս հոգւով կե
ցուցանէ։
Բազում նեղութիւնք են արդարոց. յամէ
փրկէ զնս՟ Տր՟. և պահէ զամ՟ ոսկերս նց՟.
և մի ՚ի նոցանէ մի՛ փշրեսցի։
Մահ մեղաւորին չար է. բայց որք ատեն
զարդարն, զղջասցին։
Փրկէ Տր՟ զանձինս ծառայից իւրոց. մի՛
զղջասցին ամենեքեան որք յուսացեալ
են ՚ի նա։

Սաղ

Սաղմոս Դաւթի. ԼԴ.

Խնդրէ օգնութիւն յԱ՟յ ընդդէմ թշնամեաց իւրոց:

Դատեա՛ Տ՟ր զայնոսիկ՝ որք դատեն զիս. մարտի՛ր ընդ այնոսիկ, որք մարտնչին ընդ իս:

Ա՛ռ զզէն և զասպար քո, և արի՛ յօգնել ինձ. հա՛ն զսուր քո ընդդէմ հալածչաց իմոց. արգե՛լ զն՟ս, և ասա՛ դու ցանձն իմ, թէ փրկութիւն քո ես եմ:

Ամաչեսցեն և յամօ՛թ լիցին՝ որք խնդրէին զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն՝ որք խորհէին ինձ չար:

Եղիցին նոքա ո՟պ փոշի առաջի հողմոյ և հրեշտակ Տ՟ն նեղեսցէ զն՟ս:

Եղիցին ճանապարհք ն՟ց ՚ի խաւար և ՚ի գայթագղութիւն, և հրեշտակ Ա՟յ հալածեսցէ զն՟ս:

՚Ի նանիր թագուցին ինձ զորոգայթ յապականութիւն իւրեանց՝ և ՚ի նանիր նախատեցին զանձն իմ:

Հասցէ ՚ի վ՟ր ն՟ց որոգայթ, զոր ո՛չ գիտացին. և որս զոր թագուցին, առցէ զոտս ն՟ց. և յորոգայթ ՚ի նոյն անկցին:

Այլ անձն իմ ցնծասցէ ՚ի Տ՟ր. ուրախ

եղի

եղեցի 'ի փրկութե̃ն նո̃ . և ա̃մ ոսկերք իմ ասասցեն, Տր̃ ո՞ նման քեզ:

Զի փրկեաց զաղքատ 'ի ձեռաց հզօրի. զաղքատ և զտնանկն յայնցանէ որք յափշտակէին զնա:

Յարեան 'ի վր̃ իմ վկայք չարեաց . զոր ինչ ո՛չ գիտէի, հարցանէին ցիս:

Հատուցին ինձ չար՝ փոխանակ բարւոյ. անժառանգել զանձն իմ խորհեցան յորդւոց մարդկանէ:

Ես 'ի նեղել նց̃ քուրձ զգենուի. խոնարհ առնէի պահօք զանձն իմ. և աղօթք իմ 'ի ծոց իմ դարձցին:

Ոպ̃ զեղբայր և զընկեր՝ այսպ̃ հաճոյ լինէի. ոպ̃ զսգաւո՛ր և զտրտում, այնպ̃ խոնարհ առնէի:

'Ի վր̃ իմ ուրախ եղեն՝ և ժողովեցան . ժողովեցան յիս տանջանք . և ես ո՛չ ծանեայ . ցրուեցան, և ո՛չ զղջացան:

Փորձեցին զիս՝ և արհամարհեցին արհամարհանօք . կրճտեցին 'ի վր̃ իմ զատամունս իւրեանց, Տր̃ ե՞րբ տեսցես:

'Ի բաց արա զանձն իմ 'ի խորամանկութէ նց̃, և յառիւծուց զմիամօրուն իմ: Խոստովան եղէց քեզ Տր̃՝ յեկեղեցիս մեծս . և 'ի ժողովս բազմաց օրհնեցից զքեզ:

Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ, որք ատէին զիս 'ի տարապարտուց . ան

ար

արկի առնէին յիս աչօք իւրեանց ։
Ընդիս զխաղաղութ՟ խօսէին . և ինքեանք՝
բարկութ՟ք զնենգութ՟ խորհէին ։
Բացին 'ի վ՟ր իմ զբերանս իւրեանց , և
ասացին՝ այո՛ այո՛ տեսին աչք մեր ։
Տեսեր Տ՟ր՝ և մի՛ լռեր . Տ՟ր՝ մի՛ 'ի բացեայ
առնիր յինէն ։
Զարթի՛ր և հայեաց Տ՟ր՝ յիրաւունս իմ .
ա՟ծ իմ և Տ՟ր իմ 'ի դատաստանս իմ . և
իրաւ՟ արա ինձ ը՟ստ արդարութ՟ն քում ,
Տ՟ր ա՟ծ իմ ։
Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ . և
մի՛ ասասցեն 'ի սիրտս իւրեանց . թէ վաշ
վաշ անձանց մերոց , զի ընկլուզաք զնա ։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդան
ը՟ չար իմ . զգեցցին զամօթ և զանար
գանս՝ որք մեծաբանեն 'ի վ՟ր իմ ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին 'ի քեզ ամենե
քեան . որք կամին ը՟ արդարութ՟ իմ ։
Ասասցեն յա՟մ ժամ մեծ է ա՟ծ . որք կա
մին զխաղաղութ՟ ծառայի քո ։
Լեզու՟ իմ խօսեսցի զարդարութ՟իս քո .
զօրհանապազ զգովութ՟իս քո ։

'Ի չափարած, ծառայէն Տն Դաւթի.

Սաղմոս. ԼԵ.

Աղօ աճէ 'ի վերայ չարաճնարութեան մարդկան, և խորութեան ԱՅ,

Ասէ անօրէնն մեղանչել ընդ միտս իւր. չիք երկիւղ Այ առաջի աչաց նորա:

Նենգեաց առաջի Նր, գտանել զանօրէնութիւն, և ատել զնա:

Բանք բերանոյ Նր անօրէնութիւն և նենգութիւն են:

Ո՛չ կամեցաւ նա իմանալ զբարի. զանօրէնութիւն խորհեցաւ յանկողնի իւրում:

Եկաց նա յամ ճանապարհս, որ ոչ է բարի. և 'ի չարէ նա ոչ ձանձրացաւ:

Տր յերկինս է ողորմութիւն քո. ճշմարտութիւն քո մինչև յամպս:

Արդարութիւնք քո ոպ լերինք Ածծ՝ իրաւունք քո ոպ խորս բազումս. զմարդիկ, և զանասունս կեցուցանես դու Տր:

Ոպ զի բազում արարեր զողորմութիւն քո Ածծ. այլ որդիք մարդկան, 'ի հովանի թևոց քոց յուսասցին:

Արբեսցին նոքա 'ի պարարտութենէ տան քո. և զհեղեղս փափկութեան

կ քո

քո՛ տայցես ըմպել նոցա ։
՚Ի քէն է Տր̃ աղբիւր կենաց . և լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս ։
Ձգեա՛ զողորմութիւն քո, որք ճանաչեն զքեզ . զարդարութիւն քո որք ուղիղ են սրտիւք ։
Մի՛ եկեսցէ ՚ի վր̃ մեր ոտն ամբարտաւանից . և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ ։
Անդ անկցին ամենեքեան որք գործեն զանօրէնութի̃ . մերժեսցին և այլ մի՛ կարասցեն հաստատել ։

Օրհնութի̃ Մեծին Մովսէսի Ածատեսի Մարգարէի . Երկրորդ Օրինաց . 32 ։

ՀԱյեցարո՛ւք երկինք, և խօսեցայց . լուիցէ՛ երկիր զպատգամս բերանոյ իմոյ ։
Ընդունելի լիցի ոպ̃ անձրև բարբառ իմ . և իջցէ ոպ̃ ցօղ պատգամք իմ ։
Որպ̃ զանձրև ՚ի վր̃ սիզոյ . և ոպ̃ տարափ ՚ի վր̃ խոտոյ . զի զանուն Տն̃ կարդացուք . և տուք զօրհնութի̃ Տն̃ Այ̃ մերոյ ։
Այ̃՝ որոյ ճշմարտութի̃ են գործք նո

է D րա .

րա . և ամ ճանապարհք նորա երանամբք են:

Ա՟ծ հաւատարիմ է, և ո՛չ գոյ 'ի նմա անիրաւութիւն. արդար և ճշմարիտ է Տէր:

Մեղաւ և ոչ նմա որդիքն արատոյ. ծնունդք խոտորեալք և թիւրեալք:

Ո՞չ այդ այն է՝ զոր Տ՟ն հատուցանէիք դուք՝ ժողովուրդք յիմարք և ոչ իմաստունք:

Ո՞չ սա ինքն է հայր քո որ ստացաւ զքեզ, արար զքեզ և ստեղծ զքեզ:

Յո՛ւշ լիցին քեզ աւուրքն յաւիտենից. իմացարո՛ւք զամս յազգաց մինչև յազգս:

Հարցջի՛ր դու ցհարս քո, և պատմեսցեն քեզ. ցծերս քո՝ և ասասցեն քեզ:

'Ի ժամանակի, յորժամ բաժանեաց բարձրեալն զազգս ամ . և ոչ սփռեաց նա զորդիսն ադամայ:

Կացոյց զսահմանս հեթանոսաց. ըստ թուոյ հրեշտակաց ա՟յ:

Եղև բաժին Տ՟ն ժողովուրդ իւր յակոբ. և վիճակ ժառանգութեան իւրոյ, իսրայէլ:

Բաւական եղև նմա յանապատի. 'ի ծարաւ տօթոյ յանջրդւոջ պաշտպանեաց զնա:

Խրատեաց զնա, և պահեաց որպէս զբիբ

զբեր ականն. ոպ՟ զարծուի ՚ի ձեռս իւր ընկալաւ զնա. և ոպ՟ ՚ի վր՟ ձագուց իւրոց գթացաւ:

Տարածեաց զձեռս իւր, և ընկալաւ զնա. և բարձեալ բերէր զնա ՚ի վր՟ միջնողաց իւրոց:

Տր՟ միայն ածէր զնս՟. և ո՛չ գոյր ը՟ նմ՟ ած՟ օտար:

Հան էհան զնս՟ ՚ի զօրութիւն երկրի. և կերակրեաց զնս՟ արդեամբք անդաստանաց:

Դիեցոյց նմ՟ մեղր ՚ի վիմէ. և իւղ յապառաժ վիմէ:

Իւղ կովուց՝ և կաթն մաքեաց. ճարպով հանդերձ. խոյոց, որթուց, ցլուց և նոխազաց:

Զպարարտութիւն երիկամանց ցորենոյ. և զարիւն խաղողոյ էարբ զգինի:

Եկեր յակօբ և յագեցաւ. և անդուշեաց սիրելին:

Գիրացաւ. ստուարացաւ լայնացաւ եթող զՏր՟ ած՟ զարարիչ իւր. և յետս եկաց յայ՟ փրկչէ իւրմէ:

Բարկացուցին զնս՟ օտարոտիւք իւրեանց և կռօք իւրեանց դառնացուցին զնս՟:

Զոհեցին դիւաց՝ և ո՛չ այ՟. դիցն զորս ո՛չ գիտէին. նորք և առժամայնք. զորս բնաւ ո՛չ ճանաչէին հարք նց՟:

Թողին զՏր՟ որ ծնաւ զնս՟. մոռացան

զնծ՝ որ կերակրեաց զնոսա։

Եւտես Տր̃ և նախանձեցաւ․ և սրտմտեցաւ 'ի վր̃ ուստերաց և դստերաց նց̃ և ասէ։

Դարձուցի'ց զերեսս իմ 'ի նոցանէ․ և ցուցից նց̃ զի՛նչ լինելոց իցէ յապա ժամանակի։

Զի ազգ մի ԹԷՒր են նոքա՝ և որդիք անհաւատք․ նոքա նախանձեցուցին զիս 'ի չաստուածս իւրեանց․ և դառնացուցին զիս 'ի կուռս իւրեանց։

Արդ՝ և ես նախանձեցուցից զնս̃ յազգ անպիտան․ և անմիտ ազգաւ զկծեցուցից զնոսա։

Մաղթանք։

Տո՛ւր փառս մ̃յ՝ տո՛ւր զորհնութն մարդասիրին․ Թագաւորին յաւիտենից՝ որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ․ Մարդասէր Տր̃, վս̃ սրբուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի։

Եւ վս̃ խաչի քո պատուականի․ Տր̃ ընկալ զաղաչանս մեր՝ և կեցո՛ զմեզ։

Քարոզ երեկոյին պատարագին և Տէ՟ առաւօտին:

Ս՟ 'ի գիշերի և 'ի տուընջեան և յամ ժամու՝ խօսիլ մեզ զբանս Տ՟ն. զՏ՟ր աղաչեսցուք:
Վ՟ չանկանելոյ մեզ 'ի փորձութիւն. որ բում ոչ կարեմք հանդուրժել. զՏ՟ր աղ:
Վ՟ անբիծ և անդատապարտ կալ մեզ առաջի ահեղ ատենին Ք՟ի. զՏ՟ր աղ:
Վ՟ առաջնորդելոյ մեզ 'ի նաւահանգիստն՝ կենաց անվախճանից. զՏ՟ր աղ:
Վ՟ արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն՝ և երկնից արքայութեանն զՏ՟ր:
Վ՟ հոգւոցն: Երեսս և վ՟.
Զանձինս: Ողորմեաց:

Աղօթք:

Ի գիշերի և 'ի տուընջեան՝ և յամ ժամու զքեզ աղաչեմք, և 'ի քէն խնդրեմք մարդասէր Տ՟ր: Լո՛ւր մեզ ած փրկիչ մեր. խոնարհեսցի՛ ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր, զի մի՛ ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց: Այլ համարեա՛ զաշխատութիւս մեր 'ի գործ արդարութե՟, և 'ի պտուղ ածպաշտութե՟: Ընկալ Տ՟ր՝ զաղօթս և զերկրպագութիւս մեր. և հաստա՛ մեզ զողորմութի՟ քո առատապ՟:

Ծածկեա՛ զմեզ ը͞ հովանեաւ՛ ամենազօր աջոյ քո: Զօրացո՛ զմեզ Տ͞ր՝ զօրութ͞բ ս͞բ Հոգւոյդ. պահեա՛ զմեզ ոպ͞ բիբ ական: Եւ արա՛ առ մեզ զնշան բարի. 'ի գովեստ և 'ի փառաբանութի անուանդ քում սրբոյ: Զի 'ի քո փառս կատարի՝ մեր արարածոց մշտնջենաւոր փառաբանութի 'ի բարձունս՝ Հօր և որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ՝ այժմ և մի՛շտ և յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

Խաղաղութի՟ ամենեցուն:

Հովէ՛ քաջ՝ Հովէ՛ բարի՝ և յաւիտենական: Նայեաց և այց արա բանաւոր հօտի քո՝ զոր ժողովեցեր առ քեզ գթութ͞բ քով: Զի քո առաջի կամք Տ͞ր. և առ 'ի քէն ողորմութեցդ և գթութեցդ ակն ունիմք: Զամենեսեան օրհնեա՛. զամենեսեան խնամատնեացո՛. զամենեսեան լուսաւորեա՛. և զամենեցուն պարգևեա՛ զերկնից արքայութեն: Վ͞ զի դու ես Տ͞ր կենաց, և Ա͞ծ ողորմութեց. և քեզ վայելէ փառք իշխանութի. և պատիւ այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

'Ի գիշերի և 'ի տուընջեան՝ և յամ ժամու անդադար փառաւորեմք զՀայր, և զորդի՝ և զս͞բ հոգիդ. այժմ և միշտ, և յաւիտեանս:

Եւ խնդրէր սաւուղ հարկանել գեղարդն
ընդ դաւիթ և ընդ որմն. և խուսեաց յե
րեսաց սաւուղայ. 1. Թագ. 19. 10:

Սաղմոս Դաւթի · ԼԶ։

Այս մխիթարէ զհարեալս և զողորմելիս, որք տեսանեն զյաջողութիւն չարաց ։

ՄԻ ՆԱԽԱՆՁԻՐ ԸՆԴ ՉԱՐՍ․ ԵՒ մի՛ ճ̄ այնոսիկ, որք գործեն զանօրէնութիւն ։

Զի ոպ̄ զխոտ՝ վաղվաղակի ցամաքեսցին․ և ոպ̄ զդալարի խոտոյ, վաղվաղակի անցցեն ։

Յուսա՛ ’ի Տր̄՝ և արա՛ զքաղցրութիւն․ բնակեաց յերկրի, և հովուեսցիս ’ի մե-ծութ̄ն նր̄ ։

Ճոխեա՛ ’ի Տն̄է և նա տացէ քեզ զխնդրուածս սրտի քո․ յայտնեա՛ առաջի

Տն զճանապարհս քո. և յուսա՛ 'ի նա. Նա արասցէ՝ և հանցէ որպ̄ զլոյս զարդարութիւն քո. և զիրաւունս քո որպ̄ զօր հասարակ:

Հնազանդ լեր Տն՝ և ծառայեա՛ նմա. և մի՛ նախանձիր ընդ այնոսիկ որոց առակեալ իցեն ճանապարհք իւրեանց. ընդ մարդոյ՝ որ գործէ զանօրէնութիւն:

Լռեա՛ 'ի բարկութենէ՝ և հանգի՛ր 'ի սրտմտութէ. և մի՛ նախանձիր ը̄ չարս:

Զի չարք վաղվաղակի սատակեսցին. բայց ոյք համբերեն Տն՝ նք̄ ժառանգեսցեն զերկիր.

Փոքր մի՝ և այլ ո՛չ ևս իցէ ամբարշտն. խնդրեսցես զտեղի նր̄, և ո՛չ գտցես:

Այլ որք հեզքն են՝ նք̄ ժառանգեսցեն զերկիր. և փափկասցին 'ի բազում խաղաղութե̄ իւրեանց:

Սպասէ մեղաւոր արդարոյ՝ և կրճտէ 'ի վր̄ նր̄ զատամունս իւր. այլ Տր̄ ծիծաղեսցի զնովաւ:

Քանզի յառաջագոյն տեսանէ. զի հասեալ է օր նր̄:

Սուր հանին մեղաւորք, և լարեցին զաղեղունս իւրեանց. հարկանել զաղքատն և զտնանկն. սպանանել զայն, որ խոնարհն է սրտիւ:

Սուրք

Սուրբ նց՟ մտցեն 'ի սիրտս նց՟ և աղեղունք նց՟ փշրեսցին :

Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ , քան զբազում մեծութիւն մեղաւորաց . և բազուկք անպարշտաց խորտակեսցին :

Հաստատէ Տր՟ զարդարս . և ճանաչէ զաւուրս ամբծից . ժառանգութիւն նց՟ յաւիտեան եղիցի :

Մի ամաչեսցեն նոքա 'ի ժամանակս չարութեան . այլ յաւուրս սովու յագեսցին :

Ահա մեղաւորք կորիցեն . այլ թշնամիք Տն՟ , 'ի փառաւորել և 'ի բարձրանալ իւրեանց պակասեսցին՝ որպ՟ ծուխ զի պակասի :

Փոխ առնու մեղաւորն՝ և ո՛չ հատուցանէ . այլ որ արդարն է՝ ողորմի և տայ :

Ոյք օրհնեն զնա՝ ժառանգեսցեն զերկիր . և ոյք անիծանեն , սատակեսցին 'ի նմանէ :

'Ի Տ՟նէ ուղղին գնացք առն . զճանապարհս նր՟ նա կամի՝ յոյժ :

Թէպէտ և գայթագղեսցի, նա մի՛ կործանեսցի . զի Տր՟ ձեռնկալու է նր՟ :

Մանուկ էի ես և ծերացայ . և ո՛չ տեսի զարդարն արհամարհեալ՝ և ո՛չ զզաւակ նր՟ թէ մուրանայ զհաց :

Զօրհանապազ ողորմի և տայ փոխ .

զաւակ նորա օրհնեալ եղիցի յաւի-
տեան :

Խոտորեա՛ց 'ի չարէ և արա՛ զբարի •
բնակեսցես յաւիտեանս յաւիտենից 'ի
նմա :

Տր̄ սիրէ զիրաւունս, և ո՛չ ընդ վայր
հարկանէ զսր̄բս իւր • այլ յաւիտեան
պահէ զնոսա :

Անօրէնք հալածեսցին 'ի միասին • և
զաւակք ամբարշտաց սատակեսցին :

Այլ արդարք ժառանգեսցեն զերկիր •
և բնակեսցեն յաւիտեանս յաւիտենից
'ի նմա :

Բերան արդարոյ խորհի զիմաստութի̄ •
և լեզու նր̄ խօսեսցի զիրաւունս :

Օրէնք ա̄յ իւրոյ' են 'ի սրտի իւրում • և
մի՛ գայթագղեսցին գնացք նր̄ :

Հայի մեղաւորն ը̄ արդար : և խնդրէ
սպանանել զնա • այլ Տր̄ ո՛չ թողու զնա
'ի ձեռս նր̄ , և ո՛չ դատապարտէ զնա
յորժամ դատէ զնա :

Համբե՛ր Տն̄' և պահեա՛ զճանապարհս
նր̄ • և բարձր արասցէ զքեզ 'ի ժառան-
գել զերկիր , և զսատակումն մեղաւո-
րաց տեսցես :

Տեսի զամպարիշտն վերացեալ, և բարձ-
րացեալ ո՛պ̄ զմայրսն լիբանանու :

Անցի' և ահա ո՛չ էր • խնդրեցի' և
ո՛չ գտաւ տեղի նր̄ •

Պա

Պաշտեա՛ զամբծութիւն. և տե՛ս զուղղու
թիւն. զի գոն մնացուածք առն խաղա
ղարարի:

Անօրէնք հալածեսցին 'ի միասին. և զմնա
ցուածս ամպարշտաց կորիցեն:

Փրկութիւն արդարոց 'ի Տեառնէ է. վերակա
ցու է նց 'ի ժամանակս նեղութեան:

Օգնեսցէ նց Տր՝ և փրկեսցէ՝ զնոսա.
ապրեցուսցէ 'ի մեղաւորաց՝ և կեցուս
ցէ զնս. զի յուսացան 'ի նա:

Սաղմոս Դաւթի, առ 'ի յիշատակէ շաբաթու. ԼԷ.

Այս խօսի զզղջմամբութիւն և զարհուրմանց մեղաւորաց մինչ կային պատանալ և ապաշխարել:

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յան
դիմաներ զիս. և մի՛ բար
կութեամբ քով խրատեր զիս:
Զի նետք քո հարան յիս.
և յիս հաստատեցան
ձեռն քո:

Ոչ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ յերե
սաց բարկութեան քո:

Ոչ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց. յե
րեսաց մեղաց իմոց:

Անօ

Անօրէնութի̃ք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ. և ոպ̃ բեռն ծանր, ծանրացան 'ի վ̃ր իմ:

Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ. յերեսաց անզգամութե̃ն իմոյ:

Տառապեցայ և խոնարհ եղէ յոյժ. զօր հանապազ տրտում գնայի. զի անձն իմ լի եղև չարչարանօք. և ո՛չ գոյ բժշկութի̃ մարմնոյ իմոյ:

Չարչարեցայ և խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. մռնչէի առ հեծութե̃ն սրտի իմոյ:

Տ̃ր, առաջի քո է ա̃մ ցանկութի̃ իմ. և հեծութի̃ իմ 'ի քէն ո՛չ ծածկեցա՛ւ:

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և եթող զիս զօրութե̃ իմ. լոյս աչաց իմոց, և այս ո՛չ եղև ը̃ իս:

Բարեկամք իմ և մերձաւո՛րք իմ առաջի իմ մերձեցան և կացին. և մերձաւո՛րք իմ հեռի եղեն յինէն:

Բռնադատէին զիս և խնդրէին զանձն իմ. որք խնդրէին զչար 'ի վ̃ր իմ, խօսեցան զանօրէնութի̃. և զնենգութի̃ զօր հանապազ խորհեցան:

Այլ ես՝ ոպ̃ խուլ՝ զի ո՛չ լսէ. և ոպ̃ համր՝ որ ո՛չ բանայ զբերան իւր:

Եղէ ես ոպ̃ մարդ, որ ո՛չ լսէ և ո՛չ գոն խօսք 'ի բերան նր̃:

Ես 'ի քէն Տէր յուսացայ՝ և դու լու՛

ից

իցես ինձ Տէր Ա͞Ծ իմ:

Ասացի թէ՝ մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ. 'ի սասանել ոտից իմոց 'ի վ͞ր իմ մեծամեծս խօսեցան:

Ես 'ի տանջանս պատրաստ եմ. և ցաւ͡ք իմ առաջի իմ են յա͞մ ժամ:

Զանօրէնութ͞իս իմ պատմեցից. և հոգացայց վ͞ն մեղաց իմոց:

Իսկ արդ՝ թշնամիք իմ կենդանի են և զօրացեալ եղեն քան զիս. և բազում են որք ատէին զիս 'ի տարապարտուց:

Որք հատուցանէին ինձ չար փոխանակ բարւոյ. չարախօսէին զինէն. զի ես երթայի զհետ արդարութ͞ե:

Մի՛ թողուր զիս Տէր Ա͞Ծ իմ. և մի՛ 'ի բացեայ առնիր յինէն. հայեա՛ց յօգնել ինձ՝ Տ͞ր փրկութ͞ե իմոյ:

'Ի կատարած 'ի Իդիթումայ ։

Սաղմոս Դաւթի . ԼԸ։

Այս խօսի յաղագս պահպանութեան լեզուի, և յաղագս թշուառութեան կենաց մարդկան ։

Ասացի թէ պահեցից զճանապարհս իմ . զի մի՛ մեղայց լեզուաւ իմով ։

Եդի պահապան բերանոյ իմոյ՝ 'ի հակառակիլ մեղաւորին առաջի իմ ։

Լուռ եղէ և խոնարհեցայ . լռեցի 'ի բարութենէ . և ցաւք իմ նորոգեցան յիս ։

Ջեռաւ սիրտ իմ 'ի փորի իմում . և 'ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր ։

Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի . ցոյց ինձ Տէ՛ր զկատարած իմ . և զթիւ աւուրց իմոց քանի՞օն է՝ զի գիտասցից թէ որչափ ինչ պակասեալ է յինէն ։

Ահա չափով եդեր զաւուրս իմ . և կար զօրութեան իմոյ ոչ ինչ է առաջի իմ . ապականն ամենեւին ընդունայն է ամ մարդ մահեղի ։

Այլաքէնորդէն 'ի պատկերի շրջի մարդ .

բա

սակայն 'ի զուր խռովի ։ դանձէ և ո՛չ
գիտէ ում ժողովէ ։
Իսկ արդ՝ ո՞վ է համբերութիւն իմ, թէ
ո՛չ դու Տէ՛ր. կամ կարողութիւն իմոյ՝ թէ
ո՛չ 'ի քէն ։
Յամենայն անօրէնութենէ իմմէ փրկեցեր
զիս. և նախատինս անզգամաց արարեր
զիս ։
Լուռ եղէ, և ո՛չ բացի զբերան իմ. զի
դու արարեր ։
'Ի բաց արա յինէն զտանջանս իմ. զի 'ի
զօրութենէ ձեռին քո՝ ես պակասեցայ ։
Կշտամբութեամբ, վա՛ն մեղաց՝ խրատեցեր
զմարդ. մաշեցեր ո՛պ զսարդի ոստայն
զանձն նորա. սակայն ընդունայն է ամ
մարդ ։
Լուր Տէ՛ր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդ-
րուածաց իմոց, արտասուաց իմոց մի՛
լռեր ։
Պանդուխտ եմ ես առաջի քո. նժդեհ
և անցաւոր. ո՛պ ամ հարք իմ ։
Թո՛յլ արա ինձ զի հանգեայց. մինչ չև
երթեալ իցեմ. ուստի ո՛չ ևս դառնայցեմ ։

'Ի

'ի կատարած:

Սաղմոս Դաւթի. ԼԹ.

Այս խօսի վասն յարութեն, և վասն կորգի վերագնելոյ ղաշխարհս:

Համբերելով համբերի Տ՟ն, և նայեցաւ առ իս. և լուաւ աղօթից իմոց:

Եհան զիս 'ի գբոյ տառապանաց 'ի կաւոյ և 'ի տղմոյ:

Հաստատեաց 'ի վ՟ր վիմի զոտս իմ. և ուղղեաց զգնացս իմ:

Եարկ 'ի բերան իմ զօրհնութիւն նոր. յօրհնութիւն Տ՟ն ա՟յ մերոյ:

Տեսցեն բազումք և երկիցեն. և յուսասցին 'ի Տ՟ր. երանեալ է այր՝ որոյ անուն Տ՟ն յոյս է ն՟ր:

Ոչ հայեցաւ նա 'ի նանրութիւն. և ոչ 'ի մոլութիւն սուտ:

Բազում արարեր դու՝ Տ՟ր ա՟ծ իմ զսքանչելիս քո. և խորհրդոց քոց, ոչ ոք է որ նմանի քեզ:

Պատմեցի և խօսեցայ՝ և բազում եղեն քան զթիւ. ը՟ զոհս և ը՟ պատարագս ոչ հաճեցար. լսելիս հաստատեցեր ինձ.

զող

զողջակէզս, և զվասն մեղացն ո՛չ խնդ-
րեցեր ։

Յայնժամ ասացի թէ ահաւասիկ գամ
ես. 'ի գլուխ գրոց գրեալ է վ՟ իմ ։

Առնել զկամս քո ա՟ծ իմ կամեցայ. և
զօրէնս քո 'ի մէջ որովայնի իմոյ ։

Աւետարանեցի զարդարութիւն քո յե-
կեղեցիս մեծս. ահա զշրթունս իմ ո՛չ
արգելից 'ի քէն ։

Տ՟ր դու գիտացեր, զի զարդարութիւն
քո ոչ ծածկեցի 'ի սրտի իմում. զճշմար-
տութիւն քո՝ և զփրկութիւն քո ։

Ասացի՝ և ոչ թաքուցի զողորմութիւն
քո. և զճշմարտութիւն քո 'ի ժողովրդե-
նէ մեծէ ։

Այլ դու Տ՟ր՝ մի՛ հեռի առներ զգթու-
թիւն քո յինէն. զի ողորմութիւն քո՝ և
ճշմարտութիւն քո յամ ժամ ընկալցին
զիս ։

Շուրջ եղեն զինև չարք՝ որոց ոչ գո՛յր
թիւ. հասին ինձ անօրէնութիւնք իմ ։
և ես ոչ կարացի տեսանել ։

Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ. և
սիրտ իմ եթող զիս ։

Կամեա՛ց Տ՟ր՝ փրկել զիս. և Տ՟ր յօգնել
ինձ նայեաց ։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք խնդրեն
զանձն իմ. բառնալ զնա. դարձցին յետս
և ամաչեսցեն՝ որք խորհին ինձ չարս ։

Կրես

Կրեսցեն զամօթ առժամայն վաղվաղա
կի՝ որք ասեն ինձ վաշ վաշ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին 'ի քեզ ամե
նեքեան. որք խնդրեն զքեզ Տր։
Ասասցեն յամ ժամ մեծ է ած. որք սի
րեն զփրկութիս քո։
Ես աղքատ և տնանկ եմ, ած խորհեա՛
զիս. օգնական և պաշտպան իմ ես դու,
ած իմ մի՛ յամենար։

'Ի չափարած։

Սաղմոս Դաւթի. Խ։

Ասա խօսի զերջանկութե այնոցիկ որք
ճանաչեն և սիրեն զՔս որդի
զԱծ, և զպանջանայն զոր
հրեայ Քս էերև զմարդ։

Երանի որ խորհի զաղքատն
և զտնանկն. յաւուր չարի
փրկէ զնա Տր։
Տր փրկէ զնա և կեցու
ցանէ. երանելի առնէ զնա 'ի վր երկրի,
և ո՛չ մատնէ զնա 'ի ձեռս թշնամեաց
իւրոց։
Տր օգնական է նմա 'ի մահճի ցաւոց
իւրոց. և զամ անկողինս նր դարձու
ցես

ցանէ 'ի հիւանդութեան նորա ։
Ես ասացի Տ՟ ողորմեա՛ց ինձ. և բժշ
կեա՛ զանձն իմ, եւ մեղայ քեզ։
Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար. ե՞րբ
իցէ զի մեռցի և կորիցէ անուն նր։
Մտանէր տեսանել զնանրութի. խօ
սէր 'ի սրտի իւրում. և ժողովէր զանօ
րէնութի յանձն իւր։
Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր. զի
նէն շշնջէին ամ թշնամիք իմ։
Խորհեցան չար 'ի վր իմ. բան անօրէ
նութե եդին 'ի վր իմ։
Մի թէ որ ննջիցէն և այլ ո՞չև յաւե
լուցու յառնել. քանզի և այրն խաղա
ղութե իմոյ՝ յոր և ես յուսացայ։
Որ ուտէր զհաց իմ. յաճախեաց առնել
ինձ զխաբէութի։
Այլ դու Տ՟ ողորմեա՛ց ինձ. և կանգ
նեա՛ զիս. և ես հատուցից նց։
Յայսմ ծանեայ թէ հաճեցար ը իս.
զի մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ։
Այլ զիս յանբծութե իմում ընկալար.
և հաստատեցեր զիս առաջի քո յաւի
տեան։
Օրհնեալ Տ՟ ած իսրայէլի յաւիտեանս
յաւիտենից, եղիցի եղիցի։

՚Ի կատարած հման իմաստութեան որդւոցն Կորխայ։

Սաղմոս. ԽԱ։

Այս խօսի պէտպէտաճանէ հոգւոյ՝ ժողովոյն յամփոփնաչանաց։

Որպէս փափագէ եղջերու յաղբերս ջուրց, այնպ̃ փափագէ անձն իմ առ քեզ ա̃ծ։

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ Ա̃Ծ, հզօր և կենդանի. ե՞րբ եկից երեւեցայց երեսացդ ա̃յ։

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր, 'ի տուէ և 'ի գիշերի. և այն, զի ասէին ցիս զօրհանապազ՝ թէ ո՞ւր է ա̃ծ քո։

Զայս ա̃մ յիշէի, տառապիւր յիս անձն իմ. քաջալերէի, զի մտից ե̃ յարկս̃ սքանչելեաց տանն ա̃յ։

Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութեան. և 'ի ձայն բարեկենդանութեան։

Արդ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ. կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛ առ ա̃ծ՝ խոստովանեա՛ նմա փրկիչ երեսաց իմոց Ա̃Ծ է։

Անձն իմ յիմ խռովեցաւ. վ̃ն այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն յորդանանու,

նաւ, ՚ի Հերմոնէ լեռնէ փոքուէ:
Խորք խորոց կարդացին առ քեզ. ՚ի
ձայն սահանաց քոց:
Ամենայն զբօսանք քո, և ալիք քո ան
ցին ՚ի վր իմ:
՚Ի տուէ պատուիրեաց Տր զողորմութի
նր. ՚ի գիշերի զօրհնութի նոր. և ա
ղօթք իմ առ ած վմ կենաց իմոց:
Ասացի այ՝ ընդունօղ իմ ես. ընդէ՞ր
մերժեցեր զիս. ընդէ՞ր տրտում գնամ
ես ՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ:
՚Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատեցին զիս
թշնամիք իմ. յասել ցիս զօրհանապազ,
թէ ու՞ր է ած քո:
Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛ առ
Ած. խոստովանեա՛ նմա. փրկիչ երե
սաց իմոց Ած է:

Սաղմոս Դաւթի . ԽԲ:

Այս խօսք շնախապատրաստութէ անչէն
առ արքայութիւնն, և առ ըն
թագս երկնից:

Դատ արա ինձ ած. և իրաւ արա
ինձ ՚ի դատաստանի իմում:
Յազգէ որ ոչ է սբ. ՚ի մարդոյ մեղաւո
րէ նենգաւորէ փրկեա՛ զիս:

Դու

Դու Ած հզօրիչ իմ ես. ընդէ՞ր մոռա-
ցար զիս. ընդէ՞ր տրտում գնամ ես. 'ի
նեղել թշնամւոյ իմոյ:

Առաքեա՛ Տր լոյս քո՝ և զճշմար-
տութիւն քո՝ զի առաջնորդեսցեն ինձ.
և հանցեն զիս 'ի լեառն սբ՝ և 'ի
յարկս քո:

Մտից առաջի սեղանոյ Այ առ
Ած. որ ուրախ առնէ զմանկութիւն
իմ:

Խոստովան եղէց քեզ օրհնութբ Ած
Ած իմ:

Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ.
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛ առ
Ած, խոստովանեա՛ նմա. փրկիչ երե-
սաց իմոց Ած է:

'Ի կատարած, որդւոցն Կորխայ. սաղմոս իմաստութէ։

Սաղմոս. ԽԳ։

Այս խօսի զաղօթութէ հնոց հարցն, և զպատերազմանց վաղնջականի էնէ ղէջորոյն։

Աստուած, ականջօք մերովք լուաք. զոր հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Զգործն զոր գործեցեր յաւուրս նոցա. յաւուրսն առաջինս։ Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս, և զնոսա տնկեցեր. չարչարեցեր զժողովուրդս քո, և հաներ զնոսա։

Ո՛չ թէ սրով իւրեանց ժառանգեցին զերկիր. և ո՛չ բազուկ նոցա թէ փրկեաց զնոսա։

Այլ աջ քո՝ և բազուկ քո՝ և լոյս երեսաց քոց. զի հաճեցար դու ընդ նոսա։ Դու ինքն ես՝ թագաւոր իմ և Աստուած իմ. որ հրամայես զփրկութիւնս Յակոբայ։ Քեւ զթշնամիս մեր հարցուք՝ և անուամբ քով արհամարհեսցուք՝ զյարուցեալսն 'ի վերայ մեր։

Ո՛չ թէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ. և ո՛չ սուր իմ կեցուցանէ զիս ։

Այլ դու փրկեցեր զմեզ ՚ի թշնամեաց մերոց . և զատելիս մեր յամօթ արարեր ։

Աստուծով պարծեսցուք զօր հանապազ. և անուա՛ն նո̃ խոստովան եղիցուք յաւիտեան ։

Բայց արդ՝ մերժեցեր և անարգեցեր զմեզ. և ո՛չ ելեր Ած̃ ը̃ զօրս մեր ։

Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշնամիս մեր. և ատելիք մեր յափշտակեցին զմեզ ։

Ետուր զմեզ ոպ̃ զոչխար ՚ի զենումն. և ը̃ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ ։

Վաճառեցեր զժողովուրդս քո առանց գնոյ . և ո՛չ գոյ թի՛ւ աղաղակի մե֊
րոյ ։

Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մերոց. ծաղր՝ և այպն կատականաց՝ այնոցիկ որք շուրջ են զմեօք ։

Արարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց. ՚ի շարժել զգլուխս ժողովրդոց ։

Զօր ամ̃ նախատինք իմ առաջի իմ են. և ամօթ երեսաց իմոց ծածկեաց զիս ։

՚ի ձայնէ նախատողէն և չարախօսի յերեսաց թշնամւոյն, և հալածչի ։

Այս ամ̃ եկն ՚ի վր̃ մեր՝ և մեք զքեզ ո՛չ մոռացաք. և ո՛չ ստեցաք ուխտիքում.

և ո՛չ

և ո՛չ դարձաք յետս սրտիւք մերովք։

Դարձուցեր զշաւիղս մեր ՚ի ճանապարհաց քոց. խոնարհ արարեր զմեզ ՚ի տեղի չարչարանաց. և ծածկեցին զմեզ ստուերք մահու։

Թէ մոռացեալ իցէ մեր զանուն այ̃ մերոյ. կամ ձգեալ իցէ զձեռս մեր առ աստուածս օտարս։

Սակայն՝ ած̃ խնդրէ զայս. զի նա քննէ զգաղտնիս սրտից մերոց։

Վ̃ քոյ մեռանիմք զօրհանապազ՝ համարեցաք ոպ̃ զոչխար ՚ի զենումն։

Զարթի՛ր ընդէ՞ր ննջես Տր̃. արի՛ և մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ։

Զի՞ դարձուցանես զերեսս քո ՚ի մէնջ. մոռանաս զաղքատութիւն, և զնեղութիւն մեր։

Խոնարհ եղեն մինչև ՚ի հող անձինք մեր. և յերկիր կցեցան մէջք մեր։

Արի՛ Տր̃ օգնեա՛ մեզ. և փրկեա՛ զմեզ վն̃ անուանն քո։

'Ի կատարած, պատահելոց ժամանակաց. որդւոյն Կորխայ . իմաստութե̄ երգ վասն սիրելւոյն ։

Սաղմոս . ԽԴ ։

Այս խօսի զգալստեանն Քի̄ , և զե կեղեցւոյն ազանց ։

Բղխեաց սիրտ իմ զբան բարի . և ասեմ զգործս իմ թագաւորի ։
Լեզու իմ ոճ գրչի արագագիր դպրի , գեղեցիկ տեսլեամբ քան զամ որդւոց մարդկան .
Սփռեցան շնորհք 'ի շրթանց քոց . վս̄ այսորիկ օրհնեաց զքեզ Ած յաւիտեան ։
Ած զսուր ը̄ մէջ քո հզօր . վայելչութե̄ և գեղոյ քո ։
Լարեա ուղղեա և թագաւորեա վս̄ ճշմարտութե̄ , հեզութե̄ և արդարութե̄ . և առաջնորդեսցէ , քեզ սքանչլապէս աջ քո ։
Նետք քո սրեալք են հզօր . ժողովուրդք 'ի ներքոյ քո անկցին 'ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի ։
Աթոռ քո Ած յաւիտեանս յաւիտենից . գաւազան ուղղութե̄ գաւազան ար

դա

քայութեան քո։
Սիրեցեր զարդարութիւն. և ատեցեր զանօրէնութիւն։
Վ՜ այսորիկ էօծ զքեզ ած, ած քո իւղով ուրախութեան, առաւե՛լ քան զըն-կերս քո։
Զմուռս և զտաշխն և զկասիա 'ի զգես-տէ քումմէ. 'ի տաճարաց փղոսկրէից ուստի ուրախ արարին զքեզ՝ դստերք թագաւո՛րաց 'ի պատի՛ւ։
Կացցէ դշխոյ ը̅ աջմէ քումմէ 'ի հան-դերձս ոսկեհուռս, զարդարեալ և պա-ճուճեալ։
Լո՛ւր դուստր և տես՝ խոնարհեցո՛ զունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո, և զտուն հօր քոյ. զի ցանկացա՛ւ թագա-ւո՛ր գեղոյ քո։
Սա ինքն է Տր̃ քո՝ երկիր պագցես նմա. և դուստր Ծուրայ երկիր պագցէ նմա պատարագօք. զերեսս սորա պաշտես-ցեն մեծամեծք 'ի ժողովրդոց։
Ամենայն փառք դստեր թագաւո՛րի 'ի ներքոյ. 'ի վերջաւո՛րս ոսկեհուռս՝ զար-դարեալ և պաճուճեալ։
Տարցին թագաւո՛րի կուսանք զհետ նո̃. և զընկերս նո̃ տարցին նմա։
Ածցին ցնծութբ̃ և ուրախութբ̃. և տարցին 'ի տաճար թագաւո՛րի. և փո-խանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո։

Կա

Կացուսցես զնս̃ իշխանս ը̃ն ա̃մ երկիր. և յիշեսցի անուն քո՝ ը̃ն ա̃մ ազգս ազգաց։

Վ̃ն այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղիցին առ քեզ յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից։

'Ի կատարած որդւոցն Կորխայ, 'ի վ̃ր գաղտնեաց։

Սաղմոս Դաւթի. ԽԵ.

Այս խօսի զաներկիւղութէ եկեղեցւոյն յա̃մ վտանգէ։

ԱԾ մեր ապաւէն և զօրութի̃ն. օգնական 'ի վշ̃տ նեղութե̃նց որք գտին զմեզ յոյժ։

Վ̃ն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք 'ի խռովիլ երկրի. 'ի փոփոխիլ լերանց 'ի սիրտս ծովու։

Գոչեցին և խռովեցան ջուրք նոցա. խռովեցան լերինք 'ի զօրութե̃ նորա։

Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն Ա̃Յ. և ս̃ր արար զյարկս իւր բարձրեալն։

Ա̃Ծ 'ի մէջ նր̃ա և նորա մի՛ սասանեսցին. օգնեսցէ նոցա Ա̃Ծ՝ 'ի վաղորդենէ

նէ մինչև 'ի վաղորդեան :

Խռովեցան հեթանոսք, և խոնարհեցան թագաւորութիւնք . ետ ձայն իւր բարձրեալն՝ և խռովեցաւ երկիր :

Տ̃ր զօրութեանց ը̃ մեզ . ը̃ունօղ է մեր ա̃ծ յակոբայ :

Եկա՛յք և տեսէ՛ք զգործս ա̃յ . որ արար զնշանս և զարուեստս 'ի վերայ երկրի :

Եհար զպատերազմ 'ի ծագաց մինչև 'ի ծագս երկրի . զաղեղունս փշրեաց , զզէնս խորտակեաց , և զասպարս այրեաց հրով :

Կանխեցէք և ծանիրուք զի ես եմ ա̃ծ . բարձր եղէց 'ի հեթանոսս . և բարձրացայց 'ի վ̃ր երկրի :

Տ̃ր զօրութեանց ը̃ մեզ . ընդունօղ է մեր ա̃ծ յակոբայ :

՚Ի կատարած վասն որդւոցն Կորխայ։

Սաղմոս Դաւթի · ԽԶ·

Այս հրաւիրէ ՚ի գովութիւն քի վր մծութէ նորին, և խնդամտութ վր համբարձման նր ՚ի յերկինս։

Ծափս հարէք ամ հեթանոսք. աղաղակեցէ՛ք առ ած ՚ի ձայն ցնծութեան։
Զի Տր բարձրեալ և ահաւոր կու. թագաւոր մեծ ՚ի վերայ ամ երկրի։
Հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ. և զհեթանոսս ՚ի ներքոյ ոտից մերոց։
Ընտրեաց զմեզ իւր ՚ի ժառանգութիւն. զգեղեցկութիւն յակոբայ զոր և սիրեաց։
Համբարձաւ Ած օրհնութբ. և Տր մեր ձայնիւ փողոյ։
Սաղմոս ասացէք այ մերում, սաղմոս ասացէ՛ք. թագաւորին մերում սաղմոս ասացէք։
Թագաւոր մեծ ՚ի վր ամ երկրի ած է, սաղմոս ասացէք նմա իմաստութբ։
Թագաւորեաց Ած ՚ի վր հեթանոսաց. Ած նստաւ յաթոռ սրբութեան իւրոյ։

Իշխանք

Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ ած աբրահամու, զի այ զօրութիւնք յեր կրէ յոյժ համբարձան:

Սաղմոս օրհնութեան որդւոցն կորխայ · երկ րորդի շաբաթու : ԽԷ:

Առ գովաբանէ զընդհանուր եկեղեցին:

Մեծ է Տր և օրհնեալ յոյժ 'ի քա ղաք Այ մերոյ, 'ի լեառն սրբոյ:
Հաստարմատ ցնծացէ ցնծութք ամ երկիր · լերինք սիօնի, կողմանք հիւսի սոյ` քաղաք թագաւորի մեծի:
Ած 'ի տաճարի իւրում յայտնի · 'ի ժա մանակի, երբ և օգնական լինէր նց:
Ահաւասիկ թագաւորութիւնք երկրի ժո ղովեցան · և անկցին 'ի միասին:
Ինքեանք տեսին այսպէս և զարմացան · խռովեցան սասանեցան · և դողումն կալաւ զնս:
Անդ երկունք որպէս 'ի ծննդեան · 'ի հողմն սաստիկ, փշրեսցէ զնաւս 'ի թարսիս:
Որպէս լուաք, սոյնպէս և տեսաք 'ի քաղաքի Տն զօրութեանց` 'ի քաղաքի այ մերոյ:
Ած զհիմունս էարկ նմա յաւիտեան ·

ընկալաք ԱԾ զողորմութիւնս քո՝ ՚ի մէջ ժողովրդեան քո։

Ըստ անուան քում. սոյնպէս և օրհնութիւնք քո ընդ ամ տիեզերս. և արդարութեամբ լի է աջ քո։

Ուրախ եղիցի լեառն սիոն. և ցնծասցեն դստերք յուդայ, վն իրաւանց քոց Տր։

Շրջեցարո՛ւք զսիոնիւ, պաշտպանեցէք զնա. և պատմեցէք յաշտարակս նր։

Դի՛ք զսիրտս ձեր ՚ի վր զօրութեանց նր. և բաժանեցէք զամուրս նր. զի պատմեսջիք յազգ յայլ։

Սա է ԱԾ, ԱԾ մեր յաւիտեանս յաւիտենից. և սա հովուեսցէ զմեզ՝ մինչև յաւիտեան։

'Ի կատարած որդւոցն կորխայ։

Սաղմոս Դաւթի. ԽԸ.

Աստ գովաբանէ ընդհանուր էկեղեցին։

Լուարո՛ւք զայս՝ ամ ազգք, և ունկն դի՛ր լերուք ամենեքեան որք բնակեալ էք յաշխարհի։

Ծնունդք երկրի, և որդիք մարդկան. ՚ի միասին մեծամեծք և տնանկք։

Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութիւն. և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար:

Խոնարհեցուցից յառակս զունկն իմ. բացից զառակս օրհնութեամբ ՚ի սկզբանէ:

Ընդէ՞ր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր չարի. զի անօրէնութիւնք գնացից իմոց շուրջ եղեն զինև:

Յուսացեալքն ՚ի զօրութիւն իւրեանց ՚ի բազմութիւն մեծութեան իւրեանց պարծեսցին:

Եղբայր ոչ փրկէ՝ և ոչ փրկէ մարդ, և ոչ տայ ԱԾ զփրկանս իւր. և ոչ զգինս փրկանաց անձին իւրոյ:

Վաստակեսցի յաւիտեան, և կեցցէ մինչ իսպառ. և ոչ տեսցէ զապականութիւն:

Յորժամ տեսցէ թէ իմաստունք մեռանիցին, ՚ի միասին անզգամք և անմիտք կորիցեն. և թողցեն օտարաց զմեծութիւն իւրեանց:

Գերեզմանք նց տունք նց եղիցին յաւիտեան. և յարկք նց յազգէ մինչև յազգ՝ և կարդացին զանուանս նց ՚ի հողս իւրեանց:

Մարդ ՚ի պատուի էր և ո՛չ իմացաւ. համեմատեցաւ անասնոց անբանից և նմանեցաւ նց:

Այս ճանապարհ է նց գայթագղութեան

նոցին. յետ այսորիկ բերանօք իւրեանց հաճեսցին:

Ոպ̃ խաշն ՚ի դժոխս մատնեսցին, և մահ հովուեսցէ զնս̃. և տիրեսցեն նց̃ ուղիղք ընդ առաւօտս:

Օգնութիւնք նց̃ մաշեսցին ՚ի դժոխս. և ՚ի փառաց իւրեանց անկցին:

Բայց սակայն՝ Ած̃ փրկեսցէ՝ զանձն իմ ՚ի ձեռաց դժոխոց, յորժամ ընդունիցի զիս:

Մի՛ երկնչիր. յորժամ մեծանայ մարդ. և յորժամ բազում լինին փառք տան նորա:

Զի ո՛չ թէ ՚ի մեռանելն իւրում առցէ ընդ իւր զա̃մ. և ո՛չ թէ իջցեն փառք տանն նր̃ ընդ նմա:

Այլ անձն նր̃՝ ՚ի կեանս իւրում օրհնեսցի. խոստովան եղիցի քեզ՝ յորժամ բարի արասցես դու նմա:

Մտցէ նա մինչև յազգ հարց իւրոց. և մինչև յաւիտեան զլոյս մի՛ տեսցէ:

Մարդ ՚ի պատուի էր, և ոչ իմացաւ, հաւասարեցաւ անասնոց անբանից. և նմանեցաւ նց̃:

Սաղմոս Դաւթի · ԽԹ։

Այս խօսի վերջնոյ օրէ դատաստանին։

Աստուածոց, Տէր խօսեցաւ, և կոչեաց զերկիր՝ յարևելից մինչև 'ի մուտս արևու։

'ի Սիոնէ մեծ վայելչութեն փրկութեն գեղոյ նր։

Ած մեր յայտնապէս եկեսցէ. և Ած մեր մի՛ դադարեսցի։

Հուր առաջինն բորբոքեսցի. և շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ։

Կոչեսցէ զերկինս 'ի վերուստ՝ և զերկիր, 'ի դատել զժողովուրդ իւր. ժողովել առ ինքն զսուրբս իւր. և որք դնեն զպատարագս ուխտից 'ի վր սեղանոյ նր։

Պատմեսցեն երկինք զարդարութեն նր զի Ած դատաւոր է։

Լո՛ւր ժողովուրդ իմ և խօսեցայց ընդ քեզ. և Իսրայէլ՝ քեզ վկայեցից. զի Ած Ած քո ես եմ։

Ոչ թէ վս պատարագաց քոց կշտամբեմ զքեզ. զի ողջակէզք քո առաջի իմ են յամ ժամ։

Ոչ

Ոչ ընդունիմ 'ի տանէ քումմէ զուա՛֊
րակս · և ոչ 'ի հօտից քոց նոխազս :
Իմ է ա̃մ գազան անտառի · երէ լերանց
և ա̃մ անասուն :
Գիտեմ ես զա̃մ թռչունս երկնից · գե
ղեցկութիւն վայրի՝ ը̃ իս է :
Թէ քաղցեայց , քեզ ինչ ոչ ասացից ·
զի իմ է աշխարհ լրիւ՛ իւրով :
Ոչ ուտեմ ես զմիս զուարակաց քոց ·
և ոչ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ :
Մատո՛ ա̃յ պատարագ օրհնութեան · և
կատարեա՛ բարձրելոյն զուխտս քո :
Կարդասցես առիս յաւուր նեղութեան
քո · ես փրկեցից զքեզ՝ և դու փառա
ւո՛ր արասցես զիս :
Սակայն՝ մեղաւորին ասէ ա̃ծ · իսկ դու
ընդէր ընա՛ պատմես զարդարութի̃
իմ · կամ առնուս զուխտ իմ 'ի բերան
քո :
Զի դու ատեցեր զխրատ իմ · մերժե
ցեր և յետս ընկեցեր զա̃մ բանս բերա
նոյ իմոյ :
Թէ տեսանէիր զգող՝ ընթանայիր ը̃
նմ̃ · և ը̃ շնացան դնէիր զբաժին քո :
Բերան քո յաճախէր զչարութիւն , և լե
զու քո նիւթէր զնենգութիւն :
Նստեալ զեղբօրէ քումմէ չարախօսէիր ·
և 'ի վր̃ որդւոյ մօր քո դնէիր զգայթագ
ղութիւն :

Զայս

Զայս ամ արարեր, և լռեցի քեզ. կար
ծեցեր անօրէնդ 'ի մտի քում, թէ ես
քեզ նմանիցիմ:
Արդ յանդիմանեցից և կացուցից զայս
ամ առաջի քո. իմացարուք ամենեքեան
որք մոռացեալ իցէք զԱծ:
Գուցէ երբէք յափշտակիցէք. և ոչ ոք
իցէ որ փրկիցէ:
Պատարագ օրհնութեան փառաւոր արաս
ցէ զիս. և անդ է ճանապարհ. ուր
ցուցից նմա զփրկութիւն Այ:

'Ի կատարած:

Սաղմոս Դաւթի. Ծ:

'Ի ժամանակի երբ եկն առ նա Նաթան
մարգարէ. յորժամ մտեալ էր նա
առ Բերսաբէէ:

Աստ ծպէ զներումն խորոց սխալանաց:

Ողորմեա՛ց ինձ Այ՝ ըստ մեծի ողորմու
թեան քում. ըստ բազում գթութեան
քում, քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ:
Առաւել լուա՛ զիս յանօրէնութենէ իմմէ.
և 'ի մեղաց իմոց սրբեա զիս:
Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ.
և

և մեղք իմ առաջի իմ են յմմ ժամ։
Քեզ միայն մեղայ Տր . և զչար առա
ջի քո արարի։
Որպ արդար եղիցիս 'ի բանս քո . և յաղ
թեսցես 'ի դատել քում։
Անօրէնութեք յղացայ . և 'ի մեղս
ծնաւ զիս մայր իմ։
Դու Տր՝ զճշմարտութիւն սիրեցեր . զան
յայտս և զծածկեալս, իմաստութեք քով
յայտնեցեր ինձ։
Ցօղեա յիս մշտկաւ և մք եղէց . լուա
և քան զձիւն սպիտակ եղէց։
Լսելի արա ինձ զցնծութիւն և զուրա
խութիւն . և ցնծասցեն ոսկերք իմ տա
ռապեալք։
Դարձո զիս Տր 'ի մեղաց իմոց՝ և զմմ
անօրէնութիւնս իմ քաւեա յինէն։
Զսիրտ մք հաստատեա յիս Աճ, և զհո
գի ուղիղ՝ նորոգեա 'ի փորի իմում։
Մի ընկենուր զիս Տր յերեսաց քոց .
և զհոգի քո մք, մի հաներ յինէն։
Այլ տուր ինձ զցնծութեն փրկութեն
քոյ . և հոգւով պետութեն քո հաստատ
եա զիս։
Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո .
և ամպարիշտք առ քեզ դարձցին։
Փրկեա զիս յարենէ Աճ, Աճ փրկու
թեն իմոյ . ցնծասցէ լեզու իմ յարդարու
թեն քում։

Տր

Տր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան
իմ երգեսցէ զօրհնութիւն քո:

Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մատու
ցանէաք. բայց դու ը̃ ողջակէզս խնկ
ո՛չ հաճեցար:

Պատարագ ա̃յ հոգի խոնարհ. զսիրտ
մը̃ և զհոգի խոնարհ Ած ո՛չ արհա
մարհէ:

Բարի՛ արա Տր կամօք քովք սիոնի. և
շինեսցին պարիսպք երուսաղէմի:

Յայնժամ հաճեսցիս ը̃ պատարագս ար
դարութե̃. ուխտիւք պատարագս հան
ցեն ՚ի սեղան քո զուարակս:

՚Ի կատարած իմաստութեան:

Սաղմոս Դաւթի. ԾԱ:

՚Ի ժամանակի յորժամ եկն Դովեկ Եդովմայեցի և
պատմեաց սաւուղայ. ասաց առ նա Դա
ւիթ եկեալ է ՚ի տուն աբիմելիքայ:

Այս խօսք բարոյականաբար ՚ի բերանոյ Քէ
առ յուդայ, կամ ՚ի բերանոյ արդա
րոյ առ վշտանջօղն:

Զի՞ պարծի ՚ի չարութե̃. հզօրն յա
նօրէնութե̃. զօրհանապազ զա
նիրաւութիւն խորհեցաւ ՚ի լեզուի իւրում:

Որ

Ոպ̃ զածելի սուր՝ սրեաց զնենգութի̃. սիրեաց զչարութի̃ քան զբարութի̃. զանօրէնութի̃ քան զխօսս արդարութեան:

Սիրեաց նա զա̃մ խօսս կործանման. եւ զլեզուս նենգաւորս:

Վ̃ այսորիկ Ա̃ծ կործանեսցէ զնա ի սպառ. խլեսցէ եւ հանցէ զնա յարկաց իւրոց. եւ զարմատս նո̃ յերկրէն կենդանեաց:

Տեսցեն արդարք եւ երկիցեն. զնովա̂ ծիծաղեսցին, եւ ասասցեն:

Այս այրէ, որ ո՛չ արար զԱ̃ծ իւր օգնական. այլ յուսացա̂ սա 'ի բազում մեծութի̃ իւր, եւ զօրացա̂ 'ի նանրութե̃ իւրում:

Այլ ես ոպ̃ ձիթենի պտղալից 'ի տան Ա̃յ. յուսացայ յողորմութի̃ Ա̃յ. յաւի̂տեան եւ յաւի̂տեանս յաւի̂տենից:

Խոստովան եղէց քեզ Տ̃ր յաւի̂տեան զի արարեր. եւ համբերեցից անուա̂ն քում զի քաղցր ես առաջի սրբոց քոց:

’Ի կատարած վ՟ն մաղէթայ իմաստութ՟ե։

Սաղմոս Դաւթի. ԺԳ։

Ասէ խօսի չհաւատութէ յուդայեանց, զպատժեցմանէ նոցին յ՟այ, և չնչմանէ ազանց։

Ասաց անզգամն ’ի սրտի իւրում թէ ո՛չ գոյ ա՟ծ. ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութեն իւրեանց. և ո՛չ ոք է որ առնէ զքաղցրութի։
Ա՟ծ յերկնից նայեցաւ՛ յ՟ոմ որդիս մարդկան. տեսանել թէ իցէ՞ ոք իմաստուն՝ որ խնդրիցէ զա՟ծ։
Ամենեքեան խոտորեցան ’ի միասին. և անպիտանացան։
Ո՛չ ոք է որ առնէ զբարի. և չէ ոք՝ մինչև ’ի մի։
Ո՟չ ոչ ծանիցեն ամենեքեան. որք գործեն զանօրէնութի։
Որք ուտեն զժողովուրդ իմ ո՟պ զկերակուր հացի. և առ ա՟ծ ո՛չ կարդացին։
Անդ իցէ երկիւղ ուր ոչիցէ երկիւղ. զի Ա՟ծ ցրուեսցէ զոսկերս մարդահաճոյից։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին. զի ա՟ծ անար

անարգեաց զնոսա։
Ո՛ տացէ 'ի Սիօնէ զփրկութն իսրայէլի. 'ի դարձուցանել Տն զգերութն ժողովրդեան իւրոյ. ցնծասցէ յակօբ և ուրախ եղիցի իսրայէլ։

'Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս իմաստութեան։

Սաղմոս Դաւթի. ԾԳ։

'Ի ժամանակի յորժամ եկին զիփացիքն, և ասէն ցսաւուղ՝ ահաւասիկ Դաւիթ թաքուցեալ նստի առ մեզ։

Այս խօսք ընդդէմ յուդայեանց ասելեացն զՔն, կամ զիւրոց թշնամեաց։

Ած յանուն քում կեցո՛ զիս. և 'ի զօրութեն քում իրաւ արա ինձ։
Ած լո՛ւր աղօթից իմոց. ո՛ւնկն դիր բանից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան 'ի վր իմ. և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ո՛չ համարեցան զքեզ Ած առաջի իւրեանց։
Ահա՛ Ած օգնական իմ. և Տր ընդունօղ հոգւոյ իմոյ։
'Ի դարձուսցանել զչարն 'ի թշնամիս իմ.

իմ. Ճշմարտութ̃բ քով սատակեա՛ զն̃ս:
Եւ կամօք իմովք պատարագս մատուցի՛ց քեզ. եւ խոստովան եղէց անուա՛ն քում Տր̃, զի բարի է:
Յա̃մ նեղութե̃ իմմէ փրկեցեր զիս. եւ 'ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ:

'Ի կատարած, ընդ օրհնութե̃ իմաստութե̃:

Սաղմոս Դաւ̃թի. ԾԴ:

Աստ խօսի զհալածեցմանէն Քէ 'ի յուդայ եանց, կամ զհալածեցմանէ Դւթի 'ի յաբիսողոմայ:

Ո՛ւնկնդիր ա̃ծ աղօթից իմոց. եւ մի' անտես առներ զխնդրուածս իմ:
Նայեա՛ց առ իս եւ լո՛ւր ինձ. զի տրտմեցայ ես 'ի ձանձրանալ իմում. եւ խռովեցայ:
'Ի ձայնէ թշնամւոյն եւ 'ի նեղել մեղաւորին խռովեցան յիս անիրաւութ̃ք. եւ բարկութ̃բ ոխս պահէին ինձ:
Սիրտ իմ խռովեցա՛ւ յիս. եւ երկիւղ մահու անկա՛ւ 'ի վր̃ իմ:
Ահ եւ դողումն եկն 'ի վր̃ իմ. եւ ծածկեաց զիս խաւար:
Ասացի տայր ոք ինձ զթեւս որպէս զաղաւնւոյ. զի թռչէի վերանայի.
եւ

և հեռացեալ դադարէի յանապատի:

Ակն ունէի այնմ, որ փրկէր զիս 'ի կարճ մտութէ, 'ի զայրանալոյ, և 'ի մրրկեալ նեղութէ:

Ընկլո՛ Տր̃՝ և բաժանեա՛ զլեզուս նց̃, զի տեսի զանօրէնութի̃, և զհակառակութի̃ 'ի քաղաքի:

'Ի տուէ և 'ի գիշերի շուրջ եղեն զպարսպօք նորա անօրէնութի̃. չարիք և մեղք են 'ի մէջ նոցա. և ո՛չ պակասեաց 'ի հրապարակաց նց̃ վաշխ և նենգութի̃:

Զի թէ թշնամւոյն նախատեալ էր, համբերէի արդեօք. և կամ ատելւոյն մեծաբանեալ էր 'ի վր̃ իմ, թաքչէի արդեօք 'ի նմանէ:

Իսկ դու մարդ հաւասար իմ. առաջնորդ իմ և ծանօթ իմ:

Ապաքէն՝ 'ի նոյն քաղցրացուցեր՝ ինձ և քեզ կերակուր. զի գնայաք միաբանութբ̃ 'ի տան այ̃:

Եկեսցէ մահ 'ի վերայ նոցա. և կենդանւոյն իջցեն 'ի դժոխս. զի չարութիւն է 'ի բնակութե̃ն նոցա և 'ի մէջ նոցա:

Ես առ ած̃ կարդացի՝ և լուա՛ւ ինձ յերեկոյս՝ 'ի վաղորդայն՝ և 'ի հասարակ աւուր:

Պատմեցի և ասացի և լուիցէ ձայնի իմում.

իմում. փրկեսցէ՛ խաղաղութե՟ զանձն
իմ 'ի մերձաւորաց իմոց. զի կարեօք
հասին 'ի վր՟ իմ:

Լուիցէ ած՟ և խոնարհ արասցէ զնս՟.
որ յառաջն է քան զյաւիտեանս:

Զի ո՛չ գոյր նց՟ փոխանակ. և ո՛չ եր
կեան յայ:

Ձգեաց զձեռնիւր 'ի հատուցանել նց՟.
և նք՟ պղծեցին զօրէնս նր՟:

Բաժանեցան 'ի բարկութենէ երեսաց
նր՟. և էհաս 'ի սիրտս նց՟:

Կակուղ էին բանք նց՟ քան զձէթ. և
ինքեանք ոչ՟ սլաք:

Ընկեա՛ 'ի Տր՟ զհոգս քո՝ և նա կերակրէ
զքեզ. և ո՛չ տայ յաւիտեան զասասա-
նութի՟ արդարոյ:

Դու ած՟ իջուսցես զնոսա 'ի գուբ
ապականութե՟. արք արիւնահեղք և
նենգաւորք մի՛ հասարակեսցեն զա-
ւուրս իւրեանց. այլ ես 'ի քեզ Տր՟ յու-
սացայ:

Օրհնութիւն Ձծէն Մովսէսի Աձտպէս Մարգարէի · Երկրորդ Օրի նաց · 32:

Զի հուր բորբոքեցաւ՛ 'ի բար կութ̃է իմմէ · այրեսցէ և իջցէ մինչ 'ի դժոխս ներ քինս :

Կերիցէ զերկիր՝ և զա̃մ բոյսս երկրի նց̃ · վառեսցէ հրով · և բորբոքեսցէ հիմունք լերանց նց̃ :

Կուտեցից զչարիս ա̃մ 'ի վր̃ նց̃ · և նե տիւք իմովք սպառեցից զն̃ս :

Մաշեալք և հիւծեալք 'ի սովու գազա նաբեկ · դեղ անկեալ ա̃մ թռչնոց եր կնից :

Լարս ատանց բժշկութ̃ե արձակեցից 'ի վր̃ նց̃ · և զգազանս անապատի · որք այսր՝ և անդր՝ քարշեսցեն զն̃ս ը̃ եր կիր :

Արտաքուստ մանկակոտորս արասցէ զն̃ս սուր, և 'ի ներքուստ շտեմարանաց նց̃ անտի արհաւիրք ահից :

Զերիտասարդս կուսանօք հանդերձ, և զողջոյս հաստատելօք ծերօք հան դերձ :

Ասացի թէ ցրեցից զն̃ս · և դադարե ցուցից զյիշատակս նց̃ յազգաց :

Ե Թէ

Թէ ո՛չ վն՟ բարկութեն՟ սրտմտութեն՟
թշնամւոյն. զի մի՛ երկայնակեացք եղի-
ցին. և մի՛ բարձրասցին հպարտացեալ
թշնամիքն, և ասասցեն:

Թէ ձեռն մեր բարձր է, և բազուկ
մեր հզօր. և ո՛չ Տր՟ ած՟ արար զայս ամ՟:

Զի ազգ մի խորհրդակորոյս են նք՟. և
ո՛չ գոյ 'ի նս՟ իմաստութի՟, և ո՛չ խոր-
հեցան 'ի միտ առնուլ զայս ամ՟. և
արդ՝ ընկալցին զամօթ յանձինս իւ-
րեանց:

Զարմանք մի մեծ այս են. զիա՞րդ մին
զհազարս հալածեացէ. կամ երկուք
զբիւրս շարժեսցեն:

Թէ ո՛չ Տն՟ ած՟ վաճառեալ էր զնս՟, և
տուեալ էր զնս՟ 'ի ձեռս թշնամեաց
նոցա:

Զի ո՛չ են դիք նց՟ որպ՟ զած՟ մեր. այլ
թշնամիք մեր վատախորհուրդք:

Յայգւոյն սոդոմայ էր որթ նց՟, և տունկ
նց՟ 'ի գոմորայ:

Խաղող նց՟ խաղող դառնութե՟. և ող-
կոյզ նց՟ 'ի դառնութեն՟ լեղւոյ:

Սրտմտութի՟ բարկութե՟ վիշապաց.
գլխի նց՟ սրտմտութի իժից անհնարին ա-
ռանց բժշկութե՟:

Ո՞չ այս ամ՟ ժողովեալ է առ իս. և կն՟-
քեալ պահի 'ի գանձի իմում:

Յաւուր վրէժուց հատուցման հատու-

ցից նդ . 'ի ժամանակի յորում հարցի զքարի ոտն նդ ։
Մերձ է օր կորստեան նդ . զի հասեալ է պատրաստութիւն Տն 'ի վն նդ։
Դատէ Տն զժողովուրդ իւր . և 'ի ծառայս իւր միսիթարի ։
Զի ետես զնս լքեալս և լուծեալս, և մատնեալս 'ի գերութիւն ։
Եւ ասիցէ Տն , ո՞ւր են դիքն ձեր՝ յորս յուսացեալ էիքդ ուք 'ի նս . զորոց զճարպ սպանդիցն ուտէիք . և ըմպէիք զգինի զոհիցն ։
Արդ՝ յարուցեալ օգնեսցեն . և եղիցին ձեզ թիկունք ։

Նորին Մովսէսի ։

Տեսէ՛ք տեսէ՛ք և տեսէք՝ զի ես եմ. և ո՛չ գոյ այլ Ած , բաց յինէն ։
Ես սպանանեմ՝ և ես կեցուցանեմ. հարկանեմ, և ես բժշկեմ . և ո՛չ ոք իցէ՝ որ հանիցէ զձեզ 'ի ձեռաց իմոց ։
Համբարձի յերկինս զձեռս իմ . երդուայ աջով իմով . և ասացի, թէ կենդանի եմ ես յաւիտեան ։
Սրեցից որպ փայլակն զսուսեր իմ . և 'ի խնդիր վրիժուց արձակեցից զաջ իմ ։
Հատուցից զհատուցումն թշնամեաց իմոց և ատելեաց իմոց հատուցից զհատու

տուեցուածն նց՟, նոցին ։

Արբեցուցից զնետս իմ յարենէ նց՟ . և սուր իմ կերիցէ միս . յարենէ վիրաւորելոց . գերելոց գլխոց իշխանաց՝ թշնամեաց նց՟ ։

Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ . և երկիր պագցեն նմա ամ՟ որդիք այ՟ ։

Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ ժողովրդեան նր՟ . և զօրացուսցեն զնա ամ՟ հրեշտակք այ՟ ։

Խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ արեան որդւոց նց՟ . և հատուցումն թշնամեաց նց՟ հատուցաւ նց՟ ։

Հատուցումն ատելեաց նց՟ հատուցաւ նց՟ . և սրբեսցէ Տր՟ զերկիր ժողովրդեան իւրոյ ։

Դու ես Տր՟ մեր՝ դու ես Քս՟ փրկիչ մեր . զքեզ օրհնեմք անձինք մեր ։

Մարդասէր Տր՟ վս՟ սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի . և վասն խաչի քոյ պատուականի , ընկա՛լ զաղաչանս մեր և կեցո՛ զմեզ ։

Քարոզ մնախանչերին, և խոստովանին։

Վ՟ն ուղղելոյ զգնացս մեր ՚ի ճանապարհս խաղաղութեան զՏր աղաչեսցուք։
Վ՟ն ցրելոյ ՚ի մէնջ զա՟մ խորհուրդս չարին, զՏր աղաչեսցուք։
Վ՟ն պարգևելոյ մեզ առողջ խորհուրդս՝ և առաքինի վարս՝ զՏր ա։
Վ՟ն պահելոյ զմեզ՝ է՟ հովանեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ. զՏր աղ։
Վ՟ն խորտակելոյ զհակառակորդն վաղվաղակի է՟ ոտիւք մերովք. զՏր։
Վ՟ն հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի Ք՟ս ննջեցին զՏր ա։
Եւ ևս և վ՟ն միաբանութեան ճշմարիտ։
Զանձինս։ Ողորմեաց։

Աղօթք։

Տէ՟ր երկնի և երկրի՝ արարիչ ա՟մ արարածոց. երևելեաց, և աներևութից։ Առ քեզ կարդամք յա՟մ ժամ. զի ընդ ա՟մ տեղիս է տէրութիւն քո. և արքայութիւն քո ամենեցուն տիրէ։ Շնորհեա մեզ եր-կի-

կեղեմ 'ի պաշտօն քո կամենել հանապազ․ սիրել զքեզ 'ի բոլոր սրտէ՝ 'ի բովանդակ մտաց, և յամ զօրութենէ մերմէ: Պահել զպատուիրանս քո․ համբառնալ առ քեզ զձեռս մեր սրբութեամբ առանց բարկութեան և երկմտութեան: Եւ գտանել 'ի քեն զշնորհս և զողորմութիւն․ և զառաքինասէր գործոց աջողութիւն: Վասն զի դու ես Տր կենաց՝ և Այ ողորմութեան․ և քեզ վայելեն փառք իշխանութիւն և պատիւ: Այժմ և:

Խաղաղութեան ամենեցուն:

Քում ամենազօր և յաղթօղ Տրութեանդ կրկնի ամ ծունր յերկրպագութիւն․ և փառաւորի յամենեցունց թագաւորութիւն քո: Նայեաց յերկրպագութիւնս մեր՝ և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութիւն ճշմարտութեան: Վասն զի դու ես Այ խաղաղութեան, որ բարձեր զթշնամութիւն 'ի միջոյ․ և արարեր զխաղաղութիւն յերկինս և յերկրի: Եւ հեռաւորաց, և մերձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պարգևս քոյին բարեացդ: Որում և զմեզ մեծի

մեծի շնորհացդ արժանիս արասցես, դասելով ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո: Ած մեր՝ և Տր և փրկիչ Յս Քս: Որ ես օրհնեալ ը հօր և ը սրբոյ հոգւոյդ, այժմ և միշտ. և յաւիտեանս յաւիտենից: Ամն:

Յերգս օրհնութեան և ՚ի ձայն սաղմոսաց անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսբ հոգիդ, այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից: Ամն:

Ճշմարտապէս Տեառն Մայր ով,
Որ կրկնեցաւ Քեզ Աստուած ով:
Այնման բնութեամբ Աստուածածին ես,
Տեառն մայրն Մահկանացուն ես:

'Ի կատարած վասն ժողովրդեանն․ որք 'ի սր-բութենէ հեռացեալէին ։ Դաւթի ար-ձանագիր․ 'ի ժամանակի յորժամ կալան զնա այլազգիքն 'ի Գէթ։

Սաղմոս ․ ԾԵ։

Այս խօսի զթշնամեաց երեւելեաց, և աներեւութից։

ՈՂՈՐՄԵԱՑ ԻՆՁ ԱՍՏՈՒԱԾ զի կոխեաց զիս մարդ․ զօր հանապազ պատերազմունք նեղեցին զիս։

Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօր հանապազ բազում էին որք մարտնչէին ընդ իս 'ի բարձանց։

'Ի տուէ եւ ո՛չ երկեայց՝ զի 'ի Տ՟ն յու-

տացայ • աստուծով գովեցից զբանս իմ • յԱծ̅ յուսացայ, և ո՛չ երկեայց • զի՞ ա-
րասցէ ինձ մարդ :

Զօրհանապազ զբանս իմ անարգեցին • զինէն էին խորհուրդք նց̅ 'ի չարութեն :

Պանդուխտք եղիցին, և թաքթաքուրք շրջեսցին • նք̅ դարշապարի իմում սպասեսցեն՝ որպ̅ և սպասէին անձին իմոյ :

Որպ̅ առ ոչինչ մերժեսցես զնս̅ • բարկութբ̅ զժողովուրդս հնազանդեսցուս
ցես :

Ած̅ զկեանս իմ պատմեցից քեզ • եդից զարտասուս իմ առաջի քո • որպ̅ խոստա
ցար դու ինձ •

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց • յաւուր յորում կարդացից առ քեզ :

Ահա ծանեայ զի Ած̅ իմ ես դու • զԱծ̅ օրհնեցից 'ի բանս իմ • և զՏր̅ գովեցից 'ի խօսս իմ • յԱծ̅ յուսացայ, և ո՛չ եր
կեայց՝ զի արասցէ ինձ մարդ :

Յինէն են ուխտք իմ • զորս տաց քեզ
օրհնութբ̅ Ած̅ Ած̅ իմ :

Փրկեցեր զանձն իմ 'ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց • և զոտս իմ 'ի գայթագղութենէ • հաճոյ եղէց առաջի Տն̅
յերկրին կենդանեաց :

'ի կատարած մի ապականէր. Դաւթի ար-
ձանագիր. 'ի ժամանակին զի փախուցեալ
թագուցեալ էր նա յերեսաց սաւ-
ուղայ յայրն անդ։

Սաղմոս. ԾԶ։

Աստ շնորհակալ լինի զի Ա՟ծ ազատեց
զնա խորոյ 'ի յայրէ անտի, եւ
յայլոց վտանգից։

Ողորմեա ինձ Ա՟ծ՝ ողորմեա ինձ. զի 'ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։ 'Ի հովանի թեւոց քոց յուսացայց. մինչ չեւ անցցէ անօրէնութիւն։

Աղաղակեցի առ ա՟ծ բարձրեալն, առ ա՟ծ բարերար իմ։

Առաքեաց յերկնից՝ եւ կեցոյց զիս. ետ 'ի նախատինս, որք կոխէին զիս։

Առաքեաց ա՟ծ զողորմութիւն եւ զճշմարտութիւն իւր. եւ փրկեաց զանձն իմ 'ի միջոյ գազանաց. զի ննջէի ես խռովեալ։

Որդւոց մարդկան, ատամունք իւրեանց զէն եւ նետք են. եւ լեզուք նո՟ց սուր սուսերի։

Բարձրեալ ես դու յերկինս Ա՟ծ. եւ յա՟մ երկրի են փառք քո.

Որոգայթ պատրաստեցին ոտից իմոց. խոնարհ արարին զանձն իմ. փորեցին առաջի իմ խորխորատ, և անկան ին քեանք 'ի նոյն:
Պատրաստ է սիրտ իմ Ած. պատրաստ է սիրտ իմ. օրհնեցից, և սաղմոս ասա ցից քեզ.
Զարթի՛ք փառք իմ, զարթի՛ք սաղմո սիւք և օրհնութբ̃. և ես զարթեայց առաւօտուց:
Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովուրդս Տր̃. և սաղմոս ասացից քեզ յազգս:
Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո. մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո:
Բարձրեալ ես դու յերկինս Ած. և յամ երկրի են փառք քո:

Ի կատարած մի ապականեր. Դաւթի արձանագիր:

Սաղմոս. ԾԷ.

Առ խօսելն զլանդանաց ամբարշտաց, և զպատ ժոյն զոր տալոց է նոցա Ած, այլև զգոհանալն արդարոց:

Եթէ արդարև զարդարութիւն խօսէիք. և ուղիղս դատէիք որդիք մ̃դկան:
Քանզի և արդ խակ 'ի սրտի ձերում զա

Նօրէնութի՟ գործէք • յերկրի զանիրա_
ւութի՟ ձեռք ձեր նիւթեն :

Օտարք եղեն մեղաւորք 'ի մօրէ •
խաբեցան յարգանդէ , և խօսեցան
զսուտ :

Սրտմտութի՟ նց՟ ը՟ նմանութե՟ օձի՝ ոպ՟
իժի և քարբի , զի խցեալ է զականջս
իւր :

Զի մի՛ լուիցէ նա զձայն թովչի հմայ
տարի • և մի՛ առցէ զդեղ 'ի դեղատուէ
իմաստնոյ :

Այ՟ փշրեսցէ զատամունս նց՟ 'ի բերանս
իւրեանց • և զժանիս առիւծուց խոր_
տակեսցէ Տ՟ր :

Անարգք եղիցին նք՟ ոպ՟ ջուր զի հեղա
նի • 'ի լարել աղեղանն որ՟ տկարասցին ոպ՟
մոմ զի հալի , և սպառեսցին :

Անկաւ հուր՝ և ո՛չ տեսին զարեւ • մինչ
չև 'ի միտ առեալէր զփուշս իւրեանց • և
ոպ՟ դժնիկ բարկութբ՟՝ կենդանւոյն կլզ
ցէ զնս՟ :

Ուրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ տեսցէ •
զհատուցումն • և զձեռս իւր լուասցէ
յարեան մեղաւորի :

Եւ՛ ասասցէ մարդ • թէ արդարև գոյ
ցէ պտուղ արդարոյ • և է ա՟ծ որ դատէ
զնս՟ յերկրի :

'Ի

՚Ի կատարած մի ապականեր · Դաւթի ար֊
ձանագիր · ՚ի ժամանակի զի առաքեաց
սաւուղ · և պաշարեաց զտուն
նր · զի սպանցէ զնա :

Սաղմոս · ԾԸ:

Այս խօսի զՔէ որ հնչեցեալ ՚ի գերեզ֊
մանի պահէր ՚ի պահապանաց :

Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց
իմոց ած, յայնցանէ որք յա
րուցեալ են ՚ի վր իմ, ա֊
պրեցո՛ զիս :
Փրկեա՛ զիս յայնցանէ, ոյք գործեն զա
նօրէնութի · յարանց արիւնահեղաց ապ
րեցո զիս :
Որսալ զանձն իմ կամեցան · և հասին
՚ի վր իմ հզօրք :
Ո՛չ մեղք իմ՝ և ո՛չ յանցանք · առանց
մեղաց ընթացայ՝ և ուղիղ եղէ :
Զարթի՛ր ը առաջ իմ՝ և տե՛ս դու Տր
զօրութեց ած իսրայէլի :
Նայեա՛ց և այց արա ՚ի վր ամ հեթանո
սաց, մի՛ ողորմիր ամենեցուն, ոյք գոր
ծեն զանօրէնութի :
Դարձցին ը երեկոյս · սովեսցին որ֊
պէս

պէս շունք. և շրջեսցին զքաղաքաւ:
Նոքա ղօղանջեսցեն բերանօք իւրեանց.
և սուր է 'ի շրթունս նց̃:
Իսկ արդ՝ ո՞վ լուաւ զայս. զի դու Տր̃
ծիծաղեսցիս զնոքօք. և արհամարհեսցես
զամ̃ հեթանոսս:
Զզօրութիւն իմ առ քեզ պահեցից. զի
ած̃ օգնական իմ ես:
Ած̃ իմ, ողորմութիւն քո կանխեսցէ առ
իս. և Ած̃ իմ ցոյց ինձ 'ի թշնա-
միսն իմ:
Մի սպանաներ զնս̃, զի մի՛ մոռասցին
զժողովուրդս քո:
Ցրուեա՛ զնս̃ զօրութբ̃ քով, և ընկեա՛
զնս̃. զի դու ես պաշտպան իմ Տր̃:
Մեղք բերանոյ նց̃՝ և բանք շրթանց
նց̃, ընկալցին նք̃ յամբարտաւանութն̃
իւրեանց:
Յանէծս և 'ի ստութիւն մատնեսցին. 'ի
կատարածի բարկութբ̃ սպառեսցին՝ և
մի՛ գտցին:
Գիտասցեն զի Ած̃ տիրէ յակոբայ, և
ամ̃ ծագաց երկրի:
Դարձցին ը̃ երեկոյս. սովեսցին որ̃
շունք. և շրջեսցին զքաղաքաւ:
Նոքա ափռեսցին յուտել. ապա թէ
ոչ յագեսցին, տրտնջեսցեն:
Ես օրհնեցից զօրհնութիւն Տն̃. և ցնծա
ցայց յառաւօտուց յողորմութն̃ քում:

Զի

Զի եղեր իմ պաշտպան՝ և տուն ապա-
ւինի յաւուր նեղութեան իմոյ օգնական
իմ:

Քեզ սաղմոս ասացից՝ ա̃ծ ապաւէն
իմ. ա̃ծ ողորմութեան իմոյ:

Սաղմոս Դաւթի արձանագիր ՚ի կատարածի
փոփոխելոց ժամանակաց ուսուցմանէ:

՚Ի ժամանակի զի հրձիգ արար զՄիջա-
գետս ասորւոց, և զասորեստանս
բանայ, և ՚ի դարձին հարկանէր
յովաբ զեդովմացիս ՚ի ձորն աղ-
տից երկոտասան հազարս:

Սաղմոս . ԾԹ:

Առ որ չէին այլոց յաղթութեան հաւատով
ընդունելոց, և ասէ առ Տր:

Ա̃Ծ մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ.
բարկացար, և գթացիր ՚ի
մեզ:

Շարժեցեր զերկիր, և խռովեցուցեր
զնա. բժշկեա զհարուածս նորա՝ զի
սասանեցաւ:

Ցուցեր ժողովրդեան քում զխստութի.
և ետուր ըմպել մեզ զգինի յիմարութե:

Ետուր

Ետուր երկիւղածաց քոց նշան. զի ա-
պրեսցին յերեսաց աղեղան:
Ո՟ փրկեսցին սիրելիք քո. կեցո՛ աջով
քո, և լո՛ւր մեզ:
Այծ խօսեցաւ ՚ի սրբութեան իւրում. բարձր
եղէց՝ բաժանեցից զսիկեմ. և զհո-
վիտն յարկաց չափեցից:
Իմ է գաղաադ. և իմ է մանասէ.
եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ:
Յուդա թագաւոր իմ, մովաբ աւազան
յուսոյ իմոյ:
Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ. և ինձ
այլազգիք հնազանդ եղեն:
Ո՞ տարցէ զիս ՚ի քաղաքամուր. կամ ո՞վ
առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յեդոմ:
Եթէ ոչ դու ա͞ծ, որ մերժեցեր զմեզ.
և ոչ ելեր ա͞ծ ը͞ն զօրս մեր:
Տո՛ւր մեզ զօգնութիւն ՚ի նեղութեան. զի
ընդունայն է փրկութիւն մարդոյ:
Աստուծով արասցուք զզօրութիւն. և
նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ՝ որք նե-
ղեն զմեզ:

'Ի չափաբերած ընդ օրհնութիւնս:

Սաղմոս Դաւթի . Կ:

Առ գոլով ծախուցեալ 'ի հալածանս պաղեստինոյ 'ի ջէտանէ սաւուղայ, ընդ նմա նուրբն հարցն, որք 'ի ընծայութեն, առէ:

Լո՛ւր Աստ աղօթից իմոց . և նայեա՛ց յաղօթս իմ:
'Ի ծագաց երկրէ կարդացի առ քեզ մինչ 'ի վաստատակիլ սրտի իմոյ:
'Ի վէմն բարձր արարեր զիս . առաջնորդեցեր ինձ . և իմ եղեր յոյս՝ և աշտարակ հզօր եղեր յերեսաց թշնամւոյն:
Բնակեցայց 'ի յարկս քո յաւիտեան . և ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թևոց քոց:
Դու Աստ, լուա՛ր աղօթից իմոց . ետուր ժառանգութի, որք երկնչին յանուանէ քումմէ:
Ա՛ւուրս յաւուրս յաւելեր թագաւորի . ամացն՝ աւուրք յազգաց մինչև յազգս նորա:
Կայ և մնայ յաւիտեան առաջի այ . ողորմութիւն և ճշմարտութիւն, ո՞յք խնդ

խնդրեսցեն 'ի նմանէ :

Այսպէս սաղմոս ասացից քեզ յաւիտենանս յաւիտենից . և տաց քեզ զաղօթս իմ օրըստօրէ :

'Ի կատարած 'ի վր̅ իդիթումայ :

Սաղմոս Դաւթի . ԿԱ.

Առ յորդորէ զհոգի իւր 'ի հնազանդել և 'ի ծառայել այ̅ . և ոչ երկնչել 'ի յարգելմանց փորձութեանց :

Բայց միայն՝ այ̅ հնազանդ լեր անձն իմ . զի 'ի նմանէ է իմ փրկութիւն :

Նա է այ̅ իմ և փրկիչ իմ . ապաւէն իմ , զի մի սասանեցայց առաւել :

Մինչև յե՞րբ յառնէք 'ի վր̅ մարդոյ՝ սպանանել ամենեքեան . որպ̅ յորմոյ թեքելոյ՝ և 'ի ցանկոյ մերժելոյ :

Բայց միայն զպատիւ իմ խորհեցան մերժել յինէն . և ընթացան 'ի ծարաւս իւրեանց :

Բերանովք իւրեանց օրհնէին . և սրտիւք անիծանէին :

Բայց սակայն այ̅ հնազանդ լեցի անձն իմ ,

իմ, զի 'ի նմանէ է ինձ համբերութիւն :

Նա՛ է Ած իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, զի մի՛ սասանեցայց :

Յայ է զօրութիւն իմ, և փառք իմ. Ած օգնութեան իմոյ. յոյս իմ առ Ած է :

Յուսացարո՛ւք 'ի նա ամ ժողովք ժողովրդոց. սփռեցէք առաջի նր զսիրտս ձեր. զի Ած օգնական է մեր յաւիտեանս ժամանակաց :

Սակայն ընդունայն են որդիք մարդկան. սուտ են որդիք մարդկան. 'ի կշիռս իւրեանց մեղանչեն. և ինքեանք յունայնութեն են 'ի միասին :

Մի՛ յուսայք յանիրաւութիւն. յափշտակութիւն մի՛ ցանկայք. մեծութիւն թէ առուիւ գայցէ, մի՛ յօժարեսցին սիրտք ձեր :

Մի՛ անգամ խօսեցաւ Ած. և երկուս զայս լուայ :

Աստուծոյ է զօրութիւն. և քո Տր ողորմութիւն. և դու հատուցանես իւրաքանչիւր ըստ գործոց նց :

Սաղմոս Դաւթի . մինչ դեռ էր նա յանապատ անդ 'ի հրէաստանի : ԿԲ:

Աստ գուղձ յանապատին չէքէ, աղօթէ, և ջմ ոչ ջրեաղենեայ յայսմէ աշխարհէ չնոյն տանէ :

ԱՍՏՈՒԱԾ իմ, ես առ քեզ առաւօտ առնեմ. ծարաւեցաւ առ քեզ հոգի իմ . քանիմպատիկ ևս և մարմին իմ:

Ո՛չ երկիր անապատ և անջուր, ուր ոչ գոյ 'ի նմա ճանապարհ :

Այսպէս 'ի սուրբ երևեցայց քեզ . տեսանել ինձ զզօրութիւն քո և զփառս քո :

Վ֊ն զի լաւ է ինձ ողորմութի֊ն քո քան զկեանս իմ. և շրթունք իմ գովեսցեն զքեզ :

Այսպէս օրհնեցից զքեզ 'ի կեանս իմ. և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ:

Ո՛պ 'ի ճարպոյ պարարտութէ լցցի անձն իմ, շրթամբք ցնծութե օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ:

Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում . ը֊ առաւօտս կանխեալ խօսէի ը֊ քեզ:

Զի եղեր իմ օգնական . 'ի հովանի թեւոց քոց ցնծացայց :

Եկն

Եկն զկնի քո անձն իմ. և զիս ընկալաւ աջ քո. այլ նք 'ի նանիր խնդրեցին զանձն իմ:

Մտցեն 'ի ներքոյ անդընդոց երկրի. մատնեսցին 'ի ձեռս սրոյ. և բաժինք աղուեսուց եղիցին:

Թագաւոր յուսասցէ 'ի Տր. գովեսցին ամենեքեան որք երդնուն նովաւ. խցցին բերանք այնոցիկ՝ որք խօսին զանօրէնութիւն:

'Ի կատարած:

Սաղմոս Դաւթի. կգ.

Առ աղօթէ 'ի բերանոյ քի 'ի ժամու չարչարանաց նորին:

Լուր ած աղօթից իմոց յաղաչել իմ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ:

Ծածկեսցես զիս 'ի ժողովոց չարաց. 'ի բազմութենէ որք գործեն զանօրէնութիւն:

Որք սրեցին ոպ սուսեր զլեզուս իւրեանց. լարեցին զաղեղունս իւրեանց յիրս դառնութեն:

Զնետս 'ի գաղտնիս՝ այնոցիկ որք ուղիղ են սրտիւք. յանկարծակի ձգեսցեն

ցէն 'ի նոսա և մի' երկիցեն։
Զօրացուցին յանձինս իւրեանց ըղ֊
բանս չարութեն. խորհեցան թագուցա֊
նել ինձ զորոգայթ. և ասացին ո՛չ տե֊
սանէ զայս Տր̃։
Քննեցին զանօրէնութիւն. պարտասե֊
ցան 'ի քննել զքննութիւն ։
Մատիցէ այր 'ի խորութիւն սրտի իւրոյ.
և բարձր եղիցի Ած.
Նետք տղայոց եղեն վէրք նց̃. տկարա֊
ցան 'ի նո̃ լեզուք նց̃. և խռովեցան ա֊
մենեքեան որք հայէին ը̃ նս̃։
Երկեաւ ա̃մ մարդ. և պատմեցին զգործս
ա̃յ. և զարարածս նր̃ 'ի միտ առին։
Ուրախ եղիցի արդար 'ի Տր̃՝ և յուսաս֊
ցի 'ի նա. նովաւ գովեսցին ամենեքեան,
որք ուղիղ են սրտիւք։

'Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի . երգ Երե
միայ, եւ Եզեկիէլի, եւ ժողովրդեան.
յորժամ, 'ի պանդխտութէ անտի
հանէին ելանել:

Սաղմոս . ԿԴ:

Առ աղաչել զԱծ, վաղվաղեցուցանել
ղտարչուռն տղանց 'ի ճշմարտու
թեն քէ:

Քեզ վայել է օրհնութիւն Ած
'ի սիոն . և քեզ տացին ա_
ղօթք յերուսաղէմ:
Լո՛ւր աղօթից իմոց . զի առ
քեզ ամ մարմին եկեսցէ :
Բանք անօրինաց զօրացան 'ի վր մեր .
զամբարշտութիս մեր դու քաւեսցես :
Երանի զորս ընտրեցեր և ընկալար . և
բնակեսցին 'ի գաւիթս քո :
Լցցո՛ւք մեք 'ի բարութէ տան քո . սրբ
է տաճար քո՝ սքանչելի արդարութբ :
Լո՛ւր մեզ Ած փրկիչ մեր , յոյս ամ ծա
գաց երկրի , և որ 'ի ծով հեռի:
Ո՛ պատրաստէ զլերինս զօրութբ իւրով .
և զգեցեալ է զզօրութի:
Ո՛ խռովեցուցանէ զխորութի ծովու .
և զձայն ալեաց նր յածուցանէ :

Խռովեսցին հեթանոսք, և երկիցեն
բնակիչք երկրի 'ի նշանաց քոց:
Ելս առաւօտու և ը երեկոյս զուար-
ճացցին. Հայեցար յերկիր, արբեցու-
ցեր զնա, և բազում արարեր զմեծու-
թի̄ն նորա:
Գետն այ̄ լի եղև ջուրբ. պատրաստ
արարեր զկերակուր նց̄. զի այսպէս է
պատրաստութի̄ն:
Զակօսս նց̄ արբեցուցեր. և բազում
արարեր զարմտիս նց̄:
'Ի ցօղել նց̄ զուարթ եղիցի բոյս նց̄.
օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրութե̄ն
քո:
Դաշտք քո լցցին պարարտութե̄. պա
րարտասցին դեղեցկութեք անապատի:
Բլուրք պճնութի̄ն զգեցցին. և զգեց
ցին խոյք մաքեաց:
Հովիտք բազում արասցեն զցորեան.
աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն:

'Ի կատարած Դաւ̄թի Սաղմոսյարութե̄: ԿԵ:

Ասս շնորհաջալ լինի վա̄ աղօթութե̄ն
'ի Կիրակէյ:

Աղաղակեցէ՛ք առ ա̄ծ ա̄մ երկիր.
սաղմոս ասացէք անուա̄ն նց̄. և
տո՛ւք զփառս օրհնութե̄ն նց̄:

Ասացէ՛ք ա՟յ, ո՟րպ զի ահեղ են գործք
քո. 'ի բազում զօրութե՟ն քում ստեցին
քեզ թշնամիք քո:
Ամենայն երկիր՝ երկիր պագցեն քեզ.
սաղմոս ասասցեն քեզ. եւ սաղմոս ա-
սասցեն անուա՟ն քում:
Եկա՛յք եւ տեսէ՛ք զգործս ա՟յ. ո՟րպ զի
ահեղ են խորհրդովք՝ քան զա՟մ որդւոց
մարդկան:
Որ դարձոյց զծովն 'ի ցամաք. եւ ը՟ն գետս
անցցեն ոտանաւորք:
Անդ ուրախ եղիցուք մեք 'ի նա. որ
տիրէ զօրութե՟բ իւրով յաւիտենից:
Աչք նր՟ 'ի հեթանոսս հային. ոյք դառ-
նացուցին զնա՝ մի՛ բարձրասցին յանձինս
իւրեանց:
Օրհնեցէ՛ք հեթանոսք զԱ՟Ծ մեր. լսե-
լի՛ արարէք զձայն օրհնութե՟ն նր՟:
Այն որ եդ զանձն իմ 'ի կեանս. եւ ոչ
ետ զդողութի՟ն ոտից իմոց:
Փորձեցեր զմեզ Ա՟Ծ, եւ քննեցեր, ո՟րպ
եւ քննի արծաթ:
Իջուցեր զմեզ յորոգայթ. եւ եդեր
զնեղութի՟ն 'ի թիկունս մեր. եւ անցու-
ցեր զմարդիկ 'ի վր՟ գլխոց մերոց:
Անցաք մեք ը՟ն հուր եւ ը՟ն ջուր. եւ հա-
ներ զմեզ 'ի հանգիստ:
Մտից 'ի տուն քո պատարագօք. տաց
քեզ զուխտ իմ. զոր խոստացան քեզ
շրթունք

շրթունք իմ . և զոր բերան իմ խօսեցաւ 'ի նեղութեան :

Զողջակէզս ուղղալիցս մատուցից քեզ՝ խոյօք և խնկօք . և քեզ մատուցից զուարակս և նոխազս :

Եկայք լուարուք ինձ՝ և պատմեցից ձեզ՝ ամենեքեան որք երկնչիք յԱ̃յ . զոր ինչ արար անձին իմոյ :

Առ նա բերանով իմով կարդացի . և բարձր արարի զնա լեզուաւ իմով :

Զմեղս թէ տեսանէի 'ի սրտի իմում . մի թէ լուիցէ ինձ Տ̃ր :

Վ̃ս այսորիկ լուաւ ինձ Ա̃Ծ . և նայեցաւ 'ի ձայն խնդրուածաց իմոց :

Օրհնեալ է Ա̃Ծ՝ որ ոչ 'ի բացեայ արար զաղօթս իմ . և ո՛չ զողորմութիւն իւր յինէն :

'Ի չափաւորած ընդ. օրհնութե̄ :

Սաղմոս երգոյ . ԿԶ :

Աստ աղաչէ զԱ̃Ծ, զի գայցէ Փրկիչն, և դառնայցեն առ նա ա̃մ ազինք :

Ա̃Ծ ողորմեսցի մեզ՝ և օրհնեսցէ զմեզ . երևեցո՛ զերեսս քո 'ի մեզ՝ և ողորմեաց մեզ :

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո ·
յազգիս ամ̃ զփրկութիւնս քո :
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո֊
վուրդք ամ̃ , խոստովան եղիցին առ քեզ
ժողովուրդք ամ̃:
Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազինք ·
զի դու դատես զժողովուրդս յուղղու
թեն · և ազգաց երկրի դու առաջնոր֊
դես :
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո֊
վուրդ ամ̃ · գոհասցին զքեզ ժողո֊
վուրդք ամ̃:
Երկիր ետ զպտուղ իւր · և օրհնեաց
զմեզ ած̃ , ած̃ մեր :
Ած̃ մեր օրհնեսցէ զմեզ · և 'ի նմանէ
երկիցեն ամ̃ ծագք երկրի:

'Ի չափաւորած Դաւթի Սաղմոս երգոյ :
ԿԷ:

Առք խօսի չէչէչէցսոյն ՔԷ , և զպար֊
գութէ առաքելոյն որէոյ :

Յարիցէ ած̃՝ և ցրուեսցին
ամ̃ թշնամիք նր̃ · փախիցեն
ատելիք նր̃ յերեսաց նր̃ :
Որ̃պ պակասի ծուխ , պակա
սեսցին · և որ̃պ հալի մոմ առաջի հրոյ ,
այնպ̃ կորիցեն մեղաւորք յերեսաց ած̃ :
Ար

Արդարք ուրախ եղիցին և ցնծասցեն
առաջի նր. և զուարճասցին յուրախու-
թեն իւրեանց ։

Օրհնեցէ՛ք զած՝ և սաղմոս ասասցէք
անուան նր. ճանապարհ արարէք այն
մին որ նստի ՟է արևմուտս. և Տր է
անուն նր ։

Ցնծասցեն առաջի նր. և խռովեսցին
յերեսաց նր ։

Որ հայրն է որբոց՝ և դատաւոր այ-
րեաց ած. 'ի տեղւոջ սրբութեն իւրոյ ։
Ած բնակեցուցանէ զմիակրօնս 'ի տան,
և հանէ զկապեալս քաջութբ իւրով.
նոյնպէս և զդառնացօղս որք բնակեալ
են 'ի գերեզմանս ։

Ած ՟է ելանելն քո առաջի ժողովրդեան
քո. ընդ անցանելն քո ընդ անապատ՝
երկիր շարժեցաւ ։

Քանզի և երկինք ցօղեցին յերեսաց այ
'ի սինայէ՝ առաջի այ իսրայէլի ։

Անձրև կամաց պատրաստեցեր ած ժա-
ռանգութեն քում. թէպէտ հիւանդա-
ցաւ, սակայն դու հաստատեցեր զնա.
և գաղանք քո բնակեսցին 'ի նմա ։

Պատրաստ արարեր քաղցրութբ քով
աղքատի ած ։ Տր տացէ զբան, որք ա-
ւետարանեն զօրութբ բազմաւ ։

Թագաւոր զօրութեանց սիրելւոյ. գեղեց
կութեն տան քո բաժանեալ յաւարի.

Թէպէտ՝ և ննջեսջիք 'ի մէջ վիճակաց. թևք աղաւնւոյ արծաթապատ. և թիկունք նր̃ 'ի դոյն ոսկւոյ:

'Ի գումարել երկնաւորին զթագաւորս 'ի վր̃ նր̃. ձիւնասցին 'ի սաղմոն:

Լեառն այ̃ լեառն պարարտ. լեառն մածեալ լեառն պարարտ. և զի՞նչ կարծէք լերինք հպարտացեալք:

Լեառն, ընդ որ հաճեցա՛ւ ած̃ բնակել 'ի նմա. քանզի և Տր̃ իսկ բնակեսցէ 'ի նմա իսպառ:

Կառք Այ̃ բիւրապատիկք, հազարք ուղղիչք, և Տր̃ 'ի նոսա՝ 'ի սինէ սրբութն̃ իւրոյ:

Ել 'ի բարձունս՝ և գերեաց զգերութն̃. էառ ա՛ռ՝ բաշխեաց պարգևս՝ և ետ որդւոց մարդկան. քանզի՝ թե րահա՛ատից ես բնակեալ եղիցին 'ի նմա:

Տր̃ Ած̃ օրհնեալ՝ օրհնեալ Տր̃՝ զօրհանապազ առաջնորդեսցէ մեզ ած̃ փրկիչ մեր:

Ած̃ մեր, Ած̃ կենարար. և 'ի տեառնէ են ելք մահու:

Բայց սակայն՝ ած̃ փշրեսցէ զգլուխս թշնամեաց մերոց. և զհերսն կարծնովին, որք գնան յանօրէնութն̃ իւրեանց:

Ասաց Տր̃ 'ի խորոց անդընդոց դարձուցից. և 'ի միջոյ ժանեաց զայն 'ի

դուրս

դուրս կորզեցից :
Ո՜վ Թացցի ոտն քո յարեան. և լեզուք
շանց քոց, յարենէ թշնամեաց քոց :
Երևեցան գնացք քո ա͞ծ. գնացք ա͞յ
թագաւորիդ միոյ սրբոյ :
Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնութի͞ւ,
'ի մէջ կուսանաց և դոլչաց :
Յեկեղեցիս օրհնեցէք զա͞ծ. և զՏ͞ր յաղ_
բերացն իսրայելի :
Անդ բենիամին 'ի տղայութե͞ն զարմանս
լի. իշխանք յուդայ առաջնորդք նո͞ց՝ իշ
խանք զաբուղոնի, և իշխանք նեփթա
ղիմայ :
Հրամայեա՛ ա͞ծ զօրութե͞ քում. զօրացո՛
զայս, զոր հաստատեցեր 'ի մեզ :
'Ի տաճարէ քումմէ յերուսաղեմէ. քեզ
մատուսցեն թագաւորք զպատարագս :
Սաստեա՛ 'ի գազան եղեգան. 'ի ժո_
ղովս զուարակաց՝ և 'ի դասս երին_
ջոց :
Խոտեսցին այնոքիկ, որք ընտրեալ են
արծաթով՝ ցրուեա՛ զհեթանոսս, որք
կամին է͞ պատերազմն :
Եկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ.
հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու լիցին
առ ա͞ծ :
Թագաւորութիւնք երկրի օրհնեցէք զա͞ծ.
և սաղմոս ասացէք Տ͞ն :
Ճանապարհ արարէք այնմիկ. որ նստի

յերկինս երկնից ընդ յարևելս։
Ահա տացէ զձայն իւր 'ի ձայն զօրութե․
և տուք զփառս Տն։
'Ի վր իսրայելի մեծ վայելչութիւնք․ և
զօրութիւնք մինչև յամպս երկնից։
Սքանչելի է ած 'ի վր սրբոց իւրոց՝ ած
իսրայելի։
Նա տացէ զզօրութի հաստատութի
ժողովրդեան իւրոյ․ օրհնեալ է ած։

'Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի, վասն
փոփոխելոյն · ԿԸ։

Այս խօսի 'ի բերանոյ Քի 'ի ժամու չար-
չարանաց նորին չարչարագունից։

Կեցո՛ զիս ած, զի հասին
ջուրք յանձն իմ․ ընկղմեցայ ես
'ի խորս անդնդոց․ ուր ոչ
գոյ ինձ հանգիստ։
Եկի ես 'ի խորս ծովու․ և շրջանք ըն-
կղմեցին զիս։
Վաստակեցայ ես առ աղաղակել․ և
կերկերեցաւ կոկորդ իմ։
Նուաղեցան աչք իմ, առ յուսալ ինձ
առ Տր ած իմ։
Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ ․
որք ատէին զիս 'ի տարապարտուց։
Զօ

Զօրացան յիս թշնամիք իմ և ատելիք իմ ՚ի նանիր. զինչ զոր ոչ յափշտակեալ էի՝ տուժէի նոյն:

Ած դու ծանեար զանզգամութին իմ. և յանցանք իմ ՚ի քէն ո՛չ ծածկեցան:

Մի՛ ամաչեսցեն վն իմ որք համբերեն քեզ Տր՛ Տր զօրութեանց՝ մի՛ պատկառեսցին վն իմ, որք խնդրեն զքեզ Ած իս֊ րայէլի:

Վն քո համբերի նախատանաց, և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ:

Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց. և հիւր որդւոց մօր իմոյ:

Նախանձ տան քո եկեր զիս. և նա֊ խատինք նախատչաց քոց՝ անկան ՚ի վե֊ րայ իմ:

Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ, և եղեն ինձ այն նախատինք. արարի զհան֊ դերձս իմ քուրձ, և եղէ յառակ նոյն:

Զինէն խորհէին, որք նստէին առ դրունս. և զիս այպն առնէին, որք ըմ֊ պէին զգինի:

Ես յաղօթս կայի առ քեզ Տր. ՚ի ժա֊ մանակ ընդունելի:

Ած ՚ի բազում ողորմութե քում լո՛ւր ինձ. ՚ի ճշմարտութե փրկութե քո:

Ապրեցո՛ զիս ՚ի կաւոյ՝ զի մի՛ ընկղմեցայց. ապրեցայց ես յատելեաց իմոց. և ՚ի խորոց ջուրց բազմաց:

Մի՛ ընկլցեն զիս պտոյտք ջուրց․ և մի՛ ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց․ և ջրհոր մի՛ կափուսցէ զբերան իւր ՚ի վերայ իմ։

Լո՛ւր ինձ Տ̃ր, զի քաղցր է ողորմութիւն քո․ ը̃ս բազում գթութեն քում հայեա՛ց յիս, և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո ՚ի ծառայէս քումմէ, զի նեղեալ եմ ես, վաղվաղակի լո՛ւր ինձ։

Հայեա՛ց յանձն իմ, և փրկեա՛ զիս․ և վասն թշնամեաց իմոց ապրեցո՛ զիս։

Զի դու գիտես զնախատինս իմ, զամօթ իմ, և զպատկառանս իմ։

Առաջի քո են ա̃մ նեղիչք անձին իմոյ․ նախատանաց համբերեր սիրտ իմ, և թշուառութեան։

Ակն ունէի՝ թէ ոք տրտմեսցի ընդ իս, և ոչոք էր․ և մխիթարիչ ինձ ոք ոչ գտաւ։

Ետուն ՚ի կերակուր ինձ զլեղի․ և ՚ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ զքացախ։

Եղիցին սեղանք նց̃ առաջի նց̃ յորոգայթ․ ՚ի հատուցումն, և ՚ի գայթագղութիւն։

Խաւարեսցին աչք նց̃ զի մի՛ տեսցեն․ և զթիկունս նց̃ հանապազ կորացո՛։

Արկցես ՚ի վ̃ նց̃ զբարկութիւն քո․ սրտմտութիւն բարկութե քոյ հասցէ ՚ի վ̃ նց̃։

Եղի

Եղիցին բնակութիւնք նոցա աւերակ. և 'ի
յարկս նոցա մի՛ ոք լիցի որ բնակիցէ:

Զի զոր դու հարեր, հալածեցին. և
'ի վէրս ցաւոց իմոց յաւելին:

Դի՛ր զմեղս 'ի վերայ մեղաց նոցա. զի մի՛ մտցեն
յարդարութիւն քո:

Ջնջեսցին նոքա 'ի դպրութենէ քումմէ կե-
նաց. և ընդ արդարս քո մի՛ գրեսցին:

Աղքատ և ցաւած եմ ես. փրկութիւն
քո Աստուած ընկալցի զիս:

Օրհնեցից զանուն Աստուծոյ իմոյ օրհնութեամբ.
և բարձր արարից զնա գովութեամբ:

Հաճոյ եղիցի Աստուծոյ քան զորթ մատաղ.
որ բերէ զեղջիւրս և զկճղակս:

Տեսցեն աղքատք և ուրախ եղիցին.
խնդրեցէ՛ք զԱստուած, և կեցցեն անձինք
ձեր:

Զի լուաւ Տէր տնանկաց. և զկապեալս
իւր ոչ արհամարհեաց:

Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր. ծով
և ամենայն որ զեռայ 'ի նոսա:

Աստուած փրկէ զՍիոն. շինեսցին քաղաքք Հրէ-
աստանի. շինեսցեն բնակեսցին և ժա-
ռանգեսցեն զնա:

Զաւակ ծառայից քոց հաստատեսցի
անդ. և որք սիրեն զանուն քո, բնա-
կեսցին 'ի նմա:

'Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի . առ 'ի յիշատակ փրկելոյն զնա Տն . ԿԹ։

Այս խօսի վմարդկանէ, որք գոլով 'ի վտանգի խնդրեն զօգնութիւն յայ ։

Ած յօգնել ինձ նայեաց . եւ Տր յօգնել ինձ փութա՛ ։
Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին , որք խնդրեն զանձն իմ . դարձցին յետս եւ ամաչեսցեն , որք խորհին ինձ չար ։
Դարձցին առժամայն ամաչեցեալ . որք ասեն ինձ վաշ վաշ ։
Ցնծասցեն եւ ուրախ լիցին 'ի քեզ՝ ամենեքեան որք խնդրեն զքեզ Տր ։
Ասասցեն յամ ժամ , մեծ է ած . որք սիրեն զփրկութիւն քո ։
Ես աղքատ եւ տնանկ եմ , ած օգնեա՛ ինձ . օգնական եւ փրկիչ իմ ես դու . Տր իմ մի՛ յամենար ։

Սաղմոս Դաւթի։ որպիսոյն յաճախագնաց.
և յառաջնոյ գերութե . Հ։

Առ խօսի զԲէ, որ 'ի յանձնաչարծր
չարչարանս աղօթէ առ ած, և
հայցէ զօգնութե։

Ի քեզ Տր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութեան քում փրկեա՛ զիս և ապրեցո՛ զիս։

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո՝ և կեցո՛ զիս։

Լեր ինձ ապաւէն, և տեղի ամուր կեցուցանել զիս. զի հաստատութիւն իմ և ապաւէն իմ դու ես։

Ած իմ, փրկեա՛ զիս 'ի ձեռաց մեղաւորի. 'ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։

Դու ես համբերութիւն իմ Տր՝ Տր յոյս իմ 'ի մանկութէ իմմէ։

'Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն իմ. և առ 'ի քէն է օրհնութիւն իմ յամ ժամ։

Որպ զի նշանակ եղէ ես բազմաց. և դու օգնական իմ և հզօրիչ իմ։

Լցցի բերան իմ գովութեբ, որպ օրհնե ցեց

ցից զփառս քո․ զօրհանապազ զմեծ
վայելչութիւն քո։
Մի՛ ընկենուր զիս Տր՛ ՚ի ժամանակս
ծերութեան․ ՚ի պակասիլ զօրութեան իմոյ
մի՛ թողուր զիս։
Ասացին թշնամիք իմ ինձ․ և որք պա
շարեցին զանձն իմ․ խորհեցան ՚ի միա
սին և ասացին։
Ած եթող զնա, հալածեսցուք և հաս
ցուք նմա․ զի ոչոք է որ փրկէ զնա։
Ած իմ, մի՛ հեռի առնիր յինէն․ և Ած
յօգնել ինձ նայեաց։
Ամաչեսցեն և պակասեսցին որք չարա
խօս կային զանձնէ իմմէ․ զգեցցին զա
մօթ և զպատկառանս, որք խնդրէին
ինձ զչար։
Ես յամ ժամ յուսացայց․ և յաւելից
յօրհնութիւն քո։
Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւն
քո․ զօրհանապազ զփրկութիւն քո։
Ո՞պ ոչ թէ խարդախութի՛ ինչ գիտէի
ես զգպրութեն․ այլ մտից ՚ի զօրութիւն
Տն․ Տր՛ յիշեցի զարդարութիւն քո միայն։
Ած իմ, ուսուցեր զիս ՚ի մանկութէ իմ
մէ․ և ցարդ եւս պատմեցից զարդարու
թիւն քո։
Մինչև յալևորիլ և ՚ի ծերանալ իմում․
Ած իմ մի՛ թողուր զիս։
Մինչև պատմեսցի բազուկ քո՝ ազգի
ամե

ծմի որ գալոցն է :

Զզօրութիւն քո և զարդարութիւն քո, մինչև 'ի բարձունս. զոր արարեր մեծա մեծս. ԱԾ ո՞ նմանի քեզ:

Որչափ ցուցեր ինձ նեղութի բազում և չարչարանս՝ դարձար և մխիթարեցեր զիս. և 'ի խորոց անդնդոց երկրէ հաներ զիս :

Յաճախեցեր զզօրութիւն քո. և դարձեալ մխիթարեցեր զիս. և 'ի խորոց երկրի միւսանգամ հաներ զիս :

Արդ՝ և ես խոստովանեղէց քեզ 'ի պատրաստութ սաղմոսաց, ճշմարիտդ ած. սաղմոս ասացից քեզ օրհնութի, սուրբդ իսրայելի :

Ցնծասցեն շրթունք իմ յորժամ սաղմոս ասիցեմ քեզ. և անձն իմ զոր փրկեցեր.

Եւս՝ և լեզու իմ զօրհանապազ խօսեսցի զարդարութիւն քո :

'Ի ժամանակի երբև յամօթ լիցին և ամաչեսցեն ոյք խնդրեն ինձ չար:

'Ի Սողոմոն :

Սաղմոս Դաւթի . ՀԱ:

Աստ հայցէ յԱյ ըղձաղձանօքն գալստեանն Քրիստոսին, և գովաբանէ զերջանկութիւն արքայութեան նր̄ :

Աստուած զիրաւունս քո արքայի տուր, և զարդարութիւն քո որդւոյ թագաւորի:
Դատել զժողովուրդս քո արդարութ̄բ . և զաղքատս քո իրաւամբք:
Առցեն լերինք զխաղաղութիւն ժողովրդեան . և բլուրք զարդարութի̄ն:
Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան, և կեցուսցէ զորդիս տնանկաց . և խոնարհեցուսցէ զամբաստանս:
Կացցէ և մնասցէ ընդ արեւու . յառաջ քան զլուսին յազգս մինչև յազգ:
Իջցէ որպ̄ս անձրև 'ի վր̄ գեղմանս . որպէս զցօղ զիջօղի յերկիր:
Ծագեսցի յաւուրս նր̄ արդարութիւն, բազում խաղաղութիւն: մինչև կատարեսցի լուսին:
Տիրեսցէ նա 'ի ծովէ մինչև 'ի ծով . 'ի գետոց մինչև 'ի ծագս աշխարհի:
Առաջի նր̄ նախ հնդիկք անկցին . և թշնա

Թշնամիք նր զհող կերիցեն:

Թագաւորք Թարսիս և կղզեաց՝ պատարագս մատուսցեն նմա. Թագաւորք արաբայ և սաբայ, պատարագս բերցեն նմա:

Երկիր պագցեն նմա ամ Թագաւորք երկրի. և ամ ազգք ծառայեսցեն նմա:

Զի փրկեաց զաղքատն ՚ի հզօրէ. զաղքատն և զտնանկն՝ որոյ ոչ է օգնական:

Անխայեսցէ նա յաղքատն և ՚ի տնանկն. և զանձինս տնանկաց կեցուսցէ. ՚ի վաշխից և ՚ի չարեաց փրկեսցէ զանձինս նոցա:

Պատուական է անուն նր առաջի նոցա. կեցցէ, և տացի նմա յոսկւոյն արաբացւոց:

Յաղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ. և զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա:

Եղիցի հաստատութի ընդ ամ երկիր. և ՚ի վր գլխոց լերանց:

Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ նր. ծաղկեսցի ՚ի քաղաքի Տն ոպ խոտ երկրի:

Եղիցի անուն Տն օրհնեալ յաւիտեան. զի յառաջ քան զարև է անուն նր:

՚ի նա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի. և ամ ազինք երանեսցեն նմա:

Օրհնեալ Տր ած իսրայէլի որ առնէ

զսքան

զքանչելիս միայն . և օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց նորա յաւիտեան . Լցի փառօք նորա ամ̃ երկիր . եղիցի եղիցի:

Աղօթք Աննայի Մօրն Սամուէլի : Առաջնորդ Թագաւորաց : 2:

ՀԱստատեցաւ սիրտ իմ 'ի Տր̃ . և բարձրացաւ եղջիւր իմ յա̃ծ փրկիչ իմ:

Ընդարձակեցաւ բերան իմ 'ի վր̃ թշնամեաց իմոց . ուրախ եղէց 'ի փրկութե̃ն քում:

Զի ո՛չ գո̃յ սուրբ որպէս զՏր̃ . և ո՛չ արդար ո̃ք զա̃ծ մեր;. և չի՛ք ո̃ք բաց յա̃յ մերմէ:

Մի՛ պարծիք և մի՛ խօսիք զամբարտաւանս . և մի ելցէ է̃ բերանս ձեր բանս հպարտ մեծաբանութե̃ն:

Ա̃ծ գիտութե̃ց Տր̃՝ Ա̃ծ պատրաստէ իւրով իմաստութե̃ զգիտութե̃ն յարարածս իւր:

Զօրաց հատա աղեղունք թուլացան , և տկարք վառեցան զօրութե̃ .

Յագք և լիք հացին , նուաղեցան . և քաղցեալք լցին զերկիր:

Ամուլն ծնաւ եօթն . և բազմածինն

նո

Նուաղեաց 'ի ծննդոց։
Տր̃ մեռուցանէ և Տր̃ կեցուցանէ. իջու-
ցանէ 'ի դժոխս և հանէ։
Տր̃ աղքատացուցանէ և Տր̃ մեծացուցա-
նէ. խոնարհ առնէ զամբարտաւանս
մինչև յերկիր, և բարձր առնէ զտա-
ռապեալս յաղբևաց։
Նստուցանէ զնս̃ իշխանն՝ ը̃է իշխանս
ժողովրդեան. և զաթոռ փառաց ժա-
ռանգեցուցանէ նց̃։
Կատարէ զուխտս ուխտաւորաց. և օր-
հնեաց զամս արդարոց։
Զի ո՛չ ըէ իւրով զօրութի̃ զօրանայ
հզօր. այլ Տր̃ տկար առնէ զհակառա-
կորդս իւր. Տր̃ սր̃բ է։
Մի՛ պարծեսցի խորհրդականն 'ի խոր-
հուրդս իւր. մի՛ պարծեսցի հզօրն 'ի
զօրութի̃ իւր. և մի՛ պարծեսցի մեծն՝
'ի մեծութի̃ իւրում։
Այլ որ պարծին, 'ի Տր̃ պարծեսցի. 'ի
խորհուրդս գիտութե̃ զՏր̃ ճանաչել։
Առնել զիրաւունս, և գործել զարդա-
րութի̃, 'ի վր̃ երեսաց երկրի։
Տր̃ ել յերկինս՝ և որոտաց. և ինքն դա-
տէ առանց բարբառելոյ։
Տայ զզօրութի̃ թագաւորաց մերոց. և
բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ։

Մ-ւ

Մաղթանք։

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յամս փրկչի իմ. հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի Տր̃ սիրամբ և հաւատով։

Մարդասէր Տր̃՝ վս̃ սրբուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի. և վս̃ խաչի քո պատուականի ընկալ զաղաչանս մեր և կեցո՛ զմեզ։

Քարոզ աղօթային, և ՚ի նեղութենէն։

Վասն դատանելոյ մեզ զշնորհս և զողորմութիւն ՚ի բարերար Տն̃է մերմէ. զՏր̃ աղ։

Վասն փրկելոյ զմեզ ՚ի զրպարտութէ̃ մարդկան՝ և յորոգայթից սատանայի զՏր̃ աղ։

Վս̃ ամ անձանց քրիստոնէից. և տանց հաւատացելոց, զՏր̃։

Վասն որք ՚ի լերինս յայրս և ՚ի փապարս բնակեալ են ծ̃բ հարքն մեր, զՏր̃ աղա։

Վս̃

Վ՜ որք սաղմոսիւք և օրհնութք կա-
տարեն զմիժամանակս կենաց իւրեանց,
զՏ՜ր աղաչ՛:
Վ՜ հոգւոյն հանգուցելոյ՝ որք:
Եւ ևս և վ՜ միաբանութն ճշմարիտ,
Զանձինս. Ողորմեաց:

Աղօթք:

Գոհանամք զքէն Տ՜ր Ա՜ծ մեր, որ զարթուցեր զմեզ 'ի հանգստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմութեան քո: Զարթո՛ զմիտս մեր արդարութք առ քեզ Տէր Ա՜ծ մեր, զի տեսցեն աչք մեր զփրկութիւն քո: Եկեսցէ և բնակեսցի առ մեզ Ա՜ծութիւն քո. և ողորմութիւն քո հովանի և պահապան լիցի 'ի վերայ պաշտօնէից քոց: Եւ զմեզ՝ զծառայս քո արժանի արա 'ի տուէ և 'ի գիշերի՝ և յամ ժամու, միշտ խորհիլ 'ի սէր պատուիրանաց քոց: Եւ գոհանալով փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգին, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից:

Խաղաղութի՜ ամենեցուն:

Կենդանարար զօրութն և աղբիւր անմահութն, դու ես Ք՜ս Ա՜ծ փրկիչ մեր:

մեր: Որ շնորհեցեր մեզ 'ի մէջ գիշերի յառնել՝ և խոստովան լինել առ քեզ՝ վ՟ս իրաւանց և արդարութ՟ն քո: Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ Տ՟ր Ա՟ծ մեր, արա զմեզ արթունս և պատրաստս 'ի ժամ առաւօտու ը՟ մ՟բս քո: Եւ ը՟ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ը՟ հօր և ընդ հոգւոյդ սրբոյ՝ այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից:

Ամէն:

Գոհութի՟, և ճշմարիտ խոստովանութ՟ի անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զս՟բ հոգիդ, այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

Եւ՛ էառ սամուէլ զեղջիւրն իւղոյ.
և էօծ զնա ՚ի մէջ եղբարց իւրոց:
Եւ խաղաց Հոգի Տ՟ն ՚ի վ՟ր դաւթի:
1. Թագ. 16. 13.

Սաղմոս Ասափայ . ՀԲ:

[illegible]

ՈՐՊԷՍ ԲԱՐԻ Է ԻՍՐԱՅԵԼԻ
ած, որք ուղիղ են սրտիւք:
Բայց զի եմ փոքր մի և սասա
նեալէին ոտք. սակաւիկ մի և՛ գայթեալ
զեալ էին գնացք իմ:
Նախանձեցայ ես ընդ անօրէնս զխաղա
ղութին մեղաւորաց, ոչ տեսանէի, զի
ոչ գոյր վրէպ մահու նց:
Համատաւուն են տանջանք նց. Ի վա

Է Ի տակս

տակս մարդկան չեն նք․ և ը մարդկան ոչ տանջեցին։

Վն այսորիկ՝ կալաւ զնս ամբարտաւանութի․ արկին զիւրեանց զամբարշտութի, և զանիրաւութի իւրեանց։

Ելցէ ոպ 'ի ճարպոյ անիրաւութի նց․ զի գնացին նք ը խորհրդոց սրտից իւրեանց։

Խորհեցան և խօսեցան զչարութի․ և զապիրատութի 'ի բարձունս խորհեցան։

Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց․ և զլեզուս իւրեանց անցին զերկրաւ։

Վն այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձցի այսրէն․ և աւուրք իմ լի կատարեալ գտցին 'ի նոսա։

Ասացին՝ զիա՞րդ գիտաց ած․ կամ գուցէ՞ արդեօք գիտութի առ 'ի բարձրելոյն։

Ահա մեղաւորք են և յաջողեալ ենց․ կան՝ և ունին զմեծութի աշխարհի։

Ասացի՝ զո՞ւր ուրեմն արդարացուցի զսիրտ իմ․ լուացի սրբութբ զձեռս իմ․ և եղէ ես խոշտանգեալ զօրհանապազ․ և կշտամբանք իմ ընդ առաւօտս։

Թէպէտ և ասէի՝ թէ այսպէս պատմեցից․ ահաւասիկ ազգ որդւոցքոց՝ որոց և ուխտեցի։

Ի մտի եդի, թէ սակայն և այս ջան է առաջի իմ, մինչև մտից 'ի սրբութին այ․

և

և ՚ի մէտ առից զկատարած նոցա:

Սակայն վ՟ն նենգութե՟ն ն՟ց տարադէր արասցես զն՟ս. և կործանեսցես զն՟ս յամբարտաւանութեան իւրեանց:

Իսկ զիարդ եղեն յաւէր՝ յանկարծակի սատակեցան. պակասեցան՝ կորեան վ՟ն անօրէնութեան իւրեանց. և եղեն որպէս երազք զարթուցելոց:

Տ՟ր ՚ի քաղաքի քում զպատկերս ն՟ց անարգեսցես. զի հուր բորբոքեցաւ ՚ի սրտի իմում. և երիկամունք իմ այլագունեցան:

Ես արհամարհեալ եղէ, և ո՛չ գիտացի. որպէս զանասուն համարեցայ առաջի քո: և ես յա՟մ ժամ ընդ քեզ եմ:

Կալեր զաջոյ ձեռանէ իմմէ. ՚ի խորհուրդս քո առաջնորդեցեր ինձ. և փառօք ընկալար զիս:

Զի՞նչ կայ իմ ընաւ յերկինս, կամ ՚ի քէն զի՞նչ ես խնդրեցից յերկրի:

Նուաղեցաւ սիրտ իմ և մարմին իմ. ա՟ծ սրտի իմոյ, բաժին իմ Ա՟Ծ յաւիտեան:

Ահաւասիկ ոյք հեռի արարին զանձինս իւրեանց ՚ի քէն: կորիցեն. սատակեցեր զամենեսեան՝ որք ապստամբք եղեն ՚ի քէն:

Ինձ մերձենալ առ Ա՟Ծ՝ բարի է. և դնել առ Տ՟ր զյոյս իմ:

Պատմէր զմտմ օրհնութեանս քո, ՚ի դրունս դստեր սիոնի:

Իմաստութիւն Ասափայ:

Սաղմոս . ՀԳ:

Ասափ չերգեմանդրապետս վերծէ ընդ այն վ՟ն զաւերմանն երուսաղէմի, եւ վ՟ն փոծանացն զորս եղեն ՚ի Բընաձեայ զրեսպոնեայս:

Ընդէ՞ր մերժեցեր ած իսպառ. բարկացաւ սրտմտութիւն քո ՚ի վր խաշին արօտի քո:

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար ՚ի սկզբանէ. փրկեցեր զմիջնակ ժառանգութեան քո:

Լեառն սիոն այս՝ ուր բնակեցար դու ՚ի նմա. համբարձ զձեռն քո ՚ի վր ամբարտաւանութեան նց իսպառ:

Որ լինչ անիրաւեցաւ թշնամին ՚ի սրբութեան քում. պարծեցան ատելիքն քո ՚ի մէջ բարեկենդանութեան իւրեանց:

Եդին զնշանս իւրեանց ՚ի նշանս. եւ ոչ գիտացին զելս ՚ի վերուստ:

Որպէս ՚ի մայրի փայտատօք կոտորեցին զդրունս նր. ՚ի միասին փայտատօք եւ մրճօք կործանեցին զնա:

Ա՛յ

Այրեցին 'ի հուր զսրբութի͞ն քո յերկրի •
պղծեցին զխորան անուան քո ։
Ասացին 'ի սիրտս իւրեանց ազգք նո͞ց 'ի
միասին • եկա՛յք լուծուսցուք զա͞մ տօնս
ա͞յ յերկրէ ։
Նշանս մեք ինչ ոչ տեսաք • եւ ո՛չ եւս
գուցէ մարգարէ • եւ զմեզ ինչ ոք ո՛չ
ճանաչիցէ ։
Մինչեւ յե՞րբ ա͞ծ նախատէ թշնամին ,
բարկացուցանէ հակառակորդն զանուն
ո͞ր քո ,
Ընդէ՞ր դարձուցանես զձեռն քո • եւ
զաջ քո 'ի միջոյ ծոցոյ քումմէ իսպառ ։
Ա͞ծ թագաւոր մեր՝ յառաջ քան զյաւի͞
տեանս • որ արարեր զփրկութի͞ն 'ի մէջ
երկրի ։
Դու հաստատեցեր զօրութե͞բ քով զծով •
դու խորտակեցեր զգլուխս վիշապին 'ի վ͞ր
ջուրց ։
Դու փշրեցեր զգլուխս վիշապին, եւ ետուր
զնա կերակուր զօրացն հնդկաց ։
Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս եւ զվտակս •
դու ցամաքեցուցեր զգետս սաստիկս ։
Քո է տիւ, եւ քո է գիշեր • զլոյս եւ զա
րեւ դու արարեր • եւ դու հաստատեցեր
զա͞մ սահմանս երկրի • զգարուն եւ զա-
մառն դու ստեղծեր ։
Այս յուշ լիցի քեզ՝ զի թշնամին նախա
տեաց զՏ͞ր ։ ժողովուրդ անզգամ բար

Փացոյց զանուն սուրբ քո ։

Մի՛ մատներ գազանաց զանձն՝ որ խոստովան առնի առ քեզ․ և զանձինս տնանկաց քոց մի՛ մոռանար իսպառ ։

Հայեաց յուխտ քո․ զի լցան տունք ափ շեղոց յերկրի անիրաւութե̃ն ։

Մի՛ դարձցի տնանկն ամաչեցեալ․ այլ աղքատն և տնանկն օրհնեսցեն զանուն տր̃ քո ։

Արի՛ ա̃ծ, և դատեա՛ զդատաստանս քո․ յիշեա՛ զնախատինս՝ որ յանզգամէն զօր հանապազ ։

Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից քոց․ ամբարտաւանութիւն ատելեաց քոց վերասցի հանապազ ։

'Ի կատարածի Դ՛ պաշտանէր․ Սաղմոս օրհնութէ Ասափայ․ ՀԴ։

Այս խօսի 'ի բերանոյ Քրիստոսի յաղագս դատաստանին վերջնոյ, և զարդար հատուցմանէ բարեաց և չարաց ։

Խոստովան եղիցուք առ քեզ ա̃ծ, խոստովան եղիցուք և կարդասցուք զանուն տր̃ քո ։ Պատմեցից զա̃մ սքանչելիս քո․ յորժամ ժամ առից՝ ես ուղիղ դատեցայց ։

Մա

Մաշեցաւ երկիր՝ և ա̃մ բնակիչք նր̃ . ես
հաստատեցի զսիւնս նր̃ ։

Ասացի անօրինաց, թէ մի՛ անօրինիք .
և մեղաւորաց, թէ մի՛ բարձրացուցա-
նէք զեղջիւրս ձեր ։

Մի՛ համբառնայք՝ ի բարձունս զեղջիւրս
ձեր . և մի՛ խօսիք զա̃յ անիրաւութիւն ։

Զի ո՛չ յարեւելից՝ և ո՛չ յարեւմտից ,
և ո՛չ յանապատէ լերանց, այլ ա̃ծ դա-
տաւոր է ։

Զայս խոնարհ առնէ , և զայն բարձ-
րացուցանէ . բաժակ ՚ի ձեռին Տ̃ն , գի-
նի լի անապակ արկեալ . և խոնարհեցոյց
յայսմանէ յայս ։

Սակայն մրուր նր̃ ո՛չ սպառեսցի . և
արբցեն զնա ա̃մ մեղաւորք երկրի ։

Ես ցնծացայց յաւիտեան . սաղմոս ա-
սացից ա̃յ յակոբայ ։

Զա̃մ եղջիւրս մեղաւորաց փշրեսցես .
և բարձր եղիցի եղջիւր արդարոյ ։

՚Ի կատարած ընդ օրհնութիւն. Սաղմոս Յասափայ. և երգ առ ասորեստանեայն. ՀԵ։

Առ խօսի զյաղթութիւն հրէից ընդդէմ ասորւոց և զյաղթութիւնն Քի, որով եմուտ յեկեղեցի խաղ ածէ։

Յայտնի է ՚ի Հրէաստանի ած, և յիսրայէլ մեծ է անուն նր։
Եղև ՚ի խաղաղութեան տեղի նր. և բնակութիւն նր ՚ի սիօն։
Անդ խորտակեաց Տր զզօրութիւն աղեղանց. զզէն, զսուր. և զճակատամարտ։
Լուսաւոր ես դու սքանչելապէս լերանցն յաւիտենից. խռովեցին ամենեքեան որք անմիտ էին սրտիւք. ննջեցին զքունս իւրեանց՝ և ինչ ո՛չ գտին։
Ամենայն արք՝ ՚ի մեծութեան ձեռաց իւրեանց. ՚ի սաստէ քումմէ ած յակոբայ ննջեցին, որք հեծեալ էին ՚ի ձիս.
Դու ահաւո՛ր ես՝ և ո՞վ կարէ կալ առաջի քո. ապ երևեցար դու յերկնից. յայտնի եղև բարկութիւն քո։
Երկիր երկեաւ և սարսեաց՝ ընդ յառնելն այ ՚ի դատաստան. ընդ ապրեցուցանել զամ հեզս երկրի։
Խորհուրդք մարդկան խոստովան առնիցին

նչին առ քեզ. և ծածկեալք իմաստութ
օրհնեսցեն զքեզ։
Ուխտս դի՛ք և կատարեցէ՛ք Տն այ մե
րոյ. ամենեքեան որք շուրջ էք զնո_
վաւ։
Մատուցէ՛ք պատարագս ահաւորին.
որ բաղէ զհոգիս իշխանաց. ահաւոր է
նա քան զամ թագաւորս երկրի։

՚Ի կատարած վն Իդիթովմայ։

Սաղմոս Ասափայ. ՀԶ։

Այս խրատէ, թէ որ ՚ի ժամու վշտանկու_
թէ պարտ իցէ աղօթել. խոկալ, և
հարցափորձել զխղճմտանս։ և
զգաստանալ։

Ձայնիւ իմով ես առ Տր կարդացի.
ձայնիւ իմով առ Ած, և նայեցաւ
առ իս։
Յաւուր նեղութեան իմոյ զԱծ խնդրեցի
ձեռօք իմովք. և ՚ի գիշերի առաջի նր
ո՛չ խաբեցայ։
Ո՛չ կամէր մխիթարիլ անձն իմ. յիշեցի
զԱծ՝ և ուրախ եղէ. հոգայի, և նուա
ղէր յիս հոգի իմ։
Քամահեցին պահուց աչք իմ. խռո_
վեցայ և ո՛չ խօսեցայ. խորհեցայ զա

ուրսն զառաջինս. և զամսն յաւիտենից յիշեցի:

Խօսեցայ 'ի գիշերի ընդ սրտի իմում. հոգայի՝ և տառապէր յիս հոգի իմ:

Միթէ յաւիտենից մերժեսցէ՞ զիս Տր. և ոչևս յաւելցի 'ի հաճիլ ևևս:

Կամ իսպառ արգելցէ՞ զողորմութիւն իւր յինէն. կամ կատարեսցէ՞ զբան իւր յազգէ մինչև յազգ:

Կամ մոռասցի՞ գթալ Այ իմ ևևս. կամ արգելցէ՞ զգթութիւն իւր՝ բարկութբ իւրով:

Ասացի՝ այժմ սկսայ. այս է նորոգումն աջոյն բարձրելոյ:

Յիշեցի զգործս Տն 'ի սկզբանէ. յիշեցի զսքանչելիս նր:

Խորհեցայ յամ գործս քո. և 'ի ձեռս գործս քո խորհեցայ:

Այ 'ի սրբութեն են ճանապարհք քո. ո՞վ է ած մեծ՝ ոչ զած մեր. դու ես ած, որ առնես զսքանչելիս:

Ցուցեր ժողովրդեան քում զզօրութիւն քո. փրկեցեր բազկաւ քով զժողովուրդս քո. զորդիսն յակոբայ՝ և յովսեփու:

Տեսին զքեզ ջուրք ած. տեսին զքեզ ջուրք և երկեան. և խորք խռովեցան 'ի ձայնէ ջուրց բազմաց:

Ձ[illegible]ն ետուն ամպք. քանզի և նետք քո [illegible]ն. ձայն որոտալոյ քոյ յանուի:

Եր

Երեւեցան փայլատակմունք քո տիեզերաց.
խռովեցաւ և դողաց երկիր։
'Ի ծովու են ճանապարհք քո, և շաւիղք
քո 'ի ջուրս բազումս. և հետք քո ո՛չ
երևին։
Առաջնորդեցեր որպէս խաշինս ժողովրդեան քո. 'ի ձեռն Մովսէսի և Ահարոնի։

Իմաստութիւն Ասափայ։

Սաղմոս . ՀԷ։

Աստ պատմէ զչարերախտութիւն այսր ժողովրդեան Եբրայեցւոց, և զդժբախտութիւն նոցին ասէ։

Նայեցարո՛ւք ժողովուրդք
յօրէնս իմ. խոնարհեցուցէ՛ք
զունկն ձեր՝ 'ի բանս բերա
նոյ իմոյ։
Բացից առակաւ զբերան իմ. և խօսե-
ցայց զառակս 'ի սկզբանէ։
Որ լուաք և ծանեաք զայս. և հարքն
մեր պատմեցին մեզ։
Ո՛չ ինչ ծածկեցաւ յորդւոց նց յազգ յայլ.
պատմել զօրհնութիւնս Տն զզօրութիւն և
զսքանչելիս իւր զորս արար։
Հաստատեաց զվկայութիւն իւր առ Յա

 կոբ.

կօր . և օրէնս եդ 'ի մէջ իսրայէլի :

Որինչ միանգամ պատուիրեաց հարցն մերոց . ցուցանել զայս որդւոց իւրեանց . զի ծանիցէ ազգ այլ :

Որդիք որք ծնանիցին՝ յարիցեն և պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց . զի դիցեն առ ած զյոյս իւրեանց . և մի՛ մոռասցին զգործս այ :

Զպատուիրանս նր խնդրելով խնդրեսցեն . և մի՛ եղիցին որպէս և հարքն իւրեանց :

Ազգ չար և դառնացող . ազգ՝ որ ոչ ուղղեաց զսիրտ իւր , և ոչ հաստատեաց առ ած զհոգի իւր :

Որդիք եփրեմի լարձիգք՝ և պնդաձիգք . յաւուր պատերազմի կապարճս դարձուցին :

Ո՛չ կացին նք յուխտի Տն . և 'ի իրաւանց նր ո՛չ կամեցան գնալ :

Մոռացան զերախտիս նր . և զսքանչելիսն՝ զորս եցոյց նց .

Առաջի հարցն նց արար զսքանչելիս իւր , յերկրին եգիպտացւոց՝ և 'ի դաշտին տաշանու :

Հերձ զծով՝ և անցոյց զնս . և կացոյց զջուրսն ոպ 'ի տիկս :

Առաջնորդեաց նց ամպով 'ի տուէ . և զամ գիշեր 'ի լոյս հրոյ :

Հերձ զվէմն յանապատի , և ետ ըմպել

պէլ նոցա որպէս 'ի խորոյ մեծէ:

Եհան զջուրսն 'ի վիհէն. և հոսեաց ոպ՟ զգետս զջուրսն:

Այլ յաւելին 'ի մեղանչել. և եւս բար կացուցին զբարձրեալն՝ յանջրդի:

Փորձեցին զա՟ծ 'ի սիրտս իւրեանց. 'ի խնդրել զկերակուր անձանց իւրեանց:

Տրտնջեցին զա՟յ՝ և ասացին. մի թէ կա րօ՞ղ իցէ ա՟ծ պատրաստել զսեղան յա֊ նապատի:

Քանզի հարկանէր զվէմն՝ և հոսէին ջուրք. և վտակք խաղային 'ի նմանէ:

Ա՛յլ հաց եւս կարասցէ տալ նա մեզ. կամ պատրաստեսցէ՞ զսեղան ժողովր դեան իւրոյ:

Վ՟ա՟ այսորիկ լուաւ զայս Տ՟ր, և յապա ղեաց. հուր բորբոքեցաւ 'ի յակօբ. և բարկութի՟ ել 'ի վ՟ր իսրայելի:

Զի ո՛չ հաւատացին յԱ՟ծ. և ո՛չ յուսա ցան 'ի փրկութի՟ նր՟:

Հրաման ետ ամպոց 'ի վերուստ, և զդրունս երկնից եբաց. և տեղեաց 'ի նա՟ զմանանայ 'ի կերակուր:

Զհաց երկնից ետ նց՟, զհաց հրեշտա կաց կերան մարդիկք. և իջոյց 'ի նա՟ զկե րակուր 'ի լիութի՟.

Եհան զհողմն հարաւոյ. և էած զօրու թե՟ իւրով զհիւսիսմ՟:

Տեղեաց 'ի նա՟ մս՟ ոպ՟ զհող. ոպ՟ զաւազ

ծո

ծովու զթռչունս թեւաւորս ։

Էարկ 'ի մէջ բանակի նց՟. եւ շուրջ զվրանօք նց՟ ։

Կերին եւ յագեցան յոյժ. եւ զցանկութ՟ նց՟ ետ նց՟. եւ ո՛չ ինչ կարօտ եղեն 'ի ցանկութէ իւրեանց ։

Մինչ դեռ՝ կերակուրք 'ի բերանս իւրեանց էին, բարկութի՟ այ՟ ել 'ի վերայ նոցա ։

Սպան զբազումս 'ի նոցանէ. եւ զընտիր ընտիրս յիսրայէլէ սատակեաց ։

Յայսմ ամի՟ մեղան եւեւս. եւ ո՛չ հաւատացին սքանչելեաց նր՟ ։

Պակասեցան յունայնութե՟ աւուրք նց՟. եւ ամք նց՟ փութապէս անցին ։

Յորժամ սպանանէր զնս՟ , խնդրէին զնա. դառնային եւ առաւօտ առնէին առ Ած՟ ։

Յիշեցին՝ զի ած՟ օգնական էր նց՟. ած՟ բարձրեալն փրկիչ էր նց՟ ։

Սիրեցին զնա բերանօք իւրեանց. եւ լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա. եւ սիրտք նց՟ ոչ էին ուղիղ ը՟ նմա. եւ ոչ հաւատացին ուխտի նր՟ ։

Այլ նա ինքն գթած էր. քաւէր զմեղս նց՟ եւ ո՛չ ապականէր ։

Յաճախէր դարձուցանել զբարկութի՟ իւր. եւ ո՛չ բորբոքեաց զամենայն սրտմտութի՟ իւր ։

Յիշեաց՝ թէ մարմին ենք • հողմ որ ելա
նէ այլ ո՛չ դառնայ ։

Քանի՛ցս անգամ դառնացուցին զնա յա
նապատի • եւ բարկացուցին զբարձրեալն
յանջրդի ։

Դարձան՝ եւ փորձեցին զած՟ • եւ զսբն՟ իս
րայէլի զայրացուցին ։

Ոչ յիշեցին զձեռն նր՟ • յաւուր յորում
փրկեաց զնս՟ ՚ի ձեռաց նեղչաց նց՟ ։

Որ արար զնշանս եւ զարուեստս իւր յեր
կրին եգիպտացւոց՝ եւ ՚ի դաշտին տայա
նու ։

Դարձոյց յարիւն զգետս նց՟ • եւ զանձ
րեւս նց՟, զի մի՛ արբցեն ։

Առաքեաց ՚ի նս՟ զշանաճանճ եւ եկեր զնս՟ •
եւ գորտիւ ապականեաց զնս՟ ։

Ետ ժանկոյ զպտուղս նց՟ • եւ զվաստակս
նց՟ մարախոյ ։

Էհար կարկտիւ զայգիս նց՟ • եւ զթզենիս
նց՟ եղեամամբ ։

Մատնեաց ՚ի կարկուտ զանասունս նո
ցա • եւ զստացուածս նոցա հրով դա-
տեցաւ ։

Առաքեաց ՚ի նս՟ զսրտմտութիւն բարկու
թեն՟ իւրոյ • զսրտմտութիւն զբարկութիւն՝
եւ զնեղութիւն ։

Առաքեաց ՚ի նս՟ տանջանս՝ ՚ի ձեռն հրեշ
տակս չարս • դիմեցոյց ՚ի նս՟ զսրտմտութի
բարկութեն՟ իւրոյ ։

Ոչ

Ոչ անխնայեաց 'ի մահուանէ զանձինս
նց. և զանասունս նց 'ի մահ մատնեաց.
Եհար զամ անդրանիկս եգիպտացւոց.
զսկիզբն ամ վաստակոց նց 'ի յարկս քա-
մայ:

Հորդեաց ետ ոպ խաշինս ժողովրդեան իւ-
րոյ. և եհան զնս ոպ զհօտ յանապատ:
Առաջնորդեաց նց յուսով, և ոչ եր-
կեան, և զթշնամիսն նց ծով ծածկեաց:
Եհան զնս 'ի լեառն սրբութե իւրոյ. 'ի
լեառն յայն՝ զոր ստացեալ էր աջ նր:
Մերժեաց յերեսաց նց զհեթանոսս.
և վիճակեցոյց 'ի նս զվիճակ ժառանգու-
թե իւրոյ. և բնակեցոյց 'ի յարկս նց
զազգն իսրայէլի:

Փորձեցին՝ դառնացուցին զած բարձ-
րեալն. և զվկայութի նր ոչ պահեցին:
Դարձան խոտորեցան ոպ և հարքն իւր-
եանց. դարձան՝ և եղեն ոպ զաղեղն
թիւր:

Դարձեալ բարկացուցին զնա 'ի բագինս
իւրեանց. և դրօշելովք իւրեանցն նախանձ
արկին նմա:

Լուաւ Ած, և արհամարհեաց զնս. և
անարգեաց յոյժ զիսրայէլ:

Մերժեաց յիւրմէ զխորանն 'ի սելովմ.
խորանն, զոր բնակեցոյց 'ի մէջ մարդ-
կան:

Մատնեաց 'ի գերութի զզօրութի նց.
և

և զդեղ նց ՚ի ձեռս թշնամեաց նց։

Արգել ՚ի սուր զժողովուրդ իւր․ և զժառանգութիւն իւր անտես արար։

Զերիտասարդս նց էկեր հուր․ և զն կուսանաց նց ոչ ոք սգացաւ։

Քահանայք նց անկան ՚ի սուր․ և զայրիս նց ոչ ոք էր որ լայր։

Զարթեաւ ոպ ՚ի քնոյ Տր․ ոպ հզօր զի թափէ զգինի։

Եհար յետս զթշնամիս իւր․ նախատինս յաւիտենից արար զնս։

Մերժեաց նա զխորանն յովսեփու։ և զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց։

Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ․ զլեառն սիօն, զոր և սիրեաց։

Շինեաց ոպ զմիեղջերուի զսրբութիւնն․ յերկրի հաստատեաց զնա յաւիտեան։

Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր։ և ընկալաւ զնա ՚ի հօտէ խաշանց․ ՚ի վերջին ծնելոյն ընկալաւ զնա։

Հովուել զյակոբ ծառայ իւր․ և զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր։

Արածէր զնոսա խմաստութբ սրտի իւրոյ․ յանմեղութիւն ձեռաց իւրոց առաջնորդէր նց։

Սաղմոս օրհնութեան Ասափայ. ՀԸ:

Առ խօսս 'ի բերանոյ եկեղեցւոյն վքէ 'ի ժամանակս նեռին, և զհզրանկութիւն նորին 'ի յանհնարաւորց:

Ա, մտին հեթանոսք 'ի ժառանգութիւն քո. պղծեցին զտաճար սուրբ քո:

Արարին զերուսաղէմ որպէս հիւղս մրգապահաց. արկին զդիակունս ծառայից քոց կեր թռչնոց երկնից. և զմարմինս սրբոց քոց գազանաց երկրի:

Հեղին զարիւնս նոցա որպէս ջուր, շուրջ զերուսաղեմաւ. և ոչ ոք էր որ թաղէր զնոսա:

Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մերոց. ծաղր՝ և այպն կատականաց այնոցիկ որք շուրջ էին զմեօք:

Մինչև յե՞րբ Տէր՝ բարկանաս դու իսպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր նախանձ քո:

Հե՛ղ զբարկութիւն քո 'ի վերայ ազգաց՝ որք զքեզ ոչ ճանաչեցին. 'ի վերայ թագաւորաց որք զանուն քո ո՛չ կարդացին. զի կերին զյակոբ,՝ և զտեղի նորա աւերեցին:

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. վաղ վաղ

վաղեսցէ առ մեզ ողորմութիւնք Տր̃, զի
աղքատացաք յոյժ ։

Օգնեա՛ մեզ ա̃ծ փրկիչ մեր. վս̃ փառաց
անուա̂նքո ։

Տր̃ փրկեա՛ զմեզ՝ և քաւեա՛ զմեղս մեր
վս̃ անուա̂ն քոյ ։

Մի՛ երբեք ասասցեն ՚ի հեթանոսս. թէ
ուր է ԱԾ նո̃ց ։

Այլ յայտնի լիցի ՚ի մէ̃ հեթանոսաց,
առաջի աչաց մերոց. առ ՚ի խնդրել զվրէժ
արեան ծառայից քոց՝ որ հեղա̂ւ ։

Մտցէ առաջի քո հեծութիւն կապելոց.
ըս̃ մեծութե̃ն բազկի քո, շահեա՛ դու զոր
դիս սպանելոց ։

Հատո՛ դրացեաց մերոց եօթնպատիկ
՚ի ծոցս նց̃, նախատինս իւրեանց զոր նա
խատեցին զքեզ Տր̃ ։

Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի քոյ.
խոստովան եղիցուք առ քեզ յա̂ւիտեան
յազգէ յազգ պատմեսցուք զօրհնութիւ
քո ։

'Ի կատարած 'ի վեր այլայլելոցն վկայու
թն Ասափայ . Սաղմոս 'ի վեր ա-
սորեստանեայց . Հթ:

Ասափ աղօթէ առ ած , զի առաքեսցէ զէան
իւր առ 'ի մարմնանալ:

Որ հովուեսդ իսրայելի՝ նայեաց . որ առաջնորդես ըստ խաշին յովսեփու:
Որ նստիդ 'ի քերովբէս՝ յայտնեաց առաջի եփրեմի , բենիամինի և մանասէի:
Զարթո՛ զզօրութիւն քո . և ե՛կ 'ի կեցուցանել զմեզ:
Ած զօրութեանց , դարձո՛ զմեզ , երևեցո՛ զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք:
Տր ած զօրութեանց՝ մինչև յե՞րբ բարկանաս յաղօթս ծառայից քոց:
Ջամբեցեր մեզ զհաց արտասուաց . և արբուցեր մեզ զարտասուս չափով:
Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մերոց . այպն կատականաց թշնամեաց մերոց:
Ած զօրութեանց , դարձո՛ զմեզ՝ երևեցո՛ զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք:
Զայգի յեգիպտոսէ փոխեցեր . հաներ զհեթանոսս՝ և զնա տնկեցեր , և առաջնորդեցեր նմա:
Հաստատեցեր զարմատս նր , և ելից

զեր

զերկիր. ծածկեաց զերեսս հովանի նր̃
և բարունակ նր̃ զմայրսն այ̃:
Զգեաց զորթ իւր մինչև 'ի ծով. մինչև
'ի գետս են շառաւիղք նր̃:
Ընդէ՞ր քակեցեր զցանկ նր̃. և կթեն
զնա անցաւորք ճանապարհի:
Ապականեաց զնա խոզ անտառի. և էրէ
վայրի արածեցա՛ւ 'ի նմա:
Ած̃ զօրութե̃ց՝ դարձ, հայեա՛ց յերկնից
և տե՛ս. այ՛ց արա այգւոյս այսմիկ. և
դարման տար սմա, զոր տնկեաց աջ քո:
'Ի վր̃ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացուցեր
զնա 'ի քեզ. այրեցեալ 'ի հուր՝ և աւե
րեալ, 'ի սաստէ քումմէ կորիցէ:
Եղիցի ձեռն քո 'ի վր̃ առն. աջ քո 'ի վր̃
որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացուցեր զնա 'ի
քեզ:
Ո՛չ ևս 'ի բացեայ եղիցուք մեք 'ի քէն.
կեցուսցես դու զմեզ. և զանուն քո Տր̃
կարդասցուք:
Ած̃ զօրութե̃ց, դարձո՛ զմեզ. երևեցո՛
զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք:

'Ի կատարած վա՜ն հնձանացն։

Սաղմոս Ասափայ. Ձ։

Առ յորդորէ շնորհակալութեան զերծեալսն դա-
ղէս հաւատել շփոփ նորալուսնութէ
եօթներորդի ամսեան։

Ցնծացէ՛ք առ ա՜ծ, օգնական է մեր. աղաղակեցէ՛ք առ ա՜ծ յակօբայ.

Առէ՛ք սաղմոս, և տո՛ւք զօրհնութի՜. սաղմոս սասացէ՛ք նմա 'ի ձայն քաղցրութեան։

Փո՛ղ հարէք 'ի գլուխս ամսոց. յաւո՞ւր նշանաւորի տարեկանաց մերոց։

Հրաման է այս իսրայելի. և իրաւո՞ւնք են ա՜յ յակօբայ։

Վկայութի՜ յովսեփու զոր եդ ը̃ նմա. ո՜ւ ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց, լեզու զոր ոչ գիտէր՝ լուաւ։

'Ի բաց արար 'ի բեռանց զթիկունս նո՜. և զձեռս նորա յորթ և 'ի թիծառայելոյ։

'Ի նեղութե՜ կարդացեր առ իս՝ և փրկեցի զքեզ. լուայ քեզ 'ի դաղտնութենէ մրրկին. և փորձեցի զքեզ 'ի վե՜ ջուրցն հակառակութե՜։

Լո՛ւր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ.

և

և Իսրայէլ, թէ լուիցես ինձ։
Մի՛ ևս եղիցին քեզ աստուածք առժամայինք. և մի՛ երկիր պագանիցես դու այլ օտարի։
Ես եմ Տէր Աստուած քո՝ որ հանի զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց. բաց զբերան քո՝ և լցից զդա։
Ժողովուրդ իմ ո՛չ լուաւ ձայնի իմում և Իսրայէլ յիս ինչ ո՛չ նայեցաւ։
Բարձի թողի զնոսա երթալ զհետ կամաց սրտից իւրեանց. զի գնասցեն նոքա ըստ կամս անձանց իւրեանց։
Զի թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր ինձ. կամ Իսրայելի զճանապարհս իմ գնացեալ էր։
Ո՛չ զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ զթշնամիս նոցա. և ՚ի վերայ նեղչաց նոցա արկեալ էր իմ զձեռն իմ։
Թշնամիք Տեառն ստեցին նմա. և եղիցին ժամանակք նոցա յաշխարհի.
Կերակրեաց զնոսա ՚ի պարարտութէ ցորենոյ. և ՚ի վիմէ մեղր յագեցոյց զնոսա։

Սաղմոս Ասափայ. ՁԱ:

Առ յանդիմանել վեհերանս, և վերաբերութիւն անիրաւաց:

Աստուած եկաց 'ի ժողովս աստուածոց. և 'ի միջի նոցա դատէր զնոսա:
Մինչև յե՞րբ դատիք անիրաւութիւն, և աչս առնուք մեղաւորաց:
Դատ արարէք որբոյն և այրւոյ. իրաւունս արարէք տնանկին և խոնարհի:
Ապրեցուցէ՛ք զաղքատն և զտնանկն. 'ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէ՛ք զնոսա:
Ո՛չ իմացան, և ո՛չ 'ի միտ առին. 'ի խաւարի գնացին, և շարժեցան ամենայն հիմունք երկրի:
Ես ասացի թէ աստուածք իցէք. կամ որդիք բարձրելոյն ամենեքեան:
Դուք ահաւադիկ որպէս զմարդիկ մեռանիք. և որպէս զմի յիշխանաց անկանիք:
Արի՛ Աստուած, և դատեա՛ զերկիր. զի դու ժառանգեսցես զամենայն հեթանոսս:

Սաղմոս օրհնութեան Ասափայ. ՁԲ։

Աստ խօսի զած ընդդէմ թշնամեաց որք պատերազմեցին զինեալս առ ՚ի ջնջել զեղ, և հայցէ ՚ի նմանէ զօգնութիւն։

Ա. Ո՞ քեզ նմանիցի. մի՛ լռեր և մի՛ դադարեր, Ած։
Զի ահա թշնամիք քո դոչեցին. և ատելիք քո համբարձին զգլուխս իւրեանց։
՚Ի վր ժողովրդեան քո խորամանկեցին զխուլթն. խորհեցան ՚ի վր սրբոյ քոյ, և ասացին։
Եկա՛յք սատակեսցուք զն յազգաց. և մի՛ յիշեսցի անուն իսրայելի և ևս։
Խորհեցան միաբանութ ՚ի միասին. և վր քո ուխտ արարին։
Բանակք եդովմայեցւոց՝ և իսմայելացիք. մովաբ, և հագարացիք։
Գեբաղ՝ ամոն՝ ամաղէկ. և այլազգիքն ամ բնակչօքն՝ համդերձ ծուրաւ։
Նաև ասուր եկեալ էր ը ն. ամենեքեան ասքա զօրավիգն էին որդւոցն ղովտայ։
Արա՛ զն որպ զմադիամ. որպ զսիսարայ՝ և որպ զաբին՝ ՚ի ծործորսն կիսովնի։

Սատակեցան նք յակամա դովրայ · և եղեն որպ զաղբ երկրի ։

Արա՛ զիշխանս նց որպ զՕրէբն, զԶեբն, զԶեբէէ, զսաղմանա · և զամենայն իշխանս նց ։

Որք ասացին ժառանգեսցուք ՚ի մեզ զսրբութիւն այ ։

Այ իմ, արա՛ զնս որպ զանիւ, և որպ զեղէգն առաջի հողմոյ ։

Որպ հուր, որ այրէ զանտառս · և որպ բոց · որ կիզու զլերինս ։

Այնպէս՝ հալածեսցես զնոսա մրրկաւ քով · և բարկութբ քով խռովեցուսցես զնս ։

Լի՛ց զերեսս նց անարգանօք · և խնդրեսցեն զանուն քո Տր ։

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւիտեանս յաւիտենից · և ամօթալից կորիցեն ։

Ծանիցեն՝ զի անուն քո Տէր է · և դու միայն բարձրեալ ես ՚ի վերայ ամ երկրի ։

՚Ի

'Ի ժամանակի վ͞ս հնձանացն Սաղմոս որդւոցն կորխայ • ՁԳ:

Այս խօսի զհաւատացեալն արդարոց առ 'ի փեռանել զերկնային հայրենին եւ զվերինն երուսաղէմ:

Որպէս սիրելի են յարկք քո՝ Տ͞ր զօրութեանց • ցանկայ եւ փափագէ անձն իմ 'ի գաւիթս քո:

Սիրտ իմ եւ մարմին իմ ցնծասցեն առ ա͞ծ կենդանի:

Քանզի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն • եւ տատրակ զբոյն, ուր դիցէ զձագս իւր:

Սեղանք քո Տ͞ր զօրութեանց, թագաւոր իմ եւ ա͞ծ իմ:

Երանի ամենեցուն՝ որք բնակեալ են 'ի տան Տ͞ն • յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ:

Երանեալ է այր՝ որոյ օգնութիւն 'ի քէն է • ելս եդ 'ի մտի իւրում, 'ի հովտէս տրտմութեն, 'ի տեղւոջ յորում ուխտեաց:

Զօրհնութիւնս տացէ՝ որ զօրէնս դնէ • գնասցէ նա 'ի զօրութենէ 'ի զօրութիւն • եւ երեւեսցի ա͞ծ հրեշտակաց 'ի սիոն:

Տ͞ր ա͞ծ զօրութեանց՝ լո՛ւր աղօթից իմոց • ունկն դիր ա͞ծ յակոբայ:

Ընդունօղ ես դու մեր՝ տե՛ս Ած, և հայ եաց յերեսս օծելոյ քո:
Վ՜ս զի՝ լաւ է լին՜ մի օր 'ի գաւիթս քո, քան զհազարս:
Ընտրեցի ես ը՜ աղբ կալ 'ի տան Այ. առաւել քան զբնականալ 'ի յարկս մեղա ւորաց:
Զողորմութիւն և զճշմարտութիւն սիրէ Տր՜ Ած մեր զշնորհս և զփառս տացէ:
Տր՜ ո՛չ պակաս առնէ զողորմութիւն իւր յայնցանէ, որք գնան յանբծութիւն:
Տր՜ Ած զօրութեանց. երանեալ է այր՝ որ յուսայ 'ի քեզ:

'Ի կատարած որդւոցն Կորխայ:

Սաղմոս. ՁԴ:

Առ գոհանայ զներողութիւն բանին Այ, և աղաչէ զհայր վաղվաղ զէն զնոյնն:

Հաճեցար Տր՜ ը՜ երկիր քո. և դարձու ցեր զգերութիւն Յակոբայ:
Թողեր զանիրաւութիւն ժողովրդեան քոյ. և ծածկեցեր զամ մեղս նց:
Լռեցուցեր զամ սրտմտութիւնս քո. և դարձար 'ի բարկութէ սրտմտութե քոյ:
Դարձո առ մեզ Ած փրկիչ մեր. և դար ձո՛

ձո՛ զսրտմտութիւնս քո 'ի մէնջ:

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ Տր̃. և մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո յազգէ մինչև յազգ:

Ած̃ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ. և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ:

Ցո՛յց մեզ Տր̃ զողորմութիւն քո. և զփրկութիւն քո տո՛ւր մեզ:

Լուա՛յց զի՞նչ խօսի Տր̃ Ած̃ մեր. խօսեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ. առ սրբս իւր՝ և առ այնոսիկ, որք դարձեալ են առ նա սրտիւք:

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նր̃. բնակել փառաց նր̃ յերկրի մերում:

Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեսցին. արդարութիւն և խաղաղութիւն համբուրեսցին:

Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ. արդարութիւն յերկնից երևեցաւ:

Տր̃ տացէ զքաղցրութիւն. և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նր̃ գնասցէ. դիցէ 'ի ճանապարհի զգնացս իւր:

Աղօթք Դաւթի. ՚Ի հալածեալ որդւոյն իւրոյ:

Սաղմոս. ՁԵ:

Այս աղօթէ ՚ի բերանոյ Քի̃ ՚ի ժամու չարչարանաց նորին, կամ ինքն աղօթէ վս̃ ինքեան ՚ի վշտանգութէ:

Խոնարհեցո՛ Տր̃ զունկն քո, և լո՛ւր ինձ. զի աղքատ և տնանկ եմ ես:

Պահեա՛ զանձն իմ, զի սբ̃ եմ. փրկեա՛ զծառայս քո, Այ̃ծ իմ՝ որ ՚ի քեզ յուսացայ:

Ողորմեա՛ց ինձ Տր̃, զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհանապազ. ուրախ արա զանձն ծառայի քո. զի առ քեզ Տր̃ համբարձի զանձն իմ:

Զի դու Տր̃ քաղցր և ուղիղ ես. բազում ողորմ առ ամենեսեան, որք կարդան առ քեզ:

Ունկն դիր Տր̃ աղօթից իմոց. և նայեա՛ց ՚ի ձայն խնդրուա՛ծաց իմոց:

Յաւուր նեղութե̃ իմոյ կարդացի առ քեզ՝ և լուա՛ր ինձ:

Ոչ ոք է նման քեզ յա̃ծս Տր̃. և ոչ ոք է ըստ գործս քո:

Զամ

Զամ ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն՝ և երկիր պագցեն առաջի քո. և փառաւոր արասցեն զանուն քո յաւիտեան:

Մեծ ես դու Տր՝ և առնես զսքանչելիս. և դու միայն ես Աճ:

Առաջնորդեա՛ ինձ՚ի ճանապարհի քում. և գնացից ՚ի ճշմարտութե քում. և ուրախ եղիցի սիրտ իմ՝ երկնչել յանուանէ քումմէ:

Խոստովան եղէց առ քեզ Տր Աճ իմ բոլորով սրտիւ իմով. փառաւոր արարից զանուն քո յաւիտեան:

Մեծ եղև ՚ի վր իմ ողորմութի քո. և փրկեցեր զանձն իմ ՚ի դժոխոց ներքնոց:

Աճ անօրէնք յարեան ՚ի վր իմ. և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարեցան զքեզ Աճ առաջի իւրեանց:

Այլ դու Տր Աճ իմ, գթած ես և ողորմած. երկայնամիտ՝ բազումողորմ՝ և ճշմարիտ. նայեա՛ց առ իս և ողորմեա՛ց ինձ:

Տո՛ւր զզօրութի ծառայի քո. կեցո՛ զոր դի աղախնոյ քո. և արա՛ առ իս նշան բարութե:

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու Տր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս:

Որդւոցն Կորխայ Սաղմոս օրհնութէ:

ՁԶ:

Առ նախագուշակէ զծնութիւն եկեղեցւոյն Քի, և զներմարմնութիւն բանին Աստուծոյ:

Հիմունքն ՚ի լեառնս սրբոյն. սիրէ Տէր
զդրունս Սիոնի առաւել քան զամ
յարկսն Յակոբայ:
Փառաւորեալն խօսեցաւ վքո. ահա
Հաղիկ քաղաքդ այ:
Յիշեցի զՌահաբ և զԲաբելոն՝ որք ճանա
չեն զիս. ահա այլազգիք, և Ծուր՝ և
ժողովուրդք Հնդկաց՝ սոքա եղեն անդ:
Մայր Սիոնի ասէ մարդ. և մարդ ծնաւ
՚ի նմա. և ինքն հիմունս էարկ նմա բարձ
րեալն:
Տէր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեան,
իշխանացս այսոցիկ՝ որք եղեն անդ:
Որպէս ուրախ լիցին ՚ի քեզ ամենեքեան.
որոց բնակութիւն ՚ի քեզն է:

Օրհնութիւն սաղմոսի որդւոցն Կորխայ. ՚ի կատարած վ֊ մահելէթայ. ըէ եփ պատասխանի. իմաստութիւն Եմ֊ մանայ Եզրայէլացւոյ:

Սաղմոս. ՁԷ.

Սա բոլոր ղօթէ՚ի ժամու խաչելութեան, և զերաշխաւորացս արդարոց ՚ի ժամանակս կղզագնութեան:

ՏԷՐ ԱՃ փրկութեան իմոյ. ՚ի տուէ կարդացի, և ի գիշերի առաջի քո:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տր. խոնարհեցո ունկն քո ՚ի խնդրուածս իմ:

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ. և կեանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցան. և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ, որք իջանեն ՚ի գուբ:

Եղէ ես որպ մարդ առանց օգնականի. և ՚ի մեռեալս ազատ:

Որպէս վիրաւորս, որք ննջեն ՚ի գերեզմանի:

Զորս դու ոչ յիշեցեր, նքա ՚ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան:

Եդին զիս ՚ի գբի ներքնումն՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս մահու:

Յիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո զա̃մ զբօսանս քո ածեր 'ի վերայ իմ:

Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ. և եդին զիս նշաւակ իւրեանց:

Մատնեցայ՝ և ո՛չ ելանէի. աչք իմ տկարացան յաղքատութենէ:

Աղաղակեցի առ Տր̃ զօրհանապազ. և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Մի թէ մեռելոց առնիցե՞ս զսքանչելիս քո. կամ բժիշկք յարուցանիցե՞ն, և խոստովան առնիցին առ քեզ:

Մի թէ պատմեսցէ՞ ոք երբէք 'ի գերեզմանի զողորմութիւնս քո. կամ զճշմարտութիւնս քո 'ի կորստեան:

Մի թէ ծանիցի՞ն 'ի խաւարի սքանչելիք քո. կամ արդարութիւն քո յերկիր մոռացեալ:

Ես առ քեզ Տէր աղաղակեցի. առաւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ:

Ընդէ՞ր Տր̃՝ մերժես զանձն իմ. կամ դարձուցանես զերեսս քո յինէն:

Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես 'ի մանկութենէ իմմէ. 'ի բարձրութենէ խոնարհեցայ և տխրեցայ:

Յիս հաստատեցաւ բարկութիւն քո. ահաւիրք քո խռովեցուցին զիս:

Շրջեցան զինեւ ոպ̃ ջուր. զօր̃մ պաշարեցին զիս 'ի միասին:

Հեռի

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ, և զծանօթս իմ, վա̃ թշուառութեան իմոյ:

Իմաստութիւն Եսսեանց Եղբայրակցացս:

Սաղմոս. ՁԸ:

Աստ յիշէ զողորմութիւնս և զճշմարտութիւնս ա̃յ. զորս և սպասէ գոլ յաւէտ փենաչան ըստ խոստման ա̃յ:

Ողորմութիւն քո Տ̃ր յաւիտեան օրհնեցից. յազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտութիւն քո բերանով իմով:
Ասացեր՝ թէ աշխարհ ողորմութե̃բ շինեսցի. յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութիւն քո:
Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց, երդուայ դաւթի ծառայի իմոյ:
Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո. և շինեցից յազգէ յազգ զաթոռ քո:
Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեաց քոց Տ̃ր. և ճշմարտութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց:
Ո՞վ է յամպս որ հաւասարի քեզ. կամ ո՞վ նմանիցի Տ̃ն յորդիս ա̃յ:

Ած փառաւորեալ է 'ի խորհուրդս սրբոց իւրոց. մ. ծ և ահաւոր 'ի վր այնոցիկ որք շուրջ են զնովաւ:

Տր ած զօրութեանց, ո՞ նմանի քեզ. հզօր ես դու Տր՝ և ճշմարտութիւն քո շուրջ է զքև:

Դու տիրես զօրութեանց ծովու. զխռովութիւն ալեաց նր դու ցածուցանես:

Դու խոնարհեցուցանես որպէս վիրաւորս զամբարտաւանս. 'ի զօրութիւն բազկի քո ցրուեցեր զթշնամիս քո:

Քո են երկինք՝ և քո է երկիր. զաշխարհս ալի՛ իւրով դու հաստատեցեր. զհիւսիս և զհարաւ դու արարեր. Թաբօր և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն:

Քո է բազուկ՝ և քո է զօրութիւն. զօրասցի՛ աջ քո և բարձր եղիցի ձեռն քո:

Յարդարութին և յիրաւունս հաստատեալ է աթոռ քո. ողորմութին և ճշմարտութին գնասցեն առաջի երեսաց քոց:

Երանի ժողովրդեան. որք գիտեն զօրհնութին քո Տր. 'ի լոյս երեսաց քոց գնասցեն. և յանուն քո ցնծասցեն զօրհանապազ. և յարդարութին քում բարձր եղիցին:

Պարծանք զօրութեանց մերոց դու ես Տր. և 'ի կամս քո բարձր եղիցի եղջիւր մեր: 'Ի Տնէ է օգնութին սրբոյն Իսրայէլի՝ թագաւորին մերոյ:

Յայն

Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ը՟ որդիս քո, եւ ասացեր. եդի զօգնութիւն իմ ՚ի վ՟ր հզօրին. եւ բարձր արարի զընտրեալն ՚ի ժողովրդենէ իմմէ:

Գտի զԴաւիթ ծառայ իմ. իւղով սրբով իմով օծի զնա:

Ձեռն իմ ընկալցի զնա. եւ բազուկ իմ զօրացուսցէ զնա:

Մի՛ մեղիցէ նմա թշնամի. եւ որդի անօրէնութեան մի՛ չարչարեսցէ զնա:

Հարից առաջի նր՟ զթշնամիս նր՟. եւ զատելիս նր՟ ՚ի պարտութիւն մատնեցից:

Ճշմարտութիւն իմ, եւ ողորմութիւն իմ ը՟ նմա. եւ յանուն իմ բարձր եղիցի եղջիւր նորա:

Եդից ՚ի ծովու զձեռն նր՟. եւ ՚ի վ՟ր գետոց զաջ նր՟:

Նա կարդասցէ առ իս՝ Հայր իմ ես դու, ա՟ծ ընդունող փրկութեան իմոյ:

Եւ անդրանիկ արարից զնա, եւ բարձր քան զա՟մ թագաւորս երկրի:

Յաւիտեան պահեցից նմա զողորմութիւն իմ. եւ ուխտ իմ հաւատարիմ ը՟ նմա:

Հաստատեցից յաւիտեանս յաւիտենից զզաւակ նր՟. եւ զաթոռ նր՟ ո՟պ զաւուրս երկնից:

Թէ թողցեն որդիք նորա զօրէնս իմ, եւ յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ:

Թէ

Թէ զարդարութիւնս իմ անարգեսցեն . և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն :

Հարից գաւազանաւ զանօրէնութիւնս նոցա . և տանջանօք զանիրաւութիւնս նոցա :

Բայց զողորմութիւն իմ ո՛չ արգելից 'ի նոցանէ . և ո՛չ նենգեցից ճշմարտութեան իմում . և ո՛չ անարգեցից զուխտ իմ . և ինչ որ ելանէ ընդ շրթունս իմ, զայն ո՛չ արհամարհեցից :

Մի անգամ երդուայ 'ի սրբութեան իմ, թէ դաւթի եւս ոչ ստեցից :

Զաւակ նորա յաւիտեան կացցէ . և աթոռ նորա որպէս զարեգակն առաջի իմ. և որպէս զլուսին : զի հաստատեալ է յաւիտեան վկայ հաւատարիմ յերկինս :

Իսկ արդ՝ դու մերժեցեր և անարգեցեր . և ե՜լայր հարեր զօծեալ քո :

Դարձուցեր զուխտ 'ի ծառայէ քումմէ . պղծեցեր յերկրի զսրբութիւն նորա :

Քակեցեր զա̃մ պարիսպսն . և եդեր զամուրս ն̃ր 'ի դողումն :

Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճանապարհի . եղև նա նախատ դրացեաց իւրոց :

Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նր̃. ուրախ արարեր զա̃մ թշնամիս նր̃:

Դարձուցեր զօգնութի՛ն 'ի սրոյ նր̃. և ոչ ընկալար զնա 'ի պատերազմի:

Անարգեցեր զսրբութի՛ն նր̃. և զաթոռ նր̃ յերկիր կործանեցեր:

Նուա՛ղ արարեր զաւուրս ժամանակաց նր̃. և հեղեր զնովաւ զամօթ:

Մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո խապառ. բորբոքեսցի ո՞չ հուր բարկութ̃ի քո:

Խորհրդ՝ յիշեա և տես՝ ո՞վ է իմ համգիստ. մի՛ թէ 'ի զո՞ւր ինչ ստեղծեր զա̃մ որդիս մարդկան:

Ո՞վ է մարդ՝ որ կեցցէ՝ և ոչ տեսցէ զմահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր 'ի ձեռաց դժոխոց:

Ո՞ւր են ողորմութիք քո առաջինք Տր̃, զոր երդուար դաւթի ճշմարտութբ̃ քով:

Յիշեա զնախատինս ծառայի քո. զոր ընկալայ 'ի ծոց իմ, յազգաց բազմաց:

Զոր նախատեցին թշնամիք քո Տր̃. նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո:

Օրհնեալ Տր̃ ա̃ծ յաւիտեանս յաւիտենից եղիցի եղիցի:

Օր̃

Օրհնութիւն Եսայեայ մարգարէին
Աղօթայ : Եսայ . 26.

Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ առաւօտ առնել առ քեզ Ա՟ծ :

Վասն զի՝ լոյս են հրամանք քո 'ի վ՟ր երկրի . ուսարո՛ւք զարդարութիւն բնակիչք երկրի :

Կարկեացի ամպարիշտն՝ և այլ ո՛չ եւս ուսցի առնել յերկրի զարդարութիւն ճշմարտութեան :

Բարձցի ամբարիշտն յերկրէ . և մի տեսցէ զփառս Տ՟ն :

Տէր բարձր ես՝ և բազում քո հզօր . և ն՟ք ո՛չ գիտացին :

Ծանիցեն ամաչեսցեն, և նախանձ առցի անխրատ ժողովրդեան . և արդ հուր զթշնամիս քո կերիցէ .

Տէր ա՟ծ մեր՝ տո՛ւր մեզ զխաղաղութիւն քո . զի ը՟ ա՟մ գործոց մերոց հատուցան մեզ :

Տէր ա՟ծ մեր՝ ստացի՛ր զմեզ . զի բաց 'ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք . և զանուն քո անուանեմք զօրհանապազ :

Իսկ մեռեալք զկենդանութիւն այլ ոչ տեսանիցեն . և ոչ բժիշկք

յա-

յարուցանիցեն:

Վ՛ասն այսորիկ՝ ածեր՝ հարեր՝ սատա
կեցեր և ջնջեցեր՝ զամ արու մանուկ
նոցա:

Յաճեալ Տէր զչար 'ի վերայ չարի նո-
ցա. և ած զչար 'ի վերայ անօրինացեր
կրի:

Տէր 'ի նեղութեան յիշեցաք զքեզ. զի
փոքր մի նեղութիւն է խրատ քո 'ի վե-
րայ մեր:

Ո՛ր երկունք յղւոյ՝ զի հասեալ իցեն
'ի ժամանակս ծննդեան. և առ ցաւս իւր
ճչիցէ:

Այսպէս եղաք սիրելւոյ քումՏր. յահ
և յերկիւղ քո յղացեալ երկնեցաք. և
ծնաք զհոգի փրկութեն քո:

Ո՛չ եւս կործանեսցուք մեք. այլ կործա
նեսցին բնակիչք երկրի:

Յարիցեն մեռեալք. և կենդանասցին
ամենեքեան. որք եդեալք են 'ի գերեզ
մանս:

Զարթիցեն, ցնծասցեն, և ուրախ եղի
ցին դադարեալք յերկրի:

Վ՜զի՝ ցօղդ որ ցօղի 'ի քէն, այդ բժշ
կութիւն էնց. բայց երկիրն ամբարշտեալ
սատակեսցի:

Խո՛յս տուր ժողովուրդ իմ. դնա մուտ
'ի շտեմարանս քո. և փակեա զդրունս
քո առաջի երեսաց քոց:

փա

փախի՛ր և թաքի՛ր առ ժամանակ մի մին
չև անցցէ բարկութիւն Տ̃ն ։

Աղօթք ։

Խաղաղութեանց տուօղ Քս̃՝ զխաղաղութիւն և զողորմութիւն քո պարգևեա՛ մեզ ։

Մարդասէր Տր̃՝ վս̃ սրբուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի ․ և վս̃ խաչի քո պատուականի ․ ընկա՛լ զաղաչանս մեր ․ և կեցո՛ զմեզ ։

Եւ ընթացաւ դաւիթ՝ և հարաւ 'ի վր̄ նր̄. և էառ զնորին սուսեր. և մերկեաց զնա 'ի պատենից իւրոց՝ և սպան զնա. և էհատ զգլուխ նր̄. 1. Թագ. 17. 51.

Աղօթք Մովսէսի առն այ։

Սաղմոս . ՁԹ։

Առփ խօսի չհարձութե՛ այսորիկ կենցաղոյս և թէ ոչ, և չամ որով ճանապարհաս պարտեցին հոգւոյ շյաւիտենականն։

Տ ԱՊԱՒԷՆ ԵՂԵՐ ՄԵՐ յազգէ մինչև յազգ . մինչչև լերինք հաստատեալ էին , մինչև ստեղծեալ էր զերկիր՝ և զամ տիեզերս։

Յաւիտենից մինչև յաւիտեանս դու ես . մի՛ դարձուցաներ զմարդ՚ի տառապանս .

և

և ասացեր . դարձարո՛ւք որդիք մարդկան :

Զի հազար ամ՝ յաչս Տեառն որպէս օր երեկի, զի անց . որպէս պահ մի գիշերոյ . և ամք նոցա անարգութիւնք եղիցին .

Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին . ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճասցին և ծաղկեսցին . ընդ երեկոյս թարշամեսցին՝ չորասցին՝ և անկցին :

Նուաղեցաք մեք 'ի բարկութենէ քումմէ . և 'ի սրտմտութենէ քումմէ խռովեցաք :

Եդեր զմեղս մեր առաջի քո . և զկեանս մեր 'ի լոյս երեսաց քոց :

Ամենայն աւուրք մեր նուաղեցան . և 'ի բարկութենէ քումմէ խռովեցաք :

Ժամանակ ամաց մերոց անդադար որպէս սարդի . և թիւ աւուրց ամաց մերոց 'ի նոսա եօթանասուն ամ :

Ապա թէ առաւել եւս՝ ութսուն ամ . և որ ինչ աւելի է քան զայն, ցաւօք և հեծութեամբ :

Եկն 'ի վերայ մեր հեծութիւն, և խրատեցաք . իսկ արդ՝ ո՞ գիտասցէ զզօրութիւն բարկութեան քո . կամ յահէ քումմէ, զսրտմտութիւն քո համարեսցի :

Այսպէս ցո՛յց ինձ զաջ քո . և որք խոնարհ են սրտիւք, զիմաստութիւնս քո :

Դարձ Տէր՝ մինչև յե՞րբ . մխիթարեա

րեա 'ի ծառայս քո :
Լցաք առաւօտու ողորմութե̃ քում. ցնծա ցաք և ուրախ եղաք՝ զա̃մ աւուրս կենաց մերոց:
Ուրա՛խ եղաք փոխանակ աւուրցն, յորս խոնարհ արարեր զմեզ. և ամացն, յորս տեսաք զչարչարանս:
Հայեա՛ց Տ̃ր 'ի ծառայս քո՝ և 'ի գործս ձեռաց քոց . և առաջնորդեա՛ որդւոց նո̃ց: եղիցի լոյս Տ̃ն ա̃յ 'ի վ̃ր մեր:
Զգործս ձեռաց մերոց ուղի՛ղ արա 'ի մեզ Տ̃ր. և զգործս ձեռաց մերոց յաջո ղեա՛ մեզ:

Անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց օրհնութի̃ գովութեան:

Սաղմոս . Ղ:

Աստ խօսք զայնցանէ որք դնեն զյոյս իւր եանց առ ա̃ծ, և ապրին անահք և անչարաչարք 'ի փորձութենէց.

Որ բնակեալ է յօգնութե̃ն բարձրելոյն. ընդ հովանեաւ ա̃յ յերկնից հան գիցէ:
Ասասցէ Տ̃ն ընդունող իմ ես դու ապա ւէն իմ ա̃ծ, և ես յուսամ 'ի նա:
Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսո ղին:

զին. և 'ի բանից խռովութեան:

'Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. 'ի հովանի թևոց նր՟ յուսասցիս:

Ոպ՟ զզէն շուրջ եղիցի զքեզ ճշմարտութի՟ նր՟:

Ո՛չ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի. և ո՛չ 'ի նետէ, որ թռչի 'ի տուէ:

Յիրէ որ շրջի 'ի խաւարի, 'ի դայթագղութէ դիւին 'ի հասարակ աւուր:

Անկցին 'ի կողմանէ քումմէ հազարք. և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և առ քեզ ինչ ո՛չ մերձեսցին:

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու, և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես. զի դու Տր՟ յոյս իմ ես:

Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն. ո՛չ հասցին առ քեզ չարք, և տանջանք մի՛ մերձեսցին 'ի յարկս քո:

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վս՟ քո. 'ի պահել զքեզ յամ ճանապարհս քո:

'Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ. զի մի երբէք հարցես զքարի զոտն քո:

'Ի վր՟ իժից և քարբից գնասցես դու. և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն, և զվիշապն:

Քանզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից զնա. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ զանուն իմ:

Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուայց նմա.

և առ նմա եղէց 'ի նեղութեան:
Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա. երկայնաւուրբք լցուցից, և ցուցից նմա զփրկութիւն իմ:

Սաղմոս Օրհնութեան յաւուրն շաբաթուց. Անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց:

ՂԱ:

Առ յորդորել զերախտաւորութիւն հաւատալ զգօնս Տն, վն զօրութեան, իմաստութեան, արդարութեան, և ողորմութեան նր:

Բարի է խոստովան լինել Տն. և սաղմոս ասել անուան քում բարձրեալ:
Պատմել առաւօտու զողորմութիւն քո. և զճշմարտութիւն քո 'ի գիշերի:
Տասնաղեան սաղմոսարանաւ, 'ի ձայն օրհնութեան գովել:
Ուրախ արարեր զիս Տր յարարածս քո և 'ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց:
Ո՜վ զի մեծ են գործք քո Տր. և յոյժ խոր են խորհուրդք քո:
Այր անզգամ զայս ո՛չ ծանիցէ. և անմիտն զայս ո՛չ առնու 'ի միտ:
'Ի բուսանիլ մեղաւորաց որպէս խոտ. 'ի ծաղկիլ այնոցիկ ոյք գործեն զանօրէնութիւն:

Սատակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից ։
և դու բարձրեալ ես յաւիտեանս Տր
Զի ահա թշնամիք քո Տր ․ զի ահա թշնամիք քո կորիցեն ․ ցրուեսցին ամենեքեան՝
որք գործեն զանօրէնութիւն ։

Բարձր եղիցի ոպ՟ միեղջերուի եղջիւր իմ․
և ծերութիւն իմ ՚ի ձէթ պարարտութեան ։

Ետես ակն իմ ՚ի թշնամիսն իմ, որք յարուցեալ են ՚ի վր՟ իմ չարութեք ․ ՚ի նոյն
լուիցէ ունկն իմ ։

Արդարքն ոպ՟ զարմաւենիս ծաղկեսցին ․
և ոպ՟ զմայրսն լիբանանու բազումք
եղիցին ։

Տնկեալք եղիցին ՚ի տան Տն , և ՚ի դաւ
իթս ածյ մերոյ ծաղկեսցին ։

Եւս և բազում եղիցին ՚ի ծերութեան պարարտութեան ․ գիրգք և փափուկք եղիցին
՚ի պատմել ուղիղ է Տր Ած մեր , և ոչ
գոյ ՚ի նմա անիրաւութիւն ։

Օրհնութէ գովութէ ինչեան Դաւթի յա-
ւուր նախաշաբաթու . յորժամ երկիր հաս-
տատեցաւ . (անվերնագիր 'ի
հեբրայեցւոց :)

Սաղմոս . ՂԲ.

Այս նախագուշակէ զյարութին Քի,
և թէ զիարդ պարտ էր նմա ելանել
յերկինս, և նստել ընդ աջմէ հօր,
և յղել զառաքեալսն 'ի տար
ծանուցանել զաշխարհ :

Տ͞ր Թագաւորեաց՝ զվայելչու-
թին զգեցաւ, զգեցաւ Տ͞ր
զզօրութին ընդ մէջ իւր
եած:
Հաստատեաց զաշխարհ,
զի մի՛ սասանեսցի . պատրաստ է աթոռ
քո, 'ի յանզգամանէ յաւիտենից դու ես :
Ամբարձան գետք Տ͞ր . և ամբարձին
գետք զձայնս իւրեանց . և յարիցեն գետք
'ի գնացս իւրեանց :
'Ի ձայնէ ջուրց բազմաց . սքանչելի են
զբօսանք ծովու :
Սքանչելի ես դու Տ͞ր 'ի բարձունս . վկայ
ութեց քոց մեք յոյժ հաւատացաք ;

Տան քում վայելէ սրբութիւն Տր̃ , ընդ երկայնաւուրս :

Սաղմոս ինչեան Դաւթի չորեքշաբաթուն :
(անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց .)
Ղ. Գ:

Այս հաստատէ մեզ թէ որպէս տեսանէ Ած զերկրայինս, և հոգայ զնոսա, այսպէս արդիւնաւորէ զբա րիս, և պատժէ զչարս :

Ած վրէժխնդիր . Տր̃ ած՝ վրէժխնդիր յայտնեցար :
Բարձր լեր՝ որ դատես զերկիր . հատո՛ զհատուցումն ամբարտաւանից :
Մինչև յե՞րբ մեղաւորք Տր̃ , մինչև յե՞րբ մեղաւորք պարծեսցին :
Բարբառեալ խօսէին զանիրաւութիւն . խօսեսցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն :
Զժողովուրդս քո Տէր խոնարհ արարին . և զժառանգութիւնս քո չարչարեցին :
Զայրին, և զպանդուխտն սպանին . և զորբսն կոտորեցին . և ասացին ո՛չ տեսանէ զայս Տր̃ . և ո՛չ 'ի միտ առնու ած յակոբայ :

Իմա

Իմացարո՛ւք անզգամք ժողովրդոց՝ և անմիտք, մինչև յե՞րբ ոչ առնուք ՚ի միտ:

Ո՞չ զի թէ որ տնկեաց զունկն՝ ինքն ո՛չ լուիցէ. կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ո՛չ տեսանիցէ:

Որ խրատէ զազգս, ո՞չ թէ ո՛չ յանդիմանեսցէ. որ ուսուցանէ մարդոյ զգիտութի. Տ՟ր ճանաչէ զխորհուրդս մարդկան՝ զի են ընդունայն:

Երանի՜ մարդոյ՝ զոր խրատես դու Տ՟ր. և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա:

Ցածուցանես դու նմա զաւուրս չարութեն, մինչև փորեսցի խորխորատ մեղաւորի:

Ո՛չ մերժէ Տէր զժողովուրդ իւր. և զժառանգութն իւր ո՛չ առնէ անտես:

Մինչև դարձցին իրաւունք յարդարութի. ընկալցին զնա ամենեքեան որք ուղիղ են սրտիւ:

Ո՞ յարիցէ ընդ իս ՚ի վերայ չարաց. կամ ո՞ հաւասարեսցի ինձ ՚ի վերայ այնոցիկ, որք գործեն զանօրէնութիւն:

Եթէ ոչ Տ՟ն օգնեալ էր ինձ, փոքր մի ևս բնակեալ էր անձն իմ ՚ի դժոխս:

Եթէ ասէի թէ ահա սասանեցան

K 3 ոտք

տուք իմ, ողորմութի̃ն քո Տէր՝ օգնէր ինձ:

Ըստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ՝ մխիթարութիւն քո ուրախ առնէր զանձն իմ:

Մի՛ հաճասարեսցի քեզ աթոռ անօրէնութե̃ն, որ պատճառէ զվաստակս ընդդէմ հրամանի:

Որսացան զանձն արդարոյ. և զարիւն անբիծ պարտաւոր առնէին:

Եղև Տր̃ ապաւէն իմ. ա̃ծ օգնական յուսոյ իմոյ:

Հատուսցէ նոցա Տէր ըստ անօրէնութեան նոցա. և ըստ չարութեան նոցա կործանեսցէ զնոսա Տէր Ա̃ծ մեր:

Օրհնութ̃ գովութ̃ իննեան Դաւթի. անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց:

Սաղմոս . Ղ Դ:

Առ յորդորէ զմարդիկ գովել զԱծ, և հնազանդել շնորհի նորին, և ոչ խստասրտել և զրկել 'ի նմանէ որպէս 'ի հնումն յանապատ:

Եկա՛յք ցնծասցուք 'ի Տր̃. աղաղակեսցուք առ Այ̃ փրկիչ մեր:

Կանխեսցո՛ւք առաջի նր̃ խոստովանութ̃բ. սաղմոսիւք աղաղակեսցո՛ւք առ նա:

Այ̃ մեծ է. և Տր̃ թագաւոր մեծ 'ի վր̃ ամ̃ երկրի:

'Ի ձեռս նր̃ են ամ̃ տիեզերք երկրի, և բարձրութիւնք լերանց նր̃ են:

Նր̃ է ծով և նա արար զնա. և զցամաք՝ ձեռք նր̃ ստեղծին:

Եկա՛յք երկիր պագցուք նմա. անկցուք և լացցուք առաջի Տն̃ արարչին մերոյ:

Նա ինքն է Տր̃ Այ̃ մեր. մեք ժողովուրդք 'ի ձեռին նորա՝ և խաշն արօտի նորա:

Այսօր եթէ ձայնի նր̃ լուիջիք, մի

խստացուցանէք զսիրտս ձեր ոպ՟ 'ի դառնութեն :

Յաւուրն փորձութեն յանապատի . ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր . քննեցին զիս՝ և տեսին զգործս իմ զքառասուն ամ :

Զանացայ ընդ ազգին ընդ այնմիկ . և ասացի՝ միշտ մոլորեալ են սրտիւք . և նք ո՛չ ծանեան զճանապարհս իմ :

Ոպ՟ երդուայ 'ի բարկութեն իմում . թէ մտցեն 'ի հանգիստ իմ :

Սաղմոս ինչեան Դաւթի . 'ի ժամանակի չէ տաճարն շինելոյ յետ գերութեն . անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց :

Ղ Ե :

Այս շնորհաւորական լինի դէպ մը գալստեան Քրիստոսին , և մը հաստատութէ եկեղեցւոյ նորին :

Օրհնեցէ՛ք զՏր յօրհնութիւն նոր . օրհնեցէ՛ք զՏր ամ երկիր :

Օրհնեցէ՛ք զՏր՝ և օրհնեցէ՛ք զանուն նորա . աւետարանեցէ՛ք օր ըստ օրէ զփրկութիւն նր :

Պատմեցէ՛ք 'ի հեթանոսս զփառս նր . և յամ

յամ ժողովուրդս զսքանչելիս նր̃։

Մեծ է Տր̃՝ և օրհնեալ է յոյժ. ահաւոր կու է նա ՚ի վր̃ ամ կռոց.

Զի ամենայն կուռք հեթանոսաց դևք են. այլ Տր̃ զերկինս արար։

Խոստովանութիւն և վայելչութիւն է առաջի նր̃. սրբութիւն և մեծ վայելչութիւն ՚ի սրբութեան նր̃։

Մատուցէ՛ք Տն̃ տոհմք ազանց. մատուցէ՛ք Տն̃ զփառս և զպատիւ. մատուցէ՛ք Տն̃ զփառս անուան նր̃։

Առէ՛ք պատարագս՝ և մտէ՛ք ՚ի սրահս նր̃. երկիր պագէք Տն̃ ՚ի գաւիթս սրբութեան նր̃. և խռովեսցի յերեսաց նր̃ ամ երկիր։

Ասացէ՛ք ՚ի հեթանոսս՝ թէ Տր̃ թագաւորեաց. հաստատեաց զաշխարհս զի մի՛ սասանեսցի. և դատէ զժողովուրդս իւր ուղղութբ̃։

Ուրախ եղիցին երկինք՝ և ցնծասցէ՛ երկիր. զուարճասցի ծով լրիւ իւրով. ցնծասցեն դաշտք՝ և ամ որ է ՚ի նս̃։

Յայնժամ ցնծասցեն ամ ծառք անտառի յերեսաց Տն̃՝ զի գայ. և գայ նա ՚ի դատել զերկիր։

Դատէ զտիեզերս իրաւամբք. և զժողովուրդս ամ ճշմարտութբ̃ իւրով։

Դաւթի. 'ի ժամանակին զի երկիր հաստատէր. անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց։

Սաղմոս. ՂԶ։

Ասէ յորդորէ զամենեսեան ուրախանալ, զի մեծաւ յետ ելանելոյ յերկինս, 'ի ձեռն առաքելութեան առաջելոցն գործոյ զաշխարհս 'ի ճշմարտութիւն, և ջերմեռանդ հաւատով թագաւորութեանց։

Տէր թագաւորեաց, ցնծասցէ երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։

Ամպ և մէգ շուրջ են զնովաւ. յիրաւունս և յարդարութիւն ուղղեալ է աթոռ նորա։

Հուր առաջի նորա գնասցէ. և այրեսցէ շուրջ զթշնամիս նորա։

Երևեցան փայլատակունք նորա տիեզերաց. ետես և սասանեցաւ երկիր։

Լերինք որպէս մոմ հալեսցին յերեսաց Տեառն, յերեսաց Տեառն ամենայն երկիր։

Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն նորա. և տեսցեն ամենայն ժողովուրդք զփառս նորա։

Ամաչեսցեն ամենեքեան որք երկիր պա

գա

գանեն կռոց · և ոյք պարծին 'ի դրօշեալս իւրեանց :

Երկիր պագցեն նմա ամ հրեշտակք նր · լուաւ և ուրախ եղև սիօն · և ցնծասցեն դստերք յուդայ՝ վն իրաւանց քոց Տէր :

Զի դու բարձրեալ ես 'ի վր ամ երկրի · յոյժ բարձրացար 'ի վր ամ կռոց :

Որք սիրէք զՏր, ատեցէ՛ք զչարութիւն · պահէ Տր զանձինս սրբոց իւրոց · 'ի ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնս :

Լոյս ծագեցաւ արդարոց · ուղղոց սրտիւք եղև ուրախութիւն :

Ուրախ եղերուք արդարք 'ի Տր · և խոստովան եղերուք յիշատակի սրբութեան նորա :

Սաղմոս Խնչեան Դաւթի · ՂԷ :

Աստ ոչ միայն զմարդիկ, այլ և զանշունչս միահաղոյն յորդորէ խնդալ 'ի Տր, զի էին միայն 'ի երկնելն վերա գնել զաշխարհ :

Օրհնեցէ՛ք զՏր յօրհնութիւն նոր · զի սքանչելիս արար :

Փրկեաց զնա աջ իւր · և բազուկ սր իւր :

Եցոյց Տր զփրկութիւն իւր · առաջի ազ-

դաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր։
Յիշեաց ողորմութբ իւրոյ զյակոբ. ճշմարտութբ իւրոյ զտունն իսրայէլի. և տեսին ամ ծագք երկրի զփրկութի այ մերոյ։

Աղաղակեցէ՛ք առ Տր ամ երկիր. օրհնեցէ՛ք ցնծացէ՛ք՝ և սաղմոս ասացէք։
Սաղմոս ասացէք այ մերում օրհնութբ. օրհնութբ և ՚ի ձայն սաղմոսաց։
՚Ի ձայն օրհնութե կռածոյ փողոյ. օրհնութբ ցնծութբ՝ և ՚ի ձայն եղջեր փողոյ աղաղակեցէք առաջի թագաւորին Տն։
Խռովեսցի ծով լրիւ իւրով. տիեզերք և ամ բնակիչք նր. և գետք ծափս հարցեն ՚ի միասին ձեռամբ։
Լերինք ցնծասցեն առաջի Տն, զի գայ և հասեալ է Տր ՚ի դատել զերկիր։
Դատէ զաշխարհս արդարութբ. և զժողովուրդս իւր ուղղութբ։

Սաղմոս ենթեան Դաւթի . ՂԸ։

Այս հրաւիրէ զմարդիկ աղօթել առ Ած, անձեղութբ եւ սրբութբ սրտի։

Տէր թագաւորեաց, բարկասցին ժողովուրդք . որ նստիս 'ի քերովբէս . սասանեսցի երկիր։

Տր̃ 'ի սիօն մեծ է . եւ բարձր 'ի վր̃ ամ̃ ժողովրդոց։

Խոստովան եղիցուք անուան քում մեծի, զի ահաւոր եւ ս̃բ է . եւ պատիւ թագաւորի զիրաւունս սիրէ։

Դու պատրաստեցեր զուղղութի̃ . զիրաւունս . եւ զարդարութի̃ յակոբայ դու արարեր։

Բարձր արարէք զՏր̃ Ած մեր . երկիրպագէք պատուանդանի ոտից նորա, զի ս̃բ է։

Մովսէս եւ Ահարոն երիցունք ն̃ր . եւ Սամուէլ ը̃ այնոսիկ, որք կարդային զանուն ն̃ր։

Կարդային առ Տր̃, եւ նա լսէր ն̃ց . եւ 'ի սեան ամպոյ խօսէր ը̃ ն̃ս։

Պահէին զվկայութի̃ ն̃ր, եւ զհրամանս զոր ետ ն̃ց։

Տր̃

Տր աճ մեր՝ դու լսէիր նց. աճ՝ դու քաւիչ լինէիր. և վրէժխնդիր՝ի վր ամ գոր ծոց նց։

Բարձր արարէք զՏր աճ մեր. երկիր պագէք ՚ի լեառն սր նր. զի սր է Տր աճ մեր։

Սաղմոս ՚ի խոստովանութիւն. ՂԹ։

Այս հրաւէրէ զքրիստոնեայս համապարփակ գովել զԱծ գոհաբանութեամբ վս բազ մաց պարգևաց։

Աղաղակեցէ՛ք առ Տր ամ երկիր. ծառայեցէք Տն ուրախութբ։

Մտէ՛ք առաջի նր ցնծութբ. ծանիրո՛ւք զի նա է Տր աճ մեր։

Նա՛ արար զմեզ. և ո՛չ մեք էաք. մեք ժողովուրդ և խաշն արօտի նր։

Մտէ՛ք ՚ի դրունս նր խոստովանութբ. և օրհնութբ ՚ի յարկս նր։

Խոստովան եղերուք Տն. և օրհնեցէք զանուն նր։

Քաղցր է Տր. յաւիտեան է ողորմութի նր. յազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութի նորա։

Սաղ

Սաղմոս ինքեան Դաւթի . Ճ:

Այս ստորագրէ թէ որպ պարտիցէ կեալ վարել զինքն հայրն ընտանեաց, և կամ իշխան ոք Աստուածապաշտ :

Յողորմութիւն և յիրաւունս օրհնեցից զքեզ Տէր . սաղմոս ասացից, և 'ի միտ առից :

Ճանապարհս անբիծ մինչև եկեսցես առ իս . զի գնայի ես յանբծութիւն սրտի իմոյ' 'ի մէջ տան իմոյ :

Ոչ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս անիրաւութեան . ոյք առնէին զանօրէնութիւն, ատեցի :

Ոչ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն էր սրտիւ . խոտորեալ յինէն անզգամին, և ես ինչ ոչ փոյթ առնէի :

Որ խօսէր դաւով զընկերէ իւրմէ . զնա բացէ 'ի բաց հալածէի :

Որ ամբարտաւան էր աչօք . և ագահ սրտիւ . ընդ նմա և զհաց ո՛չ ուտէի :

Աչք իմ 'ի հաւատացեալս երկրի . զի նստցին ընդ իս :

Որ գնայր 'ի ճանապարհս անբիծ, նա պաշտէր զիս :

Ոչ բնակէր 'ի մէջ տան իմոյ, որ առնէր զամբարտաւանութիւն . և որ խօսէր զա

նօրէնութեն, չէր յաջողեալ նմա առաջի աչաց իմոց։
Ընդ առաւօտս սպանանէի զամ մեղաւորս երկրի · զի սատակեցից 'ի քաղաքէ Տն զամենեսեան որք գործեն զանօրէնութիւն։

Աղօթք աղքատի · եթէ յանձրացի, և առաջի Տն հեղուցէ զխնդրուածս իւր։

Սաղմոս Դաւթի · ՃԱ։

Այս տագնապի է՝ յաջողման գալստեան Մեսիային, եւայց յետոյ յառաջադրէ զինքն, ըստ ձայնաձայնի գաւրց էյէ, առ 'ի ընթացս զնորոգութեան իւր։

Տէր լո՛ւր աղօթից իմոց · և աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ · մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։
Յաւուր նեղութեն իմոյ խոնարհեցո՛ անդր զունկն քո · յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լո՛ւր ինձ։
Սպառեցան որպ ծուխ աւուրք իմ · և ոսկերք իմ որպ խռիւ չորացան։
Հարայ ես որպ խոտ՝ և ցամաքեցաւ սիրտ իմ ·

իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ, 'ի ձայնէ
հեծութեան իմոյ։

Կցեցաւ ոսկր իմ 'ի մարմին իմ. նմանե
ցայ ես հաւալուսան անապատի։

Եղէ ես որպէս բու աւերակի. տքնեցայ,
և եղէ ես որպէս ճնճղուկ միայն 'ի տանիս։

Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօր հանա
պազ, և գովիչք իմ ինև երդնուին։

Զմոխիր որպէս զհաց կերի. և զըմպելի իմ
արտասուօք խառնեցի։

Յերեսաց բարկութեան սրտմտութեան քո.
զի դու բարձրացուցեր, և խոնարհե
ցուցեր զիս։

Աւուրք իմ որպէս հովանի անցին. և ես
որպէս խոտ ցամաքեցայ։

Դու Տ՟ր յաւիտեան կաս. և յիշատակ
քո յազգէ մինչև յազգ։

Դու յարուցեալ գթասցիս 'ի վ՟ր Սիոնի.
ժամանակ գթալոյ ն՟ր հասեալ է ժամ։

Հաճեցան ծառայք քո ը՟ քարինս ն՟ր.
և 'ի հողս ն՟ր գթասցին։

Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ քումմէ. և ա՟մ թագաւորք երկրի 'ի փառաց
քոց։

Շինէ Տ՟ր զՍիոն. և երևեսցի փառօք իւ
րովք 'ի նմա։

Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց. և
ո՛չ արհամարհեաց զխնդրուածս ն՟ց։

Գրեսցի այս յազգ այլ. ժողովուրդ որ
ստա

ստացեալ է, օրհնեսցէ զՏր̃։

Հայեցաւ նա ՚ի բարձանց ՚ի սրբութենէ իւրմէ. Տր̃ յերկնից յերկիր հայեցաւ։

Լսել զհեծութիւն կապելոց. և արձակել զորդիս մահապարտաց։

Պատմել ՚ի սիոն զանուն Տն̃. և զօրհնութիւն նր̃ յերուսաղէմ։

Ժողովել ժողովրդոց ՚ի միասին. և թագաւորաց ծառայել Տն̃։

Պատասխանի ետ նմա ՚ի ճանապարհի զօրութե̃ իւրոյ. զնուազութիւն աւուրց իմոց. ասա ինձ, և մի՛ հաներ զիս ՚ի կէս աւուրց իմոց. զի յազգէ յազգ են ամք քո։

՚Ի սկզբանէ Տր̃, զհիմունս երկրի հաստատեցեր. և գործք ձեռաց քոց երկինք են։

Նոքա անցանեն. և դու կաս՝ և մնաս յաւիտեան։

Ամենեքեան ոպ̃ զձորձս մաշեսցին. և ոպ̃ զվերարկուս փոխեսցես զնս̃, և փոխեսցին։

Բայց դու նոյն ես, և ամք քո ո՛չ անցանեն. որդիք ծառայից քոց բնակեսցին ՚ի նմա. և զաւակի նց̃ յաւիտեան յաջողեսցի։

Սաղմոս ենջեան Դաւթի. ՃԲ։

Աստ յորդորէ զոգին զԱծ̃ ի բարեբանութեն նորին առ մեզ, ի ողորմութեն եւ արդարութեն նր̃, եւ ի զօրութեն մեծի իշխանութեն նր̃։

Օրհնեա́ անձն իմ զՏր̃, եւ ամ̃ ոսկերք իմ՝ զանուն սր̃ նր̃։

Օրհնեա́ անձն իմ զՏր̃. եւ մի՛ մոռանար զամ̃ տուրս նր̃։

Որ քաւէ զմեղս քո. բժշկէ զամ̃ հիւանդութիւնս քո։

Որ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո. պսակէ զքեզ ողորմութե̃ եւ գթութե̃։

Որ լնու՛ ի բարութենէ զցանկութիւնս քո. նորոգեսցի ոպ̃ արծուոյ մանկութիւն քո։

Առնէ ողորմութիւնս Տր̃. եւ իրաւունս ամ̃ զրկելոց։

Եցոյց Տր̃ զճանապարհս իւր Մովսէսի. եւ որդւոցն Իսրայէլի զկամս իւր։

Գթած ողորմած է Տր̃. երկայնամիտ եւ բազումողորմ։

Ո՛չ իսպառ բարկանայ մեզ Տր̃. եւ ո՛չ յաւիտեան պահէ ոխս։

Ո՛չ ը̃ մեղաց մերոց արար մեզ Տր̃. եւ ո՛չ ը̃ անօրէնութեն մերում հատոյց մեզ։

Այլ ոպ̃ բարձր են երկինք յերկրէ, այնպէս

պէս զօրացոյց Տր̅ զողորմութի̅ւն իւր 'ի վե̅ր
երկիւղածաց իւրոց:

Որչափ հեռի են արեւելք յարեւմտից.
այնչափ հեռի արար 'ի մէնջ զանօրէնու-
թիւս մեր:

Որպ̅ գթայ հայր 'ի վե̅ր որդւոց իւրոց.
այնպէս գթասցի Տր̅ յերկիւղածս իւր՝:

Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր. եւ
յիշեաց թէ հող եմք:

Մարդոյ որպ̅ խոտոյ են աւուրք իւր.
որպ̅ ծաղիկ վայրի՝ այնպէս ծաղկի:

Շնչէ 'ինմա հողմ, եւ ո՛չ է՝ եւ ո՛չ եւս ե-
րեւի տեղի նր̅:

Բայց ողորմութի̅ Տն̅ յաւիտենից յաւի-
տենից 'ի վե̅ր երկիւղածաց իւրոց. եւ ար-
դարութի̅ նր̅, յորդւոց մինչեւ յորդիս:

Որք պահեն զուխտս նր̅. յիշեն զպատո-
ւիրանս նր̅՝ եւ առնեն զնա:

Տր̅ յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր.
արքայութի̅ նր̅ ամենեցուն տիրէ:

Օրհնեցէ՛ք զՏր̅ ամ̅ հրեշտակք նր̅ հզօրք
զօրութե̅ք. որք առնէք զբա̅ն նր̅ 'ի լսել
ձայնի պատգամաց նր̅:

Օրհնեցէ՛ք զՏր̅ ամ̅ զօրութիւնք նր̅. պաշ-
տօնեայք նր̅ եւ արարողք կամաց նր̅:

Օրհնեցէ՛ք զՏր̅ ամ̅ գործք նր̅. յամ̅ տե-
ղիս է տէրութի̅ նր̅. օրհնեա՛ անձն իմ
զՏէր:

Սաղմոս Դաւթի 'ի վր՟ աշխարհագործ արարածոց . ՃԳ :

Աստ յորդորէ զմ՟ն հոգի հաստատուն 'ի մէջ հանուրց ստեղծուածոց ճանաչել զստեղծօղն ա՟ծ , և հաւանել պաշտօնակարգութե՟ն նր՟ :

Օրհնեա անձն իմ զՏր՟ . Տր՟ ա՟ծ իմ, մեծ եղեր յոյժ :
Խոստովանութիւն և զմեծվայելչութիւն զգեցար . արկար զլոյս որպ՟ զօթոց . ձգեցեր զերկինս որպ՟ զխորան . և արկեր 'ի վր՟ ջուրց զվերնայարկս նր՟ :

Որ դնէ զամպս զգնացս իւր . և շրջի նա 'ի վր՟ թևոց հողմոց :

Որ առնէ զհրեշտակս իւր հոգիս . և զպաշտօնեայս իւր 'ի հուր կիզելոյ :

Հաստատեաց զերկիր 'ի վր՟ հաստատութե՟ն իւրոյ . զի մի՛ սասանեսցի յաւիտեան :

Խորք որպ՟ զգեստ վերարկու է նր՟ . և 'ի վր՟ լերանց կացցեն ջուրք :

'Ի սաստէ քումմէ փախիցեն . և 'ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ , սարսիցեն :

Ելանեն լեռնանան , և իջանեն դաշտանան .

նան. 'ի տեղի յոր հաստատեցեր զնո͞
Սահման եդեր և ո՛չ անցանեն. և ո՛չ
ևս դառնան 'ի ծածկել զերկիր:
Առաքեցեր զաղբիւրս 'ի ձորձորս. և
'ի միջոյ լերանց գնասցեն ջուրք:
Արբուցանել զա͞մ գազանս վայրի՝ յա-
գեսցին ցիռք 'ի ծարաւս իւրեանց:
Անդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն.
և 'ի միջոյ վիմաց տացեն զձայնս իւ-
րեանց:
Արբուցանէ զլերինս 'ի շտեմարանաց
իւրոց. 'ի պտղոյ գործոց իւրոց լցցի
երկիր:
Բուսուցեր զխոտ 'ի լերինս. և զդալա
րի 'ի ծառայութ͞ն մարդկան:
Հանել զհաց յերկրէ. գինի ուրախ առ-
նէ, իւղ զուարթ. և հաց հաստատէ
զսիրտ մարդոյ:
Յագեսցին ծառք անտառի. և մայրք լի
բանանու՝ զորս դու տնկեցեր:
Անդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն.
և բոյն արագլի ապաւէն է նո͞:
Լերինք բարձունք են եղջերուաց. վէմք
ապաւէնք նապաստակաց:
Արարեր զլուսին՝ վ͞ ժամանակի. արե
գակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ:
Արարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր. 'ի նմա
գնան ա͞մ գազանք անտառի:
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն՝ և յափշտա
կեն.

կեն • և խնդրեն յայ զկերակուրս իւ-
րեանց ։
'Ի ծագել արեւու ժողովին • և 'ի մորս
իւրեանց դադարին ։
Ելանէ մարդ 'ի գործս իւր • և 'ի վաս-
տակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ ։
Ո՜չ զի մեծ են գործք քո Տ՜ր • և զա՜մ
ինչ իմաստութ՜բ արարեր • և լցաւ երկիր
ստեղծուածովք քովք ։
Այս ծով մեծ և անդորր • 'ի սմա են սո-
ղունք որոց ո՛չ գոյ թիւ , գազանք մե-
ծամեծք , և մանունք • 'ի սմա և նաւք
գնան • վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ
նովաւ ։
Ամենեքեան քեզ սպասեն • և դու տաս
կերակուր նց՜ 'ի ժամու ։
Տաս դու նց՜ և կերակրին • բանաս զձեռն
քո • և կերակրես զամենեսեան կամօք
քովք ։
Դարձուցանես զերեսս քո 'ի նոցանէ և
խռովին • հանես զոգի 'ի նոցանէ , պա-
կասին և 'ի հող դառնան ։
Առաքես զոգի քո և ստանաս զն՜ • և
նորոգես զերեսս երկրի ։
Եղիցին փառք Տ՜ն յաւիտեան • և Տ՜ր ու-
րախ եղիցի յարարածս իւր ։
Ո հայի յերկիր , և տայ դողալ սմա •
մերձեսցի 'ի լերինս և ծխեսցին ։
Օրհնեցից զՏէր 'ի կեանս իմ • սաղ
մոս

մոս ասացից այ̃ իմոյ մինչև եմ ես:
Քաղցր եղիցի նմա օրհնութիւն իմ. և ես
ուրախ եղէց ՚ի Տր̃:
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ. և ան
պարիշտք մի ևս գտցին ՚ի նմա. օրհնեա́
անձն իմ զՏր̃:

Ալէլուեայ:

Սաղմոս. ՃԴ:

Այս հրաւիրէ զորդիսն իսրայէլի յիշել և
գովել զՏր̃, վս̃ բարերարութեանն
վերընդունեցելոյ:

Խոստովան եղերուք Տն̃՝ և կարդա
ցէ՛ք զանուն նր̃. պատմեցէ՛ք ՚ի
հեթանոսս զգործս նր̃.
Օրհնեցէ՛ք և սաղմոս ասացէք նմա.
պատմեցէ՛ք զա̃մ սքանչելիս նր̃. և գովեցարո՛ւք յանուն սբ̃ նր̃:
Ուրա՛խ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ որք խնդրեն զՏր̃, խնդրեցէք զՏր̃՝ և հզօրք եղե
րուք. խնդրեցէ՛ք զերեսս նր̃ յա̃մ ժամ:
Յիշեցէ՛ք զսքանչելիս նր̃, զոր արար.
զարուեստս, և զիրաւունս բերանոյ
նորա:
Զաւակ աբրահամեան ծառայք նր̃. որ
դիք յակոբայ ընտրեալք նր̃:

Նա ինքն է Տ̃ր Ած մր. յամ̃ երկրի են
իրաւունք նր̃։
Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր. և
զբանն, զոր պատուիրեաց մինչև ՚ի հա
զար ամ։
Զուխտն զոր եդ ը̃ Աբրահամու. և
զերդումն իւր ը̃ Իսահակայ։
Հաստատեաց առ յակօբ զհրաման իւր.
և առ իսրայէլ զուխտ իւր յաւիտե-
նից։
Ասէ՝ քեզ տաց զերկիրն քանանու. զվի
ճակ ժառանգութե̃ ձերոյ։
Զի էին նք̃ թուով սակաւք. նուազք
և պանդուխտք ՚ի նմա։
Անցին նք̃ յազգէ յազգ. ՚ի թագաւորու
թէ ՚ի ժողովուրդ այլ։
Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նց̃. և
կշտամբեաց զթագաւորս վս̃ նց̃։
Մի՛ մերձենայք առ յօծեալս իմ. և ՚ի
մարգարէս իմ մի՛ մեղանչէք։
Կոչեաց զսով յերկիր նց̃. և զամ̃ զօրու
թի̃ հացի եբեկ։
Առաքեաց առաջի նց̃ զայր. ՚ի ծառայ
ութի̃ վաճառեցաւ յովսէփ։
Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս նր̃.
և էանց ը̃ երկաթ անձն նր̃։
Մինչև եկեսցէ բան նր̃. և բան Տ̃ն փոր
ձեաց զնա։
Առաքեաց թագաւորն և ելոյծ զնա.

Ճա Լ իշխան

իշխան ժողովրդեան եթող զնա։
Կացոյց զնա Տր̃ տան իւրոյ . և իշխան
'ի վր̃ ամենայն ստացուածոց իւրոց։
Խրատել զիշխանս նց̃ ոպ̃ զինքն . և
զծերս նց̃ իմաստունս արասցէ։
Եմուտ Իսրայէլ յեգիպտոս . և յակոբ
պանդխտեցաւ յերկիրն քամայ։
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ . և զօ-
րացոյց զնա̃ քան զթշնամիս իւր։
Դարձոյց զսիրտս նց̃, յատել զժողո-
վուրդ իւր . և 'ի նենգել զծառայս
իւր։
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր . և զա-
հարօն ընտրեալ իւր։
Եդ նց̃ զբան նշանաց իւրոց՝ և զարու-
եստս իւր յերկիր քամայ։
Առաքեաց զխաւար, և խաւարեցոյց
զնոսա . զի դառնացուցին զբան նո-
րա։
Դարձոյց յարիւն զգետս նց̃, և սպան
զա̃մ ձկունս նց̃։
Եռաց յերկիրն նց̃ գորտ՝ և 'ի շտեմարանս
թագաւորաց նց̃։
Ասաց՝ և եկն շանաճանճ և մժեխ ընդ
ա̃մ սահմանս նց̃։
Դարձոյց զանձրևս նց̃ 'ի կարկուտ . և
հուր յերկիր նց̃ բորբոքեցաւ։
Եհար զայգիս և զթզենիս նց̃ . և փշ-
րեաց զա̃մ ծառս սահմանաց նց̃։
Ասաց՝

Ասաց՝ և եկն մարախ և խառնիճ . զի ո՛չ գոյր թիւ :

Եկեր զամ խոտ երկրի նց : և սպառեաց զամ պտուղ անդոյ նց :

Եհար զամ անդրանիկս եգիպտացւոց զանկիզբն ամ վաստակոց նց :

Եհան զնս ոսկւով և արծաթով : և ո՛չ գոյր յազգի նց հիւանդ :

Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելանել նց . զի անկաւ ահ Տն 'ի վր նց :

Սփռեաց ամպ՝ հովանի առնել նց 'ի տուէ . և հրով լոյս տայր նց 'ի գիշերի :

Խնդրեցին, և եկն լորամարգի . և հացիւ երկնից լցոյց զնս :

Եհար զվէմն և բղխեցին ջուրք, և գնացին գետք ընդ անջրդիս .

Յիշեաց զբան իւր սբ . որ ընդ աբրահամու ծառայի իւրոյ :

Եհան զժողովուրդ իւր ցնծութբ . և զընտրեալս իւր ուրախութբ :

Ետ նց զգաւառս հեթանոսաց . 'ի վաստակս ժողովրդոց ժառանգեցոյց զնս :

Զի պահեսցեն զվկայութիս նր . և զօրէնս նր խնդրեսցեն :

Ալէլուիա:

Սաղմոս · ՃԵ:

Ասա գովէ զԱծ, և յորդորէ զմարդիկ գովել զնոյն, քանզի թէև այնքանիցս դառնացուցին զնա իսրայէլացիք, սակայն նա խորով գթութիւններեաց և ընկալաւ զնս.

Խոստովան եղերո՛ւք Տն, զի քաղցր է · զի յաւիտեան է ողորմութիւն նր:

Ո՞ խօսեսցի զզօրութիւնս Տն· լսելի արասցէ զամ օրհնութիւնս նր:

Երանի որք պահեն զիրաւունս · և առնեն զարդարութիւն յամ ժամ:

Յիշեա՛ զմեզ Տր ընդ հաճոյս ժողովրդեան քում. և այց արա մեզ 'ի փրկութն քում:

Տեսցո՛ւք մեք զքաղցրութն ընտրելոց քոց · ուրա՛խ եղիցուք մեք յուրախութն ազգի քո · և գովեսցուք մեք 'ի ժառանգութն քում:

Մեղաք մեք և հարքն մեր · անօրինեցաք և յանցեաք:

Հարքն մեր յեգիպտոս ո՛չ իմացան զսքանչելիս քո · և ո՛չ յիշեցին զբազում

զբ՟ում ողորմութիւնս քո։
Բարկացուցին զքեզ յանցանելն իւր֊
եանց ընդ ծով կարմիր. փրկեաց զնոսա
վս՟ անուան իւրոյ՝ զի ծանիցեն զզօրու֊
թիւն նր՟։
Սաստեաց 'ի ծովն կարմիր, և ցամաքե֊
ցաւ. առաջնորդեաց նց՟ ընդ անդունդս՝
ոպ՟ ընդ անապատս։
Կեցոյց զնոսա 'ի ձեռաց ատելեաց նո֊
ցա. և փրկեաց զնս՟ 'ի ձեռաց թշնա֊
մեաց նց՟։
Ծածկեաց ծով զնեղիչս նց՟. և մի 'ի նո֊
ցանէ ոչ ապրեցաւ։
Հաւատացին բանի նր՟. և օրհնեցին զօրհ֊
նութիւն նր՟։
Վաղվաղեցին և մոռացան զգործս նր՟.
և ոչ անսացին խորհրդոց նր՟։
Ցանկացան զցանկութի յանապատի. և
փորձեցին զա՟ծ յանջրդի։
Ետ նց՟ զխնդրուածս նց՟. առաքեաց
զլիութի յանձինս նց՟։
Բարկացուցին զմովսէս 'ի բանակի. և
զահարոն զսր՟ Տն։
Բացաւ երկիր և էկուլ զդադան. և
ծածկեաց զբանակն զաբիրոնի։
Հուր վառեցաւ 'ի ժողովս նց՟. և բոց
մաշեաց զմեղաւորս։
Արարին զորթ 'ի քորեբ, և երկիր պա֊
գին պատկերին. և փոխեցին զփառս

իւրեանց 'ի նմանութիւն որթու խոտա կերի :

Մոռացան զած կենարարն իւրեանց . որ արար զմեծամեծս յեգիպտոս . զսքանչելիսն իւր յերկիր քամայ . և զահ իւր 'ի վր կարմիր ծովուն :

Ասաց սատակել զնս . եթէ ոչ մովսէս ընտրեալ կայր առաջի նր :

Դարձաւ առ Տէր՝ և անցոյց զբարկութիւն նորա . զի մի՛ սատակեսցէն նոքա :

Անարգեցին զերկիրն ցանկալի . և ոչ հաւատացին բանի նր :

Տրտնջեցին 'ի բանակս իւրեանց . և ոչ լուան ձայնի Տն :

Համբարձ զձեռն իւր 'ի վր նց . հարկանել զնս յանապատի :

Ցրուեսցի զաւակ նոցա ընդ հեթանոսս . ցրուեսցի զաւակ նոցա ընդ գաւառս :

Պղծեցան նոքա 'ի բէլփեգովր . զի կերին զզոհեալ և զմեռելոտի :

Բարկացուցին զնա 'ի գործս իւրեանց . և յաճախեաց 'ի վր նց բեկումն :

Այլ եկաց 'ի մէջ փենեհէս . քահեաց և արգելաւ մահ . համարեցաւ նմա յարդարութիւն յազգէ յազգ մինչև յաւիտեան :

Բարկացուցին զնա 'ի վերայ ջուրցն հա

կա

կառակութեան . չարչարեցաւ Մովսէս վասն նոցա . զի դառնացուցին զոգի նորա :

Հրամայեաց շրթամբք իւրովք . և ոչ սատակեցին զազգն՝ զոր ասաց նց̃ Տր̃ :

Խառնակեցան ընդ հեթանոսս, և ուսան զգործս նց̃ . ծառայեցին կռոցն նց̃, և եղև նց̃ 'ի գայթագղութ̃ի :

Զոհեցին զուստերս և զդստերս իւրեանց դիւաց . և հեղին զարիւն անբիծ :

Արիւն ուստերաց և դստերաց իւրեանց զոր զոհեցին կռոցն քանանու :

Աղախեցաւ երկիր յարենէ նց̃, և պղծեցաւ 'ի գործոց նց̃ . զի պոռնկեցան 'ի գնացս իւրեանց :

Բարկացաւ սրտմտութբ̃ Տր̃ 'ի վր̃ ժողովրդեան իւրոյ . և գարշեցոյց զժառանգութ̃ն իւր յոյժ :

Մատնեաց զնս̃ 'ի ձեռս հեթանոսաց . տիրեցին նց̃ ատելիք իւրեանց . և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնս̃ . և խոնարհ եղեն 'ի ներքոյ ձեռաց նց̃ :

Բազում անգամ փրկեաց զնս̃, և նք̃ դառնացուցին զնա 'ի խորհուրդս իւրեանց . և կորացան յանօրէնութե̃ իւրեանց :

Հայեցաւ Տր̃ 'ի նեղութիւս նց̃ . 'ի լսել ձայնի աղօթից նց̃ :

Յիշեաց զուխտ իւր և զղջացաւ ըստ բազում ողորմութեան իւրում . և ետ

զնոսա 'ի գթութիւն առաջի ամ̃ գերչաց
նոցա:
Փրկեա՛ զմեզ Տ̃ր ա̃ծ մեր. եւ ժողովեա՛
զմեզ 'ի հեթանոսաց:
Խոստովան եղիցուք անուան քում սր
բոյ. եւ պարծեսցուք յօրհնութիւն քո:
Օրհնեալ Տ̃ր ա̃ծ իսրայէլի. յաւիտեանս
յաւիտենից:
Եւ ասասցէ ամ̃ ժողովուրդն. եղիցի
եղիցի:

Աղօթք Եզեկիայի արքայի հրէաստանի. 'ի
ժամանակի յորում հիւանդացաւ, եւ
յարեաւ 'ի հիւանդութենէ իւրմէ.
Եսայ. 38:

Ես ասացի 'ի վերանալ յինէն
աւուրց իմոց, թէ գնացի
ես 'ի դրունս դժոխոց:
Թողի զամ̃ յետինն իմ, եւ ա
սացի՝ թէ այլ ոչ եւս տեսից զփրկութի
Տ̃ն յերկրին կենդանեաց. եւ ոչ եւս տե
սից զմարդ բնակչօք իւրովք հանդերձ:
Պակասեցայ ես յազգատոհմէ իմմէ.
այսուհետեւ թողի լքի՝ զամ̃ զկեանս
իմ:
Եւ՛ գնաց՝ մեկնեցաւ յինէն հոգի իմ.
ոպ̃ զայն՝ որ քակէ զտաղաւար. եւ եղէ
ես

Եւ ո՛չ զոստայն սատարաց՝ մերձ ՚ի նա տանիլ։

Յաւուր յայնմիկ՝ մատնեցայ ես յառաւօտէ որպէս ՚ի ձեռս առիւծու. այնպէս խորտակեաց մանրեաց զոսկերս իմ. զի յառաւօտէ մինչև ՚ի գիշեր մատնեցայ։

Ո՛չ ծիծառն՝ այնպէս ճչեցի. և ո՛չ զաղաւնի, այնպէս մնչեցի. զի նուաղեցան աչք իմ ՚ի տեսանելոյ։

Հայեցայ ՚ի բարձունս առ Տ՟ր ա՟ծ իմ, որ փրկեաց զիս. և փարատեցոյց յինէն զցաւս անձին իմոյ։

Տ՟ր վ՟ն այսորիկ պատմեցաւ քեզ. զարթուցեր զանձն իմ. դարձուցեր զհոգի իմ. մխիթարեցայ և կեցի։

Ահա ՚ի խաղաղութեան դարձաւ դառնութիւն իմ. փրկեցեր զանձն իմ զի մի՛ կորեայց. և ընկեցեր յետոյ զա՟մ զմեղս իմ։

Զի ո՛չ թէ որք ՚ի դժոխս են, խոստովան առնիցին առ քեզ. և ո՛չ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ. և ոչ յուսասցին ՚ի ճշմարտութիւն քո, ամենեքեան, որք իջանեն ՚ի դժոխս։

Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ՝ Տ՟ր. ո՛չ և ես այսուհետև մանկունս ծնայց. որք պատմեսցեն զարդարութիւն քո Տ՟ր փրկութեան իմոյ։

Եւ ո՛չ ևս դադարեսցուք օրհնել զքեզ յօրհնութիւն նոր, զամ աւուրս կենաց իմոց, յանդիման տաճարիդ քո։

Մաղթանք։

Յայս կենդանութիւն յոյս և ապաւէն փրկութեան Տն Յս փրկիչ. փրկեա և փարատեցո՛ զցաւս անձին իմոյ։ Մարդասէր Տր վն սրբուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի. և վն խաչի քոյ պատուականի՝ ընկալ զաղաչանս մեր. և կեցո՛ զմեզ։

Ջօարողն 'ԻՎԷՐՋՆ ԵՐՀԻՆՔ ՊԱՓՎՆԻՆ ԳՓՅԷԱ 'Ի77· ԵՐԵԱՆ։

Եւ՛ ասէ դաւիթ ցՏէ. ի տեսանելն զհրեշ
տակն՝ որ հարկանէր զժողովուրդն. Ահա
ւասիկ եմ. ես մեղայ. եւ հովիւս յան_
ցեայ. 2. Թագ. 24. 17:

Ալէլուիա։

Սաղմոս · ՃԶ։

Այս նախագուշակէ զհրաշալի բարերարութիւն Այ, որ առաքեաց զԲան իւր յերկիր, նախանշագալով զկեցութիւն ազգի մարդկան յամենայն դարէ և ժամանակէ։

ԽՈՍՏՈՎԱՆ ԵՂԵՐՈՒՔ ՏՆ զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նր։

Ասասցեն փրկեալք Տն. զորս փրկեաց 'ի ձեռաց թշնամւոյն։

Յաշխարհաց ժողովեաց զնս. յարեւելից և յարեւմտից՝ 'ի հիւսիսոյ և 'ի ծովէ։

Մո

Մոլորեցան նք յանապատի յանջրդի
ճանապարհի · զքաղաք բնակութե ոչ
գտին:
Քաղցեան և ծարաւեցան · և անձինք
նց ՚ի նոսին նուաղեցան:
Աղաղակեցին առ Տր ՚ի նեղութե իւր֊
եանց · ՚ի վշտաց նց փրկեաց զնս:
Առաջնորդեաց նց ՚ի ճանապարհ ուղիղ ·
զի երթիցեն ՚ի քաղաք բնակութե իւր
եանց:
Խոստովան եղիցին Տն ողորմութիւնք նր ·
և սքանչելիք նր յորդիս մարդկան:
Զի յագեցոյց զանձինս քաղցելոյ · և
զանձինս կարօտելոյ լի արար բարու֊
թեամբ:
Որք նստէին ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս
մահու · կապեալ էին յաղքատութե ոչ
յերկաթս:
Զի դառնացուցին զբանն այ · և զխոր
հուրդս բարձրելոյն բարկացուցին:
Խոնարհ եղեն ՚ի ցաւոց սիրտք նց · տկա
րացան, և ոչ ոք էր որ օգնէր նց:
Աղաղակեցին առ Տր ՚ի նեղութե իւր
եանց · ՚ի վշտաց նց էհան զնս:
Փրկեաց զնս ՚ի խաւարէ և ՚ի ստուերաց
մահու · և խզեաց զկապանս նց:
Խոստովան եղիցին Տն ողորմութիւնք նր,
և սքանչելիք նր յորդիս մարդկան:
Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս, և
զնիգս

զնիգս երկաթիս խորտակեաց :
Օգնեաց նց̃ 'ի ճանապարհէ անօրէնու
թե̃ իւրեանց . զի վս̃ մեղաց իւրեանց
խոնարհ եղեն յոյժ :
Յա̃մ կերակրոց գարշէին անձինք նց̃ . մեր
ձեցան մինչև 'ի դրունս մահու :
Աղաղակեցին առ Տր̃ 'ի նեղութե̃ իւր
եանց, 'ի վշտաց նց̃ ապրեցոյց զն̃ս :
Առաքեաց զբան իւր՝ և բժշկեաց զն̃ս .
և փրկեաց զն̃ս յապականութե̃է իւր_
եանց :
Խոստովանեսցին Տն̃ ողորմութի̃ք
նորա . և սքանչելիք նորա յորդիս մարդ
կան :
Մատուսցեն նմա պատարագս օրհնու
թե̃ . և պատմեսցեն զգործս նր̃ ցնծու
թեամբ :
Որք իջանէին 'ի ծով_ նաւօք . և առնէին
զգործս 'ի ջուրս բազումս :
Նոքա տեսին զգործս Տն̃ . և զսքանչե
լիս նր̃ 'ի խորս անդնդոց :
Ասաց՝ և յարեաւ հողմ և մրրիկ . և
բարձրացան ալիք նր̃ :
Ելանէին յերկինս՝ և իջանէին յան_
դունդս . և անձինք նց̃ յանձինս իւր_
եանց մաշեցան :
Խռովեցան տատանեցան ոպ̃ արբեալք .
և ա̃մ իմաստութի̃ն նց̃ ընկլաւ :
Աղաղակեցին առ Տր̃ 'ի նեղութե̃ իւր_
եանց .

եանց ․ ՚ի վշտաց նոցա կեցոյց զնոսա։
Դարձոյց մրրկին յօդս՝ և դադարեցան ալիք նո ․ ուրախ եղեն զի դադարեցան ․ և առաջնորդեաց նց ՚ի նաւահանգիստ կամաց իւրեանց ,

Խոստովան եղիցին Տն ողորմութիք նորա ․ և սքանչելիք նորա յորդիս մարդկան ։

Բարձր արասցեն զնա ՚ի ժողովս ժողովրդոց ․ և յաթոռս ծերոց օրհնեսցեն զնա ։

Զի դարձոյց զգետս ՚ի ցամաք ․ և զգնացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ ։

Արար զերկիրն պտղաբեր՝ յաղտաղտուկս , վասն չարութեան բնակչաց նոցա ։

Արար զանապատն ՚ի ճահիճս ջուրց ․ և զերկիրն ծարաւուտ ՚ի գնացս ջուրց ։

Բնակեցոյց ՚ի նմա քաղցեալս ․ և շինեցին զքաղաքս բնակութե իւրեանց ։

Վարեցին արտս՝ և տնկեցին այգիս ․ և արարին պտուղ արմտեաց իւրեանց ։

Օրհնեաց զնս և բազմացան յոյժ ․ և անասունս նց ոչ նուազեցան ։

Նուազեցան նք և չարչարեցան ՚ի նեղութէ չարեաց և ՚ի վշտաց ․

Եկն անարգութի ՚ի վր իշխանաց նց ․ մոլորեցոյց զնս յանապատի՝ և ոչ ՚ի ճանապարհի ։

Օգնեաց տնանկին յաղքատութենէ. և առաջնորդեաց որպէս խաշին ազգինն:
Տեսցեն ուղիղք, և ուրախ եղիցին. և ամ անօրէն խցցէ զբերան իւր:
Ո՞վ է իմաստուն. որ պահեսցէ զայս. և 'ի միտ առցէ զողորմութիւնս Տն:

Օրհնութիւն Սաղմոս Դաւթի. ԾԷ:

Առ ի կնի յաղթութեանց ոմանց չարչարել գնալ ընդդէմ Եդովմայ, ասէ:

Պատրաստ է սիրտ իմ Այ. պատրաստ է սիրտ իմ. օրհնել և սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք:
Զարթի՛ր փառք իմ, զարթի՛ր սաղմոսիւք և օրհնութբ. և ես զարթեայց առաւօտուց:
Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովուրդս Տր. և սաղմոս ասացից քեզ յազգինս:
Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութի քո. մինչև յամպս ճշմարտութի քո:
Բարձրեալ ես դու յերկինս Այ. և յամ երկրի են փառք քո:
Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո. կեցո՛ աջով քով՝ և լո՛ւր մեզ:
Այ խօսեցաւ 'ի սրբութէ իւրմէ: բարձր եղէց՝

եղէց՝ բաժանեցից զՍիւքէմ․ և զՀովիտն յարկաց չափեցից։
Իմ է Գաղաադ՝ և իմ է Մանասէ․ Եփրեմ հզօրէչ գլխոյ իմոյ։
Յուդա թագաւոր իմ․ Մովաբ աւազան յուսոյ իմոյ։
Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ․ և ինձ այլազգիք հնազանդ եղեն։
Ո՞ տարցէ զիս 'ի քաղաք ամուր․ կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յԵդովմ,
Եթէ ոչ դու Ած, որ մերժեցեր զմեզ․ և ոչ ելեր Ած ընդ զօրս մեր։
Տո՛ւր մեզ զօգնութիւն 'ի նեղութեան․ զի սուտ է փրկութիւն մարդոյ,
Աստուծով արասցո՛ւք զզօրութիւն․ և նա յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր։

'Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի․ ՃԸ։

Այս մարգարէանայ զՔէ ընդդէմ հրէից ապերախտաց նորին, և ընդդէմ յուդայի մատնչի։

Ած օրհնութեան իմոյ մի՛ լռեր․ զի բերան մեղաւորի՝ բերան նենգաւորի բացաւ 'ի վր իմ։
Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ․ և բանիւ ատելութեան պաշարեցին զիս։
Մարտեան ընդ իս 'ի տարապարտուց․

փո

փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս. այլ
ես յաղօթս կայի:

Հատուցին ինձ չար, փոխանակ բարւոյ. ատելութիւն փոխանակ սիրոյ իմոյ:

Կացո՛ 'ի վ՟ր ն՟ր մեղաւոր. եւ սատանայ կացցէ ը՟ աջմէ ն՟ր:

'Ի դատաստանէ իւրմէ ելցէ դատապարտեալ. եւ աղօթք ն՟ր 'ի մեղս դարձցին:

Եղիցին աւուրք ն՟ր նուազք. եւ զայցելութիւն ն՟ր, զայն այլ առցէ:

Եղիցին որդիք ն՟ր որբ, եւ կին ն՟ր այրի. սահեսցին փոփոխեսցին՝ որդիք ն՟ր մուրօղք եղիցին. եւ ելցեն 'ի բնակութենէ իւրեանց:

Քննեսցէ փոխատուն զա՟մ ինչս ն՟ր. եւ յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս ն՟ր:

Մի՛ գտցի օգնական նմա. եւ մի՛ ոք ողորմեսցի 'ի վ՟ր որբոց ն՟ր:

Եղիցին որդիք ն՟ր 'ի սատակումն, եւ յազգէ ջնջեսցի անուն ն՟ր:

Յիշեսցին մեղք հօր ն՟ր առաջի Տ՟ն. եւ մեղք մօր ն՟ր մի՛ ջնջեսցին. եւ եղիցին առաջի Տ՟ն յա՟մ ժամ:

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ ն՟ր. փոխանակ զի ոչ յիշեաց առնել զողորմութիւն:

Հալածեաց զայր աղքատ եւ զտնանկ. սպանանել զայն, որ խոնարհ է սրտիւ:

Սիրեաց զանէծս՝ եւ եկեսցէ նմա. ոչ կա–

մե

մեցաւ զօրհնութիւն։ հեռի եղիցի 'ի նմա
նէ։
Զգեցաւ զանէծս ոչ հանդերձ. մտցէ
ոչ ջուր 'ի փոր նր. և ոչ ձէթ ը ոս
կերս նր։
Եղիցի նմա ոչ հանդերձ զի ագանի. և
ոչ գօտի որ ածի հանապազ ը մէջ։
Այս գործ՝ է այնոցիկ, որք չարախօս
կային զինէն առ Տր. և որք խօսէին չար՝
զանձնէ իմմէ։
Այլ դու Տր՝ Տր՝ արա ընդ իս ը անո_
ւան քում. զի քաղցր է ողորմութիւն քո.
և փրկեա զիս՝ զի աղքատ և տնանկ եմ
ես։
Սիրտ իմ խռովեցաւ 'ի փորի իմում. և
ես ոչ ստուէր 'ի խոնարհիլ իմում պա
կասեցայ. և թօթափեցայ ոչ մարախ։
Ծունկք իմ տկարացան 'ի պահոց. և մար
մին իմ այլագունեցաւ յիւղոյ։
Եղէ ես նախատինս նց. տեսին զիս՝ և շար
ժեցին զգլուխս իւրեանց։
Օգնեա ինձ Տր ած իմ. և փրկեա զիս՝
ը ողորմութեն քում։
Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է. և դու
Տր արարեր զայս։
Նոքա անիծանիցեն, և դու օրհնես_
ցես. որք յարուցեալ են 'ի վր իմ, զա
մօթ կրեսցեն. այլ ծառայ քո ուրախ
եղիցի 'ի քեզ։

Զգեց

Զգեցցին զամօթ , որք չարախօս կային զանձնէ իմմէ . և արկցեն ոպ̃ կրկնոց՝ զա մօթ իւրեանց զիւրեամբք:
Այլ ես խոստովան եղէց առ Տ̃ր յոյժ բերանով իմով . և 'ի մէջ բազմաց օրհ֊նեցից զքեզ:
Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկիս , 'ի փրկել զիս յայնցանէ , որք հալածեն զանձն իմ:

Սաղմոս Դաւթի . ՃԹ:

Աստ մարգարէանայ զհանդերձեալ էութենէն Քի̃ զինի յարութեանն , և համառանց զինի համբարձմանն , որ եղեալ յերկինս իբրև որդի Ա̃ծ նստաւ ընդ աջմէ հօր , և կոչեցաւ քահանայ յաւիտենական :

Ասաց Տ̃ր՝ ցՏ̃ր իմ, նի՛ստ ը̃ աջմէ իմմէ մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց:
Գաւազան զօրութե̃ առաքեսցէ քեզ Տ̃ր 'ի սիօնէ . և տիրեսցես դու 'ի մէջ թշնամեաց քոց:
Ընդ քեզ է սկիզբն յաւուր զօրութե̃ . 'ի վայելչութե̃ի սրբոց քոց . յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ:
Երդուաւ Տ̃ր և ոչ եւս զղջասցի . թէ դու

դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի. և Տր ը աջմէ քումմէ։ Խորտակեաց յաւուր բարկութեան զթագաւորս. դատեսցէ զհեթանոսս, և բազում արասցէ զհարուածս. և խորտակեսցէ զգլուխս բազմաց յերկրի։ Ջուղխս 'ի ճանապարհի արբցէ. վն այսորիկ և բարձր արասցէ զգլուխս։

Ալէլուիա։

Սաղմոս. ՃԺ։

Այս հրաւիրէ զամենեսեան գովել զԱծ, վն զանազանից բարերարութեանց նորա, և մանաւանդ վն արքայութեան մարմնոյ և արեան փեսան, և ևս վն արդարութեան արեանց օրէ նոյ նորին։

Խոստովան եղէց քեզ Տր՛ բոլորով սրտիւ իմով, 'ի խորհուրդս ուղղոց, 'ի ժողովս. Մեծ են գործք Տն. և քննեալ են յամն կամք նր։ Խոստովանութիւն և մեծ վայելչութիւն են գործք նր. արդարութիւն նր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։ Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց. ողոր-

ողորմած գթած է Տր̄ • կերակուր տայ եր
կիւղածաց իւրոց ։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր • և զզօ
րութիւն գործոց իւրոց պատմեաց ժողո
վրդեան իւրում ։

Տալ նց̄ զժառանգութիւն հեթանոսաց •
և գործք ձեռաց նր̄ արդարութիւն և իրա
ւունք են ։

Հաւատարիմ են յամենայն պատուիրանքն նր̄ •
հաստատեալ են յաւիտեանս յաւիտե_
նից • արարեալ են ճշմարտութեամբ և ուղ
ղութեամբ ։

Փրկութիւն առաքեաց Տր̄ ժողովրդեան
իւրում. պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ
իւր • սուրբ և ահեղ է անուն նր̄ ։

Սկիզբն իմաստութեան երկիւղ Տն̄ • իմաս
տութիւն բարի ամենեցուն՝ որք առնեն
զնա • օրհնութիւն նր̄ մնայ յաւիտեանս
յաւիտենից ։

Սէ

Ալէլուեայ․ Վերադարձութիւն Անգեայ, և Զաքարեայ։

Սաղմոս․ ՃԺԱ։

Այս խօսի զերջանկութենէն, որ հետևի երկիւղին ա՟յ, և մանաւանդ հնազանդութե՟ հրամանաց նորա։

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի 'ի Տ՟նէ․ զպատուիրանս ն՟ր նա կամի յոյժ։
Զօր եղիցի յերկրի զաւակ ն՟ր․ և ազգ ուղղոց օրհնեսցի։
Փառք և մեծութիւն են 'ի տան ն՟ր․ արդարութիւն ն՟ր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։
Ծագեաց 'ի խաւարի լոյս ուղղոց․ ողորմած՝ գթած՝ և արդար է Տ՟ր։
Քաղցր այր՝ ողորմի և տայ փոխ․ յօրինէ զբանս իւր 'ի դատաստանի․ զի յաւիտեան նա մի՛ սասանեսցի։
Յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդարն․ 'ի համբաւէ չարէ նա մի՛ երկիցէ։
Պատրաստ է սիրտ ն՟ր յուսալ առ Ա՟ծ։
Հաստատեալ է սիրտ ն՟ր․ և նա մի՛ երկիցէ, մինչև տեսցէ 'ի թշնամիս իւր։
Սփռեաց՝ և ետ աղքատաց, արդարութիւն ն՟ր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից․ և եղջիւր ն՟ր բարձր եղիցի փառօք։

Մեղաւորն տեսցէ՝ և բարկասցի . զատամունս իւր կրճտեսցէ, և հալեսցի . և ցանկութիւն մեղաւորաց կորիցէ ։

Ալէլուիայ ։

Սաղմոս . ՃԺԲ.

Աստ յորդորէ զմ ամէնն գովել զԱծ վն զօրութէ, բարեգթութէ, և նա խոնարհութէ նորին ։

Օրհնեցէ՛ք մանկունք զՏր . և օրհնեցէ՛ք զանուն Տն ։

Եղիցի անուն Տն օրհնեալ, յայսմհետէ մինչև յաւիտեան ։

Յարևելից մինչև 'ի մուտս արևու՝ օրհնեալ է անուն Տն ։

Բարձր է 'ի վր ամ ազգաց Տր . և յերկինս են փառք նր ։

Ո՞վ է որպ Տր Ած մեր 'ի բարձունս բնակեալ . և զխոնարհս տեսանէ յերկինս և յերկրի ։

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ . և բարձրանէ զտառապեալս յաղբեաց ։

Նստուցանէ զնա իշխանս՝ ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ ։

Բնակեցուցանէ զամուլն 'ի տան ուրախամիտ, որպ մայր որդւովք բերկրեալ ։

Ալէլուիա:

Սաղմոս. ՃԺԳ.

Ասէ յետ վերադարձութեանն ոյ տան Իս-
րայէլացւոց, և նմանանէ յելա-
նելն յԵգիպտոսէ:

Յելանելն Իսրայէլի յԵգիպտոսէ. տանն Յակոբայ ՚ի ժողովրդենէ այլազգեաց:
Եղև Հրէաստան սրբութին նր̃. և Իսրայէլ իշխանութին նր̃:
Ծով ետես և փախեաւ. և Յորդանան անդրէն դարձաւ:
Լերինք ցնծացին ոպ̃ խոյք. և բլուրք ոպ̃ գառինք մաքեաց:
Զի՞ է քեզ ծով. զո՞ ետես և փախեար. և կամ դու Յորդանան՝ զի՞ դարձար անդրէն:
Լերինք՝ ցնծացին ոպ̃ խոյք. և բլուրք ոպ̃ գառինք մաքեաց:
Յերեսաց Տն̃ սասանեցաւ երկիր. յերեսաց այ̃ Յակոբայ:
Ո՞ դարձոյց զվէմն ՚ի վտակս ջուրց. և զապառաժն յաղբերականս:
Մի՛ մեզ Տր̃՝ մի՛ մեզ. այլ անուան քում տուր զփառս. վն̃ ողորմութեն̃ և ճշմարտու-

տութեան քո:

Մի՛ երբեք ասասցեն 'ի հեթանոսս, թէ ո՞ւր է ա՟ծ ն՟ց:

Ա՟ծ մեր յերկինս և յերկրի, զա՟մ զոր ինչ կամեցաւ՛ և արար:

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են. ձեռագործք են որդւոց մարդկան:

Բերանս ունին, և ո՛չ խօսին. աչս ունին, և ո՛չ տեսանեն.

Ականջս ունին, և ո՛չ լսեն. ունչս ունին և ո՛չ հոտոտեն:

Ձեռս ունին՝ և ո՛չ շօշափեն. ոտս ունին՝ և ո՛չ գնան. և ո՛չ գոյ բարբառ 'ի կոկորդս ն՟ց:

Նման ն՟ց եղիցին, ոյք արարին զն՟ա. ամենեքեան որք յուսացեալ են 'ի ն՟ա:

Տուն իսրայէլի յուսացաւ՛ 'ի Տ՟ր. օգնական և ընդունօղ է ն՟ց:

Տուն ահարօնի յուսացաւ՛ 'ի Տ՟ր. օգնական և ընկերօղ է ն՟ց:

Երկիւղածք Տ՟ն յուսացան 'ի Տ՟ր. օգնական և փրկիչ է ն՟ց:

Յիշեաց զմեզ Տ՟ր և օրհնեաց զմեզ. օրհնեաց Տ՟ր զտունն իսրայէլի. օրհնեաց Տ՟ր զտունն ահարօնի:

Օրհնեաց Տ՟ր զերկիւղածս իւր. զփոքրկունս, և զմեծամեծս:

Յաւելցէ 'ի ձեզ Տ՟ր. 'ի ձեզ՝ և յորդիս ձեր:

Օրհնեալ էք դուք 'ի Տնէ . որ արար
զերկինս և զերկիր:
Երկինք երկնից, Տն են . և զերկիր ետ
որդւոց մարդկան:
Ո՛չ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ Տր .
և ո՛չ ամենեքեան՝ որք իջանեն 'ի դժոխս:
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զՏր յայսմ
հետէ, մինչև յաւիտեան:

Ալէլուիա:

Սաղմոս . ՃԺԴ:

Ասէ շնորհակալ լինի զՏէ վս ազատեցմանն իւրոյ 'ի վտանգից, և յորդորէ զանձն իւր գալ հաճոյ Տյ:

Սիրեցի՝ զի լուիցէ Տր զձայն
աղօթից իմոց . զի խոնարհեց
ոյց զունկն իւր առ իս . և
ես յաւուրս իմ կարդացի
առ նա:
Հրջեցան զինև երկունք մահու . և վիշտք
դժոխոց գտին զիս:
Զնեղութիւն և զանձկութիւն գտի . և զա
նուն Տն կարդացի:
Ո՛ Տր՝ փրկեա զանձն իմ . ողորմած և
արդար է Տր Ած մեր, ողորմի՝ և պահէ
զտղայս

զտղայս Տէր:
Ես խոնարհ եղէ՝ և Տր̃ կեցոյց զիս. դարձ անձն իմ ՚ի հանգիստ քո. զի Տր̃ օգնեաց քեզ:
փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ. զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ ՚ի գայթագղութենէ. հաճոյ եղէց առաջի Տն̃՝ յերկրին կենդանեաց:

Ալէլուիայ:

Սաղմոս. ՃԺԵ:

Այս խօսք ՚ի բերանոյ պաւղոսեցելոյ, և Յանաանէ ՚ի բերանոյ յարփերոսայց ՚ի չարչարանս:

Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես խոնարհ եղէ յոյժ:
Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, թէ ամ̃ մարդ սուտ է:
Զի՞նչ տաց տրիտուր Տն̃, ը̃ ամ̃ի զոր և ետ ինձ:
Զբաժակ փրկութե̃ ընկալայց, և զանուն Տն̃ կարդացից:
Զաղօթս իմ Տն̃ տաց՝ առաջի ամ̃ ժողովրդեան նր̃:
Պատուական է առաջի Տն̃ մահ սրբոց իւրոց. ո՞ Տր̃՝ ես ծառայ քո եմ, ծառայ

և որդի աղախնոյ քո։
Զատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագս օրհնութեան. և զանուն Տն կարդացից։
Զաղօթս իմ Տն տաց առաջի ամ ժողովրդեան նր. ՚ի գաւիթս տան Տն՝ և ՚ի մէջ քո երուսաղէմ։

Ալէլուիայ։

Սաղմոս. ՃԺԶ։

Այս նախագուշակէ զպարգևսն ազանց՝ ճշմարտութեն, և հրաւիրէ զնս գովել զնծ։

Օրհնեցէ՛ք զՏր ամ ազինք. գովեցէք զնա ամ ժողովուրդք։
Զօրացի ողորմութիւն նր ՚ի վր մր. և ճշմարտութիւն Տն մնասցէ յաւիտեան։

Ալէլուիա :

Սաղմոս . ՃԺԷ:

Յաղ շնորհակալ լինի ՚ի բերանոյ Քէ
զհօրէն յամէփենաջանէ յամուր
յարութէ նորին :

Խոստովան եղերուք Տն : զի բարի է .
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նր :
Ասասցէ տունն իսրայելի՝ զի բարի է .
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նր :
Ասասցէ տունն ահարոնի՝ զի յաւիտեան
է ողորմութիւն նր :
Ասասցեն երկիւղածք Տն՝ զի յաւիտեան
է ողորմութիւն նր :
՚Ի նեղութեան կարդացի առ Տր . և լուաւ
ինձ յանդորր:
Տր է իմ օգնական . և ես ո՛չ երկեայց .
զի՞ արասցէ ինձ մարդ :
Տր է իմ օգնական . և ես տեսից ՚ի թշնա
միս իմ:
Բարի է յուսալ ՚ի Տր , քան յուսալ ՚ի
մարդիկ . բարի է յուսալ ՚ի Տր՝ քան յու
սալ յիշխանս :
Ամենայն ազինք շրջեցան զինև . և անուա
մբ Տն յաղթեցի նց :
Շրջելով շրջեցան զինև, պաշարեցին զիս

'ի միասին , և անուամբ Տն վանեցի զնոսա ։

Շուրջ եղեն զինև որպէս մեղուք . վառեցան , բորբոքեցան որպէս փուշք 'ի հուր . և անուամբ Տն մերժեցի զնս ։

'Ի մերժելն դրդուեցայ , և եղէ մերձ 'ի գլորել . և Տր ընկալաւ զիս ։

Զօրութիւն իմ , և օգնութիւն իմ Տր , և եղև ինձ 'ի փրկութիւն ։

Ձայն ցնծութեան փրկութեան 'ի յարկս արդարոց ։

Աջ Տն արար զզօրութիւն . աջ Տն բարձր արար զիս . և աջ Տն արար զզօրութիւն ։

Ոչ մեռայց , այլ կեցից՝ և պատմեցից զգործս Տն ։

Խրատելով խրատեաց զիս Տր . և 'ի մահ ոչ մատնեաց ։

Բացէ՛ք ինձ զդրունս արդարութեան , զի մտից ընդ այն՝ և խոստովան եղէց Տն ։

Այս դուռն , Տն է . և արդարք մտանեն ընդ սա ։

Խոստովան եղէց քեզ Տր , զի լուար ինձ . և եղեր ինձ 'ի փրկութիւն ։

Զվէմն , զոր անարգեցին շինօղքն , նա եղև գլուխ անկեան ։

'Ի Տնէ եղև այս . և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց ։

Այս

Այս օր է՝ զոր արար Տր̃ . և եկա՛յք ցըն
ծասցուք և ուրա՛խ եղիցուք 'ի սմա ։
Ո՛ Տր̃՝ փրկեա՛ , ո՛ Տր̃ , առաջնորդեա՛ .
օրհնեալ որ գաս անուա՛մբ Տն̃ . և օրհ
նեցաք զքեզ 'ի տանէ Տն̃ ։
Տր̃ ա̃ծ մեր երևեցա՛ւ մեզ . արարէ՛ք
տօնս ուրախութե՛ան կանխա՛ւ , մինչև յան
կիւնս սեղանոյ ։
Ա̃Ծ իմ ես դու , և խոստովան եղէց
քեզ . ա̃ծ իմ ես դու՝ և բարձր արարից
զքեզ ։
Խոստովան եղէց քեզ Տր̃՝ զի լուա՛ր ինձ ,
և եղեր ինձ 'ի փրկութիւն ։
Խոստովան եղերուք Տն̃ , զի բարի է . զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նր̃ ։

Ալէլուիա:

Սաղմոս . ՃԺԸ:

Ա: ԱԼԷՓ. I.

Այս խօսի զօրէնաց և զպատուիրանաց Տյ, զորս և ուսուցանէ մեզ կատարել մտօք և խոկօք. առաջարկելով մեզ զվկայութիւնս, զարդարութիւնս, զճանապարհս, զշնորհս . զբանս, զխօսս, և զպատգամս Տյ:

Երանեալ են անբիծք ՚ի ճանապարհի որք գնան յօրէնս Տն:

Երանի՛, որք քննեն զվկայութիւնս նր. բոլորով սրտիւ խնդրեսցեն զնա:

Ո՛չ թէ որք գործեն զանօրէնութիւն, ՚ի ճանապարհս նր գնացեն:

Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո՝ ՚ի պահել յոյժ:

Երանի՛ թէ յաջողեալ էին ինձ ճանապարհք իմ, ՚ի պահել ինձ զարդարութիւս քո:

Յայնժամ ես ոչ ամաչէի, ՚ի զգուշանալ ինձ ՚ի պատուիրանս քո:

Խոս

Խոստովան եղէց քեզ Տ՟ր յուղղութ՟ե սրտի իմոյ. որ՟պ ուսայց զիրաւունս արդարութ՟ե քո:
Զիրաւունս քո պահեցի. մի՛ թողուր զիս մինչ իսպառ:

Բ: Բ Է Թ: 2:

Ի՟ւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհս իւր, այլ ՚ի պահել զբանս քո:
Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ. մի՛ մերժեր զիս ՚ի պատուիրանաց քոց:
՚Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո, որ՟պ զի մի՛ մեղայց քեզ:
Օրհնեալ ես դու Տ՟ր. ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո:
Շրթամբք իմովք պատմեցից զա՟մ իրաւունս բերանոյ քո:
՚Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուարճացայ, որ՟պ յա՟մ մեծութ՟ե:
՚Ի պատուիրանս քո հոգացայ. և զգուշացայ ՚ի ճանապարհս քո:
Զիրաւունս քո խոկեցայ. և ո՛չ մոռացայ զբանս քո:

Գ: Գ Ա Մ Ի Լ. 3.

Հատո՛ ծառայի քում, զի կեցից, և պահեցից զբանս քո:

Զարթո՛ զաչս իմ, և նայեցայց 'ի սքանչելիս օրինաց քոց։

Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի՛ թաքուցաներ յինէն զպատուիրանս քո։

Փափագեաց անձն իմ, 'ի ցանկալ ինձ յիրաւունս քո յամ ժամ։

Սաստեցեր ամբարտաւանից. անիծեալ՝ որք խոտորեցան 'ի պատուիրանաց քոց։

'Ի բաց արա յինէն զնախատինս և զարհամարհանս. զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։

Քանզի նստան իշխանք՝ և չարախօսէին զինէն. այլ ծառայ քո, խորհէր յիրաւունս քո։

Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին. և խորհուրդք իմ արդարութիւն քո։

Դ. ԴԱԼԷԹ. Դ.

Մերձեցաւ անձն իմ 'ի հող. Տէ՛ր, կեցո՛ զիս ըստ բանի քում։

Զճանապարհս իմ պատմեցի քեզ և լուար ինձ. ուսո՛ ինձ զարդարութիւն քո։

'Ի ճանապարհս արդարութեանց քոց խելամուտ արա զիս. և քննեցից զսքանչելիս քո։

Տքնեցաւ անձն իմ առ 'ի ձանձրանալ. հաստատեա՛ զիս 'ի բանս քո։

Զճա

Ջճանապարհս մեղաց 'ի բաց արա յի֊
նէն. և յօրէնս քո ողորմեա՛ց ինձ։
Ջճանապարհս ճշմարտութեան քո ընտ
րեցի. և զիրաւունս քո ես ոչ մոռա
ցայ։
Մերձեցայ ես 'ի վկայութիւնս քո Տր̃՝ մի՛
յամօթ առներ զիս։
'Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց ըն
թացայ. զի անդորր արարեր սրտի
իմոյ։

Ե։ ՃԵ. ե.

Օրէնսդէ՛ր արա զիս Տր̃, 'ի ճանապարհս
իրաւանց քոց. և խնդրեցից զնա յամ
ժամ։
Իմաստուն արա զիս Տր̃. և քննեցից
զօրէնս քո. և պահեցից զնա բոլորով
սրտիւ իմով։
Առաջնորդեա՛ ինձ 'ի շաւիղս պատուի
րանաց քոց Տէր. զի ընդ նոսա հաճե
ցայ։
Խոնարհեցո՛ զսիրտ իմ 'ի վկայութիւնս
քո Տր̃. և մի՛ յագահութիւն։
Դարձո՛ զաչս իմ, զի մի՛ տեսից զնան֊
րութիւն. 'ի ճանապարհս քո կեցո՛ զիս։
Հաստատեա՛ ծառայի քում՝ զբանս քո
յերկիւղ քո։
Հան յինէն զնախատինս, զոր և կար֊
ծե֊

ծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են:
Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց Տէր, յարդարութեան քում կեցո՛ զիս:

Զ. ՎԱՒ. 6.

Եկեսցէ 'ի վերայ իմ ողորմութիւն քո Տէր. և փրկութիւն քո ըստ բանի քում:
Տաց պատասխանի, որք նախատեն զիս բանիւք. զի ես 'ի բանս քո յուսացայ:
Մի՛ 'ի բացեայ առներ 'ի բերանոյ իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ. զի յիրաւունս քո յուսացայ:
Պահեցի զօրէնս քո յամ ժամ յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:
Գնացի ես յանդորրու. զի զպատուիրանս քո խնդրեցի:
Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, և ո՛չ ամաչէի:
Խորհէի 'ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի:
Համբարձի զձեռս իմ 'ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի. և խորհէի յարդարութեան քում:

Է. ԶԱՅՆ. 7.

Յիշեա՛ զբան ծառայի քո, յոր և յուսացուցեր զիս:

Ատ

Սա մխիթարեացէ զիս 'ի խոնարհութեան իմում. զի բան քո կեցոյց զիս:
Ամբարտաւանք անիրաւեցան յոյժ, այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ:
Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից Տր̃. և մխիթարեցայ:
Տրտմութիւն կալաւ զիս 'ի մեղաւորաց. և որք թողին զօրէնս քո:
Գովելի էին ինձ իրաւունք քո. 'ի տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ:
Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո Տր̃. և պահեցի զօրէնս քո:
Սա եղև ինձ ճանապարհ 'ի կեանս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի:

Ը. ՀԷԹ. 8.

Բաժին իմ ես դու Տր̃. ասացի պահել զօրէնս քո:
Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով սրտիւ իմով. ողորմեա՛ց ինձ ըստ բանի քում:
Խորհեցայ 'ի ճանապարհս իմ. և դարձուցի զոտս իմ 'ի վկայութիւնս քո:
Պատրաստեցայ և ոչ խռովեցայ. զի պահեցից զպատուիրանս քո:
Տոռունք մեղաց պատեցան զինև. այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:

'ի

'Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան լինել առ քեզ, վասն իրաւանց և արդարութե՟ն քո:
Հաղորդ էի ես ամ՟ երկիւղածաց քոց. որոց պահեալ էին զպատուիրանս քո:
Ողորմութե՟ Տն՟ լի եղև երկիր. զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ:

Թ: ՏԷԹ. 9.

Քաղցրութիւն արարեր ը՟ ծառայի քում Տր՟, ը՟ բանի քում:
Քաղցրութիւն, զխրատ, և զգիտութիւն ուսո՛ ինձ. զի 'ի պատուիրանս քո ես հաւատացի:
Մինչ չև խոնարհեալ էի ես, մեղայ. վ՟ն այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ:
Քաղցր ես դու Տր՟. և քաղցրութե՟ քով ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո:
Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամբարտաւանից. այլ ես բոլորով սրտիւ իմով քննեցի զպատուիրանս քո:
Մածեան որպ՟ կաթն սիրտք ն՟ց. այլ ես զօրէնս քո խօսեցայ:
Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս. որպ՟ ուսայց զարդարութիւնս քո:
Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո՝ քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ:

Ձեռք

Ժ։ ՅՕԴ․ 10․

Ձեռք քո արարին՝ և ստեղծին զիս․
իմաստո՛ւն արա զիս՝ և ուսայց զպատո
ւիրանս քո։
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս՝ և ուրախ
եղիցին․ զի ես՚ի բանս քո յուսացայ։
Ծանեայ Տէր՝ զի արդարութ̄ք են դատաս
տանք քո․ յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս։
Եղիցի ողորմութիւն քո՚ի մխիթարել զիս․
ը̄ստ բանի քում, զծառայս քո։
Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո՝ և կեցից․
զի օրէնք քո խօսք իմ էին։
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք՚ի տա
րապարտուց անիրաւեցան յիս․ այլ ես
հոգացայ՚ի պատուիրանս քո։
Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո․ և որք
ճանաչեն զվկայութիւնս քո։
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութիւն
քում․ զի մի՛ ամաչեցից։

Ի։ ԿԱՓ․ 11․

Կարօտացաւ անձն իմ՚ի փրկութիւն քո․
զի ես՚ի բանս քո յուսացայ։
Սպասեցին աչք իմ բանի քում․ ասացի
ե՞րբ մխիթարեսցես զիս։
Եղէ ես ո̄պ տիկ՚ի պարղի․ զի զարդա
րու

րութիս քո ես ո՛չ մոռացայ :
Քանի՞ են աւուրք ծառայի քո. ե՞րբ արասցես ինձ իրաւունս ՚ի հալածչաց իմոց :
Պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուրդս ։ այլ ո՛չ ոպ̃ զօրէնս քո :
Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են : ՚ի նանիր հալածեցին զիս, օգնեա՛ ինձ :
փոքր մի ևս՝ և կորուսանէին զիս յերկրի . այլ ես ո՛չ թողի զպատուիրանս քո :
Ըստ ողորմութեն քում կեցո՛ զիս . և պահեցից զվկայութիս բերանոյ քո :

Լ: ԼԱՄԷԹ. 12.

Յաւիտեան Տր̃ բան քո կայ յերկինս . յազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութի քո :
Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ :
Հրամանի քում մնայ տիւ . զի ամենեքեան ծառայք քո են :
Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին, կան խաւ ես արդեօք կորուսեալ էի ՚ի խոնարհութե իմում :
Յաւիտեան ո՛չ մոռացայց զարդարութիս քո . զի նոքօք կեցուցեր զիս :
Քո եմ ես, և կեցո՛ զիս . զի զարդարութիս քո խնդրեցի :
Ինձ սպասեցին մեղաւորք ՚ի կորուսանել . զի զվկայութի քո ես ՚ի միտ առի :

Յամ

Յա՜մ կատարածի տեսի զվախճան. յոյժ
անդորր էին ինձ պատուիրանք քո:

Խ: ՄԷՄ. 13.

Ո՜ սիրեցի զօրէնս քո. զօր համապազ
խօսք իմ էին:
Քան զթշնամիսն իմ իմաստուն արա_
րեր զիս 'ի պատուիրանս քո. զի յաւէտ
տեան իմ էին:
Քան զա՜մ ուսուցիչս իմ իմաստուն եղէ.
զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին:
Քան զծերս իմաստուն եղէ. զի զպա
տուիրանս քո քննեցի:
Յա՜մ ճանապարհաց չարաց արգելի զոտս
իմ. ո՜պ զի պահեցից զբանս քո:
Յիրաւանց քոց ես ո՛չ խոտորեցայ. զի
դու օրէնսդէտ արարեր զիս:
Ո՜ զի քաղցր են 'ի քիմս իմ բանք քո,
քան զմեղր բերանոյ իմոյ:
'Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ՝ ատե
ցի զա՜մ ճանապարհս չարաց. զի դու
օրէնսդէտ արարեր զիս:

Ծ: ՆՈՒՆ. 14.

Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց. և լոյս
տան շաւղաց իմոց:
Երդուայ և հաստատեցի. զի պահեցից
զա՜մ

զամ իրաւունս արդարութեն քո:
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. Տր՛ կեցո՛ զիս
ըստ բանի քում:
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեսցի Տր՛.
և զիրաւունս քո ուսո՛ ինձ:
Անձն իմ ՚ի ձեռս քո յամ ժամ. և զօ
րէնս քո ես ո՛չ մոռացայ:
Եդին ինձ մեղաւորք զորոգայթ. ՚ի պա
տուիրանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ:
Ժառանգեցի զվկայութիս քո յաւիտեան.
զի ցնծութի է սրտի իմոյ:
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ, առնել զար
դարութիս քո յաւիտեան. վն հատուց
ման:

Կ: ՍԱՄԵՔ· 15·

Զանօրէնս ատեցի. և զօրէնս քո սի
րեցի:
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու. և ես
՚ի բանս քո յուսացայ:
՚Ի բաց եղերուք յինէն չարք. և քննե
ցից զպատուիրանս այ իմոյ:
Օգնեա՛ ինձ ըստ բանի քում, և կեցո՛
զիս. և մի՛ յամօթ առներ զիս ՚ի յուսոյ
իմմէ:
Օգնեա՛ ինձ, և ապրեցո՛ զիս. և խոր
հեցայց յիրաւունս քո յամ ժամ:
Անարգեցեր զամենեսեան՝ որք ապս
տամբք

տամբք եղեն յարդարութեանց քոց. զի անիրաւութե՟ էին խորհուրդք նց՟:

Յանցաւորս համարեցայ զամ՟ մեղաւորս երկրի. վ՟ն այսորիկ՝ սիրեցի զպատուի րանս քո:

Բեւեռեա՛ ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ. զի 'ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ:

Հ: ԱՅԻՆ: 16.

Արարի իրաւունս եւ արդա_ րութի. մի՛ մատներ զիս 'ի ձեռս նեղչաց իմոց:

Ընկա՛լ զծառայս քո 'ի բարի. զի մի՛ ամբարտաւանք զրկեսցեն զիս:

Սպասեցին աչք իմ փրկութե՟ քում Տր՟. եւ բանից արդարութե՟ քո:

Արա՛ ընդ ծառայի քում Տր՟՝ ըստ ողոր_ մութե՟ քում. զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ:

Ծառայ քո եմ ես, իմաստո՛ւն արա զիս, եւ ծանեայց զվկայութիւնս քո:

Ժամ է պաշտել զՏր՟. խափանեցին զօ րէնս քո:

Վ՟ն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո, քան զամ՟ ոսկի եւ զտպազիոն:

Ամենայն պատուիրանք քո յաջողեցան ինձ. զի ատեցի ես զճանապարհս չարից:

Սքան

Զ: ՓԷ. 17.

Սքանչելի են վկայութիւնք քո, վս̃ այսորիկ սիրեաց զնս̃ անձն իմ:
Յայտնութի̃ բանից քոց լուսաւորէ. և իմաստուն առնէ զտղայս:
Զբերան իմ բացի, և առի զհոգի. ՚ի պատուիրանս քո փափագեաց անձն իմ:
Նայեա՛ց առիս և ողորմեա՛ց ինձ, ըստ իրաւունս սիրողաց անուան քո:
Զգնացս իմ ուղի՛ղ արա ինձ ըստ բանի քում. և մի՛ տիրեսցեն ինձ ա̃մ մեղք:
Փրկեա՛ զիս ՚ի զրպարտութենէ մարդկան. և պահեցից զպատուիրանս քո:
Երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի ծառայս քո, և ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո:
Վտակք ջուրց իջին յաչաց իմոց. զի ո՛չ պահեցին զօրէնս քո:

Ղ: ՍԱԴԷ. 18.

Արդար ես դու Տր̃, և ուղիղ են դատաստանք քո:
Պատուիրեցեր զարդարութի̃ վկայութե̃ց քոց Տր̃. և ճշմարիտ են յոյժ:
Մաշեաց զիս նախանձ քո. զի մոռացան զբանս քո թշնամիք իմ:

Ընդ

Ընտրեալ է բան քո յոյժ. և ծառայ քո սիրեաց զնա:
Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ. և զարդարութիւնս քո ես ո՛չ մոռացայ:
Արդարութիւն քո, արդարութիւն յաւիտենից. և օրէնք քո ճշմարիտ են:
Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս. և պատուիրանք քո խօսք իմ էին:
Արդարութիւն են վկայութիւնք քո յաւիտեան. իմաստուն արա և կեցո՛ զիս

Ճ. ԿՕՓ. 19.

Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմով լո՛ւր ինձ Տ̃ր, զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի:
Աղաղակեցի առ քեզ՝ և փրկեա՛ զիս. և պահեցից զվկայութիւնս քո:
Կանխեցի տարաժամու՝ աղաղակեցի, և ես 'ի բանս քո յուսացայ:
Կանխեցին աչք իմ առաւօտու. 'ի խօսիլ ինձ զբանս քո:
Զայնի իմում լո՛ւր Տ̃ր՝ ըստ ողորմութեան քում. և յիրաւունս քո կեցո՛ զիս:
Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօրէնութիւն. զի յօրինացս քոց հեռի եղեն:
Մերձ ես դու Տ̃ր. և ա̃մ ճանապարհք քո ճշմարիտ են:
'ի սկզբանէ ծանեայ 'ի վկայութեանց քոց. զի յաւիտեան հաստատեցեր զն̃ս:

Տե՛ս

Ռ: ՐԷՍ. 20.

Տե՛ս զխոնարհութիւն իմ, և փրկեա՛ զիս. զի զօրէնս քո ես ո՛չ մոռացայ:
Դատեա՛ զդատաստանս իմ, և փրկեա՛ զիս. և ըստ բանի քում կեցո՛ զիս:
Հեռի է 'ի մեղաւորաց փրկութիւն. զի զիրաւունս քո ո՛չ պահեցին:
Գթութիւնք քո բազում են Տր, և ըստ իրաւանց քոց կեցո՛ զիս:
Բազում են, որք հալածեն և նեղեն զիս, 'ի վկայութեանց քոց ես ո՛չ խոտորեցայ:
Հայէի յանագորոյնսն և մաշէի. զի զպատուիրանս քո ո՛չ պահեցին:
Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի. Տր՝ ողորմութբ քո կեցո՛ զիս:
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է. յաւիտեան են ամ իրաւունք արդարութե քո:

Ց: ՍԻՆ. 21.

Իշխանք հալածեցին զիս 'ի նանիր. և 'ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ:
Ցնծացայ ես 'ի բանս քո, ոպ այն, որ գտանէ աւար բազում:
Զմեղս ատեցի և անարգեցի. և զօրէնս քո սիրեցի:

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զք
քեզ, վ̃ իրաւանց և արդարութե̃ քո։
Խաղաղութի̃ բազում է այնոցիկ, որք
սիրեն զօրէնս քո. և ոչ գոյ 'ի նո̃ գայ
թագղութի̃։
Սպասեցի փրկութե̃ քում Տր̃. և զպա
տուիրանս քո սիրեցի։
Պահեաց անձն իմ զվկայութիս քո. և
սիրեաց զնո̃ յոյժ։
Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկայութիս
քո. զի ա̃մ ճանապարհք իմ առաջի քո են։

Ն: Թ. Ա Ւ: 22.

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո
Տր̃. ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տր̃։ և ըստ բա
նիւ քո փրկեա զիս։
Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիս քո.
յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիս քո։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ա̃մ պա
տուիրանք քո արդարութի̃ են։
Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս.
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։
Ցանկացայ փրկութե̃ քում Տր̃, և օրէնք
քո խօսք իմ էին։
Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։
Մոլորեցայ ես որպ̃ զոչխար կորուսեալ.

խնդրեմ զծառայս քո, զի զպատուէ
րանս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Օրհնութիւն Եսայեայ․ Հայծանինամաջուր ու մարգարէին, Եսայ։ 42․ 10․

Օրհնեցէ՛ք զած յօրհնութիւն
նոր․ զի իշխանութիւն նր ՚ի
բարձունս փառաւորի։
Եւ անուն նր փառաւորեալ
է ՚ի ծագաց մինչև ՚ի ծագս երկրի։
Ոյք իջանէին ՚ի ծով նաւուք․ կղզիք և
ամ բնակիչք նց ը նմ։
Ուրախ եղիցի անապատն՝ և ամ բնակիչ
իւր․ ուրախ եղիցին բանակք՝ և բակք կե
դարու․ և ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին։
՚Ի գլխոց լերանց գոչեսցեն։ տացեն
զփառս տյ․ և զքաջութիւն նր կղզիք
պատմեսցեն։
Տր ած զօրութեանց դիմեալ գայ․ զար
թուցանել զպատերազմն․ յարուցանել
զնախանձ․ փող հարկանել՝ և գոչել ՚ի
վր թշնամեաց իւրոց զօրութբ բազմաւ։
Ուրախ եղիցին երկինք ՚ի վերուստ․ և
ամպք ցօղեսցեն զարդարութիւն։
Բղխեսցէ երկիր զողորմութիւն և զարդա
րութիւն առ հասարակ բղխեսցէ։

Ամն․

Աղօթք Յովնանու Մարգարէին. Յովնանու. 2. 3.

Ի նեղութեն իմում ես առ Տր̃ կարդացի. և լուաւ ա̃ծ յանդնդոց դժոխոց, աղաղակի իմում:

Լո՛ւր Տր̃ ձայնի իմում, զի ընկեցեր զիս 'ի խորս ծովու. և շրջանք գետոց պաշարեցին զիս:

Ամենայն զբօսանք քո՝ և ալիք քո՝ անցին 'ի վե̃ իմ. և ասացի, թէ մերժեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց:

Արդ՝ իցէ՞ թէ յաւելից հայիլ 'ի տաճար սր̃ քո. զի հեղան զինև ջուրք մինչև յանձն իմ. և անդունդք անհնարինք պաշարեցին զիս:

Եմուտ գլուխ իմ ը̃ փապարս լերանց. իջի ես 'ի խորս երկրի, և տեսի զնիգս նր̃, զի էին ոչ աղխք յաւիտենից. և ելցեն յապականութէ կեանք իմ:

Առ քեզ Տր̃ ա̃ծ իմ, 'ի նուաղել անձին իմոյ կարդացի. և զքեզ Տր̃ յիշեցի, և մտցեն աղօթք իմ 'ի տաճար սր̃ քո:

Զի որք պահէին զունայնութիւն և զստութիւն. յողորմութէ իւրեանց մերժեցան:

Այլ ես 'ի ձայն օրհնութեան խոստովանեղէց քեզ. մատուցից պատարագս Տ՟ն և կատարեցից զուխտ իմ 'ի փրկութեան։

Մաղթանք։

Անկեսցե՛ն աղօթք մեր 'ի տաճար ս՟ր քո. խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր։ Մարդասէր Տ՟ր՝ վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի. և վ՟ն խաչի քո պատուականի. ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Ջատրուշն 'ի վերջն Տնախանչիրեն՝ գտցես. 'ի 129. երեսն։

Եւ դաւիթ և որդիքն իսրայէլի խաղային
առաջի Տէ, պաղղջօք և նուագարանօք՝
զօրութբ, և երգովք, և քնարօք.
2. Թագ. 6. ե:

Օրհնութիւն Աստիճանաց:

Սաղմոս . ՃԺԹ:

Այս աղօթէ առ Տէ՛ և շնորհակալ լինի վա՛ ազատեցման իւրոյ 'ի լեզուաց չարաց, և 'ի պղտորութէ:

'ՆԵՂՈՒԹԵԱՆ ԻՄՈՒՄ ԵՍ ԱՌ Տէ՛ կարդացի. և լուաւ ինձ.
Տէ՛ փրկեաց զանձն իմ 'ի շրթանց նենգաւորաց, և 'ի լեզուէ չարէ:
Զի՞ տացէ քեզ՝ կամ զի՞նչ յաւելցի, լե՛զու նենգաւոր:
Ո՛չ նետք հզօրի. զի մխեալ են կայծա կամբք կաղնւոյ:

Վա՜յ ինձ՝ զի ընդերկար եղև պանդխ
տութիւն իմ. զի բնակեցայ ես ՚ի վրանս
կեդարու։
Բազում անգամ բնակեցաւ անձն իմ ը̃
այնոսիկ, որք ատէին զողջոյն։
Ես էի խաղաղարար. յորժամ խօսէի,
մարտնչէին ընդ իս։

Օրհնութիւն Աստիճանաց։

Սաղմոս. ՃԻ։

Աստ քաջալերէ զինքն ապաւինել յԱստուծոյ,
առեալ թէ հզօր է նախախնամութիւն նորին։

Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս. ուստի
եկեսցէ ինձ օգնութիւն։
Օգնութիւն ինձ ՚ի Տ̃նէ եկեսցէ. որ արար
զերկինս և զերկիր։
Մի՛ տար ՚ի սասանութիւն զոտն քո. և մի՛
ննջեսցէ պահապան քո։
Ո՛չ ննջէ՝ և ոչ ՚ի քուն երթայ պահա
պան Իսրայէլի։
Տ̃ր պահեսցէ զքեզ, և Տ̃ր ընկալցի. ա
ջոյ ձեռամբն իւրով։
Արեգակն ՚ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ. և
մի՛ լուսին ՚ի գիշերի։
Տէր պահեսցէ զքեզ յամ չարէ. պա
հեսս

հեսցէ Տէր զանձն քո։
Տ՟ պահեսցէ զմուտ և զել քո՝ յայսմ
հետէ մինչև յաւիտեան ։

Օրհնութիւն Աստիճանաց ։

Սաղմոս ․ ՃԻԱ։

Այս երգէ խնդութիւն վ՟ մտանելոյ 'ի յերուսաղէմ, 'ի յեկեղեցի, և 'ի յերկինս, որք են երեք երուսաղէմք ։

Ուրախ եղէ ես՝ որք ասէին ցիս 'ի տուն
Տ՟ն երթիցուք մեք ։
Հաստեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո
երուսաղէմ։
Զերուսաղէմ շինեալ ո՟պ քաղաք ․ և
բնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ ։
Անդ ելին ազգ՝ ազգ Տ՟ն ․ վկայութիւն
իսրայելի․խոստովան լինել անուան Տ՟ն ։
Անդ արկեալ են աթոռք դատաստանի․
աթոռք արկեալ են 'ի տան դաւթի ։
Հարցէ՛ք զողջոյնս երուսաղէմի, և զլի
նութ՟է որք սիրեն զնա ։
Եղիցի խաղաղութիւն 'ի զօրութ՟ քում և
շինութիւն յաշտարակս յամուրս քո ։
Վ՟ն եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայ
զխաղաղութիւն, վասն քո և վ՟ն տան

Տն Այ մերոյ խնդրեցաք զբարութիւն քեզ։

Օրհնութի՛ Աստիճանաց։

Սաղմոս . ՃԻԲ։

Առաջ գոլով 'ի քծի վտանգէ՝ ապաւինի յած. և հայցէ զայն 'ի նմանէ օգնութի։

Առ քեզ Տր համբարձի զաչս իմ. որ բնակեալդ ես 'ի յերկինս։
Ոպ աչք ծառայի 'ի ձեռն Տն իւրոյ. և ոպ աչք աղախնոյ, 'ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։
Այնպէս են աչք մեր առ քեզ Տր Ած մեր. մինչև ողորմեսցիս 'ի մզ մեր։
Ողորմեա՛ց մեզ Տր ողորմեա՛ց մեզ. զի բազում լցաք արհամարհանօք։
Ե՛ւս առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք. ոյք նախատէին զմեզ. և արհամարհանօք ամբարտաւանից։

Օրհնութիւն Աւետմանց։

Սաղմոս. ՃԻԳ։

[illegible]

Եթէ ոչ Տր̃ էր առ մեզ, ասասցէ իսրայէլ եթէ ոչ Տր̃ էր առ մեզ։
Ընդ յառնել մարդկան ՚ի վր̃ մեր. կենդանւոյն կամեցան կլանել զմեզ։
՚Ի բարկանալ սրտմտութե̃նց̃ ՚ի վր̃ մեր. ապա և ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ։
Ընդ ուղխս անցին անձինք մեր. անցին անձինք մեր ը̃ ուղխս անդադարս։
Օրհնեալ է Տր̃. որ ոչ ետ զմեզ յորս ատամանց նց̃։
Անձինք մեր ապրեցան որ̃պ ճնճղուկք. յորոգայթէ որսողաց։
Որոգայթքնց̃ փշրեցա̃ւ. և մեք ապրեցաք
Օգնութի̃ է մեզ յանուանէ Տն̃. որ̃ արար զերկինս և զերկիր։

Օրհնութիւն Աստիճանաց։

Սաղմոս . ՃԻԴ։

Այս ցուցանէ զհաստատութիւն եւ զհաւանութիւն յուսացելոյ 'ի Տր̃ . որով եւ զգուշացուցանէ զմեղաւորս, եւ զանիրաւս։

Որ յուսայ 'ի Տր̃ , որպ̃ լեառն սիօն, մի' սասանեսցի յաւիտեան՝ որ բնակեալ է յերուսաղէմ։
Լերինք շուրջ են զնովաւ . Տր̃ շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան։
Ո՛չ թողու Տր̃ զգաւազան մեղաւորաց 'ի վիճակս արդարոց . եւ արդարք մի' ձգեսցեն զձեռս իւրեանց յանօրէնութիւն։
Բարի արասցէ Տր̃ բարեաց . եւ այնոցիկ, որք ուղիղ են սրտիւք։
Իսկ զթիւրեալսն 'ի յափշտակութիւն . տանի զնս̃ Տր̃ ընդ այնոսիկ որք գործեն զանօրէնութիւն . խաղաղութիւն 'ի վր̃ իսրայելի։

Օրհնութիւն Աստիճանաց։

Սաղմոս . ՃԻԵ։

Աստ անցելովս բանիւս նախագուշակէ զգալուստն Քրիստոսին, եւ զդարձումն ազանց, եւ հայցէ ՚ի Տեառնէ զկատարումն։

Դարձուցանել Տեառն զգերութիւն սիոնի, եղաք մեք մխիթարեալք։
Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդութեամբ . եւ լեզուք մեր ցնծութեամբ։
Յայնժամ ասասցեն ՚ի հեթանոսս, մեծ արար Տէր զառնելն իւր ընդ նոսա . մեծ արար Տէր զառնելն իւր ընդ մեզ . եւ մեք եղաք բերկրեալ։
Դարձո՛ Տէր զգերութիւնս մեր՝ որպէս զուղխս ՚ի հարաւոյ . որք վարեն արտասուօք, ցնծութեամբ հնձեսցեն։
Երթալով երթային եւ լային . որք բարձեալ տանէին զսերմանս իւրեանց։
Գալով եկեսցեն, եւ ցնծասցեն . որք առեալ բերցեն զորայս իւրեանց։

Օրհնութիւն Աստիճանաց։

Սաղմոս. ՃԻԶ։

Առ յանդիմանել զայնոսիկ որք ունին զհոգս մեծամեծս ժողովելոյ և պահելոյ զիրս մարմնաւորս քանց ապաւինելոյ ՚ի Տր, և գովէ զայնոսիկ որք ած, և քանց մեծի աշխատանաց շահին զբաւականս։

Եթէ ոչ Տր շինէ զտուն. ՚ի նանիր վաստակեն շինօղք նր։
Եթէ ոչ Տր պահէ զքաղաք. ՚ի ընդունայն տքնին պահապանք նր։
՚Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ. արդ արի՛ք մինչև էք նստեալ. որք ուտէք զհաց ցաւոց։
՚Ի ժամանակի, ոչ տացէ քուն սիրելեաց իւրոց. ժառանգութի առն՝ որդիք են. որոյ վարձք իւր են. այն է պտուղ որո վայնի իւրոյ։
Որպէս նետք ՚ի ձեռս հզօրի. այնպէս են և որդիքն թօթափելոց։
Երանի, որ ելից զցանկութի իւր ՚ի նո ցանէ. մի՛ ամաչեսցեն, յորժամ խօսես ցեն թշնամիք նց ընդ նմ առդրանն։

Օրհնութիւն Աստիճանաց։

Սաղմոս . ՃԻԸ։

Աստ ստորագրէ զերջանկութիւն երկիւղածացն տն՟, և հնազանդողաց նմին, ՚ի հանդերձելումն, և աստ։

Երանի՞ ամենեցուն՝ որք երկնչին՚ի Տնէ. և գնան ՚ի ճանապարհս նր՟։
Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես. երանի է քեզ, և բարի եղիցի։
Կին քո ոպ՟ այգի վայելուչ յանկիւնս տան քո. և որդիք քո ոպ՟ նորատունկս ձիթենւոյ, շուրջ զսեղանով քո։
Այսպէս օրհնեսցի ա՟մ մարդ, որ երկնչի ՚ի Տնէ. օրհնեսցէ զքեզ Տր՟ ՚ի սիոնէ։
Եւ տեսցես դու զբարութիւն Երուսաղէմի զա՟մ աւուրս կենաց քոց։
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց. զխաղաղութիւն ՚ի վր՟ Իսրայելի։

Օրհնութիւն Աստիճանաց:

Սաղմոս . ՃԻԸ:

Այս պատմէ զհալածանս և զարգելմունս 'ի Բաբելոնէ դարձմանն: և մարգարէանայ զհատուցմանէն նոյ:

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս, 'ի մանկութենէ իմմէ . ասասցէ Իսրայէլ:
Բազում անգամ մարտեան ընդ իս 'ի մանկութենէ իմմէ . և ինձ ո՛չ յաղթեցին:
Զթիկունս իմ հարին մեղաւորք . ընդ երկար արարին զանօրէնութիւս իւրեանց:
Տէր արդար է . և խորտակէ զուլս մեղաւորաց:
Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամենեքեան՝ որք ատեն զՍիօն:
Եղիցին նոքա որպէս զխոտ տանեաց . որ մինչ չև 'ի բուռն եկեալ՝ չորասցի:
Ուստի ոչ ելից զբուռն իւր հնձօղն . և ոչ զգիրկս՝ որ զորայն ժողովէր:
Ոչ ասացին ամենեքեան որք անցանէին առ նոքօք, թէ օրհնութիւն Տն ընդ ձեզ . և օրհնեցաք զձեզ յանուն Տն:

Օրհնութիւն Աւետմանց։

Սաղմոս . ՃԻԹ։

Այս աղաչէ զԱծ՟ ազատել զմնացն և զայլս՛ի հարձակմանէ, 'ի փորձութէ, և 'ի յուսահատութէ յանհնարինն 'ի մեղս, և յուսադրէ ապաւինել 'ի բարեգթութեանն այ՟։

'Ի խորոց կարդացի առ քեզ Տր՟՝ Տր՟
լո՛ւր ձայնի իմում։
Եղիցին ականջք քո 'ի լսել զձայն աղօ
թից իմոց։
Թէ զանօրէնութիւնս քննես Տր՟ . Տր՟
ո՞կարէ կալ առաջի քո . զի 'ի քէն է քա
ւութի՟։
Վս՟ անուա՛ն քո համբերի Տր՟ . համբեր
անձն իմ բանի քում . յուսացաւ անձն
իմ 'ի Տր՟։
'Ի պահէ առաւօտու՝ մինչև յերեկոյ .
'ի պահէ առաւօտու՝ յուսացաւ իսրայ
էլ 'ի Տր՟։
'Ի Տնէ է ողորմութի՟ բազում . և 'ի նմա
նէ է փրկութի՟ . և նա փրկեսց զիսրայէլ
յա՟մ նեղութե՟ց նր՟։

Սաղմոս . ՃԼ:

Առ համարձակութիւն Դաւթի խորոյ անձկութեան՝ զոր ունէր առ ՚ի Տր, եւ յուսադրէ զմեզ առնել զնոյն:

Տէ՛ր ո՛չ բարձրացաւ սիրտ իմ. եւ ո՛չ ղբօսան աչք իմ:

Ոչ գնացի ես ընդ մեծամեծս. եւ ոչ ընդ այնոսիկ, որք սքանչելի եղեն քան զիս:

Բայց թէ խոնարհեցայ ես՝ որպէս մանուկ սարտուցեալ ՚ի ստենէ մօր իւրոյ. եւ դարձ նր անդրէն ՚ի նոյն:

Այլ թէ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ, այսպէս եղիցի հատուցումն անձին իմոյ. յուսացաւ իսրայէլ ՚ի Տր. յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան:

Օրհնութիւն Աստիճանաց:

Սաղմոս. ՃԼԱ:

Այս երգէ զգովութիւն 'ի յանդրածութէ տապանակին 'ի տաճար Տն̃: Բազում հարծեն զսաղմոսս զայս գոլ սողոմոնի. Բայց հաւաստի է, թէ Դաւիթ թողեալ իջէ զսա սողոմոնի զի 'ի ժամանակի իւրում երգիցէ զսա:

Յիշեա՛ Տր̃ զԴաւիթ. և զամ հեզութին նր̃:
Ո՜պ երդուաւ Տն̃. և ուխտս եդ ա̃յ յակոբայ:
Թէ ո՛չ մտից 'ի յարկս տան իմոյ. թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց:
Թէ տաց քուն աչաց իմոց. կամ նինջ արտևանաց իմոց. կամ հանգիստ երանաց իմոց. մինչև գտից զտեղի յարկի Տն̃ ա̃յ յակոբայ:
Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ. և գտաք զնա 'ի դաշտս մայրեաց:
Մտցուք 'ի յարկս նր̃. և երկիր պագցուք 'ի տեղւոջ՝ ուր կացեալ են ոտքն նր̃:
Արի՛ Տր̃ 'ի հանգիստ քո՝ դու և տապանակ կտակի սրբութե̃ քո:
Երիցունք քո զգեցցին զարդարութի̃.

և

և ս̃րբք քո, ցնծալով ցնծասցեն :
Վն̃ դաւթի սիրելւոյ քո, մի դարձու
ցաներ զերեսս քո՝ յօծելոյ քումմէ :
Երդուա՛ւ Տր̃ դաւ՛թի ճշմարտութե՛՝ և
ոչ ստեաց նմա. ՚ի պտղոյ որովայնի քոյ
նստուցից յաթոռ քո :
Թէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ.
և զվկայութիւնս իմ, զոր ուսուցից նց̃:
Որդիք նց̃ նստցին՝ յաւ՛իտեանս յաւ՛իտե
նից յաթոռ քո :
Հաճեցաւ՛ Տր̃ ը̃ սիոն. և ընտրեաց բնա
կիլ ՚ի նմա. ասէ, այս է հանգիստ իմ յաւ՛
իտեանս յաւ՛իտենից. ՚ի սմա բնակեցայց
զի հաճեցայ ը̃ սա :
Զայրիս սորա օրհնելով օրհնեցից. և
զաղքատս սորա լցուցից հացի՛ւ :
Երիցանց սորա զգեցուցից զփրկութի՛
և ս̃րբք սորա ցնծալով ցնծասցեն :
Անդ ծագեցից զեղջիւր դաւ՛թի. պատ
րաստ արարից ճրագ օծելոյ իմոյ :
Թշնամեաց նր̃ զգեցուցից զամօթ. այլ
՚ի վր̃ նր̃ ծաղկեսցի սրբութի՛ իմ :

Օրհնութիւն Աստիճանաց :

Սաղմոս . ՃԼԲ :

Ասա գովաբանէ զեղբայրութիւն , և զխաղաղութիւն :

Ո՜ բարի կամ զի՜ վայելուչ . զի բնակին եղբարք 'ի միասին :
Որպէս իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ՝ և 'ի մօրուսն ահարօնի . և 'ի մօրուացն իջանէ 'ի գրպանս զգեստու նորա :
Որպէս ցօղ՝ զի ցօղի յահերմոնէ 'ի վերայ լերինն սիօնի :
Տէր անդ պատրաստեաց զօրհնութիւն . և զկեանսն յաւիտենից :

Օրհնութիւն Աստիճանաց :

Սաղմոս . ՃԼԳ .

Ասա հրաւիրէ գովել զԱծ :

Աստ օրհնեցէ՛ք ամ ծառայք Տն զՏր . ո՛ կայք 'ի տան Տն . և 'ի գաւիթս այ մերոյ :
'Ի գիշերի համբարձէ՛ք զձեռս ձեր 'ի սրբութիւն . և օրհնեցէ՛ք զՏր :

Օրհ

Օրհնեսցէ զմեզ Տէր 'ի Սիոնէ. որ արար
զերկինս եւ զերկիր:

Ալէլուիա:

Սաղմոս. ՃԼԴ:

Աստ յորդորէ գովել զնա վն բարութեն եւ
կարողութեն նր, զոր եւ ցուցանէ 'ի
կերպարանեցելսն յաշխարհէն, եւ 'ի ձեռն
զօրաւորս եբրայեցւոց:

Օրհնեցէ՛ք զանուն Տն. օրհնեցէ՛ք
ծառայք Տն զՏր. ո՛ կայք 'ի տան
Տն. 'ի գաւիթս տան այ մերոյ:
Օրհնեցէ՛ք զՏր զի բարի է. եւ սաղմոս
ասասցէք անուան նր զի քաղցր է:
Զյակօբ ընտրեաց իւր Տր. եւ զիսրայէլ
ժառանգութիւն իւր:
Ես ծանեայ զի մեծ է Տր. եւ Տր մեծ է
քան զամ կուռս:
Զամ զոր ինչ կամեցաւ եւ արար Տր.
յերկինս եւ յերկրի՝ 'ի ծով, եւ յամ խորս:
Հանէ զամպս 'ի ծագաց երկրի. զփայ
լատակունս իւր յանձրեւս արար. եւ հա
նէ զհողմ 'ի շտեմարանաց իւրոց:
Էհար զամ անդրանիկսն եգիպտացւոց.
'ի մարդոյ մինչեւ յանասուն:
Առաքեաց զնշանս եւ զարուեստս իւր
'ի

'ի մէջ քո եգիպտոս . 'ի փարաւո՛ն , և յա̃մ զօրս իւր :

Եհար զազգս բազումս . և սպան զթա գաւորս հզօրս :

Զսեհօն թագաւո՛ր ամուրհացւոց . զովգ թագաւո՛ր բասանու . և զա̃մ թագաւո՛ րութիւս քանանացւոց :

Ետ զերկիր նց̃ 'ի ժառանգութի̃ . ժա ռանգութի̃ իսրայէլի ժողովրդեան իւրոյ :

Տր̃ անուն քո յաւիտեան . Տր̃՝ յիշատակ քո յազգէ մինչև յազգ :

Դատէ Տր̃ զժողովուրդ իւր . և 'ի ծա ռայս իւր մխիթարի :

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են՝ ձեռագործք են որդւոց մարդկան :

Բերան գոյ՝ և ոչ խօսին . աչք են՝ և ոչ տեսանեն :

Ականջք են՝ և ոչ լսեն . և ո՛չ գոյ շունչ 'ի բերանս նց̃ :

Նման նց̃ եղիցին որք արարին զնս̃ . և ա մենեքեան որք յուսացեալ են 'ի նս̃ :

Տո՛ւն իսրայէլի օրհնեցէ՛ք զՏր̃ . տուն ահարօնի օրհնեցէ՛ք զՏր̃ :

Տո՛ւն ղևեայ օրհնեցէ՛ք զՏր̃ . երկիւ ղածք Տն̃ օրհնեցէ՛ք զՏր̃ :

Օրհնեալ Տր̃ 'ի սիօնէ . որ բնակեալն է յերուսաղէմ :

Աւ

Ալէլուիայ։

Սաղմոս. ՃԼԵ։

Այս յորդորէ գովել զԱծ վն գործոյ սքանչելեացն, և վն հրաշիցն զորս արար ՚ի յեգիպտոս։

Խոստովան եղերուք Տն զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմութի նր։

Խոստովան եղերո՛ւք այն աստուածոց. զի յաւիտեան է ողորմութի նորա։

Խոստովան եղերո՛ւք Տն տերանց. զի յաւ։

Արար զսքանչելիս մեծամեծս միայն. զի յաւ։

Զերկինս արար իմաստութբ իւրով. զի յաւ։

Հաստատեաց զերկիր ՚ի վր ջուրց. զի յաւ։

Արար զլուսաւորս մեծամեծս. զի յաւ՛։

Զարեգակն արար իշխանական տունջեան. զի յաւ՛։

Զլուսին և զաստեղս իշխանական գիշերոյ. զի յաւ՛։

Իհար զերկիրն եգիպտացւոց անդրան

կօք իւրովք , զի յաւ՟ ։

Եւ եհան զիսրայէլ 'ի միջոյ նց՟ ․ զի յաւ՟ ։

'ի ձեռն բարձր՝ և 'ի բազուկ հզօր ․ զի ։

Եհերձ զծովն մեծ ․ և բաժանեաց յեր
կուս մասունս ․ զի յաւ՟ ։

Եւ անցոյց զիսրայէլ ը̃ մէջ նր̃ ․ զի ։

Ընկղմեաց զփարաւօն և զզօրս իւր 'ի
ծով կարմիր ․ զի յաւ՟ ։

Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանապատ ․
զի յաւ՟ ։

Եհար զազգս մեծամեծս ․ զի յաւ՟ ։

Եւ սպան զթագաւորս հզօրս ․ զի յաւ՟ ։

Զսեհօն թագաւոր ամորհացւոց ․ զի յաւ՟ ։

Զովգ թագաւոր բասանու ․ զի յաւ՟ ։

Ետ զերկիր նց̃ 'ի ժառանգութիւն ․ զի ։

Ժառանգութիւն իսրայէլի ծառայի իւ
րոյ ․ զի յաւ՟ ։

Յիշեաց զմեզ Տր̃ 'ի խոնարհութեան մե
րում ․ զի յաւ՟ ։

Եւ փրկեաց զմեզ 'ի ձեռաց թշնամեաց
մերոց ․ զի յաւ՟ ։

Ո՛ տայ կերակուր ամ̃ կենդանեաց ․ զի
յաւ՟ ։

Խոստովան եղերուք այ̃ երկնաւորի ․
զի յաւ՟ ։

Սաղմոս Դաւթի 'ի ձեռն Երեմիայ։
ՃԼԶ։

Այս խօսի զգրուցապրութէ քահանայիցն փախչանաց, և հրէից 'ի Բաբելոնի, որք ճառէին զնիւղս և զպատարագանս ճարէանց, և խնդրէին զվրէժխնդրութէ։

Առ գետս բաբելացւոց · անդ նստաք, և լայաք · ոմ̃ յիշեցաք մեք անդ զսիօն։
'Ի մէջ ուռեաց նոցա կախեցաք զկ[illegible] [illegible]կարանս մեր։
Անդ հարցանէին գերիչք մեր զբանս օրհնութե · գերեվարք մեր ստիպէին զմեզ և ասէին։
Օրհնեցէ՛ք մեզ յօրհնութեէն սիօնի · իսկ՝ զիա՞րդ օրհնեսցուք զօրհնութիւ Տն՛ յերկիր օտար։
Թէ մոռացայց զքեզ ե՛րուսաղէմ · մոռասցի զիս աջ իմ։
Կցեսցի լեզու իմ 'ի քիմս իմ, թէ ոչ յիշեցից զքեզ · թէ ոչ նախ նուա՛դեցից զքեզ երուսաղէմ, սկիզբն ուրախութեան իմոյ.
Յիշեա՛ Տէր՝ զորդիսն եդօմայ · յաւուրն երուսաղեմի։

Որք

Ոյք ասէին, քակեցէ՛ք քակեցէք. մին-
չև ՚ի հիմն հատուցէք։
Դուստր բաբիլոնացւոց թշուառական
երանի որ հատոյց զհատուցումն քո,
զոր դու մեզ հատուցեր։
Երանի որ կալա՛ զմանկունս քո. և
եհար զքարի։

Սաղմոս Դաւթի. ՃԼԷ։

Առ ի շնորհակալ լինել զՏ՟ր վ՟ն անուաց
ճան նորին։

Խոստովան եղէց քեզ Տ՟ր. բոլորով
սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց
սաղմոս ասացից քեզ։
Զի լո՛ւար զբանս բերանոյ իմոյ. եր-
կիր պագից ՚ի տաճար սբ՟ քո. և խոս-
տովան եղէց անուան քում վ՟ն ողոր-
մութե՟ և ճշմարտութե՟ քոյ։
Մեծ արարեր յամի զանուն սբ՟ քո. յո-
րում աւուր կարդամ առ քեզ, վաղվա-
ղակի լո՛ւր ինձ. և բազում արասցես
զզօրութիւն յանձն իմ։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ամ՟ թագա-
ւորք երկրի. զի լուան զբանս բերանոյ
քո. և օրհնեսցեն զճանապարհս քո։
Մեծ են փառք Տ՟ն՝ բարձր է Տ՟ր. զխո-
նարհս տեսանէ. և զբարձունս ՚ի հե

ռաստանէ ճանաչէ։
Թէ գնացից ես 'ի մէջ նեղութեանց. կե-
ցուսցես զիս 'ի բարկութենէ թշնամւոյն։
Ձգեցեր զձեռն քո՝ եւ փրկեաց զիս աջ
քո. եւ Տր̃ հատուսցէ ընդ. իմ։
Տր̃ ողորմութիւն քո յաւիտեան. զգործս
ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։

'Ի կատարած։

Սաղմոս Դաւթի. ՃԼԸ։

Այս գովէ նորոգարարեցելոյ իւր Բէ նպաստ-
ցէ արանց ամէարղեաց, եւ հանաճանչ
յոլովութ, պատճ ունէնագիտու-
թէն ոյ վր էակեայց իրաց, եւ
խնդրէ 'ի նմանէ Բէ արդեօք
ճշմարիտ իցէ ճեղագրոսն
նոյա։

Տր փորձեցեր զիս՝ եւ ծանեար
զիս. դու ծանեար զնստելն
իմ, եւ զյառնելն իմ։
'Ի միտ առեր զխորհուրդս
իմ 'ի հեռաստանէ. զշաւ-
իղս իմ եւ զվիճակս իմ դու քններ,
եւ զամ ճանապարհս իմ յառաջագոյն
տեսեր. զի ոչ գոյ նենգութիւն 'ի լեզ-
ուի իմում։

Ահա

Ահա դու Տր՛ ծանեար զյետին իմ, և
զառաջին իմ. դու ստեղծեր զիս. և
եդեր զձեռն քո 'ի վր՛ իմ:
Սքանչելի եղև գիտութիւն քո յինէն. զօ-
րացաւ. և ոչ հանդարտեմ սմա:
Յո՞ երթայց ես յոգւոյ քումմէ. կամ
յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց:
Թէ ելանեմ յերկինս, դու անդ ես. և
թէ իջանեմ 'ի դժոխս, և անդ մօտ ես:
Թէ առից զթևս իմ ընդ առաւօտս.
և բնակեցայց յեզերս ծովու:
Սակայն և անդ ձեռն քո առաջնոր-
դեսցէ ինձ. և աջ քո ընկալցի զիս:
Ասացի՝ խաւար ուրեմն արդեօք ծած-
կեսցէ զիս. կամ գիշեր փոխանակ լու-
սոյ փափկութիւն իմոյ:
Խաւարն 'ի քէն ո՛չ խաւարեսցի. և
գիշերն որպէս զտիւ լուսաւոր եղիցի.
և խաւար նորա ոպ̃ զլոյս նորա:
Դու ստացար զերիկամունս իմ. և ըն-
կալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ:
Խոստովանեցայց քեզ Տր՛, զի ահեղ և
սքանչելի ես. սքանչելի են գործք քո,
և անձն իմ սիրեաց յոյժ:
Ո՛չ թագեաւ ոսկր իմ 'ի քէն, զոր արա-
րեր 'ի ծածուկ. և կար զօրութիւն իմոյ
ընդ ստորինս երկրի:
Զանգործս իմ տեսին աչք քո. և 'ի
գիրս քո ամենեքեան գրեսցին:

'Ի տուէ մոլորեցան. և ոչ ո՛ք էր որ
առաջնորդէր նո̃:
Ինձ յոյժ մեծարու եղեն՝ բարեկամք
քո Ա̃ծ, և յոյժ զօրացան իշխանք նո̃:
Թուեցի զնոսա և քան զաւազ բազ
մացան. զարթեայ, և արդ ընդ
քեզ եմ:
Թէ սպանանես զմեղաւորս՝ Ա̃ծ. արք
արեան, 'ի բաց եղերուք յինէն:
'Ի հակառակութե̃ն և 'ի նախանձ, առ
ցեն 'ի նանիր զքաղաքս քո:
Զատելիս քո Տ̃ր, ատեցի. և 'ի վերայ
թշնամեաց քոց մաշեցայ:
Յատելութե̃ն կատարեալ ատեցի զն̃ս,
և եղեն ինձ թշնամիք:
Փորձեա́ զիս. Ա̃ծ՝ և ծանի՛ր զսիրտ իմ.
քննեա́ զիս՝ և ծանի՛ր զշաւիղս իմ. և
տես՝ թէ իցեն անօրէնութի̃ք 'ի ճանա
պարհս իմ. և առաջնորդեա́ ինձ 'ի ճա
նապարհս քո յաւիտենից:

'Ի

'Ի չափաւորաց:

Սաղմոս Դաւթի . ՃԼԹ:

Առ աղաչէ զնծ ազատել 'ի մարդոյ չա-րաց, և մաղթանք 'ի չըրդար-կողաց:

Ապրեցո՛ զիս Տր 'ի մարդոյ չարէ . յառնէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս:
Խորհեցան զանօրէնութիւն 'ի սիրտս իւրեանց . զօր ա՟մ պատրաստեցան 'ի պատերազմ:
Սրեցին զլեզուս իւրեանց ո՟պ օձի . և թոյնք իժից 'ի ներքոյ շրթանց նց՟:
Պահեա՛ զիս Տր 'ի ձեռաց մեղաւորի . և 'ի մարդոյ չարէ փրկեա՛ զիս:
Խորհեցան խափանել զգնացս իմ . թաքուցին ամբարտաւանք զորոգայթ ինձ:
Լարս ձգեցին յորոգայթ ոտից իմոց . շուրջ զշաւ՛ղօք իմովք եդին ինձ գայթագղութիւն:
Ասացի՝ Տր ա՟ծ իմ ես դու . ո՛ւնկն դիր Տր՝ ձայնի աղօթից իմոց:
Տր Տր զօրութն փրկութն իմոյ . հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի:
Մի՛ մատներ զիս Տէր 'ի ցանկութիւն մեղաւորաց, ոյք խորհեցան վասն իմ .

մի՛ ընդ վայր հարկանէր զիս:
Զի մի՛ երբէ՛ք բարձրասցին, և խորհուրդք նոցա մի՛ կատարեսցին. վախճան կատարածի նց վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնոսա:
Արկցես 'ի վերայ նոցա զկայծակունս հրոյ. և կործանեսցես զնոսա. 'ի տառապանաց մի՛ կարասցեն կեալ:
Մարդոյ լեզուանւոյ մի՛ յաջողեսցի 'ի վերայ երկրի. զայր մեղաւոր, չարիք իւր որսասցեն 'ի կորուստ:
Ծանեայ, զի առնես Տր՛ զդատաստան աղքատի. և իրաւունս տնանկի:
Արդարք գոհասցին զանուանէ քում մե. և բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոց:

'Ի կատարած:

Սաղմոս Դաւթի. ՃԽ:

Այս աղաչէ զՏծ լսել աղօթից իւրոց, և տալ զօգնութիւն ճարեպէս չէնոյս զադարելոյ:

ՏՐ կարդացի առ քեզ՝ և լուր ինձ. նայեա՛ց 'ի ձայն աղօթից իմոց՝ 'ի կարդալ իմում առ քեզ:
Ուղի՛ղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ

առաջի քո Տ՟ր. համբարձումն ձեռաց
իմոց՝ պատարագ երեկոյի։

Դի՛ր Տ՟ր պահապան բերանոյ իմոյ. և
դուռն ամուր՝ շրթանց իմոց. զի մի՛ խո
տորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութեան։

'ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ
մարդս, որք գործեն զանօրէնութիւն.
և ո՛չ եղէց կցորդ ընտրելոց նոցա։

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութեամբ՝
և յանդիմանս արասցէ. իւղ մեղաւորի
մի՛ օծցէ զգլուխ իմ, և աղօթք իմ'ի
կամս նորա։

Արգելան մերձ առ վիմին դատաւորք նց՟.
լուիցեն բանից իմոց՝ և քաղցրասցին։

Որպէս թանձրութիւն հողոյ, զի սփռեալ
է 'ի վերայ երկրի. ցրուեցան ոսկերք
նոցա մերձ 'ի դժոխս։

Առ քեզ Տ՟ր Տ՟ր՝ են աչք իմ, 'ի քեզ
յուսացայ Տ՟ր. մի՛ հաներ զհոգի յինէն։

Պահեա՛ զիս յորոգայթէ, որ թագու
ցա՛ն ինձ. 'ի գայթագղութենէ գործո_
ղին զանօրէնութիւն։

Անկցին 'ի ցանցս նորա մեղաւորք.
միայն եմ ես՝ մինչև անցից։

Իմաստութիւն Դաւթի. աղօթս, ՚ի ժամանա-
կի՝ ուր էր նա յայրի անդ:

Սաղմոս. ՃԽԱ:

Աղօ հարցայ առ Տէ ՚ի բերանոյ Քէ գո-
րծ ՚ի վերայ խաչին, և նաև ՚ի բերանոյ
արդարոց ՚ի նեղի վտանգի:

Ձայնիւ իմով ես առ Տէր կարդացի.
ձայնիւ իմով զՏէր աղաչեցի:
Սփռեցից առաջի Տն զաղօթս իմ. և
զնեղութիւնս իմ առաջի նր պատմեցից:
՚Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ, դու Տր
ծանեար զշաւիղս իմ. ՚ի ճանապարհ յոր
և գնայի, թագուցին ինձ որոգայթ:
Հայեի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ճա-
նաչէր զիս. կորեաւ յինէն փախուստ
իմ. և ո՛չ գտաւ խնդրող անձին իմոյ:
Աղաղակեցի առ քեզ Տր՝ և ասացի, դու
ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց:
Նայեաց Տր յաղօթս իմ, զի ես խոնարհ
եղէ յոյժ. ապրեցո՛ զիս ՚ի հալածչաց
իմոց, զի հզօր եղեն քան զիս:
Տր հան ՚ի բանտէ զանձն իմ. գոհա
նամ զանուանէ քումմէ:
Ինձ սպասեն արդարք՝ մինչև հատուս
ցես ինձ:

Սաղ

Սաղմոս Դաւթի, ՚ի ժամանակի զի հալա
ծեաց զնա աբեսաղոմ որդի նր։

ՃԽԲ։

Աստ հայցէ զներողութիւն յանցանաց իւրոց. և
խնդրէ զշնորհսն, առ ՚ի ճշմարտեցն
հեշտացավարէն։

ՏՐ Լո՛ւր աղօթից իմոց. ո՛ւնկն դիր խնդրուածոց իմոց ճշմարտութբ քով։

Լո՛ւր ինձ արդարութբ քով, և մի՛ մտաներ ՚ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ո՛չ արդարասցի առաջի քո ամ կենդանի։

Զի հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և նստոյց զիս ՚ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից։

Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յամ գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ. վաղվաղակի լո՛ւր ինձ Տր. զի

Նուաղեցա՛ւ յինէն հոգի իմ։

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ, որք իջանեն 'ի գուբ։

Լսելի՛ արա ինձ յառաւօտու զողորմութիւն քո. զի ես 'ի քեզ Տ՟ր յուսացայ։

Ցո՛յց ինձ ճանապարհ՝ յոր գնացից. զի առ քեզ Տ՟ր համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց Տէր. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես ա՟ծ իմ։

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ յերկիր ուղիղ։

Վասն անուա՛ն քո Տէր՝ կեցուսցես զիս. արդարութեամբ քով հանցես 'ի նեղութենէ զանձն իմ։

Ողորմութ՟բ քով սատակեսցես զթշնամիս իմ. և կորուսցես զա՟մ նեղիչս անձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ։

Սաղ

Սաղմոս Դաւթի ընդդէմ Գողիաթու: ՃԽԳ:

Այս չնչին բազմաց յաղթութեանց յառնէ 'ի վը նր պատերազմ, ուստի շնորհակալ լինելով զանցելոց՝ խնդրէ զօգնութի վը ներկայի:

Օրհնեալ Տր Այ իմ. որ ուսոյց զձեռս իմ 'ի պատերազմ. և զմատունս իմ 'ի ճակատամարտ:

Ողորմութի իմ և ապաւէն իմ. օգնական իմ, և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, և ես յուսամ 'ի նա, որ հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև:

Տր, ո՞վ է մարդ՝ զի յայտնեցար դու նմա. կամ որդի մարդոյ՝ թէ համարիս ինչ զնա:

Մարդ նանրոյ նմանեցաւ. և աւուրք նորա ոպ հովանի անցին:

Տր, խոնարհեցո՛ զերկինս՝ և է՛ջ. մերձեա՛ 'ի լերինս՝ և ծխեսցին:

Փայլատակեա՛ զփայլատակունս քո, և խռովեա՛ զնս. առաքեա՛ զնետս քո՝ և ցրուեա՛ զնոսա:

Առաքեա՛ զձեռն քո 'ի բարձանց, և փրկեա՛ զիս 'ի ջուրց բազմաց. և 'ի ձեռաց որդւոց օտարաց:

Որոց

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան զնան-
րութիւն. և աջ նց աջ է մեղաց:
Ած յօրհնութիւն նոր օրհնեցից զքեզ.
տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս
սասացից քեզ:
Ո՛ տացէ զփրկութիւն թագաւորաց մե-
րոց. որ փրկելոցն էցէ զդաւիթ ծառայ
իւր 'ի սրոյ չարէ:
Փրկեա՛ զիս՝ և ապրեցո՛ զիս. 'ի ձեռաց
որդւոց օտարաց:
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան զնան-
րութիւն. և աջ նց աջ է մեղաց:
Որոց ուստերք իւրեանց ոպ՟ նորատունկ
հաստատունք են 'ի մանկութենէ իւրեանց.
դստերք նց զարդարեալ՝ և պաճուճեալ
'ի նմանութիւն տաճարի:
Շտեմարանք նց, լի՛ են՝ և բղխ՛են 'ի մի-
մեանս. խաշինք նց բազմածինք են՝ և
բազմանան 'ի գնացս իւրեանց. և ան-
դեայք նց պարարտք են:
Ո՛չ գոյ խրամատութիւն ցանկոյ նց. և
ո՛չ աղաղակ 'ի հրապարակս նց:
Արդ՝ երանեցի՛ց ժողովրդեան՝ որոյ
այս այսպէս է. նա երանի է ժողովր-
դեան, որոյ Տր՝ ած է նց:

Օրհնութեանց Սաղմոս Դաւթի ։
ՃԽԴ:

Այս գովաբանէ զած յաղագս ամենից արարածոց, եւ յաջողութեանց նր ։

Բարձր առնեմ զքեզ ած իմ, եւ թագաւոր իմ. եւ օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան՝ եւ յաւիտեանս յաւիտենից ։

Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ. եւ գովեցից զանուն քո, յաւիտեան եւ յաւիտեանս յաւիտենից ։

Մեծ է Տր՝ եւ օրհնեալ է յոյժ. եւ մեծութեան նր ոչ գոյ չափ ։

Ազգք՝ եւ ազգք՝ գովեսցեն զգործս քո. եւ զզօրութիւնս քո պատմեսցեն ։

Զմեծվայելչութիւն փառաց սրբութեան քո խօսեսցին եւ զսքանչելիս քո պատմեսցեն ։

Զզօրութիւն ահի քո ասասցեն եւ զմեծութիւնս քո պատմեսցեն ։

Զյիշատակ բազում քաղցրութեան քո բղխեսցեն. եւ արդարութեամբ քով ցնծասցեն ։

Գթած ողորմած է Տր. երկայնամիտ եւ բազումողորմ ։

Քաղցր է Տր առ ամենեսեան. եւ գթութիւնք նր ի վր ամ արարածոց իւրոց ։

Խոստովան եղիցին առ քեզ Տր՝ ամ գործք քո. եւ սրբք քո օրհնեսցեն զքեզ ։

Զփառս

Զփառս արքայութեան քո ասասցեն. և
զզօրութիւնս քո պատմեսցեն:
Ծանուցանել որդւոց մարդկան զզօրութիւնս
քո. և զփառս մեծ վայելչութեան արքայ
ութեան քո:
Արքայութիւն քո արքայութիւն ամ̃ յաւի
տենից. և տէրութիւն քո յազգէ մինչև
յազգ:
Հաւատարիմ է Տր̃ յամ̃ բանս իւր. և
արդար է յամ̃ գործս իւր:
Հաստատէ Տր̃ զամ̃ գայթագղեալս. և
կանգնէ զամ̃ գլորեալս:
Աչք ամենեցուն 'ի քեզ յուսան. և դու
տաս կերակուր նց̃ 'ի ժամու:
Բանաս զձեռն քո. և լցուցանես զամե
նեսեան քաղցրութբ̃ կամօք քով:
Արդա՛ր է Տր̃ յամ̃ ճանապարհս իւր. և
ս̃բ է յամ̃ գործս իւր:
Մերձ է Տր̃ առ ամենեսեան, որք կար
դան առ նա. առ ամենեսեան որք կար
դան առ նա ճշմարտութբ̃:
Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ Տր̃.
աղօթից նց̃ լսէ, և կեցուցանէ զնս̃:
Պահէ Տր̃ զամենեսեան որք սիրեն զնա.
և զամ̃ մեղաւորս սատակէ Տր̃:
Զօրհնութիւս Տն̃ խօսեսցի բերան իմ.
օրհնեսցէ ամ̃ կենդանի զանուն ս̃բ նր̃
յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից:

Աս

Ալէլուիայ, Անգեայ և Զաքարեայ։

Սաղմոս . ՃԽԷ։

Այս խօսի զունայնութէ յուսոյ զոր ունի ոք 'ի մարդիկ . և ցուցանէ թէ լաւագոյն իցէ ապաւինելն յԱծ , և 'ի յօգնութիւն նր ։

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏր . օրհնեցից զՏր 'ի կեանս իմ . սաղմոս ասացից այ իմոյ՝ մինչև եմ ես ։

Մի՛ յուսայք յիշխանս՝ և մի՛ յորդիս մարդկան . զի ո՛չ գոյ փրկութի 'ի նս։

Ելցէ հոգի 'ի նոցանէ՝ և դարձցին անդրէն 'ի հող . և յայնմ աւուր կորիցեն ամ խորհուրդք նց։

Երանի ազգի՝ որոյ Տր Ած յակոբայ օգնական է նր . և յոյս նր 'ի Տր Ած է։

Որ արար զերկինս և զերկիր . զծով՝ և զամ որ է 'ի նոսա ։

Ո պահէ զճշմարտութի յաւիտեան . և առնէ իրաւունս զրկելոց ։

Տայ զհաց քաղցելոց . և արձակէ զկապեալս Տր ։

Տէր բանայ զաչս կուրաց . և կանգնէ

նէ զգլորեալս Տէր ։
Տր սիրէ զարդարս ․ Տր պահէ զպան դուխտս ․ զորբս՝ և զայրիս ընդունի Տր․ և զճանապարհս ամբարշտաց կորու սանէ ։
Թագաւորեսցէ Տր յաւիտեան, Ած քո սիոն յազգէ մինչև յազգ ։

Ալէլուիայ, Անգէայ և Զաքարիայ ։

Սաղմոս ․ ՃԽԶ ։

Աստ յորդորէ գովել զԱծ վս բազմաց պար գևաց, որովք արժանի է գովա բանութե ։

Օրհնեցէ՛ք զՏր՝ զի բարի է սաղմոս. Այ մերում քաղցր եղիցի օրհնութի ։
Շինէ զերուսաղէմ Տր ․ և զցրուեալսն իսրայէլի ժողովէ ։
Բժշկէ զբեկեալ սիրտս ․ և պատէ զամ վէրս նց ։
Ո թուէ զբազմութի աստեղաց ․ և զա մենեսեան զնս յանուանէ կոչէ ։
Մեծ է Տր, և մեծ է զօրութի նր ․ և իմաստութե նր ոչ գոյ բաւ ։
Ընդունի զհեզս Տր ․ և խոնարհ առնէ զամբարշտաւանս մինչև յերկիր ։
Օրհնեցէ՛ք զՏէր խոստովանութբ ․ սաղ

սաղմոս ասասցէք նմա օրհնութեամբ :
Ողջեցոյց զերկինս ամպովք . պատրաստ
արար զանձրև իւր յերկիր :
Բուսոյց զխոտ 'ի լերինս . և զդալարի
'ի ծառայութիւն մարդկան :
Որ տայ անասնոց կերակուր . ձագուց
ագռաւուց՝ որք կարդան առ նա :
Ո՛չ թէ է զօրութիւն ձիոյ կամեցաւ
Տր . և ո՛չ է իրանս առն սկայի հաճե
ցաւ :
Այլ հաճեցաւ Տր է երկիւղածս իւր .
և է այնոսիկ, որք յուսան յողորմու
թիւն նր :

Ալէլուիայ . Անգէայ և Զաքարեայ :

Սաղմոս . ՃԽԷ :

Ասա յորդորէ զերուսաղէմ, և զեկեղեցի
բարեկարգականսն զեղասորութե
գովել զած :

Գովեա՛ երուսաղէմ, զՏր :
Եւ օրհնեա՛ զած քո, սի՛ոն :
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց . և օրհ
նեաց զորդիս քո 'ի քեզ :
Որ եդ զսահմանս քո 'ի խաղաղութե .
պարարտութբ ցորենոյ լցոյց զքեզ :
Առաքէ զբան իւր յերկիր . փութով
ըն

ընծանման պատուամք նր։
Դնէ զձիուն ոտս զաւր. և զմեզ ոտս մտ շի ցանեաց.
Արկանէ զսառն ոտս պատառս. առա ջի ցրտոյ նր ո՞ կարէ կալ։
Առաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա. շնչեսցեն հողմք՝ և դնասցեն ջուրք։
Պատմէ զբան իւր յակօբայ. զարդարութիւն և զիրաւունս իսրայելի։
Ոչ այսպէս արար ամ ազգաց Տր. և զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նց։

Աղօթք Ամբակումայ Մարգարէին. 3.

Տր Զլուր քո լուայ, և երկեայ. Տր նայեաց ի գործս քո՝ և զարհուրեցայ։
'Ի մէջ երկուց կենդանեաց ծանիցիս դու. 'ի մերձենալ ամացն յայտնեսցիս. և 'ի հասանիլ ժամանակին երևեսցիս։
'Ի խռովիլ անձին իմոյ՝ 'ի ժամանակի բարկութեան՝ զողորմութիւն յիշեսցես։
Աստ 'ի հարաւոյ եկեսցէ. և սրբն 'ի փառան լեռնէ։
Ծածկեսցեն երկինք զվայելչութիւն փառաց նր. և օրհնութք նր լցան տիեզերք։

Ճառագայթք ոչ՝ 'ի լուսոյ հաստատ 'ի
նմանէ. և եղջիւրք 'ի ձեռին նորա գտան.
և անդ հաստատեցաւ զօրութիւն փառ-
աց նորա:

Յերեսաց նորա ելցեն հարուածք. և զհետ
շաւղաց նորա երթիցեն մեծամեծք 'ի թռչ-
նոց:

Եկաց՝ և չափեաց զերկիր. հայեցաւ
և դիտեաց զհեթանոսս:

Լերինք հալեցին, և անտառք վատ-
նեցին. ճանապարհք՝ որք 'ի սկզբանէն
էին, կործանեցին. և 'ի նմանէ դողացին
ա̃մ երկիր:

Տեսի զբանակս քուշացւոց. խռովեցան
բնակիչք վրանացն մադիամու:

Մի թէ 'ի վերայ գետոց բարկացեա՞ս դու
Տէր. կամ սրտմտութիւն քո 'ի վերայ գետոց.
կամ բարկութիւն քո 'ի վերայ ծովու:

Ելեր դու 'ի կառս քո. հեծելութիւն քո
փրկութիւն եղև յելանելն քո:

Զարթեաւ աղեղն քո. զնետս կապար-
ճից քոց արբուցեր. գետս ցրուեցեր
զերկիր դողացուցեր 'ի սաստկութենէ անձ-
րևի, որք անցանեն է սա:

Անդունդք աղաղակեցին մեծապէս.
լոյս փայլման արեգականն արգելաւ.
և ծագումն լուսնին դադարեցաւ:

Ոչ 'ի նշոյլս սլաքաց քոց գնասցես. և
ոչ 'ի լոյս փայլատակման սրոյ քոյ:

Բար

Բարկութբ զարթիցես ՚ի վր երկրի .
և դողութբ կասցես զհեթանոսս :
Երևեցար ՚ի փրկութն ժողովրդեան
քո . ՚ի փրկել զընտրեալս քո :
Նետաձիգ եղեր ՚ի գլուխս մարդկան ամ
բարտաւանից . և մինչև յանդունդս ծո
վու ընկղմեցան :
Խնդրեցեր զվրէժ զօրութբ քով՝ ՚ի զօ
րագլխացն մեղաւորաց . որք յուսացեալ
էին յանդգնութիւն իւրեանց . զի կերին
զաղքատն ՚ի գաղտնիս :
Առաքեցեր ՚ի վերայ ծովու զերիվարս
քո . և խռովեցան յաղթ ջուրք անդ
ընդոց :
Կացի ես՝ և դեղան աղիք իմ ՚ի ձայնէ
բերանոյ իմոյ . եմուտ դողումն յոսկերս
իմ . և ես յանձն իմ խռովեցայ :
Զայս պահեսցես յաւուր նեղութե .
ածել ՚ի վր ազգի ամի . որք մարտնչին
ընդ ժողովրդեան քում :
Թզենին ո՛չ տացէ զպտուղ իւր . և յայգ
ւոջ բերք մի՛ գտցի . ձիթենիք ստասցին .
և երկիր մի՛ բուսուսցէ զդալարի :
Պակասեսցին հօտք ՚ի ճարակաց . և ե
զինք մի՛ գտցին առ մսուրս :
Ես ՚ի Տր յուսացայ : ցնծացայց՝ և ու
րախ եղէց յած փրկիչ իմ :
Տր Տր ետ ինձ զզօրութի . և կացոյց
զոտս իմ ՚ի հաստատութե . ՚ի վր պա
րա

բանոյն ճշմարտութեան կացոյց զիս . և հան-
դոյց զիս երագ երագ :

Մաղթանք :

Լո՛ւր մեզ Տէր՝ լո՛ւր մեզ ձայնին ողորմութեան . և գթութեան քո խնայեա՛ յարարածս քո :

Մարդասէր Տէր . վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի . և վասն խաչի քո պատուականի , ընկա՛լ զաղաչանս մեր , և կեցո՛ զմեզ .

Զօրողն 'ի վերջն ողորմայեն գայես
'ի 164 . երեան :

Ալէլուիայ. Անգէայ՝ և Զաքարիայ։

Սաղմոս. ՃԽԸ։

Այս հրաւիրէ զարարածս երկնաւոր և երկրաւոր, գովել զԱծ ընդ հանապազ։

Օրհնեցէ՛ք զՏր յերկնից. օրհնեցէ՛ք զնա 'ի բարձունս։
Օրհնեցէ՛ք զնա ամ հրեշտակք նր. օրհնեցէ՛ք զնա ամ զօրութիւնք նր։
Օրհնեցէ՛ք զնա արեգակն՝ և լուսին. օրհնեցէ՛ք զնա ամ աստեղք՝ և լոյս։
Օրհնեցէ՛ք զնա երկինք երկնից. և ջուրք՝ որք 'ի վերոյ քան զերկինս, օրհնեցէ՛ք զանուն Տն։
Զի նա ասաց՝ և եղեն. հրամայեաց՝ և հաստատեցան։
Կացոյց զնս յաւիտեանս յաւիտենից. սահման եդ՝ և ո՛չ անցցէ։
Օրհնեցէ՛ք զՏր յերկրէ, վիշապք, և ամ խորք։
Հուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝ հողմ և մրրիկ. որք առնեն զբան նր։
Լերինք՝ և ամ բլուրք, ծառք պտղաբերք՝ և ամ մայրք։

Ժգ. Գա

Գազանք, և ամ անասունք. սողունք, և ամ թռչունք թեւաւորք:
Թագաւորք երկրի՝ և զօրք ժողովրդեանց. իշխանք՝ և ամ դատաւորք երկրի:
Երիտասարդք, և կուսանք. ծերք, և տղայք՝ օրհնեցէ՛ք զանուն Տն:
Բարձրացաւ անուն նր միայն. խոստովանութիւն նմա յերկինս և յերկրի:
Բարձր առնէ Տր զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ. օրհնութիւն յամ սրբոց նր. յորդւոցն իսրայելի. ժողովրդեան՝ որ մերձ է առ Տր:

Ալէլուիա:

Սաղմոս . ՃԽԹ:

Առդ յորդորէ յաղթակաղէա ղէճէղէյէն ղէնոռ րէյէալ, ղէ գոհէյէ ղճծ:

Օրհնեցէ՛ք զՏր յօրհնութիւն նոր. օրհնութի նմա յեկեղեցիս սրբոց:
Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչ իւր. որդիք սիոնի ցնծասցեն՝ ի թագաւորն իւրեանց:
Օօրհնեսցեն զանուն նր օրհնութբ. սաղմոսիւք և օրհնութբ սաղմոսասասցեն նմա:
Հաճի Տր ընդ ժողովուրդս իւր և բարձր
ժե Բ Պար

արասցէ զհեզս 'ի փրկութիւն ։

Պարծեսցին սուրբք փառօք՝ և ցնծասցեն 'ի հանգիստս իւրեանց . և բարձր արասցեն զա̃ծ բերանովք իւրեանց ։

Սուրք երկսայրիք են 'ի ձեռս նց̃ , առնուլ զհատուցումն 'ի հեթանոսաց . յանդիմանութիւն ա̃մ ժողովրդոց ։

'Ի կապել զթագաւորս նց̃ կապանօք . զզօրավարս նց̃ ձեռնակապօք երկաթեօք ։

Առնել 'ի նս̃ զդատաստանն գրեալ . փառք այս են ա̃մ սրբոց նր̃ ։

Ալէլուիայ ։

Սաղմոս . ՃԾ ։

Օրհնեցէ՛ք զա̃ծ 'ի սրբութեան նր̃ . օրհնեցէ՛ք զնա 'ի հաստատութեան զօրութեան նր̃ ։

Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի զօրութեան նր̃ . օրհնեցէ՛ք զնա 'ի բազում մեծութեան նր̃ ։

Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի ձայն օրհնութեան . օրհնեցէ՛ք զնա սաղմոսիւք և օրհնութեամբ ։

Օրհնեցէ՛ք զնա ցնծութեամբ , գովեցէ՛ք զնա ուրախութեամբ ։

Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի բանս քաղցր . գովեցէ՛ք զնա 'ի բարբառ լսելիս ։

Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի ձայն գոհութեան . ա̃մ հոգիք օրհնեցէ՛ք զՏր̃ ։

Ալ ։

Այս Սաղմոս ինքնագիր Դաւթի. է ար
տաքոյ թուոց. 'ի ժամանակի յոր եւ նա
նահատակ ընդդէմ գողիաթու,
առաջի սաւուղայ. եւ մնչօ
բայն իսրայէլեւ

Փոքր էի ես յեղբարս իմ, եւ
կրտսեր 'ի տան հօր իմոյ.
արածէի զխաշինս հօր իմոյ:
Ձեռք իմ արարին զսամո
սարան. եւ մատունք իմ կազմեցին զգոր
ծի օրհնութեան:
Իսկ արդ՝ ո՞ պատմեսցէ զայս Տն իմում:
ինքնին Տր ամն՝ լուիցէ զիմ:
Ե՛ առաքեաց Տր զհրեշտակ իւր. եւ
համբարձ զիս 'ի հօտէ խաշանց հօր իմոյ.
եւ էօծ զիս յօծութն իւղոյ իւրոյ:
Եղբարք իմ մեծամեծք եւ գեղեցիկք.
եւ ո՛չ հաճեցաւ ընդ նս Տր:
Ելի ես ընդդէմ այլազգւոյն, եւ նզովեցի
զկուռս նր. հանի զսուսերն 'ի նմանէ.
եւ հատի զգլուխ նորին. եւ բարձի զնա
խատինս յորդւոցն իսրայէլի:

Օրհնութիւն երից մանկանցն ։
Դանիէլի · 3։

Օրհնեալ ես Տ̃ր ա̃ծ հարցն մերոց. օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։

Յիրաւունս անցուցեր զայս ամ̃ ընդ մեզ. արդար ես դու Տ̃ր, և ամենայն գործք քո ճշմարիտ են։

Ճանապարհք քո ուղիղ են, և ամ̃ դատաստանք քո արդար են։

Դատաստան արդարութեան ածեր ՚ի վ̃ր մեր՝ ը̃ ամի. և զորինչ ածեր ՚ի վ̃ր մեր, և քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց երուսաղէմի։

Արդարութեամբ և յիրաւի ածեր զայս ամ̃ ՚ի վ̃ր մեր՝ վ̃ս մեղաց մերոց։

Անօրինեցաք՝ և յանցեաք ապստամբ լինել ՚ի քէն. մեղաք յամենայնի՝ և պատուիրանաց քոց մեք ո՛չ անսացաք։

Ո՛չ պահեցաք և ո՛չ արարաք՝ ո̃պ պատուիրեցեր դու մեզ, զի զբարիս գտցուք մեք ՚ի քէն։

Արդ՝ զամ̃ զոր արարեր՝ և զորինչ ածեր ՚ի վ̃ր մեր, արդար դատաստանաւ արարեր։

Մատ

Մատնեցեր զմեզ 'ի ձեռս թշնամեաց մերոց. անօրինաց՝ խստից և ապստամբողաց:

'ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի քան զա̃մ երկիր, մատնեցեր զմեզ:

Եւ արդ՝ ո՛չ գոյ մեզ ժամ բանալ զբերանս մեր. զի ամօթ և նախատինք ե֊ղաք ծառայից քոց և պաշտօնէից:

Այլ մի՛ մատներ զմեզ իսպառ՝ վ̃ա անուան քո. մի՛ ցրեր զուխտս քո. և մի՛ 'ի բացեայ առներ զողորմութիւն քո 'ի մէնջ:

Վ̃ա աբրահամու սիրելւոյ քո, իսահակայ ծառայի քո, և իսրայէլի սրբոյ քո. խոստացարն̃ց, և ասացեր, բազմացուցից զզաւակ ձեր որ̃պ զաստեղս երկնից բազմութ̃. և որ̃պ զաւազ առ եզր ծովու:

Եւ արդ Տ̃ր՝ նուաղեցաք մեք քան զա̃մ ազգս. և եմք տառապեալք յա̃մ երկրի այսօր վ̃ա մեղաց մերոց:

Ո՛չ գոյ 'ի ժամանակի յայսմիկ իշխան, մարգարէ, և առաջնորդ. ո՛չ ողջակէզք պատարագաց. ո՛չ խունկք օրհնաց. և ո՛չ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո. և զողորմութիւն գտանել 'ի քէն:

Այլ անձամբք խոնարհեալ՝ և հոգւովք տառապանաց, ընդունելի լիցուք մեք, որ̃պ զողջակէզս խոյոց՝ և զուարակաց. և որ̃պ բիւրաւորս գառանց պարարտաց:

Այնպէս ընդունելի լիցին պատարագք մեր այսօր առաջի քո. զի կատարեալ դտցուք զկնի քո. և չիք ամօթ յուսացելոցս 'ի քեզ:

Եւ արդ՝ գամք զհետ քո ամ սրտիւք մերովք, երկնչիմք 'ի քէն, և խնդրեմք զերեսս քո. Տր՝ մի՛ յամօթ առներ զմեզ:

Այլ արա՛ առ մեզ ըստ հեզութեան քում, և ըստ բազում ողորմութեան քում. փրկեա՛ զմեզ ըստ սքանչելեացն քոց՝ Տր. և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան:

Յամօթ լիցին ամենեքեան, որք չարչարեն զծառայս քո. ամաչեսցեն լիցին բռնութիւնք նց. և ամ զօրութիւնք նց խորտակեսցին:

Եւ ծանիցեն զի դու ես Տր Այ միայն՝ որ փառաւորեալդ ես 'ի վր ամ տիեզերաց:

Օրհնեալ ես դու Տր Այ հարցն մերոց. գովեալ՝ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան:

Եւ օրհնեալ է անուն սր փառացքոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ:

Օրհնեալ ես 'ի տաճարի փառաց սրբութե քո. գովեալ:

Օրհնեալ ես 'ի վր աթոռոյ արքայութե քո. գովեալ:

Օրհնեալ ես որ նայիս 'ի քրոբէս՝ և հայիս յանդունդս. գովեալ:

Օրհ

Օրհնեալ ես 'ի վր̃ հաստատութե̃ երկ
նից . գովեալ:

Օրհնեցէ՛ք ա̃մ գործք Տն̃ զՏր̃ . օրհնե
ցէ՛ք և բա՛րձր արարէք զնա յաւ̂իտ :

Օրհնեցէ՛ք երկինք՝ զՏր̃ . օրհնեցէ՛ք և
բա՛րձր արա:

Օրհնեցէ՛ք հրեշտակք Տն̃ . և ջուրք որ
'ի վերայ երկնից զՏր̃ . օրհ:

Օրհնեցէ՛ք զօրութիւնք Տն̃՝ արեգակն և
լուսին՝ զՏր̃, օրհ:

Օրհնեցէ՛ք աստեղք երկնից, անձրևք,
և ցօղք՝ զՏր̃ . օրհ:

Օրհնեցէ՛ք ա̃մ հողմք, հուր, և ջեր
զՏր̃ . օրհ:

Օրհնեցէ՛ք ցուրտ, և տօթ . ցօղ՝ և ձիւ
նաբեր՝ զՏր̃ . օրհ:

Օրհնեցէ՛ք սառն՝ և պարզ, եղեամն,
և ձիւն՝ զՏր̃:

Օրհնեցէ՛ք տիւ̂ք՝ և գիշերք, լոյս՝ և
խաւ̂ար՝ զՏր̃ . օրհ:

Օրհնեցէ՛ք ամպք, և փայլատակունք,
և երկիր, զՏր̃ . օրհ:

Օրհնեցէ՛ք լերինք, և բլուրք, և ա̃մ
բոյսք երկրի՝ զՏր̃ . օրհ:

Օրհնեցէ՛ք աղբիւրք, ծովք, և գետք
զՏր̃ . օրհ:

Օրհնեցէ՛ք կէտք, և ա̃մ կայտառք,
որք 'ի ջուրս . և թռչունք երկնից՝
զՏր̃ . օրհ:

Օրհնեցէ՛ք զազանք, և անասունք․ և որդիք մարդկան՝ զՏր̃․ օրհ։

Օրհնեսցէ՛ Իսրայէլ զՏր̃․ օրհնեսցէ և բարձր արասցէ։

Օրհնեցէ՛ք քահանայք զՏր̃․ օրհ։

Օրհնեցէ՛ք ծառայք Տն̃՝ զՏր̃․ օրհ։

Օրհնեցէ՛ք անձինք, և շունչք արդարոց՝ զՏր̃․ օրհ։

Օրհնեցէ՛ք սրբք և խոնարհք սրտիւք՝ զՏր̃․ օրհ։

Օրհնեցէ՛ք անանիա, ազարիա, և միսայէլ զՏր̃․ օրհնեցէ՛ք և բա՛րձր արարէք զնա յաւիտեանս։

Ողջոյն քեզ մարիամ, լի՛ շնորհօք․ Տր̃ ընդ քեզ․ օրհնեալ ես դու 'ի կանայս․ և օրհնեալ է պտուղ որովայնիդ քո Յս̃։ Սրբուհի Մարիամ մայր Այ̃․ բարեխօսեա՛ վս̃ մեր մեղաւորացս․ այժմ և 'ի ժամ մահու մերոյ։ Ամէն։

Յարուցեալ կոյս ըն խնկա պէս
Ի լեառնակողմն ըն փութա պէս
Ի յողջունել զմայրն յօհան նու
յարգմամբ սիրոյ խոնարհա պէս։

Օրհնութիւն Մարիամու Աստուածածնին,
Ղուկ. Ա։

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏր̄
և ցնծասցէ հոգի իմ աս-
տուծով փրկչաւ իմով։
Այս արար ՚ի վր̄ խոնարհու-
թեան աղախնոյ իւրոյ. այսուհետև երա-
նիցեն ինձ ամ ազգք։
Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն. և սբ̄
է անուն նր̄։
Ողորմութիւն արար յազգաց յազգս եր-
կիւղածաց իւրոց. և արար զզօրութիւն
բազկաւ իւրով։
Ցրուեաց զամբարտաւանս ՚ի միտս սր-
տից. և քակեաց զհզօրս յաթոռոց։
Զխոնարհս բարձրացոյց, զկարօտս ե-
լից բարութբ̄. և զմեծատունս արձա-
կեաց ունայնս։
Պաշտպանեաց Իսրայէլի ծառայի իւրոյ,

յիշելով զողորմութիւն իւր։
Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր, ընդ աբրահամու, և զաւակի նորա յաւիտեանս։

Օրհնութիւն Զաքարիայի հօրն Յովհաննու Մկրտչի։ Ղուկ. Ա։

Օրհնեալ Տր̃ Ած̃ Իսրայէլի, որ յայց ել. և արար զփրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ։
Յարոյց մեզ զեղջիւր փրկութեան՝ ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ. որպ̃ խօսեցաւ բերանօք սրբոցն՝ որք յաւիտենից մարգարէքն էին։
Փրկութիւն՝ ի թշնամեաց մերոց, և՝ ի ձեռաց ամ̃ ատելեաց մերոց։
Առնել զողորմութիւն առ հարսն մեր, և յիշել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ։
Զերդումն, զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ. տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութիւն՝ ի թշնամեաց մերոց։
Պաշտել զնա սրբութբ̃՝ և արդարութբ̃ առաջի նր̃ զամ̃ աւուրս կենաց մերոց։
Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսցիս. գնասցես առաջի Տն̃՝ պատրաստել զճանապարհս նր̃։

Տա

Տալ զգիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան իւրոյ. 'ի թողութիւն ամ մեղաց մե-րոց:

Վ՛ գթոյ ողորմութ Տն այ մերոյ. ո-րով երևեցաւ մեզ արեգակն 'ի բարձանց լուսաւոր առնել զխաւար մեր:

Ծագել զլոյս 'ի վր այսոցիկ, որք նստէաք 'ի խաւարի, և 'ի ստուերս մահու. ուղ-ղել զոտս մեր 'ի ճանապարհս խաղաղու-թեան:

Աղօթք Սիմէոնի Ծերունոյն:

Ղուկ. Բ:

Արդ արձակես զծառայս քո Տր՛ ըստ բանի քում 'ի խաղաղութի. զի տե-սին աչք իմ զփրկութի քո, զոր պատրաս-տեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց: Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց. և փառք ժողովրդեան քում Իսրայէլի:

Աղօթք Մանասէի Թագաւորին ։

Տ Ամենակալ՝ Ած աբրահամու՝ իսահակայ՝ յակոբայ՝ և զաւակինց արդարոց. ամենակալ Տր թո՛ղ զմեղս իմ:

Որ արարեր զերկինս՝ և զերկիր, և զամ զարդ նց. ամէն ::

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քոյ. փակեցեր զխորս, և կնքեցեր ահաւոր և փառաւորեալ անուամբ քով. ամէ ։

Որ ամ ինչ սարսի և դողայ յերեսաց ահէ զօրութե քո. ամէ:

Անբաւ է մեծ վայելչութիւն փառաց սրբութեան քո. և սաստիկ է բարկութիւն սպառնալեաց քոց՝ 'ի վերայ մեղաւորաց. անչափ՝ և անքննելի են ողորմութիւնք աւետեաց քոց. ամէ ։

Դու Տր՝ բարձրեալ՝ գթած, երկայնամիտ. բազմողորմ. և զղջանաս 'ի վե չարեաց մարդկան. ամէ ։

Դու Ած՝ ո՛չ եդեր ապաշխարութի վասն արդարոցն՝ աբրահամու, իսահա

հակայ և յակօբայ. որք ո՛չ մեղան քեզ.
ամէն :

Այլ եղեր ապաշխարութիւն վ՛ս իմ մե-
ղաւորիս. զի մեղայ աւելի քան զաւազ
ծովու. և բազմացան անօրէնութիւնք
իմ. ամէն։

Զե՛մ արժանի հայիլ՝ և տեսանել զբար-
ձրութիւն երկնից, 'ի բազմութենէ անօրէ-
նութեան իմոյ. ամէն:

Կորացեալ եմ ես, 'ի բռնութենէ կապա-
նաց երկաթից. և ո՛չ գոյ ինձ հան-
գիստ. ամէն:

Բարկացուցի զսրտմտութիւն. և զչար
առաջի քո արարի. կանգնեցի զպատ-
կեր՝ և բազմացուցի զցասումն. ամէն։

Եւ արդ Տ՛ր՝ խոնարհեցուցանեմ զծունր
սրտի իմոյ, և հայցեմ 'ի քաղցրութենէ
քումմէ. ամէն։

Մեղայ՝ Տ՛ր, մեղայ, և զանօրէնութիւնս
իմ ես ինձէն գիտեմ. ամէն :

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն՝ թո՛ղ ինձ
Տ՛ր, թո՛ղ ինձ. և մի՛ կորուսաներ զիս
ը՛դ անօրէնութեան իմոյ. ամէն:

Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ Տ՛ր,
և մի՛ յիշեր զչարիսն իմ. և մի՛ պարտա-
ւորեր զիս ընդ իջեալսն 'ի ներքոյ եր-
կրի չարեօք. ամէն ։

Զի դու ա՛ծ՝ ա՛ծ ապաշխարողաց ես.
և յիս ցոյց զբարերարութիւն քո, որ
անար

անարժան եմ. ամենակալ:
Կեցուսցե՛ս զիս ըստ բազում ողոր_
մութեան քում. և օրհնեցից զքեզ
զամենայն աւուրս կենաց իմոց.
ամէն:
Զքեզ Տր՝ օրհնեն ամենայն զուար_
թունք երկնից. և քո են փառք յաւի_
տեանս՝ ամէն:
Փառք Հօր, և Որդւոյ, և Հոգ.:

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն Տր, Թո՛ղ
ինձ զմեղս իմ:
Բազումողորմ Տր, ողորմեա՛ց ինձ:
Ած քաւեա՛ զիս զմեղաւորս:
Արարիչ իմ և յոյս մծ, գԹա՛ յիս 'ի
մեղուցեալ ծառայս. և ողորմեա՛ ինձ
բազմամեղիս:
Ամենօրհնեալ սրբուհի՝ և միշտ կոյս
մծածին մարիամ. բարեխօսեա՛ առ Տր
վս իմ մեղաւորիս:
Ամենայն սուրբք այ՝ բարեխօսեցէ՛ք
առ Հայր 'ի յերկինս վասն մեր մեղա_
ւորացս:
Քս՛ որդի այ անոխակալ. ընկա՛լ զաղա_
չանս մեր. զի 'ի քեզ են ապաւինեալ
անձինք մեր:
Յաղթօղ զօրութեամբ սուրբ՝ և կեն_
դանարար՝ և պատուական խաչիւ քո
Տէր

Տէր՝ պահպանեա՛ զմեզ։

Առաքեա՛ Տէր զհրեշտակ խաղաղու-
թեան քո․ որ եկեալ պահեսցէ
զմեզ անխռովս ՚ի տուէ և ՚ի գի-
շերի։

Եւ մարդասիրութեամբ քո յիշեա՛
զմեզ Տր̃, յիշեա՛ զմեզ յորժամ գաս
արքայութե̃ քո, և ողորմեա՛ց
մեզ։

Տէր Ներսէս՝ լէ՛ր դառնապաշտ ի՛ն Նոմապէ.
Բարեխօսաչին յայտնի վայրէ վերանդէ ։

Աղօթք խորհրդածութեան անձին հաւատացելոյ 'ի Քս : Զոր արարեալ է Տն Ներսէսի Հայոց կաթողիկոսի :

Հաւատով խոստովանիմ, եւ երկիրպագանեմ քեզ, Հայր՝ եւ որդի, եւ սուրբ հոգի․ անեղ՝ եւ անմահ բնութիւն․ արարիչ հրեշտակաց, եւ մարդկան, եւ ամ̃ եղելոց․ ողորմեա՛ց քո արարածոց :

Հաւատով խոստովանիմ, եւ երկիրպագանեմ քեզ, անբաժանելի լոյս, միասնական սբ երրորդութիւն՝ եւ մի ա̃ծութիւն․ արարիչ լուսոյ՝ եւ հալածիչ խաւարի․ հալածեա՛ 'ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց՝ եւ անգիտութեան․ եւ լուսաւորեա՛ զմիտս իմ 'ի ժամուս յայսմիկ՝ աղօթել քեզ 'ի հաճոյս, եւ ընդունիլ 'ի քէն զխնդրուածս իմ․ եւ ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս :

Հայր

Հայր երկնաւո՛ր՝ ԱԾ ճշմարիտ, որ ա-
ռաքեցեր զՈրդիդ քո սիրելի 'ի խնդիր
մոլորեալ ոչխարին. մեղայ յերկինս՝ և
առաջի քո. ընկա՛լ զիս ոպ զանառակ
որդին՝ և զգեցո՛ ինձ զպատմուճանն
զառաջին՝ զոր մերկացայ մեղօք. և ողոր
մեա՛ց քո արարածոց, և ինձ բազմա-
մեղիս:

Որդի՛ ԱՅ ած ճշմարիտ, որ խոնարհե
ցար 'ի հայրական ծոցոյ, և առեր զմար
մին 'ի սրբոյ կուսէն մարիամայ, վն մե
րոյ փրկութե. խաչեցար՝ և թաղեցար
և յարեար 'ի մեռելոց՝ և համբարձար
առ հայր. մեղայ յերկինս՝ և առաջի
քո. յիշեա՛ զիս ոպ զաւազակն՝ յորժամ
գաս արքայութբ քով. և ողորմեա:

Հոգի՛ այ՝ ած ճշմարիտ, որ իջեր 'ի յոր
դանան, և 'ի վերնատունն. և լուսաւո
րեցեր զիս մկրտութբ սբ աւազանին.
մեղայ յերկինս՝ և առաջի քոյ. մաքրեա՛
զիս վերստին ածային հրով քո՝ ոպ հրե
ղէն լեզուօք զառաքեալսն. և ողոր-
մեա՛ց:

Անեղ բնութի, մեղայ քեզ՝ մտօք իմովք՝
հոգւով և մարմնով իմով. մի՛ յիշեր
զմեղս իմ զառաջինս, վն անուանդ քում
սրբոյ. և ողոր:

Տեսող ամե, մեղայ քեզ՝ խորհրդով բա
նիւ և գործով. ջնջեա՛ զձեռագիր յան
ցաց

ցանաց իմոց , և գրեա՛ զանուն իմ 'ի դպրութեն կենաց . և ողոր :

Քննօղ գաղտնեաց , մեղայ քեզ՝ կամաւ և ակամայ , գիտութբ՝ և անգիտութբ . Թողութի շնորհեա՛ մեղաւորիս . զի 'ի ծննդենէ աւազանին մինչև ցայսօր՝ մեղուցեալ եմ առաջի ածութեդ քո զգայարանօք իմովք , և ամ անդամօք մարմնոյս և ողորմեա՛ :

Ամենախնամ Տր՝ դի՛ր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո սբ՝ ոչեւս հայիլ յարուտ՝ և ականջաց իմոց . ոչ ախորժել լսել զբանս չարութե . և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ զստութի . և ձեռաց իմոց՝ ոչ գործել զանիրաւութի . և ոտից իմոց՝ ոչ գնալ 'ի ճանապարհս անօրէնութե . այլ ուղղեա՛ զշարժումն սոցա լինիլ ըս պատուիրանաց քոց յամի . և ողոր :

Հուր կենդանի Քս , զհուր սիրոյ քո զոր արկեր յերկիր , բորբոքեա՛ յանձն՝ իմ , զի այրեսցէ զախտ հոգւոյ իմոյ . և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց . և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ . և վառեսցէ զլոյս գիտութե քոյ 'ի սրտի իմում . և ողոր :

Իմաստութի հօր Յս , տո՛ւր ինձ զիմաստութի զբարիս խորհիլ՝ և խօսիլ՝ և գործել առաջի քո յամ ժամ . 'ի չար խորհրդոց՝ 'ի բանից , և 'ի գործոց փրկեա՛

կեա՛ զիս. և ողոր։

Կամեցօղ բարեաց՝ Տէր կամարար՝ մի՛ թողուր զիս 'ի կամս անձին իմոյ գնալ. այլ առաջնորդեա՛ ինձ լինել միշտ ըստ կամաց քոց բարեսիրաց. և ողորմեա։

Արքա՛յ երկնաւո՛ր՝ տո՛ւր ինձ զարքայութիւն քո. զոր խոստացար սիրելեաց քոց. զօրացո՛ զսիրտ իմ՝ ատել զմեղս, և սիրել զքեզ միայն, և առնել զկամս քո. և ողորմեա։

Խնամօղ արարածոց՝ պահեա՛ նշանաւ խաչի քո՝ զհոգի, և զմարմին իմ. 'ի պատրանաց մեղաց՝ 'ի փորձութեանց դիւաց, և 'ի մարդոց անիրաւաց, և յամ̃ վտանգից հոգւոյ՝ և մարմնոյ. և ողոր։

Պահապան ամ̃ի Ք̃ս՝ աջ քո հովանի լիցի 'ի վ̃ր իմ, 'ի տուէ և 'ի գիշերի, 'ի նստիլ 'ի տան՝ և 'ի գնալ 'ի ճանապարհ, 'ի ննջել՝ և 'ի յառնել. զի մի՛ երբեք սասանեցայց. և ողոր։

Աստուած իմ, որ բանաս զձեռն քո, և լնուս զամ̃ արարածս ողորմութե̃ քով. քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ. դու հոգա՛, և պատրաստեա՛ զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ՝ յայժմհետէ մինչև յաւիտեան. և ողոր։

Դարձուցի՛չ մոլորելոց՝ դարձո՛ զիս 'ի չար սովորութեանց իմոց 'ի բարի սովորութիւն. և բևեռեա՛ 'ի հոգի իմ զսոսկալի

օր

օր մահուն, և զերկիւղ գեհենոյն, և զսէր արքայութեն. զի զղջացայց 'ի մեղաց, և գործեցից զարդարութիւն. և ողոր:

Աղբիւր անմահութեն՝ աղբերացո 'ի սրտի իմում զարտասուս ապաշխարութեն, ոպ̃ պոռնկին. զի լուացից զմեղս անձին իմոյ՝ յառաջ քան զելանելն իմ յաշխարհէս. և ողոր:

Պարգևիչ ողորմութեն՝ պարգևեա ինձ ուղղափառ հաւատով, և բարի գործով, և սբ̃ մարմնոյ և արեան քո հաղորդութբ̃ գալ առ քեզ. և ողոր:

Բարերար Տր̃՝ հրեշտակի բարւոյ յանձն արասցես զիս, քաղցրութբ̃ աւանդել զհոգի իմ, և անխռով անցուցանել ը̃ չարութեն այսոցն, որք են 'ի ներքոյ երկնից. և ողոր:

Լոյս ճշմարիտ Քս̃՝ արժանաւորեա՛ զհոգի իմ ուրախութբ̃ տեսանել զլոյս փառաց քոց 'ի կոչման աւուրն. և հանգչել յուսով բարեաց՝ յօթևանս արդարոց՝ մինչև յօր մեծի գալստեան քո. և ողոր:

Դատաւոր արդար՝ յորժամ գաս փառօք հօր դատել զկենդանիս և զմեռեալս, մի՛ մտաներ 'ի դատաստան ը̃ ծառայիս քո, այլ փրկեա զիս 'ի յաւիտենական հրոյն, և լսելի արա ինձ զերանաւէտ կոչումն արդարոց յերկնից արքայութեն.

և

և ողորմեաց քո արար։

Ամենողորմ Տէր՝ ողորմեա՛ ամ հաւատացելոց 'ի քեզ. իմոց և օտարաց՝ ծանօթից՝ և անծանօթից. կենդանեաց՝ և մեռելոց. շնորհեա՛ և թշնամեաց իմոց՝ և ատելեաց զթողութիւն՝ որ առ իս յանցանաց. և դարձո՛ զնս 'ի չարեացն, զոր ունին վս իմ. զի ողորմութեան քում արժանի եղիցին. և ողոր։

Փառաւորեալ Տէր՝ ընկա՛լ զաղաչանս ծառայիս քո. և կատարեա՛ 'ի բարի զխնդրուածս իմ. բարեխօսութբ 'սրբուհւոյ Ածածնին, և յօհաննու մկրտչին, և արբոյն ստեփաննոսի նախավկային, և սրբոյն Գրիգորի մերոյ լուսաւորչին. և սրբոց առաքելոցն՝ և մարգարէից՝ և վարդապետաց՝ և մարտիրոսաց՝ և սրբոց հայրապետաց՝ և ճգնաւորաց՝ և կուսանաց, և ամ սրբոց քոց, երկնաւորաց և երկրաւորաց. և քեզ փառք և երկրպագութիւն անբաժանելի սբ Երրորդութեանդ՝ յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

Մաղթանք զօրաւորք՝ ի՞ ուրհաւէրոյ հե-
ղերայնոյ, Գրիգորի Նարեկացւոյ
ասացեալ։ Բան. ԺԲ։

Ընկա՛լ քաղցրութեամբ Տ՟ր Ա՟ծ հզօր՝ զդառնացողիս զաղաչանս. մատի՛ր գթութեամբ՝ առ սպառեալս դիմօք. փարատեա՛ ամենապարգև, զամօթալից տխրութիւնս. բա՛րձ յինէն ողորմած՝ զանբերելի ծանրութիւնս. անջրպետեա՛ հնարաւո՛ր՝ զմահացու կրթութիւնս. աւարեա՛ միշտ յաղթօղ՝ զխաբողին հաճութիւնս. բացադրեա՛ վերնային՝ զմոլեգնոյն մառախուղ. կնքեա՛ կեցուցի՛չ՝ զկորուսչին ընթացմունս. ցրուեա՛ ծածկատես՝ զըմբռնողին չար՝ գաղմունս. խորտակեա՛ անքննին՝ զմարտողին դիմեցմունս։ Տնադրեա՛ քո անուամբդ՝ զլուսանցոյց երդ յարկիս։ Պարփակեա՛ քո ձեռամբդ՝ զառաստաղ տաճարիս. գծագրեա՛ քո արեամբդ՝ զմուտ սեմոց անձնեկիս. կերպացո՛ զքո նշանդ՝ ի հետս ելից մաղթողիս. ամրացո՛ քո աջովդ՝ զհանգստեանս խշտիս. մաքրեացես՝ ի

հաղբից՝ զծանկարան անկողնոյս • պա
հեսցես քո կամօքդ՝ զտառապեալ անձն
հոգւոյս • անխարդախ արասցես զքո
շնորհեալ շունչ մարմնոյս • կացուսցե՛ս
շրջափակ՝ զպար զօրուդ երկնային. կար
գեսցե՛ս 'ի դիմի՝ ընդդէմ դիւացն դա
սու։ Տո՛ւր հանդիստ բերկրութեն՝ մա
հահանդոյն ննջման, 'ի խորութեն գի
շերիս • բարեխօսութբ և հայցուածովք
սրբուհւոյ Աստածնին, և ամ ընտրե_
լոց, ամփոփեալ պարուրեա՛ զպատու
հան տեսութենցս, զզայարանացս խմաս
տից • անզարհուրելի զետեղմամբ • 'ի
ծփական խռովութեց • կենցաղական
զբաղմանց • անրջական երազոց • խօլա
կանաց ցնորից • յիշատակաւ քո յուսոյդ,
անվնասելի պաշտպանեալ, և սթափեալ
վերստին 'ի ննջմանէ ծանրութեց, ամե
նազգաստ արթնութբ, հոգենորոգ
զուարթութբ, 'ի քեզ արձանացեալ։
Զայս ձայն մաղթանաց, բուրմամբ հա
ճատոց, քեզ ամենօրհնեալ թագաւոր
փառաց անճառից փառաբանողաց. երկ
նագումար խմբից երդակցեալ յերկնա
սուաքել։ Զի դու փառաւորեալ ես
յամ արարածոց՝ յաւիտեանս յաւիտե_
նից։ Ամէն։

Աղօթ

Աղօթք ղօրաւոր սրբոյն Գրիգորի · Բան · խտ:

Որդի այ կենդանւոյ, օրհ-
նեալդ յամի · հօրդ ահաւո-
րի անքնին ծնունդ · որ տկա-
րանայ առ 'ի քէն և ոչ ինչ ·
որ 'ի ծագել անստուեր նշուլից յողոր-
մութեանդ քո փառաց, հալին մեղք ·
հալածին դևք · ջնջին յանցանք · խզին
կապանք · խորտակին շղթայք · կենդա-
նանին մահացեալք · բժշկին հարո-
ւածք · ողջանան վէրք · բառնին ապա-
կանութիւնք · տեղի տան տխրութիւնք ·
նահանջին հեծութիւնք · փախնու խա-
ւարն · մեկնի մէգն · մերժի մառա-
խուղն · փարատի մռայլն · սպառի աղ-
ջամուղջն · վերանայ մութն · գնայ գի-
շերն · տարագրի տագնապն · չքա-
նան չարիքն · հալածին յուսահատու-
թիւքն · և թագաւորէ ձեռն քո · ամե-
նակալ քաւիչդ ամի · որ ո՛չ եկիր կո-
րուսանել զմարդկան հոգիս, այլ կե-
ցուցանել · թո՛ղ ինձ զանթիւ չա-
րիսն իմ, բազում ողորմութեամբ քո ·
զի դու միայն ես յերկնի անճառ,
և յերկրի անզննին · 'ի տարր գոյից

և յեզր ծագաց աշխարհի. սկիզբն ամի՝ և յամի, ամին՛ լրմամբ օրհնեալդ 'ի բարձունս. և քեզ ընդ հօր, և հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք յաւիտեանս. Ամէն:

Վ Ա Խ Ճ Ա Ն.

Ցանկ Սաղմոսաց՝ հարգաւ այբուբենից։

Աղաղակեցէք առ Ած. ԿԵ։
Աղաղակեցէք առ Տր։ ՂԹ։
Ապրեցո՛ զիս Տր, զի նուաղ. ԺԱ։
Ապրեցո՛ զիս Տր, 'ի մարդոյ. ՃԼԹ։
Առ գետս բաբելացւոց՝ անդ. ՃԼԶ։
Առ քեզ Տր կարդացի, Ած. ԻԷ։
Առ քեզ Տր համբարձի զանձն. ԻԴ։
Առ քեզ Տր համբարձի զաչս. ՃԻԲ։
Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում, ԺԳ։
Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում, ԾԲ։
Ասաց Տր ցՏր իմ, Նի՛ստ ը. ՃԹ։
Ասացի թէ պահեցից զճպհս. ԼԸ։
Ասէ անօրէնն մեղանչել ը. ԼԵ։
Ած ականջօք մերովք լուաք. ԽԳ։
Ած Ած իմ ես առ քեզ. ԿԲ։
Ած Ած իմ նայեաց առիս. ԻԱ։
Ած աստուծոց Տր խօսեցաւ. ԽԹ։
Ած եկաց 'ի ժողովս աստուծ. ՁԱ։
Ած զիրաւունս քո արքայի. ՀԱ։
Ած մեր ապաւէն, և զօրութի. ԽԵ։
Ած մերժեցեր, և աւերեցեր. ԾԹ։
Ած, մինչ հեթանոսք 'ի ժա. ՀԸ։
Ած յանուն քում կեցո՛ զիս. ԾԳ։
Ած յօգնել ինձ նայեաց։ ԿԹ։
Ած ողորմեաց՝ մեզ, և օրհնեա՛. ԿԶ։

Աճ, ո՛ քեզ նմանիցի, մի՛. ձբ։
Աճ վրէժխնդիր, Տր աճ. ղգ։
Աճ օրհնութեն իմոյ, մի՛ լռեր։ ճը։
Արդ օրհնեցէք զմ ծառայք։ ճլգ։

Բազում անգամ մարտեան. ճիը։
Բայց միայն՝ Աճ հնազանդ. կա։
Բանից իմոց ո՛ւնկն դիր Տր. ե։
Բարի է խոստովան լինել. ղա։
Բարձր առնեմ զքեզ Աճ իմ. ճխդ։
Բարձր առնեմ զքեզ Տր. իթ։
Բղխեաց սիրտ իմ զբան։ խդ։

Գոհացայց զքէն Տր բոլոր. թ։
Գովեա՛ նէմ զՏր, և. ճխե։

Դա՛տ արա ինձ Աճ, և. խբ։
Դա՛տ արա ինձ Տր, զի. իե։
Դատեա՛ Տր զայնոսիկ՝ որք. լդ։

Եթէ արդարև զարդարութի. ծէ։
Եթէ ոչ Տր էր առ մեզ. ճիգ։
Եթէ ոչ՝ Տր շինէ զտուն։ ճիզ։
Եկա՛յք ցնծասցուք 'ի Տր. ղդ։
Երանեալ են ամբիծք 'ի ճնպհի. ճժը։
Երանեալ է այր, որ երկնչի 'ի. ճժա։
Երանեալ է այր, որ ո՛չ գնաց. ա։
Երանի՛ ամենեցուն, որք եր. ճիէ։
Երանի որ խորհի զաղքատն. խ։

Երա

Երանի՛ : ում թողութիւն եղև. ԼԱ:
Երկինք պատմեն զփառս : ԺԸ:

Ոհ՛ բարի, կամ զի վայելուչ. ՃԼԲ:
Ջի՛ պարծի 'ի չարութեան: ԾԱ:
Զողորմութիւնս քո Տր յաւիտեան. ՁԸ:

Ընդէ՛ր խռովեցան հեթա. Բ,
Ընդէր մերժեցեր ԱԾ. ՀԳ:

Իբրև՞ զի բարի է Իէլի. ՀԲ:
'Ի դարձուցանել Տն զգերի. ՃԻԵ:
'Ի խորոց կարդացի առ քեզ. ՃԻԹ:
'Ի կարդալ իմում լուար. Դ:
'Ի նեղութեան իմում ես առ. ՃԺԹ:
'Ի Տր յուսացայ, ոպ. Ժ:
'Ի քեզ Տր յուսացայ՝ մի՛. Լ:
'Ի քեզ Տր յուսացայ՝ մի՛: Հ:

Լուարուք զայս ամ ազգք. ԽԸ:
Լուիցէ քեզ Տր յաւուր. ԺԹ:
Լուր ԱԾ աղօթից իմոց յաղա. ԿԳ:
Լուր ԱԾ աղօթից իմոց՝ և նայ. Կ:
Լուր Տր յարդարութեան. և նայ. ԺԶ:

Խոնարհեցո Տր զունկն քո. ՁԵ:
Խոստովան եղերուք Տն՝ և. ՃԴ:
Խոստովան եղերուք Տն՝ զի բա. ՃԺԷ:
Խոստովան եղերուք Տն, զի բա. ՃԼԵ:

Խոստովան եղերուք Տն, զի քաղց. ճզ:
Խոստովան եղերուք Տն, զի քաղց. ճե:
Խոստովան եղէցքեզ բոլորո. ճլէ:
Խոստովան եղէց քեզ բոլորով: ճժ:
Խոստովան եղիցուք առ քեզ: հդ:

Ծափս հարէք ամ հեթա: խզ:

Կեցո՛ զիս Աձ, զի հասին. կը:

Հաճեցար Տր ը երկիրքո. ձդ:
Համբարձի զաչս իմ. ճի:
Համբերելով համբերի Տն. լթ:
Հաւատացի զոր և խօսե. ճժե:
Հիմունք նր 'ի լեառն սբ. ձզ:

Ձայնիւ իմով եմ առ Տր. հզ:
Ձայնիւ իմով եմ առ Տր. ճխա:

Մատուցէք Տն որդիք Այ. իը:
Մեծ է Տր, և օրհնեալ է. խէ:
Մի՛ նախանձիր ը չարս, և մի՛. լզ:
Մինչև յերբ Տր՝ մոռանաս. ժբ:

Յայտնի է 'ի հրէաստանի. հե:
Յարիցէ Աձ, և ցրուեսցին. կէ:
Յեղանելն իէլի յեգիպտոսէ. ճժգ:
Յիշեա Տր զդաւիթ, և զամ. ճլա:
Յողորմութի՝ և յիրաւունս. ճ:

Նայե

Նայեցարուք ժողովուրդք. հէ։

Ողորմեաց ինձ Ած, զի կոխ. ծե։
Ողորմեաց ինձ Ած, ողորմեաց. ծզ։
Ողորմեաց ինձ Ած ըստ մեծի. ծ։
Ոյուսայ 'ի Տր ոպ լեառն. ճիդ։
Որ բնակեալ է յօգնութեան. ղ։
Որ հովուեսդ իէլի նայեաց. հթ։
Ո՜ զի սիրելի են յարկք քո. ձգ։
Ո՜ փափաքի եղջերու. խա։
Ունկն դիր Ած աղօթից. ծդ։
Ուրախ եղէ, որք ասէին. ճիա։

Պահեա զիս ած իմ, զի. ժե։
Պատրաստ է սիրտ իմ. ճէ։

Սիրեցի՝ զի լուիցէ Տր. ճժդ։
Սիրեցից զքեզ՝ Տր զօրութիւն. ժէ։

Տն է երկիր լրիւ։ իգ։
Տր ապաւէն եղեր մեր. ձթ։
Տր Ած իմ 'ի քեզ յուսամ. է։
Տր Ած փրկութեան իմոյ. ձէ։
Տր՝ զի բազում եղեն. գ։
Տր թագաւորեաց, բար. ղը։
Տր թագաւորեաց, զվայել. ղբ։
Տր թագաւորեաց, ցնծաս. ղզ։
Տր՝ 'ի զօրութեան քում ուրախ. ի։

Տր

Տ՟ր լոյս իմ, և կեանք իմ. ի՟զ:
Տ՟ր լուր աղօթից իմոց՝ ունկն. ճ՟խ՟բ:
Տ՟ր լուր աղօթից իմոց՝ և աղա. ճ՟ա:
Տ՟ր՝ կարդացի առ քեզ. ճ՟խ:
Տ՟ր հովուեսցէ զիս. և ինձ. ի՟բ:
Տ՟ր՝ մի՝ սրտմտութ՟բ քով. լ՟է:
Տ՟ր՝ մի սրտմտութ՟բ քով. զ՟:
Տ՟ր՝ ո՛չ բարձրացաւ. ճ՟լ:
Տ՟ր՝ ով կացցէ 'ի խորանի. ժ՟դ:
Տ՟ր Տ՟ր մեր՝ զի՛ սքանչելի է. ը՟:
Տ՟ր փորձեցեր զիս, և ծան. ճ՟լ՟ը:

Ցնծացէ՛ք առ Ա՟ծ, օգ. ձ՟:
Ցնծացէք արդարք 'ի Տ՟ր. լ՟բ:

Փրկեա զիս 'ի թշնամեաց. ծ՟ը:

Քեզ վայելէ՛ օրհնութի. կ՟դ:

Օրհնեա անձն իմ զՏ՟ր, Տ՟ր. ճ՟գ:
Օրհնեա անձն իմ զՏ՟ր, և ա՟մ. ճ՟բ:
Օրհնեա անձն իմ զՏ՟ր, օրհնե. ճ՟խ՟ե:
Օրհնեալ Տ՟ր Ա՟ծ իմ, որ ուս. ճ՟խ՟գ:
Օրհնեցէք զանուն Տ՟ն. օրհ. ճ՟լ՟դ:
Օրհնեցէք զԱ՟ծ 'ի սրբութե. ճ՟ծ:
Օրհնեցէք զՏ՟ր ա՟մ ազինք. ճ՟ժ՟զ:
Օրհնեցէք զՏ՟ր, զի բարի է. ճ՟խ՟զ:
Օրհնեցէ՛ք զՏ՟ր յերկինս, ճ՟խ՟ը:
Օրհնեցէ՛ք զՏ՟ր յօրհնութի նոր, զի. ղ՟է:

Օրհնեցէ՛ք զՏր̃ յօրհնութիւնս նոր. օրհ. ղե;
Օրհնեցէք զՏր̃ յօրհնութիւնս նոր. օր. ձխժ:
Օրհնեցէք մանկունք զՏր̃. ձժբ:
Օրհնեցից զՏր̃ յամ ժամ. ճէ:

Արդ՝ արձակես զծառայս. 349:
Ես պասացի 'ի վերանալ. 248:
Ջինջուր բորբոքեցաւ. 120:
'Ի գիշերաց կանխէ հոգի. 280:
'Ի նեղութեան իմում ես առ. 291:
Հաստատեցաւ սիրտ իմ. 120:
Մեծացուսցէ անձն իմ. 347:
Նայեցարուք երկինք. 73:
Տր̃ զլուր քո լուայ. 332:
Տր̃ ամենակալ ած. 350:
Փոքր էի ես յեղբարս. 339:
Օրհնեալ ես Տր̃ ած. 340:
Օրհնեալ Տր̃ ած իէլի. 348:
Օրհնեսցուք զՏր̃, զի. 34:
Օրհնեցէք զած յօրհ. 290:

Եօթն

Եօթն Սաղմոսք ապաշխարութեան:

Տէ՛ր, մի՛ սրտմտութեամբ քով. Զ:
Երանի՛ ում թողութիւն եղև. ԼԱ:
Տէ՛ր, մի՛ սրտմտութեամբ քով. ԼԷ:
Ողորմեաց ինձ Ած, ըստ. Ծ:
Տէ՛ր, լո՛ւր աղօթից իմոց՝ և. ՃԱ:
Ի խորոց կարդացի առ քեզ. ՃԻԹ:
Տէ՛ր, լո՛ւր աղօթից իմոց՝ ունկն. ՃԽԲ: